

Tam Saha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Mayıs 2017 ● Sayı 150

UEFA U17 Avrupa Şampiyonası
Sahne sizin gençler

ÜST ÜSTE 6. KEZ AVRUPA'NIN EN İYİ HAVAYOLU

SARAR

SARAR.COM | SARARSHOP.COM

Türkiye Futbol
Federasyonu
Adına Sahibi
Yıldırım Demirören

Sorumlu Yazışleri
Müdürü
Mazlum Uluç

Yazışleri
Bağış Erten
İlker Uğur

Barış Tarık Mutlu
Nihat Özten
Türker Tozar
Gürsel Kuru
Aydın Güvenir
Rasim Artagan
Görkem Demir

Görsel Tasarım
Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü
Haydar Tanışan

Yazışma Adresi
Türkiye Futbol
Federasyonu
İletişim Müdürlüğü
Hasan Doğan Milli
Takımlar Kamp ve
Eğitim Tesisleri
Riva-Beykoz
İstanbul

Telefon
0216 554 51 00
Dahili: 57 59 / 57 60
e-mail: iletisim@tff.org
Web sitesi
<http://www.tff.org>

UEFA Kongresi

6

Servet Yardımcı
UEFA Yönetim Kurulu'nda

UEFA U17 Avrupa Şampiyonası

Zafer peşindeyiz

8

Mehmet Hacıoğlu

Hedefimiz
oyuncu
yetiştirmek
ve finallerde
sürekli yer
almak

16

Mayıs içindekiler

24

Milli Takım
Ay-yıldızlı kardeşler

Deniz Türüç

Ben bir
futbol
delisiyim

34

UEFA
Şampiyonlar
Ligi

44

Galler'e
bir kala

50

Emmanuel Adebayor

Hayatım
Arsenal'de başladı

60

UEFA Avrupa Ligi
Beşiktaş başka bahara

Orkan Çınar

Kanatlardaki rüzgâr

66

Hollanda Futbolu

76

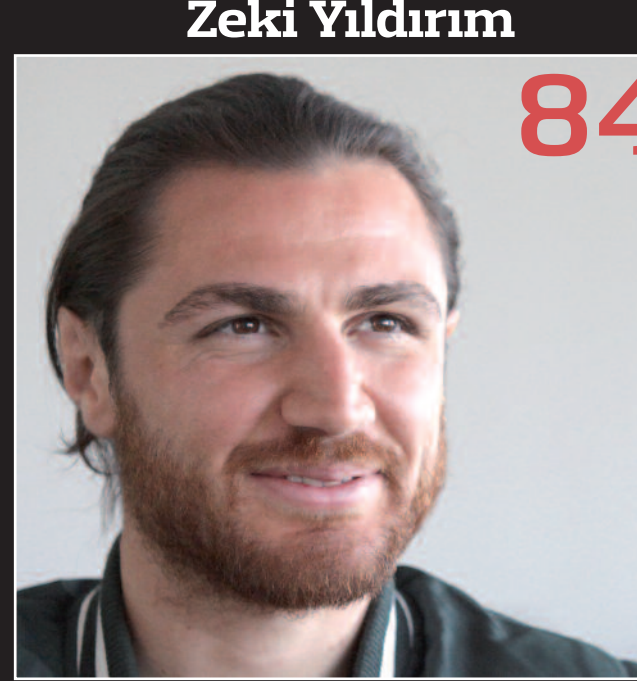

Çürük Portakal

Zeki Yıldırım

84

Yetinme, sabret ve
düzenli yaşa

Doğukan Sinik

Babamın
öldüğü
gün
büyüdüm

98

SERVET YARDIMCI UEFA Yönetim Kurulu'nda

Türkiye Futbol Federasyonu 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Finlandiya'nın başkenti Helsinki'de gerçekleştirilen UEFA Kongresi'nde UEFA Yönetim Kurulu'na seçildi. TFF Başkanı Yıldırım Demirören, Yardımcı'nın Şenes Erzik'ten sonra UEFA Yönetim Kurulu'na seçilen ikinci Türk olduğunu hatırlatarak, "Bu seçim, ülkemizin ve federasyonumuzun gücünü de gösterdi. UEFA çok önemli bir merkez. Orada bir Türkün olması, federasyonumuzun, kulüplerimizin problemlerinin hukuksal olarak daha kolay çözülüp anlatılabilmesi açısından da önemli" dedi.

UEFA'ya üye 55 ülke federasyonunun başkan ve yöneticilerinin katılımıyla her yıl organize edilen Olağan UEFA Kongresi'nin 41.'si Finlandiya'nın başkenti Helsinki'de yapıldı. UEFA Kongresi'ne TFF adına Başkan Yıldırım Demirören, 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Başkanvekili Ali Dü-

rüst, Yönetim Kurulu üyeleri Cengiz Zülfikaroğlu, Alaattin Aykaç ve Mustafa Çağlar ile Genel Sekreter Kadir Kardaş katıldı. 41. UEFA Kongresi Finlandiya Futbol Federasyonu'nun verdiği resmi yemekle tamamlandı. Helsinki Fuar Merkezi'nde

gerçekleştirilen Olağan UEFA Kongresi'nde Türkiye Futbol Federasyonu 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, 34 oyla UEFA Yönetim Kurulu Üyeliğine seçildi. Servet Yardımcı ile birlikte seçilen 8 üye, 4 yıl süreyle UEFA Yönetim Kurulu'nda görev yapacak. Yardımcı'nın yanı sıra Karl-Erik Nilsson (İsveç), John Delaney (İrlanda Cumhuriyeti), Michele Uva (İtalya), Zbigniew Boniek (Polonya), Reinhard Grindel (Almanya), David Gill (İngiltere) ve Michael van Praag (Hollanda) UEFA Yönetim Kurulu'na seçildi.

Demirören: "Hayırlı olsun"

TFF Başkanı Yıldırım Demirören, Helsinki Fuar Merkezi'nde gerçekleştirilen Olağan UEFA Kongresi sonrası yaptığı açıklamada, UEFA Yönetim Kurulu üyeliğine seçilen Servet Yardımcı'ya hayırlı olsun dileklerinde bulunarak, "Ülkemiz için, Servet Bey için hayırlı olsun. 30 se-

neye yakın UEFA'da ülkemizi en iyi şekilde temsil eden Sayın Şenes Erzik'e de teşekkür ediyorum. Şimdi dönem, Sayın Yardımcı'nın dönemi. Bugünkü seçim, ülkemizin ve federasyonumuzun gücünü de gösterdi. 30-35 arası oy bekliyorduk, beklediğimiz oyu aldık. Destek olan tüm ülkelere teşekkür ediyorum. Servet Bey'e de başarılar diliyorum. UEFA çok önemli bir merkez. Orada bir Türkün olması, federasyonumuzun, kulüplerimizin problemlerinin hukuksal olarak daha kolay

çözülüp anlatılabilmesi açısından da önemli" diye konuştu. 2024 Avrupa Futbol Şampiyonası adaylığının en önemli hedef olduğunu belirten Başkan Yıldırım Demirören, "Onun için önümüzde 1.5 yıllık bir zaman var. Bunu en iyi şekilde değerlendirip, 2024 Avrupa Futbol Şampiyonası adaylığına hazırlanacağız" dedi.

Yardımcı: "Ülkemiz ve futbolumuz çok güçlü"

UEFA Yönetim Kurulu üyeliğine seçilen Servet Yardımcı, "Ülkemiz ve futbolumuz çok güçlü. Hak ettiği değeri ve yeri bulmayı başarmıştır" dedi. Helsinki Fuar Merkezi'nde gerçekleştirilen Olağan UEFA Kongresi sonrası Servet Yardımcı, çok değerli bir görevi devraldığını ifade ederek, "Gerçekten çok mutluyum, çok şanslıyım. Ülkemin adına, federasyonum adına en iyisini yapmak için buradayım. Ülkemiz ve futbolumuz çok güçlü. Hak ettiği değeri ve yeri bulmayı başarmıştır. Kader birliği yaptığım, yol arkadaşım Türkiye Futbol Federasyonu Başkanımız Yıldırım Demirören'e şükranlarımı iletiyorum. İşini gücünü bıraktı, büyük destekler verdi. Tabiri caizse yollara düştü. Ülkemizin hak ettiği değeri bulması için çalışmalar yaptık. Bunun da karşılığını aldık" şeklinde konuştu.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın kendisini telefonla arayarak tebrik ettiğini belirten Servet Yardımcı, "Cumhurbaşkanımız Türk futbolu, ülke için çok büyük bir şans. Türk futboluna büyük katkıları ve destekleri var. Kendisinin beni desteklemesi ve güven duymasından dolayı teşekkür ediyorum, şükranlarımı iletiyorum. Kendilerini mahcup etmeyeceğim inşallah. Ülkemi en iyi şekilde temsil edeceğim ve bu işi de başaracağım" şeklinde konuştu.

Zafer peşindeyiz

2017 UEFA U17 Avrupa Şampiyonası finalleri, 3-19 Mayıs tarihleri arasında Hırvatistan'da düzenlenecek. Eleme turlarını başarıyla geçen Mehmet Hacıoğlu yönetimindeki U17 Millî Takımımız da 16 finalist takım arasında yerini aldı. Geçmişte 34 kez düzenlenen turnuvada iki şampiyonluğu bulunan ay-yıldızlı gençler, A Grubu'nda Hırvatistan, İspanya ve İtalya ile mücadele edecek. Gruplarını ilk iki sırada tamamlayan takımlar çeyrek finale yükselecek.

UEFA'nın her yıl düzenlediği U17 Avrupa Şampiyonası finalleri bu ay Hırvatistan'da organize ediliyor. 19 Mayıs tarihleri arasında düzenlenecek 16 takımlı finallerde U17 Millî Takımımız da yer alacak. Önce ön eleme turunu, ardından da Elit Tur'u başarıyla geçen Mehmet Hacıoğlu yönetimindeki U17 Millî Takımımız finallerde mücadele edecek 16 takım arasında yer aldı ve ev sahibi Hırvatistan'ın yanı sıra İspanya ve İtalya ile birlikte A Grubu'na düştü. B Grubu'nda İskoçya, Fransa, Macaristan ve Faroe Adaları, C Grubu'nda Al-

A Grubu

- 🇭🇷 Hırvatistan
- 🇪🇸 İspanya
- 🇹🇷 Türkiye
- 🇮🇹 İtalya

B Grubu

- 🇸🇰 İskoçya
- 🇫🇷 Fransa
- 🇭🇺 Macaristan
- 🇫🇷 Faroe Adaları

C Grubu

- 🇩🇪 Almanya
- 🇮🇷 İrlanda Cum.
- 🇷🇸 Sırbistan
- 🇧🇦 Bosna-Hersek

D Grubu

- 🇳🇱 Hollanda
- 🇬🇧 İngiltere
- 🇳🇴 Norveç
- 🇺🇦 Ukrayna

manya, İrlanda Cumhuriyeti, Sırbistan ve Bosna-Hersek, D Grubu'nda da Hollanda, İngiltere, Norveç ve Ukrayna bulunuyor. Tek maçlı lig usulüyle oynanacak grup maçları sonunda gruplarında ilk iki sırayı alacak takımlar çeyrek finale yükselecek. Çeyrek finalden itibaren ise maçlar eliminasyon usulüyle oynanacak.

Maçlar 6 farklı şehirde

Hırvatistan, U17 Avrupa Şampiyonası finallerini 6 farklı şehirde organize ediyor. Maçlar, başkent Zagreb'in dışında Varazdin, Velika Gorica, Rijeka, Zaprešić ve Kostrena şehirlerinde oynanacak. Millî Takımımızın da yer aldığı A Grubu'ndaki

maçlara Rijeka şehri ev sahipliği yapacak. Takımlar Rijeka'daki maçlarını 6 bin 134 kişi kapasiteli Rujeveca Stadi'nda oynayacak. Varazdin'deki maçlar 9 bin 99 kişilik Andelko Herjavec, Velika Gorice'deki maçlar 8 bin kişilik Radnik, Zaprešić'teki maçlar 5 bin 228 kişilik SRC, Kostrena'daki maçlar 3 bin kişilik Žuknica ve Zagreb'deki maçlar da 1500 kişilik Lučko ile 1200 kişilik Josipa Radnika Statlarında oynanacak.

En çok İspanya kazandı

İlk olarak 1980 yılında U16 Millî Takımları arasında düzenlenen bu turnuva, 19 yıl boyunca aynı statüde devam etti. 1981 yılı dışında

UEFA U16 Avrupa Şampiyonları

1982	İtalya
1984	Almanya
1985	SSCB
1986	İspanya
1987	-
1988	İspanya
1989	Portekiz
1990	Çekoslovakya
1991	İspanya
1992	Almanya
1993	Polonya
1994	Türkiye
1995	Portekiz
1996	Portekiz
1997	İspanya
1998	İrlanda Cum.
1999	İspanya
2000	Portekiz
2001	İspanya

Not: 1987'de kupayı İtalya kazandı ancak turnuvaya uygun olmayan oyuncu oynattığı için şampiyonluğu elinden alındı.

UEFA U17 Avrupa Şampiyonları

2002	İsviçre
2003	Portekiz
2004	Fransa
2005	Türkiye
2006	Rusya
2007	İspanya
2008	İspanya
2009	Almanya
2010	İngiltere
2011	Hollanda
2012	Hollanda
2013	Rusya
2014	İngiltere
2015	Fransa
2016	Portekiz

2001 yılına kadar U16 takımlarıyla düzenlenen turnuva, 2002'den bu yana ise U17 takımları arasında organize ediliyor. Türkiye, U16 döneminde 1994, U17 döneminde ise 2005 yılında iki şampiyonluk elde etti. Zaman zaman 8 takımla zaman zaman da 16 takımla düzenlenen finaller, 2015'ten bu yana 16 takımla organize ediliyor. Turnuvada en fazla şampiyonluk elde eden takım, 8 kez birincilik kürsüsüne çıkan İspanya. İspanya'yı 6 şampiyonlukla aynı zamanda son şampiyon da olan komşusu Portekiz izliyor. Ancak Portekiz bu yıl Elit Tur'u geçemediği için Hırvatistan'daki şampiyonaya katılamıyor. Finallerde mücadele edecek ekiplerden Almanya'nın 3, Fransa, Hollanda ve İngiltere'nin de Millî Takımımız gibi 2'şer şampiyonluğu bulunuyor. Biri SSCB döneminde olmak üzere daha önce 3 şampiyonluk elde eden takımlardan Rusya ise final vizesi alamadı. Bir şampiyonluğu olan takımlardan İtalya ve İrlanda Cumhuriyeti de finallerde mücadele ederken, Çek Cumhuriyeti, Polonya ve İsviçre ise Hırvatistan'a gelemedi.

Final yolumuz

Üç yıl aradan sonra Avrupa Şampiyonası finallerine katılma hakkını elde eden U17 Millî Takımımız, Teknik Direktör Mehmet Hacıoğlu yönetiminde Eleme Turu ve Elit Tur'da başarılı bir performans göstererek finaller için de umut verdi. U17 Millî Takımımız ilk olarak Eleme Turu'nda Litvanya, Ukrayna ve Norveç'le eşleşti. Litvanya'nın ev sahipliği yaptığı grupta ilk maçında 23 Eylül 2016 günü Kaunas'taki Darius Gireno Stadi'nda Norveç'le karşı karşıya gelen gençlerimiz, rakibini Atalay Babacan'ın 36 ve 83'üncü dakikalarda attığı gollerle 2-0 yenerek iyi bir başlangıç yaptı. U17 Millî Takımımızın 25 Eylül'de oynanan ikinci maçtaki rakibi ise Ukray-

U17 Avrupa Şampiyonası Maç Programı

Tarih	Maç	Grup	Saat	Şehir
3 Mayıs 2017	Hırvatistan-İtalya	A	18.45	Rijeka
	Türkiye-İspanya	A	14.15	Rijeka
	İskoçya-Faroe Adaları	B	13.00	Lucko
	Macaristan-Fransa	B	15.00	V. Gorica
4 Mayıs 2017	Almanya-Bosna Hersek	C	13.00	Kostrena
	Sırbistan-İrlanda Cum.	C	17.30	Kostrena
	Hollanda-Ukrayna	D	13.00	Sesvete
	Norveç-İngiltere	D	15.00	V. Gorica
6 Mayıs 2017	Hırvatistan-Türkiye	A	14.15	Rijeca
	İspanya-İtalya	A	18.45	Rijeca
	İskoçya-Macaristan	B	17.00	Lucko
	Fransa-Faroe Adaları	B	13.00	Zapresic
7 Mayıs 2017	Almanya-Sırbistan	C	13.00	Kostrena
	İrlanda Cum.-Bosna Hersek	C	17.30	Kostrena
	Hollanda-Norveç	D	18.45	V. Gorica
	İngiltere-Ukrayna	D	15.00	Sesvete
9 Mayıs 2017	İspanya-Hırvatistan	A	13.00	Kostrena
	İtalya-Türkiye	A	13.00	Rijeka
	Fransa-İskoçya	B	17.00	V. Gorica
	Faroe Adaları-Macaristan	B	17.00	Lucko
10 Mayıs 2017	İrlanda Cum-Almanya	C	13.00	Rijeka
	Bosna Hersek-Sırbistan	C	13.00	Kostrena
	İngiltere-Hollanda	D	17.00	Zapresic
	Ukrayna-Norveç	D	17.00	Sesvete
Çeyrek Final				
1. Maç	12 Mayıs 2017	A Grup 1 – B Grup 2		
2. Maç	12 Mayıs 2017	B Grup 1 – A Grup 2		
3. Maç	13 Mayıs 2017	C Grup 1 – D Grup 2		
4. Maç	13 Mayıs 2107	D Grup 1 – C Grup 2		
Yarı Final				
16 Mayıs 2017	1. Maç Galibi – 3. Maç Galibi 2. Maç Galibi – 4. Maç Galibi			
Final				
19 Mayıs 2017	Yarı Finalin Galipleri	Varazdin	21.00	

na'ydı. Oldukça çekişmeli geçen maçı gençlerimiz 61'inci dakikada Recep Gül'ün attığı golle 1-0 kazandı ve ikide iki yaptı. 28 Eylül'de oynanan son maçta ev sahibi Litvanya'yı da 83'üncü dakikada Atalay Babacan'ın attığı tek golle 1-0 yenerek üçte üç yapan U17 Millî Takımımız böylece 9 puanla grup lideri olarak Elit Tur'a yükselmeyi başardı. Gençlerimizin Eleme Turu'nu gol yemeden ve üçte üç yaparak tamamlaması, takımın ve oyuncuların özgüvenini de önemli ölçüde artıran bir faktördü. Elit Tur maçları ise bizim ev sahipliğimizde Antalya'da oynandı. U17 Millî Takımımızın rakipleri Almanya, Finlandiya ve Ermenistan'dı. Gençlerimiz Avrupa Şampiyonası Finallerine en son 2014'te katılmıştı ve bu defa ev sahibi olmanın avantajını da kullanarak finallere katılmayı fazlasıyla istiyordu. Emirhan Spor Kompleksi'nde oynanan Elit Tur'un ilk maçında rakibimiz Finlandiya'ydı. Ay-yıldızlı gençler, 23 Mart'taki maçta rakibi karşısında sergilediği üstün futbolu skora da yansıtmayı başardı ve sahadan 4-1'lik galibiyetle ayrıldı. Millî Takımımızın gollerini 17. dakikada Atalay Babacan, 20. dakikada Ozan Muhammed Kabak, 39. dakikada Yunus Akgün ve 53. dakikada Sefa Akgün kaydederken, Finlandiya'nın tek golü 57. dakikada Tolonen'den gelmişti. Grupta oynanan günün diğer maçında ise Almanya, Ermenistan'ı 10-1 mağlup etti. U17 Millî Takımımız, 25 Mart'ta ise Ermenistan'ın karşı-

sına çıktı. Bu maçın kazanılması demek, daha ikinci müsabakaların sonunda Avrupa Şampiyonası finalleri biletinin cebe indirilmesi anlamına gelecekti. Bu hırsla sahaya çıkan ve zayıf rakibi karşısında baştan sona üstün bir futbol sergileyen U17 Millî Takımımız, rakibini 6-0 yenmeyi başardı. Bu maçtaki gollerimizi 26. dakikada Atalay Babacan, 36. dakikada kendi kalesine Hovhannisyan, 49. dakikada Yunus Akgün, 51. dakikada Hasan Ali Adıgüzel, 66. dakikada Malik Karaahmet ve 80+1. dakikada Umut Güneş attı. Diğer maçta ise Almanya, Finlandiya'yı 6-2 yeniyor ve onlar da finallere gitmeyi garantiliyordu. 28 Mart'ta Türkiye ile Almanya arasında oynanacak son maç sadece kimin grup birincisi olacağını belirleyecekti. Ancak bu maç istediğimiz gibi geçmedi. 14'üncü dakikada Arp'tan yediği golle geriye düşen gençlerimiz, 32'nci dakikada Abdussamed Karnuç'un ikinci sarı kartı görerek oyundan ihraç edilmesiyle 10 kişi kaldı. 37'nci dakikada Almanya'nın kazandığı penaltı atışında kalecimiz Berke Özer'i geçemeyen Arp, 45'inci dakikada attığı golle takımının devreyi 2-0 önde tamamlamasını sağladı. 10 kişi olmasına rağmen ikinci yarıya iyi bir başlangıç yapan U17 Millî Takımımız, 53. dakikada Yunus Akgün'le farkı bire indirdi. Ancak 74'üncü dakikada bir penaltıya sebep olan Egehan Gök direkt kırmızı kart görüp takımımızı 9 kişi bırakırken, atışı kullanan Abouchabaka da maçın skorunu 3-1 olarak belirledi. Böylece Almanya birinciliği, gençlerimiz de ikinciliği elde etti. Grubun diğer maçında ise Ermenistan'ı 5-0 yenen Finlandiya üçüncü oldu. Finallere gelene kadar iki eleme turunda altı maça çıkan U17 Millî Takımımız, bu maçların beşini kazanırken sadece birini kaybetti. Altı maçta 15 gol atan gençlerimiz kalesinde ise 4 gol gördü. Teknik direktör Mehmet Hacıoğlu, altı maçın ilk on birlerinde 21 farklı oyuncuya yer verdi. Ramazan Emirhan Civelek ve Atalay Babacan, altı maça da ilk on birde çıkarken, kaleci Berke Özer, Ozan Muhammed Kabak, Kerem Atakan Keskin, Sefa Akgün ve Malik Karaahmet de beş maçın ilk on birinde yer aldı. Bu rakamlar kadrodaki yedi oyuncunun iskeleti oluşturduğunu da gösteriyor. Bekir Melih Gökçimen dört, Ercan Şirin, Hasan Ali Adıgüzel, Recep Gül, Yunus Akgün ve Abdussamed Karnuç üç, Berkay Görmez ve Umut Güneş iki, Eren Bilen, Enes İslam İlkin, Berk Çetin, Berkehan Biçer, Berkay Tekin ve Egehan Gök de birer maça ilk on birde başladı. U17 Millî Takımımızın 15 golünden birini rakip kendi kalesine atarken 14 golü ise 8 oyuncu paylaştı. Atalay Babacan beş golle başı çekti, onu üç golle Yunus Akgün izledi. Recep Gül, Ozan Muhammed Kabak, Sefa Akgün, Hasan Ali Adıgüzel, Malik Karaahmet ve Umut Güneş de birer gollük katkı sağladı.

Dürüst ve Terim'den moral ziyareti

U17 Millî Takımı'nın İstanbul'da gerçekleştirdiği son antrenmanın bir bölümünü TFF Başkanvekili

Ali Dürüst ve Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim de takip etti. Antrenman sonrasında takımla

bir konuşma yapan Terim, tüm teknik heyete ve oyunculara şampiyonada tek tek başarı diledi.

Macaristan provası sessiz geçti

2017 UEFA U17 Avrupa Şampiyonası Finalleri'ne hazırlanan U17 Millî Takımımız, turnuva öncesi oynadığı hazırlık maçında Macaristan'la deplasmanda 0-0 berabere kaldı. Karşılaşma, Macaristan'ın Telki Kasabası'nda bulunan Telki Global Spor Kompleksi'nde oynandı. U17 Millî Takımımız, Macaristan karşısında şu kadroyla mücadele etti: Ozan Can Oruç

(Berke Özer dk. 41), Ramazan Emirhan Civelek (Abdussamed Karnuç dk. 41), Ozan Muhammed Kabak (Enes İslam İlkın dk. 41), Berk Çetin, Sefa Akgün (Kerem Atakan Kesgin dk. 41), Recep Gül, Hasan Ali Adıgüzel, Yunus Akgün (Atalay Babacan dk. 57), Umut Güneş (Enes İslam İlkın dk. 41), Malik Karaahmet, Bekir Melih Gökçimen (Berkehan Biçer dk. 41).

50 yıldır birlikte olmak,
aynı dili konuşabilmektir.

Coca-Cola Türkiye'de 50 YIL

İki şampiyonluğumuz var

Genç Millî Takımlarımız, bugüne kadar 34 kez düzenlenen Avrupa Şampiyonası finallerinin 17'sinde yer aldı. 1994'te rahmetli Bora Öztürk yönetimindeki U16 Millî Takımımız, 2005'te ise Abdullah Avcı yönetimindeki U17 Millî Takımımız, Avrupa Şampiyonu unvanını kazandı.

Bugüne dek 34 kez düzenlenen Avrupa Şampiyonası finallerinde gençlerimiz 17 kez yer aldı ve iki defa da şampiyonluğa ulaştı. İlk olarak 1987'de Fransa'da düzenlenen finallere katılan Rahim Zafer, Bülent Uygun, Ali Nail Durmuş ve Tugay Kerimoğlu'nun da kadrosunda yer aldığı takımımız, Yunanistan, Danimarka ve İsrail'in bulunduğu grubu 7 puanla ilk sırada tamamladı ancak yarı finalde İtalya'ya 1-0 kaybettikten sonra üçüncülük maçında da Fransa'ya 4-0 yenildi ve dördüncü oldu. 1988'de İspanya'da ev sahibinin yanı sıra Macaristan ve Fransa ile aynı gruba düşen gençlerimiz, üç maçlarını da kaybederek elendi. 1990'da Doğu Almanya'da düzenlenen finallerde Portekiz, Danimarka ve Kuzey İrlanda grubunda tek puan alabilen gençlerimiz yine erken veda etti. 1993'te ise ilk defa Avrupa Şampiyonası'na ev sahipliği yaptık. Daha sonra Süper Lig'de de forma giyecek Okan Özke ve Serdar Topraktepe'nin yer aldığı takımımız 4 puan toplayıp Macaristan ve İspanya'nın arkasında kaldı ve sadece Yunanistan'ı geçip grup üçüncüsü olarak elendi. 1994 ise altın yılımız olarak kayıtlara geçti. Gençler kategorisinde ilk şampiyonluğunu 1992 yılında U18 kategorisinde elde eden Türkiye, bugünkü organizasyonun daha önce U16 takımları arasında düzenlenen versiyonunda 1994'te şampiyonluğa ulaştı. Rahmetli

Bora Öztürk'ün teknik direktörlüğünü yaptığı o takımın en önemli yıldızı, gelecekte Süper Lig'de gol kralığı yaşayacak, A Millî Takım'da 29 kez forma giyecek olan Fatih Tekke'ydi. Keza kaleci Fevzi Tuncay da hem Beşiktaş'ın kalesini korumuş hem de A millî formayı giyen oyuncuların birisi olmuştu. Ayrıca savunma oyuncusu Okan Özke ve forvet Serdar Meriç de Süper Lig'de forma giyen oyuncular arasına girecekti. İrlanda Cumhuriyeti'nde düzenle-

nen şampiyonanın grup maçlarında İzlanda'yı Serdar Meriç'in golleriyle 2-1 yendikten sonra Cihangir Kabakçı'nın gol attığı maçta Ukrayna ile 1-1 berabere kalan U16 Millî Takımımız, Belçika'yı Ceyhun Dinç'in iki, Cihangir Kabakçı ve Fatih Tekke'nin birer golüyle 4-0 yenerek çeyrek finale yükselmişti. Golsüz biten Portekiz maçında, rakibine seri penaltılarda 5-3 üstünlük kuran Bora Öztürk'ün öğrencileri, yarı finalde Avusturya'yı Akın Sağ-

lam'ın golüyle 1-0 yenerek finale yükselmiş, şampiyonluk maçında da Danimarka'yı Serdar Meriç'in golüyle 1-0 yenmeyi başararak Avrupa'nın 1 numarası olmuştu. 1995 Belçika'da İspanya, Almanya ve Slovenya grubunda üç puan toplayıp üçüncü olan ve elenen

takımda Yıldırım Baştürk, Emrah Eren ve Volkan Arslan gibi oyuncular vardı. 1996 Avusturya'da ise Emre Belözoğlu, Gökdeniz Karadeniz, Berkant Gökten, Macit Güven, Hasan Üçüncü, Adem Dursun gibi oyuncuların yer aldığı takımımız, İsrail, İngiltere ve Slovenya'nın bulunduğu grubu sadece İsrail galibiyetiyle 3 puanla üçüncü tamamladı ve elendi. 1997 Almanya kadrosunda ise yine Emre Belözoğlu, Hasan Üçüncü ve Berkant Gökten'a ek olarak Okan

Çebi ve Orkun Usak da vardı. O takım da Slovenya, İzlanda ve Slovenya'nın bulunduğu gruptan üçte üç yapıp gol yemeden çıktı ama çeyrek finalde Avusturya'ya 3-0 yenilerek elendi. 2001 İngiltere'de Rusya, Hollanda ve Polonya'nın yer aldığı gruptan lider çıkan Sabri Sarıoğlu, Doğa Kaya, Emre Güngör'lü takım, çeyrek finalde Hırvatlar'a 2-0 kaybetti. Turnuva 2002'den itibaren U17 takımlarıyla oynanmaya başlandı ve 2003'te de finallere giden takım sayısı 8'e indi. Türkiye turnuvasının bu formattaki haline ilk olarak 2004'te katıldı. Fransa'daki şampiyonada ev sahibinin yanı sıra İspanya ve Kuzey İrlanda ile eşleşen gençlerimiz, sadece Kuzey İrlanda'yı yenip üçüncü oldu ve elendi. Ancak o takımda yer alan Volkan Babacan, Uğur Uçar, Ergin Keleş, Deniz Yılmaz, Serdar Özkan, Ferhat Öztörün gibi oyuncuların bir kısmının yer aldığı kadro, ertesi yıl ülkemize şampiyonlukla dönecekti. 2005'te İtalya'da düzenlenen şampiyonaya Abdullah Avcı yönetiminde giden takımda Volkan Babacan, Özgürhan Özcan, Caner Erkin, Tevfik Köse, Nuri Şahin, Deniz Yılmaz, Onur Kıvrak, Aydın Yılmaz, Murat Duruer gibi sonradan Süper Lig takımlarında oynayan ve bir kısmı halen A Millî Takımımızda da forma giyen oyuncular yer alıyordu. Grupta İtalya, İngiltere ve Belarus'la eşleşen U17 Millî Takımımız ev sahibi İtalya'ya 1-0 yenilerek kötü bir başlangıç yapsa da Belarus'un İtalya'yı 1-0 yendiği gün İngiltere ile girdiği gol düellosunu Tevfik Köse'nin iki, Nuri Şahin'in de bir golüyle 3-2 kazanarak yeniden iddialı konuma geliyordu. Tevfik Köse'nin hat-trick yaptığı maçta Deniz Yılmaz'la da iki gol bulan Millî Takımımız, son maçında

Belarus'u 5-1 yenerek yarı finalin yolunu bulmuştu. Yarı finaldeki rakibimiz ise Hırvatistan'dı. Gençlerimiz o maçı Özgürhan Özcan'ın iki, Murat Duruer'in de bir golüyle 3-1 kazandı ve finale yükselmeyi başardı. Rakibimiz, ev sahibi İtalya'yı saf dışı bırakan Hollanda'ydı. Daha sonra Kayserispor formasını giyecek Biseswar'ın ve A millî takımının kalesini koruyan Tim Krul'un da formasını giydiği Hollanda'yı Deniz Yılmaz ve Tevfik Köse'nin golleriyle 2-0 yenen Genç Millî Takımımız, U17 Avrupa Şampiyonası'nı zaferle tamamlıyordu. 2008'de ise turnuvaya ev sahipliği yaptık ve yarı final oynadık. Antalya'da Hollanda, Sırbistan, İskoçya grubunu Hollanda ve İskoçya galibiyetleri, Sırbistan beraberliği ile 7 puanla ilk sırada bitirdik. Yarı finalde Fransa ile 1-1 berabere kalıp penaltı atışlarında elenen kadroda Özgür Çek, Abdülkadir Kayalı, Soner Aydoğdu, Batuhan Karadeniz, Gökhan Töre, Eren Albayrak, Muhammet Demir ve Emre Çolak gibi önemli oyuncular yer almıştı. 2009 Almanya'da ev sahibinin yanı sıra Hollanda ve İngiltere ile eşleşen gençlerimiz, sadece İngiltere'yi yenip 3 puanla üçüncü oldu ve gruptan çıkamadı. 2010'da Liechtenstein'da düzenlenen finallerde İngiltere, Çek Cumhuriyeti ve Yunanistan'ın bulunduğu grupta Yunanistan galibiyeti ve Çek Cumhuriyeti beraberliğiyle 4 puan toplayıp İngiltere'nin ardından ikinci sırada yarı finale yükselen takımımız, İspanya'ya 3-1 yenilip turnuvaya veda etti. 2014'te Malta'nın ev sahipliğindeki şampiyonada Hollanda ve İngiltere'ye yenilip sadece Malta'yı yenen gençlerimiz, 3 puanla üçüncü olarak defterini kapattı.

Hedefimiz oyuncu yetiştirmek ve finallerde sürekli yer almak

Bu ay Hırvatistan'da Avrupa Şampiyonası finallerinde mücadele edecek U17 Millî Takımımızın başarılı teknik direktörü ile takımın oluşumu, eleme süreci ve finallerdeki beklentileri üzerine konuştuk. Usta teknik adam Türkiye'deki altyapı sorunlarını da **TamSaha** ile paylaştı.

Mazlum Uluç

U17 Millî Takımımız üç yıllık bir aranın ardından yeniden Avrupa Şampiyonası finallerinde boy gösterecek. İki zorlu eleme sürecinden geçerek finallere katılmaya hak kazanan U17 Millî Takımımızın nasıl oluşturulduğunu, eleme serüveninde neler yaşadığını, Hırvatistan'daki finallerde neleri hedeflediğini ve rakiplerimizin durumunu konuşmak üzere takımın teknik direktörü Mehmet Hacıoğlu

ile görüştük. Türkiye Futbol Federasyonu'nun Levent'teki binasında buluştuğumuz Hacıoğlu, geçmişte Fenerbahçe formasıyla yıllarca top koşturmuş eski bir oyuncu ve sonrasında da yıllarını altyapılara vermiş usta bir teknik adam.

Genç oyuncu sayısı 141 bin

Mehmet Hacıoğlu'na ilk

sorumuz kadronun oluşumu üzerine oldu ve çok geniş perspektiften bir cevapla karşılaştık. Mehmet Hoca'nın cevabı sadece U17 Millî Takımımızın nasıl seçildiğine değil, Türkiye'deki futbolcu potansiyelinin durumuna da ışık tutacak nitelikteydi: "Federasyonumuzun en doğru yaptığı işlerden bir tanesi futbolcu adaylarını kendi bölgelerinde tespit etmek... Bizim gerçek po-

Nüfusu 17 milyon civarındaki Hollanda'nın 1 milyon 74 bin lisanslı futbolcusu bulunuyor. Ülkemizin ve nüfusumuzun büyüklüğüyle kıyasladığımızda 'Buradan nasıl futbolcu çıkmıyor?' diyoruz. Oysa 17 milyonluk Hollanda 1 milyon 74 binden oyuncu seçiyor, biz 283 binden seçiyoruz.

Eleme Turu için Ukrayna'ya gittik. Gittiğimizde bizi hiç kaale almayan Ukrayna ve Norveç, maçlar oynanırken kalitemizi gördüklerinde oyuncularımızı sertlikle durdurmaya başladılar. Çünkü beklemedikleri kadar teknik kapasitesi yüksek, oyun planı olan, organize bir takım buldular karşılarında.

18 Kişisel olarak futbolcularımın saha içindeki yaratıcılıklarına fırsat tanıyorum. Asla kısıtlamıyorum. Onlardan istediğim tek şey var; takım boyunuzu koruyun, geriden asla topa uzun vurmayın. Tahammül edemediğim bir şey bu. Benimle çalışacak her oyuncunun önce topa hâkim olmasını isterim.

Futbolcularımın gol sevinçlerini bana değil, arkadaşlarına sarılarak yapmalarını tercih ederim. Ukrayna maçında golü atınca hepsi bana doğru gelmeye başladı. Sonra bir anda durdular ve birbirlerine sarıldılar. Ben oyuncuların o enerjiyi kendi arasında yaşamasını istiyorum. Bu oyun onların oyunu, bizler onların yol göstericileriyiz.

tansiyelimiz şu; ülke genelindeki kadınlar dâhil 283 bin 651 futbolcu adayımız var. 14 yaşta 24 bin 944'ten başlıyor, 19 yaşta 16 bin 297'ye düşüyor. 14-19 yaş arasında toplam sayımız 141 bin 319 kişi." Bu rakamın tek başına bir anlam ifade etmediğini biliyoruz. Nüfusu hemen hemen bizimle aynı olan Almanya'daki oyuncu sayısını merak edip Mehmet Hacıoğlu'na soru olarak yöneltiyoruz. Aldığımız cevap oldukça iç karartıcı: "Almanya'ya hiç gitmeyelim, onların lisanslı futbolcu sayısı 4-5 milyon aralığında seyrediyor. Ben size nüfusu 17 milyon civarındaki Hollanda'dan örnek vereyim. Toplamda 1 milyon 74 bin lisanslı futbolcusu bulunuyor. Ülkemizin ve nüfusumuzun büyüklüğüyle kıyasladığımızda 'Buradan nasıl futbolcu çıkmıyor?' diyoruz. Oysa 17 milyonluk Hollanda 1 milyon 74 binden oyuncu seçiyor, biz 283 binden seçiyoruz. Bir kere bu

gerçekleri tespit etmek gerek. Burada millî takım hocaları olarak oturup değerlendirdiğimizde vardığımız sonuç şu; bir kere bizim kulüplerimizin altyapıya ait fiziki şartları düzeltmesi lâzım. Fiziki şartlardan kastımız sahalar, beslenme ve dinlenmeyle ilgili tesislerin yeterli hale getirilmesi..." Peki, bu konuyu çözmek çok mu zor? Mehmet Hacıoğlu, Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim ile Türkiye Futbol Federasyonu yönetiminin bu konudaki çalışmalarını şöyle özetliyor ve kulüplerin TFF ile işbirliğini işaret ediyor: "Biliyorsunuz Fatih Hoca 6-7 Ocak 2015'te Haliç Kongre Merkezi'nde bir sunum yaptı. Orada bütün tespit, teşhis ve tedaviler var. Federasyonumuz da bu konuda çok önemli bir adım attı. Kendi mali genel kurulunda, altyapıyı desteklemek amacıyla, tespit edilen fiziki şartları yetersiz 100 kulübe ikiye katlanacak şekilde, bir yemekhanesi, bir de dinlenme

merkezi bulunan örnek bir proje geliştirdi. Fatih Hoca bu iş için mimarları getirdi ve herkesten fikir alıp bu projeyi ortaya çıkardı. Federasyonumuz da kulüplere bu seçeneği sundu. Kulüpler bu meseleyi çözmezse biz Millî Takımlarda ancak sahip olduklarımızla yetinebiliriz. En büyük problemi burada yaşıyoruz. O yüzden bu 2000'li oyuncu grubunun şu anki başarısı çok anlamlı ve değerli; bu ülkenin geleceği adına çok çok önemli."

U17'de Fatih Terim etkisi

Bu genel bakışın ardından Avrupa Şampiyonası'nda mücadele edecek takımın nasıl oluştuğu konusuna geri dönüyor ve Mehmet Hacıoğlu'ndan şunları dinliyoruz: "Bu çocuklar 13 yaşında yerel liglerde oynarken, Genç Millî Takımların bölgelere gönderdiği talimat üzerine rutin taramadan geçirildi. Önce 14 bölgedeki 2000 grubu tarandı. Karmalar oluşturuldu. Sonrasında Millî Takım antrenör-

lerinin hem bölgelerinde izlemeleri hem de Riva'daki çekirdek kadro oluşturulması sırasında bu futbolcu adayları belirlendi. Her oyuncu çok sayıda bölge ve millî takım antrenörü tarafından defalarca izlenerek seçildi. Biz burada tek seçici değiliz. Futbolcu adaylarını hep beraber seçiyoruz. Tek başına 'Ben şunu seçtim' deme hakkına sahip değiliz. Ortak bir kararla futbolcu seçimi yapıyor.

2000'li futbolcu adaylarında ağırlık Galatasaraylılar üzerinde oluştu. Çünkü 10 yetenekli futbolcu adayına sahiptiler ve bu futbolcular üzerinde herkes hemfikir olmuştu. Altınordu, Akhisar, Göztepe'den oyuncularla çekirdek kadro desteklendi. Burada bir parantez açmamız gerekiyor. Galatasaray'dan çok futbolcu gelmesi, altyapıya önem veren kulüplerin farkını göstermesi açısından çok önemli. Çünkü Fatih Hoca'nın TFF'ye gelmeden önce Galatasaray'da altyapıyı kurarken verdiği talimatın ürünüdür bu kadro. Galatasaray'ın altyapısındaki tecrübeli altyapı hocaları ağırlıklı olarak İstanbul'daki bütün semt sahalarını ve ülkeyi tarayarak bulup çıkardığı grup bu. Şu anda kadromuzda banko oynayan 7-8 oyuncu böyle ortaya çıkarıldı. Kulübün A takım hocasının altyapıya önem vermesi halinde neler olabileceğinin en güzel göstergesi bu. Altınordu da altyapıya büyük yatırımlar yapıyor, geliştirdiği futbolcuları piyasaya sunarak hem kendini çeviriyor hem de Türk futboluna katkı sağlıyor. Bu iki örnek bile kulüplerimizin bu işe nasıl sarılması gerektiğinin göstergesi. Fenerbahçe 20 sahadan oluşan bir altyapı projesi yürütüyor. Başakşehir aynı şekilde bir projede 20 sahada 10 binlerce

“Dünyanın bizden farklı olarak yaptığı bir şey var. 17 yaşından itibaren çocuklara fiziksel yüklemelere başlarlar. Bizim 17 yaşına kadar her takımı yenip sonra makasın açılmasının sebebi budur. Bunu da Millî Takımlar yapamaz. Bu kulüplerde yapılabilecek bir iştir.

“Yediği tekmeden sonra itiraz etmeyen, rakibiyle uğraşmayan, hakem kavramını asla gündeme getirmeyen, yaptığı işlerle gurur duyan ama asla abartmayan, yaptığı kötü işlerde de mazeret üretmeyen bir oyuncu olmalısın. İşte o zaman sportmen olursun.

20 “Beceri anlamında en yetenekli takımlar olarak bizi ve İspanya'yı görüyorum. Ama fiziksel anlamda da İngiltere inanılmaz güçlü. İngiltere'nin yanı sıra Almanya'nın da fiziksel gücüyle şampiyonluğu zorlayacağını düşünüyorum.

“Benim için öncelik, karakterli bir insan olmaları, sportmen olmaları, en sonunda futbolcu olmaları. Benim takımım sabah kahvaltıya geldiğinde günaydın demeden, afiyet olsun demeden masaya oturmaz. Benim çocuklarımın hepsi maç bittiğinde soyunma odasını temizleyip öyle çıkarlar, malzemeci abilerine malzeme taşıtmazlar.

oyuncu adayını bir araya getirip tarama yapıyor. Bu örnekler çoğalır ve biz 141 bini 500 bine çıkardığımız zaman ne Almanya durur karşımızda ne Hollanda ne de bir başkası. Bizim çocuklarımız kesinlikle onlardan yetenekli çünkü. Ama sistem bizim işletemediğimiz bir şey. Var olan ama işletemediğimiz bir şey. Sistem bir fikrin plan halinde uygulamaya sokulmuş halidir. Biz fikri üretiyor, sistem haline getiriyor ama uygulayamıyoruz.”

Teknik kapasitesi yüksek bir takım

Bu defa U17 Millî Takımımızın Eleme Turu ve Elit Tur'da neler yaşadığını bizzat hocasının ağzından dinlemek ve takımın karakteristik özelliklerini öğrenmek istiyoruz: “Eleme Turu için Ukrayna'ya gittik. Ukrayna'nın yanında diğer rakiplerimiz Norveç ve Litvanya'ydı. Bu takım orada gol yemeden lider oldu ve Elit Tur'a çıktı. Orada yaşadığımız en ilginç şey şuydu. Gittiği-

mizde bizi hiç kaale almayan Ukrayna ve Norveç, maçlar oynanırken çok öfkeleni ve oyuncularımızı sertlikle durdurmaya başladı. Çünkü beklemedikleri kadar teknik kapasitesi yüksek, oyun planı olan, organize bir takım buldular karşılarında. Becerisi yüksek, oyuncu eksiltme yeteneği olan, oyunu iki yönlü oynamayı bilen, özellikle hücum yönü çok güçlü bir oyun karakterimiz var. Geldiğim günden beri bu çocukların saha içindeki yaratıcılıklarını denemelerine fırsat tanıyorum. Asla kısıtlamıyorum. Onlardan istediğim tek şey var; takım boyunuzu koruyun, geriden asla topa uzun vurmayın. Tahammül edemediğim bir şey bu. Benimle çalışacak her oyuncunun önce topa hâkim olmasını isterim. Amaçsız ve hedefsiz topa vuran oyuncuyu hiç sevmem. Onun dışında her şeyi denemelerine izin veririm. Özellikle üçüncü bölgede tamamen özgürler. Ama bir tek şeye izin yok; egoizme. Bir de özellikle dikkat ettiğim bir konu var,

ben bu çocuklara asla futbolcu diye bakmıyorum. Bu çocuklar henüz futbolcu adayı. Aileleriyle de konuştum; hepsinden ricam, 'Lütfen çocuklarınıza futbolcu gibi davranmayın. Bunlar henüz futbolcu adayı. Gidecekleri daha çok yol, öğrenecekleri daha çok şey var' dedim. Çocuklara da aynı şeyi söylüyorum. İşin en güzel tarafı, bu grupla iletişim kurmak çok kolay. Mesela yemeklerden bu takım asla erken kalkmaz. Ben oturduğum müddetçe onlar da oturur aralarında sohbet ederler. Ya da biz onlara bir şey sorarız, onlar bize bir şey sorar, birlikte sohbet ederiz. İnanılmaz bir takım ruhuna sahipler. Ama küçüklüklerinden beri böyleler. Çoğunun aynı yerden gelmesi hep artı faktörler. Hem bir arada oynama alışkanlıkları hem de çok güzel bir arkadaşlıkları var.”

Ya o turda unutamadığı bir hatırası var mı hocanın: “Ben oyuncularımın gol sevinçlerini benimle değil arkadaşları ile paylaşımlarını tercih ederim. Ukrayna maçında golü atınca hepsi bana doğru gelmeye başladı. Sonra bir anda durdular ve birbirlerine sarıldılar. Biz zaten saha dışında çocuklarımızla o sevinçleri paylaşıyoruz. Ben o sevincin, coşkunun saha içinde kalmasını, oyuncuların o enerjiyi kendi arasında yaşamasını istiyorum. Bu oyun onların oyunu, bizim değil. Bizler onların yol göstericisi ve eğitmenleriyiz...”

Almanya ile karşılaşmak isterim

U17 Millî Takımımız Elit Tur'da Finlandiya ve Ermenistan galibiyetleriyle finalleri garantiledikten sonra gruptaki en ciddi rakibi Almanya'yla oynadığı birincilik maçını kaybetti. Ancak o maçta iki oyuncumuz kırmızı kart görmüş ve takımımız oyunu 9 kişiyle tamamlamıştı. Mehmet Hacıoğlu o

maçın hikâyesini anlatırken Almanya ile finallerde bir kez daha karşılaşma arzusunu da dile getiriyor: “Elit Tur'a gelmeden önce, ülkeler bu organizasyona aday olabiliyor. Biz takımımıza güvendik ve Elit Tur organizasyonunu Türkiye'de yapmak istedik. Fatih Hocamızla da bu konuyu konuştuğumuzda 'Bu tip organizasyonlar bizim için önemli, alın tabii' dedi. Talip olduk ve aldık. Elit Tur'da iki maçta Finlandiya ve Ermenistan'ı yenip işi bitirdikten sonra bizim için önemli olan Almanya maçıydı. O maçta şöyle bir handikap yaşadık... Son maçta görecekları bir sarı kartla Avrupa Şampiyonası finallerinde oynamama riski bulunan üç oyuncumuz vardı. Bunu düşünerek üç oyuncumuzu oynatmadık. Almanya maçı önemli olsa da önce oyuncularımızı korumayı hedefledik. Ama iki oyuncumuzun kırmızı kart görmesiyle 9 kişi kalarak kaybettik Almanya maçını. Finallerde Almanya ile karşılaşmayı çok isterim. Gerçek gücümüzle sahaya çıktığımız zaman Almanya karşısında ne

yapabileceğimizi görmeyi gerçekten çok isterim. O yüzden finallerdeki grubumuzda karşımıza çıkan rakiplere de çok sevindim.”

Gerçek kapasitemiz ortaya çıkacak

Finallerdeki rakiplerimiz ev sahibi Hırvatistan, 8 kereyle en fazla şampiyonluğa sahip İspanya ve bir futbol marka olan İtalya. Böyle bir eşleşmeye sevinmek bize ilginç geliyor. Mehmet Hoca bu zorlu eşleşmeye neden sevindiğini şu gerekçelerle dillendiriyor: “Elit Tur'dan buraya geçtiğimiz zaman iyi takımlarla oynama isteğimizden hiç vazgeçmedim. Hazırlık maçlarında bile iyi takımlarla oynamayı tercih ederim. Bizim takımımızın gerçek kapasitesi burada ortaya çıkacak. Bu çocuklar gerçekten gelişme fırsatını burada yakalayacak. Elbette ki hedefimiz burada ilk beşin içine girip Dünya Şampiyonası'na gitmek. Ama beni asıl ilgilendiren, burada kaç oyuncumuzun gelişim gösterip A Millî Takım'a kadar çıkacak olması.”

Kırılma yaşı 17

Bu da ilginç bir konu. Çünkü geçmişteki finallere katılan takımlara baktığımızda her kadrodan 2-3 oyuncunun A takım düzeyine ulaşabildiğini görüyoruz ve Mehmet Hacıoğlu'ndan bu durumu yorumlamasını istiyoruz: "Zaten bu durumun cevabını vermemiz gerekiyor. Esas sorulması gereken soru bu. Küçük yaşlarda iyi olan çocuklar, sonra ne yapıyoruz da kayboluyor. Gene başa döneceğiz. Bunun birinci sebebi kulüpler. Çünkü genç oyunculara A takımlarında yeterince şans vermiyorlar. İkinci yanlış ise toplum olarak bu çocukları küçük yaştan itibaren futbolcu olacak gibi yetiştiriyoruz. Bu çocukların futbolcu olup olmayacakları 17 yaştan sonra belli olur. Çünkü 17 yaşına kadar çocuk fizik gelişimini tamamlamamıştır. 17 yaşında artık her türlü dirence hazır olmaya başlarlar. Dünyanın bizden farklı olarak yaptığı bir şey var. 17 yaşından itibaren çocuklara fiziksel yüklemelere başlarlar. 17 kırılma yaşıdır. Bizim 17 yaşına kadar her takımı yenip

sonra makasın açılmasının sebebi budur. Bunu da Milli Takımlar yapamaz. Bu kulüplerde yapılabilecek bir iştir. Bir gün, iki gün fitness çalıştırmakla kuvvet geliştirilemez. Bu sistematik ve beslenmeyle desteklenmesi gereken bir programdır. Türkiye'de bunu çok iyi yapan insanlarımız var. Kulüplerin bu tip insanlara değer vermesi gerekir. Bir oyuncuyu geliştirmek istiyorsanız, 17 yaşından itibaren 52 haftalık kuvvet programına tâbi tutmak, kas yapısını değiştirmek, güçlendirmek zorundasınız. Avrupa'yla bizim aramızdaki en büyük fark bu. 17 yaşından itibaren bir futbolcuda olmazsa olmaz fiziksel özellik kuvvettir. Bakın ben size çok çarpıcı bir örnek vereyim. Bu takım geçtiğimiz sene Ege Kupası'nda ABD'ye dört attı. Bu yılın başında Nike Cup için Amerika'ya gittik, onlar bize beş attı. ABD takımında sadece iki değişik oyuncu vardı. Ama 1 yıl içinde inanılmaz bir fiziksel ilerleme kaydetmiş adamlar. Fiziksel olarak eziyorlar sizi. Karşınızdaki takımın fiziki kuvveti çok yükseksiz teknik becerilerinizi

göstermeniz de mümkün olmuyor. Bunu kulüplerde çözebilmeniz gerekiyor. Bakın çarpıcı bir örnek daha vereyim; kulüp bünyesinde altyapıda çalıştığım dönemde A takımın başında yabancı hocalar vardı. İkisi de altyapının kapısından içeri adım atmadı. 2000'li grubunda Galatasaraylıların fazla olmasının sebebi, Fatih Hocanın büyük desteği ile kurulmuş bir takım olmaları, A takımla aynı yerde çalışmaları ve Fatih Hocanın gözünün hep üzerlerinde bulunmasıdır. Oyuncu da kendini değerli hissediyor ve ona göre yetişiyor. Bu ülkede A takım hocalığı yapıp da altyapısında kimlerin olduğunu bilmeyen yüzlerce antrenör var. O nedenle Fatih Hocanın yeri çok farklıdır. İkinci bir isim de Özkan Sümer'dir. Ne zaman Trabzon'a gittiysem Özkan Hocayı her yaş grubunun maçında balkonda oyunu izlerken gördüm. Bu isimlere ilâve edebileceğimiz isim sayısı iki değil, bir elin parmakları kadar azdır. Fatih Hoca gibi, Özkan Hoca gibi A takımdan sorumluyken altyapıya önem veren hocaların sayısı artmalı ve onlara gereken değer verilmeli."

Asla hayal satmıyorum

Yeniden finallere dönüyor ve hedeflerimiz konusunu biraz daha açmasını istiyoruz Mehmet Hacıoğlu'ndan: "Bu sene Dünya Şampiyonası Ekim ayında düzenlenecek. Avrupa'dan beş takım gidecek. Biz gerçekçi hedef olarak öncelikle gruptan çıkmayı hedefliyoruz. Grup zor gibi görünse de ben çocuklarıma sonsuz inanıyorum. Kapasitelerini biliyorum ve onlara asla hayal satmıyorum. Kapasitesi olmayan bir takıma yüksek hedefler gösterirseniz bu hayal satmak olur ve o zaman da bu oyuncuların gelişimi durur. Dikkat ettiğim şeylerden biri de bu çocuklara ödül vermemek.

Çünkü bu çocuklar zaten Milli Takımlara gelerek ödülleri alıyor. Çocuğa verilecek en büyük ödül onu pohpohlamaktır. Biz çocuklarımızı takdir ediyoruz, yaptıkları işleri önemsiyoruz ama asla abartmıyoruz. Onların da abartmasını istemiyoruz. Böyle beklentiler içinde olmasınlar. Maalesef yaşadıkları çevre onları sürekli pohpohlayarak ödüllendiriyor. Ödülün maddi olması gerekmez. Pohpohlamak gelişimi durduran bir faktördür. Bakıyorum, bizim çocuklarımız kılık kıyafetleriyle abilerine özeniyor. 'Gel buraya' diyorum ve 'Nerede oturuyorsun? Baban ne iş yapıyor?' diye soruyorum, işte şu iş yapıyor. Onlara, 'Senin bu tarzda giyinebilmen için önünde uzun yıllar var. Önce doğru duruşu sergilemen lâzım. Önce kendi A takımında banko oynayıp talep edilmeye başlaman lâzım ki, futbolcu olduğunu söyleyebilesin. Asla futbolcu değilsin, futbolcu adayısın. Bu çok önemli bir sapama. Kendine daima doğru örnekler almalısın. Yediği tekmeden

sonra itiraz etmeyen, rakibiyle uğraşmayan, hakem kavramını asla gündeme getirmeyen, yaptığı işlerle gurur duyan ama asla abartmayan, yaptığı kötü işlerde de mazeret üretmeyen bir oyuncu olmalısın. İşte o zaman sportmen olursun. Sportmenlik başka bir şey, futbolculuk başka bir şey.' Ne mutlu ki çocuklarıma bunu öğrettim."

Yetenek anlamında biz ve İspanya

Finallerde 16 takım mücadele edecek. Tecrübeli teknik adama favorilerinin hangi takımlar olduğunu soruyor ve şu cevabı alıyoruz: "Beceri anlamında en yetenekli takımlar olarak bizi ve İspanya'yı görüyorum. Ama fiziksel anlamda da İngiltere inanılmaz güçlü. İngiltere'nin yanı sıra Almanya'nın da fiziksel gücüyle şampiyonluğu zorlayacağını düşünüyorum. Yetenek ve beceri anlamında kendi takımımdan inanılmaz keyif alıyorum. Orada da bütün

amacımız kendi oyunumuzu oynamaya çalışmak ve keyif alıp keyif vermek olacak. Rakibe göre strateji geliştirmek bizim işimiz. Çocuklarımızdan istediğim şey her maçta kendilerini aşmaları. Onlara şöyle görevler veriyorum; mesela bir maçta kaç top kazandın, bir dahaki maçta bunu bir fazlalaştırmaya bak. Kaç tane iyi orta yaptın, bir dahaki maç onu bir artırmaya çalış. Onun için önce kendimizi aşmamız gerekiyor. Benim için öncelik, karakterli bir insan olmaları, ondan sonra sportmen olmaları, ondan sonra da futbolcu olmaları. Benim takımım sabah kahvaltıya geldiğinde günaydın demeden, afiyet olsun demeden masaya oturmaz. Benim çocuklarımin hepsi maç bittiğinde soyunma odasını temizleyip öyle çıkarlar, malzemeci abilerine malzeme taşıtmazlar."

Ay-yıldızlı kardeşler

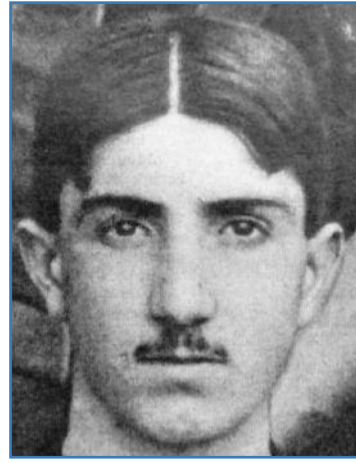
1923'te ilk maçına Romanya karşısında çıkan Millî Takımımızda bugüne kadar 670'in üzerinde oyuncu forma giydi. Bu oyuncuların 14 çifti ise kardeşti. Millî Takımımızın ilk maçında Zeki Rıza ve Hasan Kamil Sporel kardeşlerle başlayan bu gelenek 14 kardeş çiftle devam etti ve son olarak Hamit-Halil Altıntop kardeşlerle temsil edildi. Bu dosyada kardeş millîleri hatırlamak ve hatırlatmak istedik.

Zeki Rıza-Hasan Kâmil Sporel

Zeki Rıza Sporel

Millî Takım'da kardeş futbolcular geleneği, ay-yıldızlıların daha ilk maçından itibaren oluştu. Teknik direktörlüğünü Ali Sami Yen'in yaptığı Millî Takımımız 26 Ekim 1923 günü Taksim Stadı'nda Romanya karşısına çıktığında kadroda iki kardeş futbolcu vardı. Üstelik bu iki kardeş, Millî Takımımızın tarihine sadece bu maçta oynamanın daha fazlasıyla geçecekti. 1894 doğumlu defans oyuncusu ağabey Hasan Kamil Sporel, ilk millî maçta takımımızın kaptanlığını yapmış, 1898 doğumlu santrfor kar-

Hasan Kamil Sporel

deş Zeki Rıza Sporel ise 2-2 biten müsabakada iki golümüzü de atan oyuncu olmuştu. O gün 29 yaşında olan Hasan Kâmil Sporel sadece ilk Romanya maçımızda forma giyerken, Zeki Rıza Sporel 1932'ye kadar toplam 16 millî maça çıkacak ve atacağı 15 golle adını ay-yıldızlı efsanelerin arasına yazdıracaktı. Her ikisi de daha sonra Fenerbahçe Kulübü'nde başkanlık yapacak olan kardeşlerin en büyüğü olan Arif Sporel de futbolcuydu ancak yaşının ilerlemesi sebebiyle 1923'te kurulan Millî Takım'da yer almamıştı.

Bülent-Reha Eken

Sporel'lerin ardından Millî Takım'da oynayan ikinci kardeş futbolcular Bülent ve Reha Eken oldu. 1924 doğumlu Bülent ve 1925 doğumlu Reha Eken kardeşler, 1940 ve 50'li yıllarda Galatasaray'ın efsane isimleri arasında yer alırken, 1948'de de ilk kez A Millî Takım formasıyla tanıştı. Santrhaf Bülent Eken 23 Nisan 1948'de Atina'da Yunanistan'ı 3-1 yendiğimiz maçta ilk kez ay-yıldızlı formayı giyerken, bu gururu 6 Ocak 1954'te oynadığımız İspanya maçına kadar 13 defa tattı. Santrfor Reha Eken ise 30 Mayıs 1948'de Avusturya ile oynadığımız maçta

ilk defa millî olurken, abisi Bülent Eken'le aynı kadroda birlikte oynadı. Millî formayı sadece 4 kez giyse de 2-1 kazandığımız Yunanistan maçında iki, 6-1 kazandığımız İran maçında üç, 5-1 kaybettiğimiz İsrail maçında da bir olmak üzere toplam altı gole ulaşarak müthiş bir yüzde elde etti. Kardeşlerden Bülent Eken, İtalya'da Salernitana ve Palermo'da oynadıktan sonra 1963'te dört maç Millî Takımımızın teknik direktörlüğünü de yaptı. Eken'lerin diğer kardeşi Danyal Vuran da Galatasaray forması giymişti.

Mehmet Ali Has-Şeref Has

Birer Fenerbahçe efsanesi olan Has kardeşler, Millî Takım'daki kardeş futbolcular geleneğini fazla aksatmadan devreye girdi. 1927 doğumlu ağabey Mehmet Ali Has, Beykoz'da başladığı kariyerini, 1948'de efsaneleri arasına gireceği Fenerbahçe'ye taşıdıktan sonra 28 Ekim 1950'deki İsrail maçında ilk kez A Millî Takımımızın formasını giydi. O maçta Eken kardeşler de on birdeydi ama Has kardeşlerden Şeref'in ay-yıldızlı formayla buluşabil-

Mehmet Ali Has

mesi için 6 yıl daha beklemesi gerekecekti. Tarzan lâkaplı, uzun boylu Mehmet Ali Has, müthiş çalımaları ve milimetrik paslarıyla gerçek bir orta saha virtüözüydü ve 6 Ekim 1957'deki İspanya maçına kadar Millî Takımımıza 18 müsabakada hizmet etti. Tek golünü ise 19 Mayıs 1957'de Polonya'yı deplasmanda 1-0 yendiğimiz maçta kaydetti. Her ne kadar Şeref Has 16 Kasım 1956'da yani ağabeyinin Millî Takım'la vedalaşmadan neredeyse 1 yıl öncesinde ay-yıldızlı formayı giyse de Has kardeşlerin millî çatı altında aynı kadroda yer alması mümkün olmadı. 1936 doğumlu Şeref Has da futbola Beykoz'da başlayıp Fenerbahçe'de efsaneye dönüşürken, 1956-67 arasında 37 kez A millî oldu. Orta sahada müthiş bir dayanaklılık ve mücadele gücüne sahip olan Şeref Has, ay-yıldızlı forma altında tek golünü 18 Aralık 1958'de Çekoslovakya'yı 1-0 yendiğimiz maçta attı.

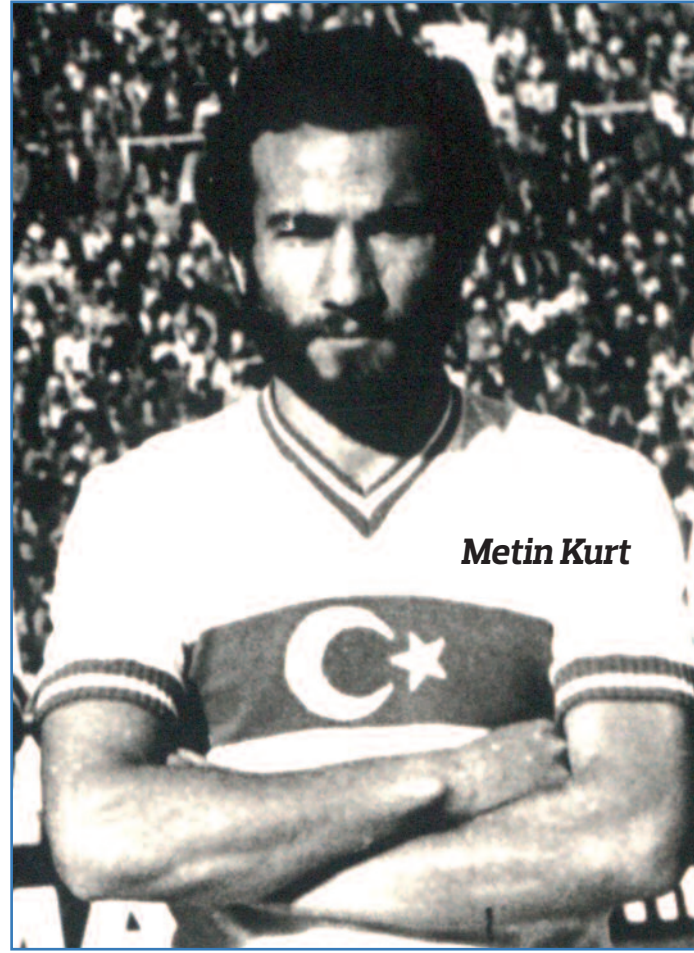
Şeref Has

Bülent solda, Reha sağda Millî Takım formasıyla. İki kardeş Galatasaray kadrosunda Turgay Şeren'in iki yanında.

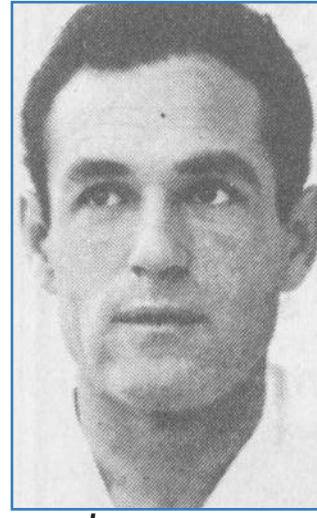

İsmail-Metin Kurt

Metin Kurt

Millî Takımımızdaki kardeş oyuncular geleceği, Has kardeşlerin ardından Kurt kardeşlerle devam etti. Ancak İsmail ve Metin Kurt kardeşler de aralarındaki yaş farkının büyüklüğü nedeniyle tıpkı Has kardeşler gibi aynı dönemde oynamadı. Geçtiğimiz Şubat ayında kaybettiğimiz ve TamSaha'daki veda yazısıyla yâd ettiğimiz İsmail Kurt, 1934 yılında Kırklareli'nde doğduktan sonra önce Galatasaray'ın ardından da Fenerbahçe'nin unutulmaz oyuncuları arasına ismini yazdırdı. 1956 ile 66 yılları arasında iki büyük takımda sol bek mevkiini tapulayan İsmail Kurt, Hollanda'yı

İsmail Kurt

deplasmanda 2-1 yendiğimiz 4 Mayıs 1958'deki maçta ay-yıldızlı formayla tanıştı. 9 Ekim 1965'teki 6-0'lık Çek Cumhuriyeti yenilgisine kadar ise toplam 16 maçta A Millî Takım formasını giydi. Kardeş Metin Kurt ise İsmail Kurt'tan 14 yıl sonra 1948'de dünyaya geldi. Futbola Altay'da başladıktan sonra yıldızı PTT'de parladı ve Millî Takım'a da Tunus'a karşı oynanan 13 Mart 1968'deki maç için sarı-siyahlı forma altında seçildi. 1970-76 arasında Galatasaray'da oynarken üst üste üç şampiyonluk yaşadı. Millî formayı 2 Nisan 1975'e kadar 26 maçta giyerken 4 de gol kaydetti.

Ayhan-Ayfer Elmastaşoğlu

1960'ların ikinci yarısında Millî Takımımızda Elmastaşoğlu kardeşler boy göstermeye başladı. Her ikisi de futbola Altay'da başlayan kardeşlerden 1941 doğumlu olan Ayhan daha sonra geldiği Galatasaray'da Türk futbolunun önemli yıldızlarından birine dönüşürken, 1944 doğumlu Ayfer ise 1961'den 1976'ya kadar süren kariyerinde sadece Altay formasını giydi. Top kontrolü, dripling ve oyunu okuma ustalıklarıyla hem bir orta saha hem de bir forvet oyuncusu olarak dikkat çeken Ayhan Elmastaşoğlu, Galatasaray'da beş lig, dört Türkiye Ku-

Ayfer Elmastaşoğlu

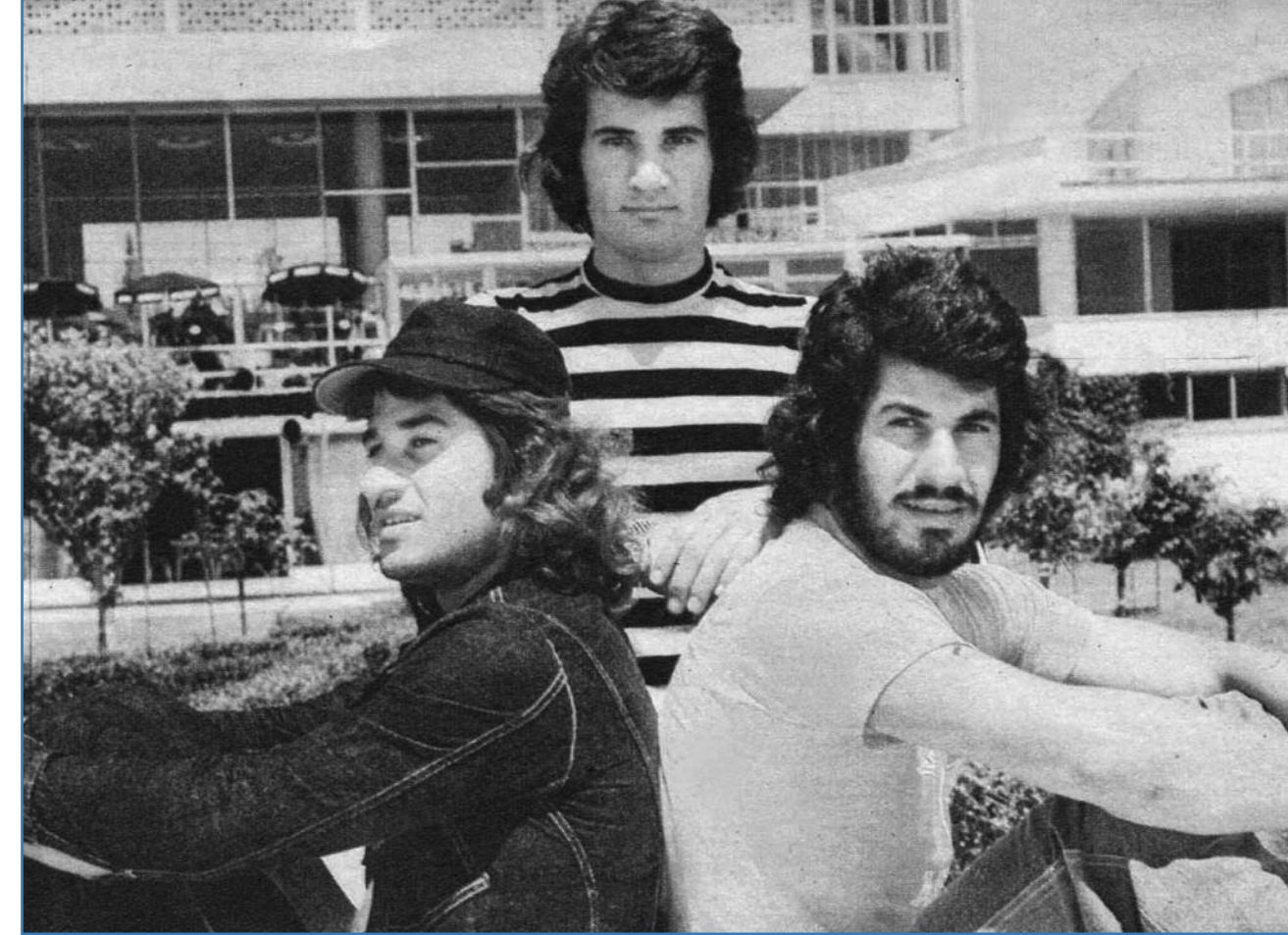

pası ve iki Cumhurbaşkanlığı Kupası şampiyonlukları yaşarken, 19 Nisan 1965'teki Portekiz maçıyla ilk A Millî Takım tecrübesini yaşadı. 20 millî maçta dört gol kaydetti. Kardeş Ayfer ise tipik bir orta saha oyuncusuydu ve ilk kez 30 Mayıs 1966'da deplasmanda oynanan Danimarka maçında A millî oldu. 12 Ekim 1966'da Federal Almanya'ya 2-0 yenildiğimiz maçın ilk on birinde ise iki kardeş birlikte görev yaptı. Elmastaşoğlu kardeşlerden Enver'in İzmir Demirspor ve Altay'da, Nail'in ise Altay ve Altınordu'da futbol oynadığını da hatırlatalım.

Ayhan Elmastaşoğlu

Gökmen-Yasin Özdenak

Gökmen ve Yasin, kaleci kardeşleri Doğan'la birlikte (üstte). 1972'nin altındaki Millî Takım kadrosunda ise kaleci Yasin ile sol baştaki Gökmen birlikte yer alıyor. Ayakta soldan ikinci sıradaki Metin Kurt, altta soldan ilk sıradaki Ayfer Elmastaşoğlu ve altta sağdan birinci sıradaki Köksal Mesçi de kardeşleri ile birlikte Millî Takım forması giyen oyuncular olarak dikkat çekiyor.

Millî Takım'a 1970'li yıllarda hizmet veren iki kardeş futbolcu da Gökmen ve Yasin Özdenak'tı. 1947 doğumlu santrfor Gökmen de, bir yaş küçük kardeşi kaleci Yasin de 1965'te İstanbulspor'da oynamaya başladı. İki kardeş 1967'de transfer oldukları Galatasaray'da üst üste üç şampiyonluk yaşadı. İki kardeşten ilk millî olanı ise Yasin Özdenak'tı. Yasin, 5 Aralık 1971'deki Polonya maçında ilk A millî tecrübesini yaşadı ve ay-yıldızlılar o gün Avrupa Şampiyonası elemelerinde güçlü rakibini 1-0 mağlup etmeyi başardı. İki kardeşin A Millî Takım forması altındaki yolları talihsiz bir maçla kesişti. Yasin'in dördüncü, Gökmen'in ilk maçı 4 Ekim 1972'deki Lüksemburg maçıydı ve millîlerimiz Dünya Kupası elemeleri çerçevesindeki o maç 2-0 kaybetti. Yasin Özdenak 1975'te son kez ay-yıldızlı formayı giydiğinde 15, Gökmen Özdenak ise 1977'de ay-yıldıza veda ettiğinde 10 kez millî olmuştu. Gökmen Özdenak bu 10 millî maçta tek golünü, 12 Ekim 1975'te Romanya ile oynanan ve 1-1 biten müsabakada atmıştı. Özdenak'ların diğer kardeşlerinden 1951 doğumlu kaleci Doğan Özdenak, İskenderun ve Galatasaray'da, 1963 doğumlu santrfor Mustafa Özdenak ise Sarıyer'de profesyonel olarak futbol oynamıştı.

Köksal-Tuncay Mesçi

1945 doğumlu Köksal Mesçi ile iki yaş küçüğü Tuncay Mesçi de A Millî Takımımızın kardeş futbolcularındandı. Ancak iki kardeşin yolu A Millî Takım'da kesişmedi. Trabzonlu kardeşlerden Köksal, PTT, Ankaragücü ve Adanaspor'da uzun yıllar forma giyerken, Anadolu takımlardan Millî Takım'a giden ve iz bırakan ender futbolculardan biri olmayı başardı. Bir orta saha virtüözü olarak dikkat çeken Köksal Mesçi, A Millî Takım'da ilk maçına 12 Nisan 1972'de Bulgaristan karşısında Mesut Şen'in yerine 46. dakikada oyuna girerek çıktı ve ay-yıldızlı formayı 18 Ocak 1974'e kadar 11 maçta giydi. Millî

Tuncay Mesçi

Takım'daki tek golünü ise 10 Aralık 1972'de Lüksemburg'u 3-0 yendiğimiz maçta kaydetti. Ağabeyi gibi bir orta saha oyuncusu olan Tuncay Mesçi, Ankaragücü ve Mersin İdman Yurdu'nun ardından memleketine dönüp Trabzonspor formasını giydi. Takımın ilk şampiyonluğuna büyük katkı yaptı. İki sezon Beşiktaş forması giydikten sonra yeniden Trabzonspor'a dönen Tuncay Mesçi, biri 8 Şubat 1976'da, diğeri 25 Mart 1981'de olmak üzere iki kere A Millî Takım'da oynadı. Mesçi kardeşlerin en küçüğü Turan Mesçi de futbol oynadık-tan sonra uzun yıllar Genç Millî Takımlarda antrenörlük yaptı.

Köksal Mesçi

Ali Kemal-Osman Denizci

Ali Kemal Denizci

Millî Takım formasını giyen Trabzonlu iki kardeş daha; Ali Kemal ve Osman Denizci. Kardeşlerin büyüğü Ali Kemal, 1 Mart 1950 doğumlu ve 70'li yılların sonu ile 80'li yılların başlarında Türk futbolunun en önemli oyuncularından biri olarak adını tarihe yazdırmayı başardı. Türk futbolunda büyük bir ihtilali gerçekleştiren Trabzonspor'un hücumdaki büyük kozlarından biri olarak sivrildi ve bordo-mavili takımın önce 1. Lig'e çıkmasında ardından da üç sezon üst üste şampiyon olmasında büyük rol oynadı. Millî Takım formasını ilk olarak 19 Mart 1975 tarihinde oynanan Romanya maçında giydi ve Trabzonspor'dan Millî Takım'a giden ilk futbolcu olarak da

Osman Denizci

tarihe geçti. Daha sonra Fenerbahçe ve Beşiktaş formalarıyla da izlediğimiz Ali Kemal Denizci, A Millî Takım'da 27 maçta çıktı ve üç de gol attı. 1957 doğumlu Osman Denizci ise Millî Takım formasını Rizespor'da oynadığı dönemde, 1 Ekim 1980 tarihinde Libya karşısında giydi. İkinci maçını ise aynı turnuvada dört gün sonra Malezya'ya karşı oynadı. Daha sonra Fenerbahçe'ye transfer oldu. İki kardeşin bir arada oynadığı tek maç ise 22 Aralık 1982'de ay-yıldızlıların Bulgaristan'a Ali Sami Yen'de 1-0 yenildiği müsabakaydı. Osman Denizci o maçta üçüncü ve son defa A millî formayı giydi; Trabzonspor ve Bursaspor'da da top koşturup yine Fenerbahçe'ye dönerek futbol kariyerini noktaladı.

Reşit-Kayhan Kaynak

Futbolcu kaynağı Adanalı bir ailenin top peşinde koşan yedi oğlundan ikisi, A Millî Takım'a kadar yükseldi. Kaynak kardeşlerin A millî formayı giyen ilk temsilcisi, 12 Ağustos 1952 doğumlu Reşit Kaynak'tı. Adanaspor'da çok etkili bir forvet olarak parladıktan sonra Beşiktaş tarafından transfer edildi ve 27 Ağustos 1976'da Finlandiya karşısında ilk defa A millî oldu. Dört defa giydiği A Millî Takım formasıyla tek golünü de o maçta Finlandiya ağlarına gönderdi. Kaynak kardeşlerin A Millî Takım'da oynayan ikinci temsilcisi ise 14 Ekim 1960 doğumlu Kayhan Kaynak'tı. Ancak iki kardeş ay-yıldızlı forma altında aynı dönemde oynayamadı. O da ağabeyi gibi Adanaspor'da yıldızını parlatıp Fenerbahçe'ye transfer oldu ve 4 Mart 1987'de Romanya karşısında A millî

oldu. Toplam üç defa A Millî Takım forması giyen Kayhan Kaynak, tek golünü de 1987 yılında Ali Sami Yen'de Demokratik Almanya'yı 3-1 yendiğimiz maçta kaydetti. Kaynak kardeşlerden Orhan, Trabzonspor ve Beşiktaş formalarıyla parlak bir kariyere imza atarken, Ümit Millî Takımımızda da oynadı. İrfan, İlhan ve Ayhan Kaynak da Adanaspor'la dönemin 1. Lig'inde top koşturduktan sonra farklı takımlarda futbol kariyerlerini devam ettirdi. Cengiz ise Adanaspor'da lisanslı olarak futbola başlasa da devamını getirmedi. Türk futboluna yedi oyuncu kazandıran Kaynak ailesi, ne yazık ki erken vefatların getirdiği acılarla sarsıldı. Kardeşlerden İrfan 1992'de, Kayhan 1994'te, Reşit ise 1999'da irsi kalp rahatsızlıkları sebebiyle erken yaşta aramızdan ayrıldı.

Adanalı Kaynak ailesinin 7 oğlu da futbolcu oldu. Bu 7 oğuldan ikisi Reşit (yanda) ve Kayhan (üstte) A Millî Takımımızın da formasını giymeyi başardı.

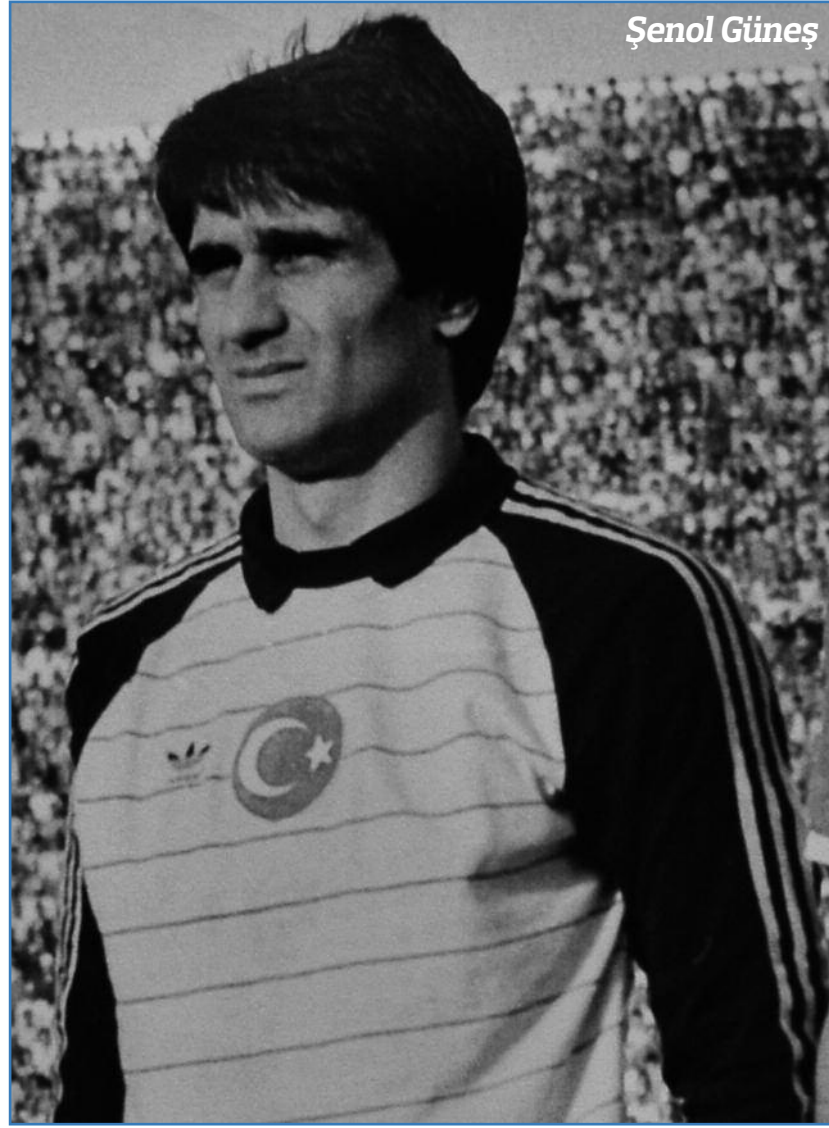
Şenol-Bahattin Güneş

Millî formayı Kaynak kardeşlerle hemen hemen aynı dönemlerde giyen bir başka kardeş ikili de Şenol ve Bahattin Güneş kardeşler. Futbolu bıraktıktan sonra kulüp takımlarındaki başarılarının yanı sıra Millî Takımımıza da dünya üçüncülüğü payesini getiren Şenol Güneş, futbolculuk kariyerinde de dev başarıyla imza atmıştı. 1952 doğumlu Şenol Güneş, 1972 ile 1987 yılları arasında Trabzonspor'un kalesini korurken 6 şampiyonluğa da önemli katkılar sağladı. Trabzonspor'da toplam 18 kupa kaldırırken, 31 Ekim 1976'da Malta'yı 4-0 yendiğimiz maçta ilk kez Millî Takımımızın kalesini ko-

Bahattin Güneş

rudu ve 31 kez A millî oldu. Millî formayı en son 35 yaşındayken giydi ve ay-yıldızlılar 25 Mart 1987 günü Demokratik Almanya'yı 3-1 mağlup etti. 10 Mart 1960 doğumlu Bahattin Güneş ise santrfor olarak başladığı kariyerini stoper olarak devam ettirdi ve tamamladı. 1980 ile 1988 yılları arasında Trabzonspor'da oynayan Bahattin Güneş, bu süreçte iki lig şampiyonluğu yaşarken, Millî Takım formasını ise sadece bir maçta giydi. O maçın 74'üncü dakikasinda İlyas Tüfekçi'nin yerine oyuna giren Bahattin Güneş de Millî Takım'daki kardeş oyuncular arasına Güneş'lerin ismini yazdırdı.

Şenol Güneş

Gökhan-Okan Gedikali

Tıpkı Güneş kardeşler gibi biri kaleci, diğeri stoper iki kardeş A millî oyuncu da Okan ve Gökhan Gedikali kardeşler. İkisi de Gençlerbirliği menşeli kardeşlerden büyük olanı 9 Mayıs 1961 doğumlu Okan Gedikali. Gençlerbirliği'nde gösterdiği başarılı performans sayesinde 1986 Dünya Kupası elemelerindeki Romanya maçında ilk defa A millî formayı giyen Okan Gedikali, 1987'deki Kuzey İrlanda ve Yugoslavya, 1988'deki Macaristan müsabakaları olmak üzere toplam dört defa Millî Takım'ın kalesini korudu. 8 Ocak 1966 doğumlu stoper kardeş Gökhan Gedikali ise 16 Aralık 1987'deki Yugoslavya maçında ilk defa millî olurken, abisi Okan'la aynı on birde yer aldı. Toplamda

7 kez A millî olan Gökhan Gedikali, 1988'deki Macaristan maçında da ağabeyi Okan'ın önünde görev

yaparken, son olarak 27 Mayıs 1990'da yine bir Macaristan maçıyla A millî formaya veda etti.

Gedikali kardeşlerden stoper Gökhan sol, kaleci Okan sağ başta. Ümit Millî Takım'daki bu buluşma daha sonra A Millî Takım'da da tekrar etti.

Bülent-Mert Korkmaz

Bülent Korkmaz

Malatyalı Korkmaz ailesinin iki oğlu da Galatasaray altyapısında yetişti ve A Millî Takım formasını giydi. Özellikle 24 Kasım 1968 doğumlu ağabey Bülent Korkmaz, elde ettiği başarılarla hem Galatasaray'ın hem de Millî Takım'ın efsane isimleri arasına girdi. Her ikisi de stoper mevkiinde oynayan kardeşlerden Bülent, uzun yıllar kaptanlığını yaptığı Galatasaray'da 8 Süper Lig, 6 Türkiye Kupası, 5 Cumhurbaşkanlığı Kupası, UEFA Kupası ve UEFA Süper Kupa'yı kaldırırken, Millî Takımımızın da 100. kez millî olan ilk oyuncusu unvanını elde etti. 102 kez A Millî Takım'da oynayarak en çok millî olan üçüncü oyuncu unvanını da elinde bulunduran Bülent Korkmaz, ilk kez 17 Ekim 1990'da giydiği ay-yıldızlı formayla 1996-2003 arasındaki bütün başarılarda pay sahibi olurken, 2002'deki Dünya Kupası ve 2003'teki Konfederasyon Kupası üçüncülüklerinde de takım kaptanıydı. Kardeş Mert Korkmaz ise A Millî Takım formasını beş kez giydi. İlk olarak 22 Nisan 1998'deki Rusya maçında A millî olan Mert Korkmaz, aynı yıl içinde Kuzey İrlanda, Almanya, Finlandiya ve 1999'daki Serbest İrlanda maçlarında da oynadı. Ancak ilginçtir, Korkmaz kardeşlerin yolu aynı dönemde forma giymelerine rağmen A Millî Takım'da hiç kesişmedi.

Mert Korkmaz

Mustafa-Hasan Özer

Siirt doğumlu iki kardeşten Mustafa Özer 27 Ağustos 1969'da, Hasan Özer ise 1 Ekim 1974'te dünyaya geldi. İki kardeş de futbola memleketlerinin takımı Siirt Köy Hizmetlerispor'da başladı. İkisi de Gaziantepspor formasıyla Süper Lig'e adım attı. Sağ bek ve o dönemin 3-5-2 sisteminde beşlinin sağında görev yapan Mustafa Özer, 1995'teki Amerika turnesi sırasında Fatih Terim tarafından Millî Takım kadrosuna çağrıldı ve 7 Haziran 1995'teki Kanada maçının

Mustafa Özer

ikinci yarısında oyuna girerek ilk A millî tecrübesini yaşadı. Aynı tur-

nede Honduras, Yeni Zelanda ve Şili maçlarında da oynayarak toplam 4 defa A millî olan Mustafa Özer, daha sonra Fenerbahçe formasını da giydi. Santrfor Hasan Özer ise 28 Mart 2001'de Makedonya'yı deplasmanda 2-1 yendiğimiz maçın 58'inci dakikasinda oyuna girerek ilk kez A millî oldu. Aynı yıl içinde Arnavutluk, Azerbaycan, ikinci Makedonya ve Norveç maçlarında da oynayan Hasan Özer toplamda beş defa A Millî Takım formasını terletti.

Hasan Özer

Malatyalı bir gurbetçi ailenin Almanya'da dünyaya gelen çocukları Hamit ve Halil Altıntop, listemizdeki kardeş millîler arasında bir batında dünyaya gelen tek çift. 8 Aralık 1982 doğumlu ikizler, futbola Wattenscheid'da başladı. Her ikisi de hücumcu olarak oynarken Hamit Altıntop daha sonra bir orta sahaya hatta bir sağ beke bile dönüştü ve joker oyuncu oldu. Hamit'in kariyeri Schalke, Bayern, Real Mad-

rid, Galatasaray ve ve son olarak Darmstadt 98'de devam ederken, Halil ise Kaiserslautern, Schalke, Eintracht Frankfurt ve Trabzonspor'un ardından Augsбург'da oynuyor. 2000'de U18'den itibaren Türkiye'yi tercih eden ve ay-yıldızlı formayı giymeye başlayan ikizlerden önce Hamit Altıntop A millî oldu. 18 Şubat 2004'teki Türkiye-Danimarka maçıyla ilk A millî tecrübesini yaşayan Hamit Altıntop, 82 defa

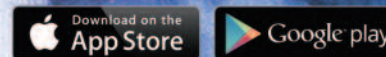
giydiği bu formayla en çok oynayanlar listesinde 8'inci sırada yer alıyor. A Millî Takım'da 7 golü bulunan Hamit Altıntop, EURO 2008'de yarı final oynama başarısını gösteren kadronun da önemli parçalarından birisiydi. 30 Mart 2005'teki 5-2'lik Gürcistan-Türkiye maçıyla ilk A millî tecrübesini yaşayan ve ikiziyle aynı kadroda oynayan Halit Altıntop ise 37 kez terlettiği bu forma altında 8 gole imza attı.

GOLLER CEpte İLE GOLLERİ ANINDA İZLEMEN NE GÜZEL ŞEY!

GC YAZ 2222'YE GÖNDER,
UYGULAMAYI ÜCRETSİZ İNDİR!

SPOR TOTO SÜPER LİG İLETİŞİM VE
MİLLİ TAKIMLAR ANA SPONSORU

Ben bir futbol delisiyim

İzmir Buca'dan Hollanda'ya göç eden bir ailenin top peşinde koşan üç oğlunun en büyüğü. Hollanda'da parlak bir çıkışla başlayan futbol kariyerini bu sezon Kayserispor'da yaptığı patlamayla zirveye çıkardı ve A Millî Takım'la tanıştı. Ay-yıldızlı formayla yaşadıklarını gerçek bir duygu yüküyle anlatırken, "Ben tek maçlık bir oyuncu değilim. Bu formaya birçok kez daha kavuşabilmek için elimden gelen her şeyi yapacağım" diyor ve futbol oynamayı hobi olarak gördüğünü söyleyip, "Boş zamanlarımda da top oynuyorum. Top oynayamıyorsam Play Station'da maç yapıyorum" ifadelerini kullanıyor.

Rasim Artagan

2

9 Ocak 1993 Enschede Hollanda doğumusun. Nasıl bir çocukluk geçirdin? Ailen Hollanda'ya ne zaman ve nereden göç etti?

Annem ve babam Hollanda doğumlu. Aslen İzmir Bucalıyız... Çocukluğum çok güzel geçti. 24

yaşındayım. 4 yaşından beri top oynuyorum. Dedem ve ninem Hollanda'ya göç etmiş zamanında... Çalışmak ve Avrupa'yı görmek için göç etmişler. Orada memnun kalınca yaşamaya karar vermişler. Annem ve

babam zamanında bir fabrikada çalışıyordu. Biliyorsunuz Hollandalıların peynirleri meşhurdur. Annem de babam da peynir fabrikasında çalışıyordu. Ancak o fabrika daha sonra iflâs etti. Daha sonra ikisi de emekli oldu.

9 yaşından sonra FC Twente takımının altyapısına girdim. Orada 8 senem geçti. Go Ahead Eagles ile Twente'nin altyapısı birleşik. Zaten birbirlerine 45 dakika uzaklıktalar. Twente'den sonra Go Ahead Eagles takımına gittim.

Ben kötü oynadığım zaman karşımdaki adamı da kötü oynatmalıyım. Bu iş karşılıklı... Nasıl bir kornerde vuramıyorsan, vurdurtmayacaksın! Her maçı iyi oynayamazsın ama işini iyi yapabilirsin. Takım için mücadele edebilirsin. Çok koşabilirsin. Benim yapım bu.

Ben de zor zamanlar geçirdim. Altyapıda oynayamadığım dönemler oldu. Twente beni yetenekli bulmadı ve yolladı. Ondan sonra geri almak istediler, bu sefer de paraları yetmedi! Futbol böyle bir şey!

18 yaşına kadar spor üzerine okudum. Spor ve jimnastik üzerine okulumu bitirdim. Ondan sonra okulu bıraktım ve kendimi futbola adadım. Okulu çok sevdiğimi söyleyemem. Jimnastik derslerini çok seviyordum ve tercih ediyordum. Bu tarz bir insanım.

Hollanda'nın her takımında 4-5, Ajax gibi bazı takımlarda 6-7 tane altyapıdan çıkan ve ilk 11'de oynayan oyuncular var. Altyapıya çok önem veriyorlar. Çok sabırlı insanlar. Her kulübün bir standardı var. Her kulüp yüzde 40, yüzde 50 oranında A takıma oyuncu çıkartmak istiyor.

İki erkek kardeşim, bir ablam var. Diğer iki kardeşim de futbolcu. İkisi de Twente altyapısında oynadı. Futbol ailesiyiz. 18 yaşındaki erkek kardeşimin adı Sezer Sefer Türüç, 11 yaşında olan erkek kardeşimin adı da İlkan Türüç... Ablam da Hollanda'da turizm üzerine okuyor. Dayı-

mın otelleri var. Ablam da dayımı örnek olarak turizm okuyor. **İkisi de futbolcu olan kardeşlerinle aranda nasıl bir diyalog var? Onlara nasıl öğütler veriyorsun, nasıl önerilerde bulunuyorsun?** Doğduğumuz günden bu yana birbirimize çok yakınız.

Futbol hakkında her zaman konuşuyoruz. Hollanda'da yaşarken de sürekli maçlarıma gelirlerdi. Aramız iyi. Her konuda yardımcı olmaya çalışıyorum kendilerine.

Onların mevkii nedir?

Sezer aynı ben... Birbirimize çok benziyoruz. O da forvet arkasında oynuyor. Diğer kardeşim İlkan da çok süratli ve tam bir kanat oyuncusu. İş bitirici bir oyuncu...

Türk futbolunda Hamit-Halil Altın-top, Bülent-Mert Korkmaz gibi kardeş oyuncular gördük. Sence üç kardeşi bir arada görür müyüz?

Olabilir. Ama bunun için daha çok zaman gerekli. Kardeşlerimden birisi 11, diğeri 18 yaşında. Tabii jenerasyon illa ki yakalanır. Babam olsun, kardeşlerim olsun, dayım olsun futbolu çok seven insanlarız. Hepimiz futbol oynadık. Babam da dayım da profesyonel oynamadı ama futboldan çok anlıyorlar. Ben doğduğumdan beri futbolun içindeler. Bizim elimizden tuttular. **Futbola olan ilgin nasıl başladı ve futbolcu olman için ilk kim elinden tuttu?**

4 yaşımda başladım dediğim gibi... Musa dayım var benim; kendisi de

futbolcu. O benim elimden tuttu. "Bu kadar yeteneklerin var, bu kadar iyisin. Seni bir futbol kulübüne yerleştirelim" dedi. 9 yaşına kadar amatör takımlarda oynadım. 9 yaşından sonra FC Twente takımının altyapısına girdim. Orada 8 senem geçti. Go Ahead Eagles ile

Twente'nin altyapısı birleşik. Zaten birbirlerine 45 dakika uzaklıktalar. Twente'den sonra Go Ahead Eagles takımına gittim.

Seninle birlikte futbola başlayan birçok arkadaşın bugün futbolcu olamadı ama sen başardın. Neleri farklı yaptın da bugün futbolcu olabildin?

Kendi açımdan baktığım zaman onlar neleri yanlış yaptı bilmiyorum ve bunu takip etmiyorum. Ben o farkı aramadım. Kendi işime odaklandım. Herkes iyi ya da kötü bir maç oynayabilir. Bu insanın doğasında var sonuçta... Ama en önemlisi kötü oynasan bile işini iyi yapmak zorundasın. Ben kötü oynadığım zaman karşımdaki adamı da kötü oynatmalıyım. Kötü oynadığım zaman karşımdaki rakibin işini bozmalıyım, onun önünde yürümeliyim. Bu iş karşılıklı... Nasıl bir kornerde vuramıyorsan, vurdurtmayacaksın! Her maçı iyi oynayamazsın ama işini iyi yapabilirsin. Takım için mücadele edebilirsin. Çok koşabilirsin. Gerçekten benim yapım bu. Ben de zor zamanlar geçirdim. Altyapıda oynayamadığım dönemler oldu. Twente beni yete-

“

Erik ten Hag beni Go Ahead Eagles'a aldı. "Seni daha iyi oyuncu yapmak istiyorum. Çalışırsan her şey olabilir" dedi. Sezonun ilk yarısında 10-15 dakika şans veriyordu. Devre arasında orta saha oyuncularımızdan birisi gitti ve beni oynatmaya başladı. Quincy Promes'le beraber 20 sene sonra Go Ahead'i Hollanda 1. Ligi'ne çıkardık.

“

Ertesi sezon sürekli ilk 11'de oynadım. Takımın en önemli oyuncularından birisiydim. Zaten ben bu oyunu niye oynuyorum? Hobim olduğu için oynuyorum. Benim için para ikinci planda. Zaten zamanında bu işin para ettiğini bilmiyordum ki. Her şeyi sevdiğim için yaptım.

“

Transfer olduğum dönemde Beşiktaş da Kayserispor da beni istiyordu. Beşiktaş'a hayır demek kolay bir şey değil biliyorsunuz. Çok büyük bir kulüp, çok güzel bir kulüp. Ama Kayserispor daha önce davet etmişti. Sözümde durdum ve Kayseri'ye gittim.

“

Hiçbir şey tesadüf değil. Her şey düşünceyle ve çalışmakla alâkalı... Her şeyi düşünerek yaptık. Menajerimle oturduk ve her şeyi planladık. Her şey de planladığımız gibi gidiyor. Allah'ın yardımıyla inşallah daha güzel yerlere geleceğim.

“

Hedefim her maçta göze batmak, iyi oynamak ve takıma katkıda bulunmak. Türkiye beni tanımaya başladım. Bu sezon patlama yaşadım. Her zaman şunu söylerim. Bir şeyi bildikten sonra neden şaşıyorsun? Elimden gelen her şeyi yapıyorum. Bu benim için daha başlangıç.

nekli bulmadı ve yolladı. Ondan sonra geri almak istediler, bu sefer de paraları yetmedi! Futbol böyle bir şey!

Peki, okul hayatını anlatır mısın?

18 yaşına kadar spor üzerine okudum. Spor ve jimnastik üzerine okulumu bitirdim. Ondan sonra okulu bıraktım ve kendimi futbola adadım. Okulu çok sevdiğimi söyleyemem. Jimnastik derslerini çok seviyordum ve tercih ediyordum. Bu tarz bir insanım.

Futbola başladığın günlere geri döndüğün zaman nasıl bir eğitim aldın? Hollanda'nın altyapısı nasıldı? Bize Hollanda altyapıları hakkında bilgi verir misin?

Hollanda'nın her takımında 4-5, Ajax gibi bazı takımlarda 6-7 tane altyapıdan çıkan ve ilk 11'de oynayan oyuncular var. Bunun nedeni de oradaki hocalar çoğunlukla eski futbolcu ve altyapıya çok önem veriyorlar. Çok bilinçliler. Bir oyuncunun sağ ayağı iyi, sol ayağı kötüyse, sol

ayağına da çok özen gösteriyorlar ve iyileştirmek için her şeyi yapıyorlar. "Kendini bu yaşta geliştirebilirsin" diyorlar. Bir oyuncu ilk maçında, ikinci maçında kötüyse, mutlaka üçüncü maçta da şans buluyor. Çok sabırlı insanlar. Her konuda altyapıya yardımcı olmaya çalışıyorlar. Her kulübün bir standardı var. Her kulüp yüzde 40, yüzde 50 oranında A takıma oyuncu çıkartmak istiyor. **Bu federasyonun koyduğu bir kural mı?**

Hayır değil. Yapıları böyle. Oradaki para durumları buradaki gibi de değil. Burada başkan gitse, hoca gitse bütün takım dağılıyor. Kayserispor'da da bu oldu. Ne yapacağımızı, nereye gideceğimizi bilemedik. Şaşırdık kaldık. Ama Hollanda'da böyle değil. Başkan gittiğinde ikinci aday hazır. Onun yanında direktörümüz var, onun altında hocamız var. Her şey sistemli. Hoca gittiğinde her zaman kulübün kültürünü tanıyan yardımcı hocalarımız göreve getiriliyor.

Kulübün standartları bellidir ve kulüp hep aynı kalır.

2012-2013 sezonunda Hollanda 2. Ligi'nde ilk sezonun olmasına rağmen 22 maçta forma giydin. 13 maçta ilk 11'de başladın ve 1326 dakika süre aldın. Bu sayılar gayet verimli. O sezonu bize anlatır mısın?

Twente altyapısından çıktıktan sonra, şu anda Utrecht takımını çalıştıran Erik ten Hag benim hocamdı. Geçen sene de Bayern Münih'te Pep Guardiola'nın yardımcısıydı. Çok iyi bir insan. Beni Twente altyapısından tanıyordu. O dönem Go Ahead Eagles'ı çalıştıyordu. "Seninle çalışmak istiyorum. Seni daha iyi oyuncu yapmak istiyorum. Her hafta, her gün A takımla idmana çıkacaksın. Bu seni daha iyi bir oyuncu yapacak. Sana oynama garantisi veremem. Bu sözü kimseye veremem. Ama çalışırsan her şey olabilir" dedi... Sezonun ilk yarısında sürekli son 10 dakika, 15 dakika, yarım saat, 45 dakika şans veriyordu. O zamanlar benim için çok güzeldi. Sürekli statlarda oynuyorum. Ondan sonra devre arasında bizim orta saha oyuncularımızdan birisi gitti. O gittikten sonra beni oynatmaya başladı hocamız. Çok iyi bir sezon geçirdik. Şu an Spartak Moskova'nın 10 numarası Quincy Promes'le beraber takımı taşıdık. 20 sene sonra Go Ahead Eagles'ı Hollanda 1. Ligi'ne çıkardık.

Sonraki iki sezonunda takımın en önemli oyuncularından biri haline geldiğini görüyoruz. İkinci sezonunda 33 maçta 2762, üçüncü sezonunda da 32 maçta 2707 dakika şans buldun. O sezonlarda neler yaşadın?

Hollanda 1. Ligi'ne çıktıktan sonra ilk sene takımı ligde tuttuk. Bu bizim için şampiyonluk kadar önemliydi. Çünkü 20 sene sonra bu kadar küçük bir takımı 1. Lig'e çıkarmışız ve orada tutmuşuz. Bir yere gelmek var, bir yerde kalmak var. O sezon da çok iyi geçti ve sezon sonunda Galatasaray ile

Beşiktaş geldi. Sürekli orta sahada oynamış, çok iyi bir sezon geçirmiş, 6 gol atıp 6 da asist yapmışım. Ayakta kaldım. Sırtım yere değmedi. Sürekli ilk 11'de oynadım. Takımın en önemli oyuncularından birisiydim. Zaten ben bu oyunu niye oynuyorum? Hobim olduğu için oynuyorum. Benim için para ikinci planda. Zaten zamanında bu işin para ettiğini bilmiyordum ki. Her şeyi sevdiğim için yaptım. Niye seviyorsun? Oynamak için. Oynamak istediğin için elinden gelen her şeyi yapıyorsun. Çok şükür şu an oynuyorum gördüğünüz gibi. **2015-2016 sezonunda Go Ahead**

Eagles'la UEFA Avrupa Ligi tecrübesi yaşadın. Hollanda Liglerine göre Avrupa arenasındaki farklar sence nelerdi?

Hollanda 1. Ligi'nde kaldığımız ilk sezon sonrasında Fair-Play sebebiyle Avrupa Ligi'ne gitme hakkı kazandık. Hollanda'da seyirci sayıları, sarı kartlar, kırmızı kartlar gibi bir çok kriter var. Bu kriterleri tutturarak takım, Fair-Play ödülü olarak Avrupa Ligi'ne gidebiliyor. Bu hakkı da biz kazandık. Avrupa Ligi tecrübesi yaşadım. İki maçta bir golüm var.

Aynı sezonun başında yolun Kay-

“Öncelikle Fatih Terim Hocama çok teşekkür ediyorum. Her hoca bunu yapmaz! Neden? Kayserispor'da oynuyorsun çünkü... Beşiktaş, Galatasaray ya da Fenerbahçe'de oynamıyorsun. Beni herkes buraya çağırılmaz. Dünyada 120 milyon Türk varsa, demek ki ben en iyi 25 kişinin içindeyim.

“Hollanda Millî Takımı'na da gittim ben. Orada mesafeli herkes... “Benim buyum var, senin şuyun yok” gibi bir durum var Hollanda'da... Ama biz burada büyük bir aileyiz. Bizim kültürümüz kesinlikle çok daha sıcak.

“Uzun günlerin, gecelerin, haftaların, ayların, yılların ardından nihayet bu büyük hayalime ulaştım. Türk Bayrağı için, Türkiye için, vatan için sahaya çıkmak, ter akıtmak, bir şeyler yapmaya çalışmak gerçekten çok gurur ve onur verici bir durum. Bunları size anlatırken bile tüylerim diken diken oluyor.

“Sergen Yalçın geldikten sonra çok değişik bir Deniz oldum. Beni kanattan forvet arkasına aldı. Onun sayesinde çok güzel şeyler başardım. Daha çok goller attım, daha güzel asistler yaptım.

“İlk hedefim Millî Takım'a seçilmekti, bunu başardım. İkinci en büyük hedefim, Kayserispor'u ligde tutmak. Sezon bittikten sonra ya Avrupa'nın ya da Türkiye'nin büyük kulüplerinden birine transfer olmak istiyorum. Nedenini soracaksan eğer bunu herkes sahada görebiliyor.

serispor'la kesişti. Bize bu transferin hikâyesini anlatır mısınız?

O dönemde sürekli Ümit Millî Takım'a geliyordum. Türkiye'yi yavaş yavaş tanımaya başlamıştım. En önemlisi de Hollanda'da misyonumu doldurduğumu düşünüyordum. Yani her şeyi gördüm. Ligde kaldım, 1. Lig'e çıktım, 2. Lig'i gördüm, Avrupa Ligi'ni gördüm. Hollanda'da başarabileceğim her şeyi başardım. Kendimi transfer yapmaya hazır hissettim. Bu sebeple de bir adım atmak istedim. Bu hem Türkiye hem de Avrupa takımlarından birisi olabilirdi. Transfer olduğum dönemde Beşiktaş da Kayserispor da beni istiyordu. İş benim tercihime kalmıştı. Beşiktaş'a hayır demek kolay bir şey değil biliyorsunuz. Çok büyük bir

kulüp, çok güzel bir kulüp. Ama Kayserispor'da Tolunay Hoca ve o dönemki başkan Recep Mamur beni davet etti. Kayserispor'u bana gösterdiler. İlk gelen Kayserispor oldu. Onlara, “Tamam, size geleceğim ve konuşacağız” dedim. Sonra Beşiktaş geldi. Ben sözümde durdum ve Kayseri'ye gittim. Beşiktaş'a, “Ben söz verdim. Önce Kayseri'ye gideceğim. Onlarla görüşeceğim. Anlaşmazsam mutlaka size geri döneceğim” dedim. Ama her şey istediğim gibi oldu. Kayseri beni dinledi, ben Kayseri'yi dinledim. İki taraf da memnun kaldı. İnsanlığımızdan, futbolumuzdan memnun kaldık. Çok şükür alıştık. **Büyük takımdan ziyade sürekli ve düzenli olarak forma giyebileceğin bir takımı tercih ettin yani...**

Bu çok önemli gerçekten. Size açık konuşacağım... Kayserispor'u seçme nedenim Tolunay Kafkas'tır... Beni çok istedi. En başından beri bana dedi ki, “Buraya gel. Ben seni oynatacağım. Ben seni yıldız yapacağım. Ben seni A Millî Takıma göndereceğim.” Bana bunları söyledi. Beşiktaş'ta hoca ile görüşmedim. **Bunlar çok önemli nüanslar değil mi?** Kesinlikle öyle... Düşünürseniz, Hollanda'nın küçük bir takımından Türkiye'ye geldim. Nasıl böyle bir başarı yakaladım? Bakarsan tesadüf... Hayır! Hiçbir şey tesadüf değil. Her şey düşünceyle ve çalışmakla alakalı... Her şeyi düşünerek yaptık. Menajerimle oturduk ve her şeyi planladık. Her şey de planladığımız gibi gidiyor. Allah'ın yardımıyla inşallah daha güzel yerlere geleceğim.

Her sezon çok sayıda maç yapma performansın Kayserispor'daki ilk sezonunda da sürdü. Süper Lig'de 33, Türkiye Kupası'nda 8 maçta forma giydin. Bu rakamlar sanki hiç uyum sorunu yaşamamışsın gibi bir algı oluşturuyor.

Uyum sorunu tabii ki yaşadım. Her şey değişik, her şey farklıydı. Katı bir hoca var. Hollanda bu konuda daha sakindir. Stat, hakemler, saha, taraftar her şey farklı. Hollanda çok değişik bir dünya... Sırtımın yere değmemesinin en önemli nedeni karakterim. En önemli şey bence insanlıktır. Ben insanlığım ile bu kulübe geldim. Başkanla oturdum konuştum, yöneticilerle konuştum, hocayla konuştum. Beni ne kadar çok istediklerini anlattılar. Ben de onlara inanarak geldim. Saygı duyarak geldim. Sağ olsunlar bir gün olsun sözlerinden çıkmadılar. Bu da benim sayemde oldu. İyi top oynadım. Onlara yardımcı oldum. İlk sezon benim için alışma dönemi değildi. Sırtımın yere değmemesi benim için çok önemliydi. Sürekli ilk 11'de oynadım. Alıştım ve bu sezona geçtik. **Hollanda Ligi ile Spor Toto Süper**

Lig arasındaki farkları bize anlatır mısınız?

Aslında basit... Hollanda Ligi biraz daha yumuşak ve taktik üzerine kurulu. Rahat bir lig. Süper Lig'e gelirsek baskı çok, sert bir lig... Çok para döndüğü için, büyük takımlar olduğu için biraz daha zor bir lig. Bu açıdan Türkiye daha zor, tempo daha yüksek. Hollanda basit ve rahat.

Bu sezona gelirsek, Kayserispor zor bir dönem geçirse de sen kendi adına büyük bir çıkış yakaladın. Gol ve asist sayında kariyer rekorunu kırdın, A Millî Takım'a seçildin. Kendime bir hedef koydum. Hedefim şu kadar maçta oynayacağım

ya da bu kadar asist yapacağım değil. Hedefim her maçta göze batmak, iyi oynamak ve takıma katkıda bulunmak. İlk sezon sırtım yere değmedi. Sürekli ilk 11 oynadım. O sezon kendimi lige alıştırdım. Türkiye beni tanımaya başladım. Bu sezon da patlama yaşadım. Bu sezon elimden gelen her şeyi yapacağım. Bundan sonra da hep böyle olmalı. Türkiye beni tanıyor, ben Türkiye'yi tanıyorum. Her zaman şunu söylerim. Bir şeyi bildikten sonra neden şaşırıyorsun? Ben bu ligi artık biliyorum. Şu ana kadar 8 gol, 10 asistle oynadım. Penaltılar kazandırımdı. Her maç bir şeyler yapman gerekiyor çünkü. Elimden gelen her şeyi yapıyorum. Bu benim için daha başlangıç...

A Millî Takım'a seçilmek, o formayı giymek nasıl bir duyguydu?

Öncelikle Fatih Terim Hocama çok teşekkür ediyorum. Her hoca bunu yapmaz! Neden? Kayserispor'da oynuyorsun çünkü... Beşiktaş, Galatasaray ya da Fenerbahçe'de oynamıyorsun. Bu sebeple kendisine çok teşekkür ediyorum. Beni herkes buraya çağırılmaz. Bunun yanında A Millî Takım'da olmak benim için çok güzel, çok farklı bir şey. Tempo çok yüksek. Arda ağabey olsun, Selçuk ağabey olsun, Cenk olsun çok kaliteli oyuncular. Dünyada 120 milyon Türk varsa, demek ki ben en iyi 25 kişinin içindeyim. Bu inanılmaz bir şey ve bu yüzden de çok mutluyum. Tabii ki şu an her istediğimi yapamıyorum. Çünkü ilk defa olduğu için alışmam lâzım. Ama ikinci defa, üçüncü defa illa ki olacak. Bunu da söylemek istiyorum. Ben bir kerelik bir oyuncu değilim. Ben buraya ikinci, üçüncü defa geldiğimde daha iyi olacağım. Daha güzel şeyler yapacağım. Kendimi göstermeye hazırım. **Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim'le bire bir çalışma imkânı buldun. Fatih Hoca ile arandaki diyalog nasıldı? Gözlemlerini aktarır mısınız?** Fatih Hoca öncelikle çok iyi bir

insan... Kampa geldiğim andan itibaren benimle yakından ilgilendi. Doğum yerimi sordu, nasıl bir insan olduğumu anlamaya çalıştı. Onunla konuştuk. Birbirimizi tanıdık. Boşu boşuna imparator demiyorlar kendisine. Çok büyük bir hoca... Hem Avrupa'da hem Türkiye'de çok önemli başarıları kazanmış bir hoca. İnşallah onu daha iyi tanıyabilirim. Şimdiye kadar gördüklerim bunlar...

Milli Takımımız, 2018 Dünya Kupası'na gitmek için savaşıyor. Son olarak Finlandiya'yı yendik. Bu galibiyeti sen de yaşadın. Bu yolculuk senin gözünde nasıl?

Yendikten sonra her zaman hava iyidir, herkes rahattır. Takım daha iyi yerlere gelebilmek için gerçekten çok çalışıyor. İdmanlar olsun, taktiksel çalışmalar olsun herkes çok iyi çalışıyor. Bizim takımın bir ekip olması çok önemli. "Sen oradasın, ben buradayım" gibi bir durum yok. Arda ağabey benim gibi çok rahat bir insan. Benimle çok konuştu. O konuda çok rahat. Hollanda Milli Takımı'na da gittim ben. Orada mesafeli herkes... "Benim buyum var, senin şuyun yok" gibi bir durum var Hollanda'da... Ama biz burada büyük bir aileyiz. Bizim kültürümüz kesinlikle çok daha sıcak.

Hollanda U19 ve U20 Milli Takımlarında oynadın. Nasıl gelişti olaylar?

Benim için orada oynamak bir sorun değildi. Çünkü Hollanda'da top oynuyordum. Ama "Hollanda mı, Türkiye mi?" sorusunun cevabı benim için çok basitti. Ben bir Türküm. Gururla bu bayrağı taşıyorum. Türk milletinin ne olduğunu, nasıl bir kültürü olduğunu, nasıl temiz insanlar olduğunu bütün dünya biliyor. Ben bir Türküm ve sonsuza kadar böyle kalacağım. Hollanda Milli Takımı hiçbir zaman aklımda bile yoktu.

Eskişehir Yeni Stadyumu'nda A milli formayla ilk kez sahaya çıktığın anda neler hissettin?

Bu gerçekten inanılmaz bir duygu.

Söyle düşünün; futbolculuk adımlarını ilk kez attığın anda, yani 5-6 yaşlarındayken sana, "Hangi formayı giymek istersin?" diye soruyorlar. Verdiğin tek cevap var: "Türkiye forması..." Çocukluktan ergenliğe geçiyorsun, altyapılarda oynuyorsun, basamakları tırmanıyorsun. Sen ilerledikçe etrafındaki insanlar, ailen, dostların, arkadaşların hepsi bu hayali kurmaya başlıyor. "Deniz Türüç bir gün A Milli Takım formasını giyecek" diyorlar. Uzun günlerin, gecelerin, haftaların, ayların, yılların ardından nihayet bu büyük hayalime ulaştım. Türk Bayrağı için, Türkiye için, vatan için sahaya çıkmak, ter akıtmak, bir şeyler yapmaya çalışmak gerçekten çok gurur ve onur verici bir durum. Şu an bunları size anlatırken bile tüylerim diken diken oluyor. Özellikle Eskişehir'deki muhteşem taraftarın önünde maça çıkmak, hayatım boyunca unutulmayacak bir andı. Nereye baksak sadece kırmızı-beyaz, ay-yıldız var

ve insanlar hep bir ağızdan "Türkiye" diye haykırıyor. Demin de söylediğim gibi ben tek maçlık bir oyuncu değilim. Bu formaya birçok kez daha kavuşabilmek için elimden gelen her şeyi yapacağım, tüm gücümü sahada vereceğim. Başta Fatih Terim Hocam olmak üzere bana inananları mahcup etmemek için var gücümle çalışacağım.

Kayserispor'a geri dönelim.

Sergen Yalçın, Kayserispor'un başına geçtiği ilk haftalarda çok başarılı sonuçlar aldı. Ama sonrası çok da iyi gelmedi.

Sergen Hoca çok yumuşak ve çok rahat bir insan. İlk maçında Fenerbahçe'yi 4-1 yeniyorsun... Galatasaray'ı deplasmanda yeniyorsun. Beşiktaş'tan deplasmanda son dakikada gol yiyorsun ve berabere kalıyorsun. Bağırıp çağırarak disiplin sağlamaya çalışan hocalardan değil, çok rahat. İlk geldiğinde bana, "Orada burada ne yaptığın hiç önemli değil. İyi futbolcu sahada kendini gösterir. Bunun dışındaki hiçbir etken geçerli değil. Sahada konuşacaksın. Orta sahada 4-5 oyuncu geçmek benim için iş değil. Benim için önemli olan asist üretmen, gol atman. Son bölgede riskini al, onun dışında basit oyna" dedi. Sergen Hoca geldikten sonra çok değişik bir Deniz oldum. Beni kattan forvet arkasına aldı. Onun sayesinde çok güzel şeyler başardım. Daha çok goller attım, daha güzel asistler yaptım.

31 Mayıs 2018'e kadar Kayserispor ile sözleşmen var. Belli ki hayatındaki her adımı planlı atıyorsun. Bundan sonrası için kariyer planında neler var?

Arda ağabaya söyledim, beni Barcelona'ya alsın, bitsin bu iş (gülüyor). Tabii ki planlarım var. Herkesin hedefi var. Benim ilk hedefim bu dönemde A Milli Takım'a seçilmektir, bunu başardım. İkinci en büyük hedefim, Kayserispor'u ligde tutmak. Bunu da başaracağız. Kimsenin şüphesi olmasın. Sezon bittikten sonra ya Avrupa'nın ya da

Türkiye'nin büyük kulüplerinden birine transfer olmak istiyorum. Nedenini soracaksan eğer bunu herkes sahada görebiliyor. Yarını elbette düşüneceksin ama öbür güne bakmayacaksın. Çünkü öbür günü kimse bilemez. Örnek vermek gerekirse yarın Benfica'da oynarım, sakatlanırım; o zaman bir adım geri adım atmam gerekebilir. Şöyle diyebilirdim, "Galatasaray'da oynamak istiyorum, sonra Barcelona, sonra Real Madrid..." Ama gerçek hayatta böyle bir plan dünyası yok! Gerçekçi olmak lâzım. İlk hedefim A Milli Takım'da iyi maçlar çıkartmak. Sonra takımımı ligde tutmak, sonra da transfer olmak. Bunu benim kulübüm de biliyor, ben de biliyorum.

Dünyada örnek aldığın oyuncular kimler?

Arda ağabeyi çok seyretdim. Galatasaray'dayken de çok izledim. Stilini çok beğeniyorum. Onun yanında Iniesta müthiş bir oyuncu. Top kaybetmez. Mesut Özil'i örnek alırım. Ama yine de ben Deniz'im. Kendimi kimseyle değiştirmek istemem. Daha güzel yerlere de gelirim inşallah.

Çok yönlü bir oyuncusun ve farklı mevkilerde oynayabiliyorsun? Sen kendini en rahat nerede hissediyorsun?

Forvet arkasında. Çünkü benim işim orada. Sergen Hoca geldiği gün beni kattanlardan aldı. Bana, "Kanatlarda yeteneklerini kısıtlıyorsun. İstediklerini yapamıyorsun. Takım

iyiyse sen de iyi oynuyorsun, takım kötüyse sen de kötüsün çünkü az top geliyor. Orta sahada en azından ikili mücadeleye girersin. Sahanın en önemli yeri orta saha" dedi. Sahanın kalbi orası... O yüzden de forvet arkasında kendimi rahat hissediyorum.

Türkiye'de ikinci sezonun. Kayseri'de nasıl bir hayatın var?

Ben aile adamıyım. Sürekli ailemle beraberim. Futboldan sonra ailemle yim. Eşim ve oğlumla vakit geçiririm. Futboldan eve, evden futbola bir hayatım var. Futbol hayatım bittikten sonra gezmek için yeterince zaman bulurum nasıl olsa.

Aile hayatı da futboluna olumlu etki ediyor sanırım...

Kesinlikle... Sonuçta evde bir huzur var, çocuğun var. Mutluluk ve sağlık çok önemli. Kendim için onu bunu almayı sevmem ama ailem için aldığım zaman çok mutlu olurum. Kardeşlerim olsun, oğlum olsun, onlara bir şey almak beni çok mutlu eder...

Hobilerin ve fobilerin neler?

Hobim futbol... Boş zamanlarımda da top oynuyorum. Top oynayamıyorsam Play Station'da maç yapıyorum. Ben bir futbol delisiyim. Futbolu oynayamıyorsam izliyorum. Benim için bu bir hobi, yaşam biçimi. Bazen de arkadaşlarımla tenis oynarım. Fobim hiç yok.

Galler'e bir kala

UEFA Şampiyonlar Ligi'nde nefes kesen çeyrek final mücadeleleri sonunda yarı finalistler belli oldu. Borussia Dortmund takım otobüsüne yapılan bombalı saldırının damga vurduğu çeyrek finalde, Monaco yıllar sonra tekrar yarı finale yükselme başarısı gösterdi. Real Madrid'in turuna hakem gölgesi düşerken, Barcelona bu kez mucizeyi gerçekleştiremedi.

Real Madrid-Bayern Münih: 6-3 (2-1, 4-2)

Yarı Final Eşleşmesi
Real Madrid-Atletico Madrid
Monaco-Juventus

Bayern Münih-Real Madrid eşleşmesi, sahadaki oyundan çok hakemlerin konuşulduğu bir eşleşme oldu. Münih'te oynan ilk maçta Bayern'in 10 kişi kalmasından sonra maçın dönmesi,

Madrid'deki rövanş karşılaşmasında da yine Bayern'in kırmızı kartla eksik kalması ve hakemin ev sahibi takım lehine verdiği kararlar büyük tartışma konusu oldu. Real Madrid'in turu geçme-

sindeki en büyük faktörün bu kararlar olduğu düşüncesi genel bir kanı haline dönüştü. Bayern Münih, çeyrek finale, bir önceki turda Arsenal'i iki maç sonunda toplamda elde ettiği 10-2'lik bir

skorla elemeyi başararak gelmişti. Real Madrid'in bir önceki turdaki rakibi ise Napoli'ydi. Eflatun-beyazlılar, İtalya temsilcisini hem kendi evinde hem de deplasmanda 3-1 yenerek çeyrek finale adlarını yazdırmayı başarmıştı. Turun ilk maçı Allianz Arena'da oynandı. Maça iyi başlayan taraf ev sahibi Bayern Münih'ti. Almanya temsilcisi 25'inci dakikada kazanılan köşe vuruşu sonrası, orta saha oyuncusu Vidal'in kafayla attığı golle 1-0 öne geçmeyi başardı. Golden sonra Almanların baskısı arttı. Kalabalık şekilde Real Madrid kalesine hücum eden Bayernli futbolcular, pozisyonlar da bulmaya devam ediyordu. Bunlardan birinde de penaltı kazandılar. Ribery'nin ceza sahası içine gönderdiği pası Carvajal koluyla kesti ve hakem de penaltı noktasını gösterdi. Topun başına takımının ilk golünü atan Vidal geçti. Fakat Şilili futbolcunun yaptığı sert vuruş üstten auta çıktı. Bayern, maçı koparma şansını elinde kaçırdı. O an da maçın en büyük kırılma anı olarak kayıtlara geçti. İlk yarı 1-0 ev sahibinin lehine sona ererken ikinci yarıya Real Madrid fırtına gibi başladı. Henüz ikinci yarının ikinci dakikasında Ronaldo ile golü bulan İspanyollar skoru 1-1'e getirmeyi başardı. 61'inci dakikada da Javi Martinez ikinci sarı kart sonrası gördüğü kırmızı kartla oyundan atıldı ve ev sahibi sahadaki 10 kişi kaldı. O dakikadan sonra Real Madrid oyunun üstünlüğünü tamamen eline geçirdi. Beklenen gol de 77'nci dakikada yine Ronaldo'nun ayağından geldi. Ceza sahasının sol çaprazından Asensio'nun yaptığı şık ortaya, caza sahası içinde ayağının dışıyla dokunan yıldız futbolcu, takımını deplasmanda 2-1 öne geçirdi. Maç da bu skorla sona erdi. Eşleşmenin ikinci maçı ise büyük bir heyecana, bol gole, Ronaldo'ya ve tartışmalı

hakem kararlarına sahne oldu. Maça ev sahibi Real Madrid iyi başladı ancak bulduğu pozisyonları gole çevirmeyi bir türlü başaramadılar. Kazanılan fırsatların cömertçe harcadığı ilk yarıda gol sesi çıkmadı ve takımlar 0-0'lık skorla soyunma odalarının yolunu tuttu. İkinci yarıda ise ilk maçtaki skoru telefı etmek isteyen Bavyera ekibi, oyuna daha fazla ağırlığını koymayı başardı. Bunun sonucunda da 53'üncü dakikada bir penaltı kazandılar. Soldan hızla ceza sahasına giren Robben'in, Casemiro tarafın-

dan yere düşürülmesiyle hakem tereddütsüz penaltı noktasını gösterdi. Topun başına Robert Lewandowski geçti ve topu ağlarla buluşturmayı başardı. 76'nci dakikada ise Ronaldo sahneye çıktı. Maç boyunca etkisiz bir görüntü çizen yıldız futbolcu, kafayla attığı golle skoru 1-1'e getirdi. Ancak golün hemen ardından daha önce kritik dakikalarda attığı gollerle takımına birçok maç kazandıran Sergio Ramos'un kendi kalesine attığı golle skor 2-1 oldu. Bayern Münih, maçı uzatmalara götürecektir skor elde etmeyi başarmıştı. Ancak orta sahanın en önemli isimlerinden Vidal ikinci sarı kartı görerek oyundan atıldı ve Almanlar ikinci maçta da sahadaki 10 kişi kaldı. Maç da bu skorla sone erdi ve uzatma bölümüne geçildi. Uzatmalarda ise tam bir hakem faciası yaşandı. Real Madrid, baskılı oyunu sonucunda 105 ve 110'uncu dakikalarda Ronaldo ile golü buldu ancak ilk golde yıldız futbolcunun ofsaytta olması hakemler tarafından es geçildi. 112'inci dakikada Asensio ile bir gol daha bulan ev sahibi ekip skoru 4-2'ye getirdi ve adını yarı finale yazdırmayı başardı.

İspanya farkı açtı

Son 10 yılda UEFA Şampiyonlar Ligi'nde yarı finale çıkan takımları göz önüne aldığımızda İspanya bir adım öne çıkmayı başardı. Son 10 yılda 16 farklı takım Devler Ligi'nde yarı final oynamayı başardı. İspanya ise 17 kezle en fazla takım gönderen ülke oldu. 2004-2014 yılları arasında zirvede İngiltere yer alıyordu. İngilizler, o periyotta yarı finale 16 temsilci göndermeyi başarmıştı. İspanyollar ise 14 temsilcide kalmıştı. Geride bıraktığımız üç yılda İngilizler geride

kalırken İspanyol futbolu Şampiyonlar Ligi'ne ağırlığını koymayı başardı. İspanyolların ardından 13 temsilciyle gelen İngiltere düşüşe 2011 yılından itibaren başladı. İngilizlerin ardından ise sekiz temsilci ile Almanya geliyor. Almanya'yı da 4 temsilciyle İtalya takip ediyor. Fransa ise son 10 yılda yarı final seviyesine sadece iki temsilci gönderebildi. Tüm bunların yanı sıra Şampiyonlar Ligi'nin en üst seviyesini Avrupa'nın beş büyük liginin domine ettiğini de görebiliyoruz.

Barcelona-Juventus: 0-3 (0-3, 0-0)

En son 2015 Şampiyonlar Ligi finalinde karşı karşıya gelen iki dev bu kez yine Devler Ligi yarı finali için birbirlerine karşı mücadele verdi. 2015'te Katalanlara kupayı kaptıran Juventus, bu kez hem sahada oynuyula hem de elde ettiği skorla, iki sene öncenin rövanşını almayı bildi. Barcelona'da ise bu sezon oyun anlamında görülen düşüş, bu eşleşme ile bir kez daha kendini gösterdi. Luis Enrique'nin sezon ortasından bu yana sorgulanmasına neden olan bu düşüş, Juventus'un muhteşem takım savunmasıyla da birleşince Şampiyonlar Ligi'ne veda kaçınılmaz oldu. Torino'da oynanan ilk maçta Paulo Dybala rüzgârı esti. Juventus'un genç yeteneği Arjantinli, hem oyun olarak hem de attığı iki golle maça damgasını vurmayı başardı. Son dönemlerde sık sık Lionel Messi ile karşılaştırılan yıldız

futbolcu, daha maçın hemen başında kendini hissettirmeye başladı. İlk golünü de yedinci dakikada attı. Golden sonra rakibini kendi sahasında bekleyen İtalyanlar, kaptıkları topı iki kanatta oynayan Mandzukic ve Cuadrado ikilisiyle hızlı bir şekilde ileriye taşımayı planlamıştı ve bu plan başarıyla işledi. Maçın 22'nci dakikasında Arjantinli yıldız Dybala, hem kendinin hem de takımın ikinci golünü atmayı başardı. İlk yarı da bu skorla sona erdi. Maçın ikinci yarısının neredeyse tamamına yakın bir bölümünde top Barcelonalı futbolcuların ayağında kaldı. Juve'nin sert takım savunması karşısında pozisyon üretmekte zorlandılar ve ikinci yarı boyunca biri Messi diğeri de Suarez'in ayağından iki net pozisyondan yararlanamadılar. Ancak ev sahibi 55'inci dakikada kazandığı

köşe vuruşu sonrası bir gol daha bulmayı başardı. Kullanılan köşe vuruşunda arka direkte topa yük-selen tecrübeli defans oyuncusu Chellini, takımını 3-0 öne geçiren golü attı. Maç da bu skorla sona erdi. İtalyanlar ikinci maç öncesi önemli bir avantajı ellerinde tutuyordu. Ancak tüm futbolseverlerin aklında bir önceki turda Barcelona'nın Paris Saint-Germain karşısında gerçekleştirdiği büyük mucize vardı. Herkes Katalanların bunu bir kez daha başarıp başaramayacağını merak ediyordu. Lâkin herkesin hevesi kursağında kaldı. Juventus, deplasmanda sergilediği performansla, Barcelona'yı etkisiz hale getirmeyi başardı. Kalesinde çok az pozisyon vererek maçı tamamlamayı bildiler ve 0-0'lık sonuçla adlarını yarı finale yazdırmayı başardılar.

Leicester City-Atletico Madrid: 1-2 (0-1, 1-1)

Leicester City, taraftarına geçtiğimiz sezon yaşattığı rüyayı, bu sezon kendi evinde oynadığı Atletico Madrid maçıyla sonlandırdı. Premier Lig'de geçirdiği mucizevi sezonun ardından şampiyonluk yaşayan Tilkiler, bu sezon Devler Ligi'nde de büyük bir başarıya imza atarak çeyrek finale kadar yükselmeyi başarmıştı. Özellikle ikinci turda Sevilla karşısında verilen mücadele ve turun geçilmesi büyük takdir toplamıştı. Geçtiğimiz sezonun finalisti Atletico Madrid ise bu sezon da finale ulaşmanın hesapları içinde bu eşleşmeye çıktı. Bu sezon ligde dalgalı bir form izleyen Diego Simeone'nin öğrencileri, Şampiyonlar Ligi'nde ise yollarına tam gaz devam ediyor. İkinci turda Bayer Leverkuseni elemeyi başaran İspanyollar, bu turun da favorisi olarak görülüyordu. Vicente Calderon'da oynanan eşleşmenin ilk ayağı da turun favorisi Atletico'nun sahada mutlak hâkimiyeti ile geçti. Oyuna baskılı başlayan İspanyollar, özellikle oyunun ilk bölümünde uzaktan şutlarla etkili olmaya çalıştı. Bu bölümde dikkat çeken en önemli pozisyon da İspanyol futbolcu Koke'nin ceza sahası dışından yapmış olduğu vuruştur. Koke'nin yaptığı bu sert vuruş direkt dışarıya çıktı. Diego Simeone'nin, Atletico Madrid'e geldiği günden bu yana sahada uyguladığı mücadeleci futbol anlayışı bu zamana kadar ona bir La Liga şampiyonluğu ve iki Şampiyonlar Ligi finali yaşattı. Bu anlayışın yıllar içinde elindeki kadro değişse bile hâlâ daha Atletico adına sürdürülebilir olduğu bu maçta da net bir şekilde görülmüş oldu. İngiliz temsilcisinin özellikle orta sahasını etkisiz hale getiren İspanyollar, kaptıkları tüm toplarla da hızlı bir şekilde rakip kaleye ulaşmayı başardı. Bunlardan bir tanesinde de 28'inci dakikada yarattıkları tehlike penaltı kararıyla sonuçlandı. Sol kanatta topla bulu-

şan Antoine Griezmann, hızla ceza sahasına doğru hareketlendi ve tam ceza sahasına girerken Marc Albrighton tarafından düşürüldü. Hakem penaltı noktasını gösterdi. Topun başına pozisyonun aktörlerinden Griezmann geçti ve topu ağlarla buluşturarak skoru 1-0 yaptı. İlk devre bu skorla sona ererken, yediği gole rağmen bile Leicester City, rakibine karşı hiç reaksiyon gösteremedi. Maçın ikinci yarısı da tıpkı ilk yarının kopyası halinde geçti. Maçın hiçbir bölümünde oyuna ortak olamayan İngilizler, maçı neredeyse hiçbir pozisyon bulamadan tamamladı. Buna karşın Atletico Madridli futbolcular ilk yarıya nazaran daha üretken bir futbol ortaya koydu. Yakalanan birçok pozisyona rağmen skoru değiştiremediler ve Atletico Madrid, maçın ilk yarısında Griezmann'ın ayağından attığı golle, maçı 1-0'lık bir galibiyetle tamamlamayı başardı. Eşleşmenin ikinci maçında ise sahada farklı bir senaryo vardı. Maçtan önce taraftarın oluşturduğu müthiş atmosfer, görülmeye değerdi. Ev sahibi Leicester City, maça baskılı bir oyunla başladı. Özellikle hücum hattında Vardy ve Okazaki ikilisinin

ileride uyguladığı baskı Atletico defansının dengesini bozmuş göründü. Yakalanan tehlikelere rağmen gol bir türlü gelmedi. Bu bölümde de Atletico Madrid'in tecrübesi sahneye çıktı. 26'nci dakikada Saul soldan gelen ortada yaptığı kafa vuruşuyla Kasper Schmeichel'i avlamayı başardı. Maçın ilk yarısı bu skorla sona erdi. İkinci yarıda baskıyı arttıran ev sahibinde özellikle sol kanatta etkili oyunuyla fark yaratan Ben Chilwell dikkat çekti. 61'inci dakikada da gol geldi. Tilkilerin golcü futbolcusu Jamie Vardy attığı golle skoru 1-1'e getirdi. Geçtiğimiz sezon attığı gollerle takımının şampiyon olmasında en büyük katkılardan birini veren golcü futbolcu, Şampiyonlar Ligi'ndeki üçüncü golünü atmış oldu. Maçın geri kalan bölümünde Mavililer gol bulmak için çabalasa da Atletico'nun saat gibi işleyen takım savunmasını aşmayı başaramadı ve maç 1-1 sona erdi. Leicester City için geçtiğimiz sezon başlayan muazzam bir rüya da böylelikle sona ermiş oldu. Atletico Madrid ise geçtiğimiz sezon olduğu gibi bu sezon da finale ulaşmak istiyor. Bu yolda bir rakibini daha eleyerek yarı finale yükselmeyi başarmış oldular.

Monaco-Borussia Dortmund: 6-3 (3-2, 3-1)

Bu sezon sergiledikleri futbol ve sahip oldukları potansiyel göz önünde bulundurulursa, futbolselerler açısından en heyecan verici eşleşmelerden biri Borussia Dortmund-Monaco eşleşmesiydi. Sezon başından bu yana ligde işler pek yolunda gitmese de sergilediği futbol ve kadrodaki potansiyeli yüksek futbolcularıyla Almanya temsilcisi Dortmund, turun favorisi gibi görünüyordu. Monaco ise son iki sezondur devreye soktuğu proje ile harika işler başarmaya devam ederek, hem Ligue 1'de şampiyonluğun en güçlü adaylarından biri haline geldi hem de Şampiyonlar Ligi'nde çeyrek finale kadar yükselmeyi başardı. Potansiyeli yüksek genç oyuncularla yola çıkan ve oyuncuların bir taraftan pişerken, bir taraftan da basamakları hızla tırmanmasına şahit olduğumuz Monaco, bir önceki turda Pep Guardiola'lı Manchester City'yi, Devler Ligi'nin dışına itmeyi başarmıştı. Borussia Dortmund ise Portekiz temsilcisi Benfica'yı eleyerek çeyrek finale yükselmeyi bilmişti. Eşleşmenin ilk maçı Dortmund'da oynandı. Ancak maç günü hem Dortmundlu futbolcular hem de tüm futbol kamuoyu şok bir olayla sarsıldı. Stadyuma gitmek için kaldığı otelden ayrılmak üzere olan Dortmund otobüsünün etrafında iki ayrı bomba patladı. Otobüsün camları kırılırken, Marc Bartha kolundan yaralandı. Maça sadece birkaç saat kala yaşanan bu olay herkeste büyük şok etkisi yaratmıştı. Yaşanan bu olay, maçın ertelenme ihtimalinin konuşulmasına neden oldu ki olaydan bir süre sonra güvenlik gerekçesiyle sarı-siyahlı futbolcuların olduğu yer gizli tutuldu ve böyle bir olayın ardından bir maç oynanması mümkün değildi. UEFA, hemen duruma açıklık getirdi ve maçın ertesi gün oynanmasına karar verdi. Bu karar özellikle ev sahibi tarafından yetersiz bulundu.

Yaşanan büyük bir şok ve ölüm tehlikesinin hemen ertesi günü önemli bir maça çıkmaya zorlanmış olmak tepki çekti. Ancak ertesi gün iki takım da sahaya çıktı. Dortmund gerçekten de maça konsantre olamamış görünüyordu. Maçın hemen başında Monaco'nun genç yıldızı Mbappe, Sokratis'in müdahalesiyle ceza sahasında yerde kaldı ve hakem penaltı noktasını gösterdi. Ancak takımın penaltıcısı Fabinho, topu dışarıya vurdu ve Monaco öne geçme fırsatını kullanamadı. Fakat gol de gecikmedi. 19'uncu dakikada Mbappe, altı pas içinde topla buluştu ve boş kaleye golünü atarak takımını deplasmanda 1-0 öne geçirmeyi başardı. 35'inci dakikada da soldan gelen ortada kafayla topu kendi ağlarına gönderen Sven Bender, skorun 2-0 olmasına neden oldu. Dortmund maçta bir türlü istediğini yapamıyordu. Pozisyonlar da bulmuşlardı ancak onları gole çeviremediler ve ilk yarı bu skorla sona erdi. İkinci yarıya ev sahibi Dortmund daha baskılı başladı. Bunun meyvesini de 57'nci dakikada aldılar. Takımın genç yeteneklerinden Dembele, skoru 2-1'e getirdi. Ancak 79'uncu dakikada Mbappe, attığı şık golle tüm Dortmund tribünlerini tekrar sessizliğe boğmayı başardı. Tur,

sarı-siyahlılar için iyice zora girmişti. Fakat Borussia Dortmund'un tecrübeli futbolcularından Kagawa, 84'üncü dakikada takımını turda tutan golünü attı ve maç 3-2 Monaco'nun galibiyetiyle sona erdi. Çeyrek finalin ikinci maçı da ilk maçın bir benzeri şeklinde geçti. Monaco, maçın hemen başında golü bularak işi sağlama aldı. Karşılaşmanın daha üçüncü dakikasında yine Mbappe sahneye çıktı ve takımını 1-0 öne geçirdi. 17'nci dakikada da yıldız golcü Falcao, attığı şık kafa golüyle skoru 2-1'e taşıdı ve yarı final kapasını sonuna kadar araladı. İlk yarı bu skorla sona ererken Dortmund'un akıllarda kalan tek pozisyonu Nuri Şahin'in kullandığı ve direktan auta çıkan serbest vuruş oldu. İkinci yarının hemen başında Marco Reus ile golü bulmalarına ve skoru 2-1'e taşımalarına rağmen Manaco, oyunun hâkimiydi ve bu skoru maçın son bölümüne kadar taşımayı başardılar. Son bölümde ise sahneye Germain çıktı. 81'inci dakikada gelişen hızlı atakta ceza sahası içinde topla buluşan Fransız futbolcu topu ağlarla buluşturdu ve skoru 3-1'e taşıdı. Maç da bu skorla sona erdi. Monaco yakaladığı harika nesil ve sergilediği iyi futbolla adını yarı finale yazdırmayı başardı.

Real Madrid ve Barcelona zirvede

İspanya gönderdiği temsilci sayısıyla Şampiyonlar Ligi'ne damga vururken, son 10 yıllık periyotta Devler Ligi'nde en fazla yarı finale yükselen takımlar yedişer kezle Real Madrid ve Barcelona oldu. Ayrıca Real Madrid son 10 yılda iki, Barcelona da üç kez kupayı kaldırma başarısı da gösterdi. Bu iki takımı Almanya temsilcisi Bayern Münih takip ediyor. Bayern son 10 yılda altı kez yarı finale yükselme başarısı elde etti. Üç kez de finale yükselmeyi başaran Almanlar, bunlardan birinde yine bir Alman takımı karşısında kupayı kaldırma başarısı elde ettiler. En son 2014'te yarı finale yükselmeyi başaran Chelsea ise Bayern Münih'in ardından beş kezle dördüncü sırada bulunuyor. İki kez finale de yükselmeyi bilen Mavililer, 2012'de kupayı kaldırmayı da başarmıştı. Alex Ferguson'un ayrılmasından sonraki sezonlarda ligde istediği başarıları elde edemeyen Manchester United, Avrupa arenasından da uzak kaldı. En son 2011 yılında yarı finale kadar yükselmeyi başaran Kırmızı Şeytanlar son 10 yıl içerisinde dört kez son dörde kalabildi. Üç kez finale yükselen kırmızılılar bir kez de kupayı kaldırmayı başardı. Diego Simeone'nin göreve gelmesiyle birlikte hem ligde hem de Avrupa arenasında adından söz ettirmeye başlayan Atletico Madrid, son 10 yılda üç kez adını yarı finale yazdırmayı başardı. İki kez finale de ulaşan İspanya temsilcisi ikisinde de ezeli rakibi Real

Madrid karşısında boyun eğmek zorunda kaldı. Son dönemde İtalya ligine aldığı üst üste şampiyonluklarla damga vuran Juventus, Devler Ligi'nde de iki kez yarı finale kalmayı başardı. 2015'te finale çıkma başarısı da gösteren siyah-beyazlılar, finalde Barcelona'ya kaybetmişti. Bu sezon ise çeyrek finalde Barcelona'yı geçtiler ve kupanın en önemli favorilerinden biri olarak gösteriliyorlar. Eski şaşaalı günlerini mumla arayan Liverpool da son 10 yıllık periyotta iki kez yarı finale ulaşmayı başardı. Arsenal, Borussia Dortmund, Milan, Inter, Lyon, Schalke, Manchester City ve Monaco ise birer kez yarı finale yükselme başarısı elde etti. Inter 2010'da finale kadar ulaşmış ve finalde Bayern Münih'i yenerek kupayı kaldırmıştı. Borussia Dortmund da 2013 yılında finale kadar ulaşmayı başarmış ancak Bayern Münih karşısında yenilerek kupayı rakibine kaptırmıştı. Bu takımlar arasında Chelsea modelini uygulayıp, onun elde ettiği başarının gerisinde kalan Manchester City de dikkat çekiyor. Yabancı yatırımcı tarafından satın alındıktan sonra müthiş bir kaynakla hem Premier Lig'de hem de Şampiyonlar Ligi'nde başarılar elde eden Chelsea gibi Manchester City de yabancı yatırımcıların ilgi odağı olmuştu. Ancak satıldığı günden bu yana yapılan yatırımlara rağmen City, son 10 yılda sadece bir kez yarı finale çıkmayı başardı.

Son 10 Yılın UEFA Şampiyonlar Ligi Yarı Finalistleri

2007	Chelsea	Liverpool	M. United	Milan
2008	Chelsea	Liverpool	M. United	Barcelona
2009	Chelsea	Arsenal	M. United	Barcelona
2010	Inter	Barcelona	Lyon	B. Münih
2011	Schalke	R. Madrid	M.United	Barcelona
2012	B. Münih	R.Madrid	Chelsea	Barcelona
2013	B. Münih	Barcelona	R. Madrid	B. Dortmund
2014	B. Münih	R.Madrid	A. Madrid	Chelsea
2015	B.Münih	Barcelona	Juventus	R. Madrid
2016	M. City	R. Madrid	A. Madrid	B. Münih
2017	Monaco	R. Madrid	A.Madrid	Juventus

Ülke Bazında Yarı Finalistler

İspanya	17
İngiltere	13
Almanya	8
İtalya	4
Fransa	2

Takım Bazında Yarı Finalistler

Real Madrid	7
Barcelona	7
Bayern Münih	6
Chelsea	5
Manchester United	4
Atletico Madrid	3
Juventus	2
Liverpool	2
Arsenal	1
Borussia Dortmund	1
Milan	1
Inter	1
Lyon	1
Schalke	1
Manchester City	1
Monaco	1

Hayatım Arsenal'de başladı

Medipol Başakşehir'in dünya çapındaki yıldızı, Metz, Monaco, Arsenal, Manchester City, Real Madrid, Tottenham, Crystal Palace'da şekillenen kariyerinin ardından yeteneklerini Spor Toto Süper Lig'de Türk futbolseverlere sergiliyor. Ligimizde kısa süreye sığdırdığı gollerle isminin hakkını veren güler yüzlü santrfor, futbol hayatının başlangıç noktasını Arsenal'e transferi olarak değerlendiriyor ve Arsene Wenger'le yaptığı ilginç telefon konuşması da dâhil olmak üzere kariyerinin dönüm noktalarını TamSaha'ya anlatıyor.

Rasim Artagan - Ufuk Ünal

T

üm dünya seni tanıyor ancak biz hikâyeni en başından ve ayrıntılarıyla öğrenmek istiyoruz.

26 Şubat 1984'te Togo'nun Başkenti Lome'de doğdum. Çok çok rahat bir çocukluğum olmadı. Şansım, yaşadığım yerin deniz kenarında olmasıydı. Biz Afrika'daki çocuklar çok erken yaşta futbolla tanışırız. Deyim yerindeyse çocuklar yürümeye başladıktan hemen sonra futbol topuyla tanışıyor. Gerek evde, gerek evin bahçesinde, gerekse de sokaklarda yani her yerde küçük çocukları top oynarken

görebilirsiniz Afrika'da... Benim de şansına sürekli dörde dört, beşe beş kumsalda maç yapabileceğim arkadaşlarım vardı.

Afrikalı oyuncular genel olarak zor şartlarda büyümüş ve tırnaklarıyla kazıya kazıya bugünlere gelmiş insanlar olarak karşımıza çıkıyor. Bu pencereden de bakarak aileni tanıyabilir miyiz?

Afrikalı aileler geniş oluyor. Benim annem ve babamdan olan kardeşlerimin sayısı beşti. Ancak birini kaybettik. Erkek kardeşlerimden birisi 2013'te öldü. Aynı

anneden ve babadan 2 kız, 2 erkek kardeşim var. Onun dışında da bir erkek ve 1 kız kardeşim daha var. Babamı da geçtiğimiz yıllarda ne yazık ki kaybettik.

Bugün tüm dünyaya adını ezberletmiş bir oyuncusun. Küçük bir çocukken seni ilk kim keşfetti?

Amcam da profesyonel bir futbolcuydu. FC Metz takımında oynadı. Yıllar sonra onun ayak izlerini takip ettim ve ben de o takımda oynadım. Kendisi profesyonel oyuncu olduğu için beni topla oynarken gördüğünde,

“Togo'da yaşadığım yer deniz kenarındaydı. Biz Afrika'daki çocuklar çok erken yaşta futbolla tanışırız. Benim de şansına sürekli dörde dört, beşe beş kumsalda maç yapabileceğim arkadaşlarım vardı.

“Amcam profesyonel bir futbolcuydu. Metz'de oynadı. Yıllar sonra onun ayak izlerini takip ettim ve ben de o takımda oynadım. Beni topla oynarken gördüğünde, “Benim daha önce yetiştiğim kulübe git ve eğitim al” dedi. Ben de gittim.

“15 yaşındaki bir çocuk Afrika'nın bağrından kopuyor, Fransa'nın kuzeyine geliyor. Afrika'nın güneşini, kumlarını geride bırakıp, özellikle daha da soğuk olan Fransa'nın kuzeyine geliyor. Bambaşka bir kültür, bambaşka bir ülke ve bambaşka insanlar. Metz günleri benim için zor günlerdi.

“Monaco'da Giuly, Morientes, Nonda gibi büyük isimlerle idman sahasını paylaşmak bambaşka bir duyguuydu. Morientes'ten beni hava toplarına çalıştırması için özellikle ricada bulunurdum. Shabani Nonda bana çok yardımcı oldu. Halen çok sevdiğim bir ağabeyimdir.

“Çocukluk kahramanım Nijeryalı Kanu'ydu... Millî takımda 4 numarayı giydiği için ben de Togo'da 4 numarayı giyiyorum. O ayrıldıktan sonra Arsenal'e geldim ve ondan boşalan 25 numaralı formayı aldım. Benim için böyle de bir anısı var. Çünkü çocukluk kahramanımın boşalttığı yeri doldurdum.

“Benim daha önce yetiştiğim kulübe git ve eğitim al” dedi. Ben de gittim. Beni denediler ve beğendiler. **Kariyerin 1994-1999 yılları arasında formasını giydiğin Sporting Club de Lome'de başladı. O günleri bize anlatır mısın? Genç bir futbolcu adayıyken nasıl bir eğitim aldı?**

Futbol Afrika'nın bir kültürü ve parçası. Biz Afrikalı çocuklar için bir tutkudur futbol. Başlangıçta bu seviyelere gelebileceğimi asla düşünmemiş ve hayal etmemiştim. Benim şansım, bugün futboldaki babam diyebileceğim Mr. Aqusa'nın varlığıydı. Sürekli kendisini

geliştiren bir insandı. Sık sık Avrupa'ya gidiyor ve her gidişinde yeni şeyler öğrenmiş olarak geliyordu. Kendisiyle beraber yeni şeyleri de Togo'ya getiriyordu. Ben o zamanlar sadece en iyi arkadaşlarımla futbol oynamaktan zevk alan bir çocuktum. Bu seviyelere gelmek ve profesyonel futbolcu olmak ilk etapta kafamda yoktu.

19 yaşındayken Fransa'nın Metz takımına transfer oldun. Metz aslında senin staj gördüğün bir okuldu sanki. 44 maçta 15 golün var. Metz günlerin nasıl geçti?

Kendinizi benim yerime koyun. 15 yaşındaki bir çocuk Afrika'nın bağrından kopuyor, Fransa'ya geliyor ve Fransa'nın göbeğine değil, kuzeyine geliyor. Afrika'nın güneşini, kumlarını geride bırakıp, Avrupa'nın soğuk havasına, özellikle daha da soğuk olan Fransa'nın kuzeyine geliyor. Zor dönemlerdi. Çünkü en iyi arkadaşlarımı, ailemi, herkesi arkamda bırakmıştım. Bambaşka bir kültür, bambaşka bir ülke ve bambaşka insanlarla beraberdim. Normalde denenme sürem 1 aydı ama 10 gün sonra takımda kalacağımı söylediler. Açıkçası benim için çok zordu ve kalmak istemedim. Çünkü bizim Togo'da kendi dilimiz var. Fransızca da resmi dil ama kendi dilimiz var. Oraya geldiğimde Fransızcam çok iyi değildi. Kültüre ve havaya alışmakta da zorluk çekiyordum. Geldiğim zaman Ekim ayıydı. Zaten kış başlamıştı. Her şey çok zordu. Alistığımın tam tersiydi ama orada bana sürekli yardımcı olan birkaç insan vardı. Orada ağabeylerim oldu. O Afrikalı ağabeylerim de benimle sürekli konuşuyor ve yol gösteriyorlardı. Zor günlerdi, Fransa'daki başlangıç günlerim hiç kolay olmadı.

2003-2004 yılında kariyerinde çok önemli bir basamak atladın ve Monaco seni 3.2 milyon euro bonservis bedeli karşılığında transfer etti. 104 maçta 23 gol attın. Bu dönem içinde Avrupa futbo-

lunda kendine önemli bir yer edindin. Basamakları hızla tırmanırken neler yaşadın? İlginç anları da bize anlatır mısın?

Monaco'ya gelişim artık benim bir profesyonel futbolcu olduğumu ve çok daha farklı seviyelerde futbol oynadığımı anlamamı sağlayan günlerdi. Ludovic Giuly, Fernando Morientes, Shabani Nonda gibi büyük isimlerle idman sahasını paylaşmak, aynı ortamda bulunmak gerçekten bambaşka bir duyguuydu. Mesela o dönem Morientes, Real Madrid'den gelmişti ve ben bu tarz oyuncularla bir arada olduğum için bir rüyada gibiydim. O günlerin bana çok katkısı oldu. Morientes hava toplarında çok etkiliydi. İdmanlardan sonra beni hava toplarına çalıştırması için özellikle ricada bulunurdum. Onun yardımıyla havadaki etkinliğimi daha da arttırdım. Shabani Nonda bana çok yardımcı oldu. Halen çok sevdiğim bir ağabeyimdir. Onunla teknik konusunda çok çalışıyorduk. Çok gençtim ve bana çok yardımcı oluyordu. Shabani Nonda aynı zamanda evime alışveriş yapmamdan tutun, dışarıya çıktığımda ha-

yatımın önemli noktalarında birçok şeyi paylaştığım bir ağabeyim olmuştu. Monaco günlerim, benim profesyonel futbolu nasıl oynadığımı tüm dünyaya gösteren bir zaman dilimi olmuştu.

Şimdi gelelim kariyerinin belki de en önemli anına... Monaco'da 2005-2006 sezonunda çok fazla şans bulamasan da yaptıkların Arsene Wenger'in dikkatini çekti. Wenger'le olan ilişkini ve Arsenal'e transfer hikâyesini bizimle paylaşır mısın?

Arsenal'e transferimi "hayatımın başlangıç noktası" olarak görüyorum. Benim hayatım Arsenal'de başladı. Çok da ilginç bir hikâyesi var. Monaco'da çok fazla şans bulamıyordum ve Fransa'da kış arası vardır. Aralık'ta Togo'ya dönmüştüm. Togo'ya döndüğümde eğlenmek için kendi aramızda futbol oynuyorduk. O arada arkadaşlarımdan birisi geldi ve "Emmanuel telefonun çalıyor. Bu adam seni daha önce birkaç kez daha aradı. İsmi Arsene Wenger olduğunu söyledi. Ben de dalga geçiyor diye düşündüm ve telefonu kapattım. Aynı adam tekrar aradı. Bu kadar

Afrika'da yılın futbolcusu seçildiğimde Tanrı tarafından kutsandığımı hissettim. Togo'nun sokaklarından çıkmış bir çocuk 10 sene sonra bunu gerçekleştiriyor. Çok özel bir andı. Takdir edersiniz ki bu oyu veren de Togolular değil, koskoca bir kıtanın insanlarıydı.

Bir futbolcu, bir kulübe gittiği zaman sahip olduklarını o kulübe vermeli evet ama o kulüpten de bir şeyler öğrenmeli. Ben Manchester City'de çok şey öğrendiğime inanıyorum. Orada futbolun efsane diyebileceğimiz isimleriyle oynadım. Hepsinden bir şeyler öğrenmek benim için büyük bir keyifti.

Arsenal günlerimde bir efsanenin bana bir tavsiyesi vardı. O bana hep, "Emmanuel futbolda bir sır yoktur. Futbolun en büyük sırrı çok çalışmaktır" derdi. Bunu söyleyen Thierry Henry'ydi. Onun tavsiyelerine uydum. Orada da çok sıkı çalışmaya devam ettim.

Bir otobüstesiniz ve üzerinize kurşunlar yağıyor. Kişisel asistanım kollarımda can verdi. Hayat bir kurşun uzaklığındaydı. O günden sonra şunu fark ettim. İster zengin, ister fakir ol, en iyisi sağlıklı olmak. Ben her gün Tanrı'ya şükrediyorum. Belki de o yüzden beni sürekli gülen yüzümle görüyorsunuz.

Afrika Kupası'ndan sonra gelen teklifleri süzgeçten geçirdim. Ama en belirleyici olan, Alioum Saidou ile yaptığım görüşmeydi. Saidou bana kulübün plan ve projelerini, nasıl bir evrim geçirdiğini anlattı. Başakşehir'e gelmemle beraber gülümseyen yüzümü herkes görmeye başladı.

Abdullah Hoca diyaloga çok açık. Bazı hocalar kendisini kapatır, "Benim dediğim doğru" prensibini savunur. Ama Abdullah Hoca sürekli "Takımı nasıl geliştirebiliriz?" sorusunu soruyor. Oynadığımız futbolu dünya futboluna entegre etmeye çalışan, insanların tavsiyelerini dinleyen, değer veren bir hoca.

ısrarla arayınca kendisine, 'Benim tanıdığım bir tane Arsene Wenger var; o da Arsenal'in menajeri' dedim. O da bana, 'İyi o zaman bana çabuk Emmanuel'i ver' deyince telefonu sana getirdim" dedi. İnanamıyordum. Birisinin benimle dalga geçtiğini düşünüyordum. Sonra bana telefonu verdiği zaman sesini duyar duymaz tanıdım. Çünkü Arsene Wenger televizyonlarda da oldukça boy gösteren, İngiltere'de çok büyük ağırlığı olan, herkesin tanıdığı bir insan. Futbolun en tepesindeki isimlerden birisi. Sesini duyar duymaz o olduğunu anladım. Başka birisinin beni işletmediğini anladım. Kendisinin Arsene Wenger olduğunu söyledi. Ben de ona, "Evet, sizin için ne yapabilirim?" diye sorduğumda "Benim için oynamanı istiyorum" deyince, "Bunu gerçekten mi istiyorsunuz yoksa şaka mı yapıyorsunuz?" diye sordum. İnanamadım çünkü. O da, "Hayır gerçekten istiyorum" dedi. Ben de, "Eğer gerçekten istiyorsanız yarın ilk uçakla geliyorum ve Londra'da imzama atıyorum. Ben de sizin için oynamak istiyorum" karşılığını verdim. Akabinde menajerimin telefonunu verdim. İki gün içinde görüşmeler bitti ve Arsenal'e imza attım. İlk başta inanamamıştım. **Arsenal'de hepsi birbirinden muhteşem 3.5 sezon geçirdin. 138 maça çıktın ve 63 gol attın. Dünya senin adını Arsenal'de ezberledi. O günlere geri döndüğün zaman sevinçlerini ve hüznlerin nelerdi?**

Benim çocukluk kahramanım Nijeryalı Nwankwo Kanu'ydu... Kendisi millî takımda 4 numarayı giydiği için ben de Togo Millî Takımı'nda 4 numarayı giyiyorum. O ayrıldıktan sonra Arsenal'e geldim ve ondan boşalan 25 numaralı formayı aldım. Benim için böyle de bir

anısı var. Çünkü çocukluk kahramanımın boşalttığı yeri doldurdum. İyi de sezon geçirmiştım. Benim tek bir hatam vardı. Belki de taraftarlara kendimi çok iyi anlatamadım. Oradaki bütün gerçeği en yalın haliyle Arsene Wenger biliyor. Çünkü o dönem Barcelona, Real Madrid, AC Milan, kulübün kapısını çaldılar. Arsene Wenger de bana, "Eğer gitmek istiyorsan böyle teklifler var" dedi. Ben de kendisine, "Hayır ben kalmak istiyorum. Daha çok başarılı olmak istiyorum" diye net bir karşılık vermişim. 31 gol attığım bir sezondan sonra ufak sakatlıklar yaşadım. Bileğim döndü, kas sakatlığı yaşadım. Ama taraftarlar bunu hep, "Adebayor Arsenal'de kalmak istemiyor. Sürekli yeni bahaneler üretiyor" diye algıladı. Halbuki ben kendimi çok açık bir şekilde Arsene Wenger'e ifade ettim. Ama ne yazık ki taraftarlara çok fazla ifade edemedim. Bu tarz şeyler olduktan sonra bir gün Wenger'le konuştuk ve bana, "Adebayor, bak artık taraftarlar seni istemiyor. Sen de artık yoluna bakabilirsin" dedi. O zamanlar Arsenal kadar göz önünde olmayan Manchester City'den bir teklif almıştım. Bana projelerini anlattılar. O zamanlar şu anki büyüklüklerine ulaşmasalar bile bu projeyi sunumlarından ötürü tekliflerini kabul

ettim. **Özellikle Thierry Henry'nin ayrıldığı 2007-2008 sezonunda herkesin gözü senin üzerindeydi. Herkes senin ne yapacağını merak ediyordu. Ancak sen güçlü bir duruş sergiledin ve 36 Premier Lig maçında 24 gol attın. Bu sayede Afrika'da yılın futbolcusu seçildin. Nasıl hatırlıyorsun o günleri?** Afrika'da yılın futbolcusu seçildiğimde Tanrı tarafından kutsandığımı hissettim. Çünkü baktığınız zaman Togo'nun sokaklarından, mahalle arasından çıkmış bir çocuk 10 sene sonra bunu gerçekleştiriyor. Çok özel bir andı. Takdir edersiniz ki bu oyu veren de Togolular değildi. Oyu veren koskoca bir kıtanın insanlarıydı. O yüzden bunlar benim çocuklarıma, torunlarıma anlatabileceğim çok özel anılar oldu. Togo futbolu, Afrika ve dünya futbolunda çok ileri seviyelerde değil. Ama buna rağmen bir Togolu olarak Afrika'da yılın futbolcusu ödülünü almak çok büyük bir olay. Çünkü baktığınız zaman Jay Jay Okocha, Afrika'nın yetiştirdiği en önemli oyunculardan birisidir. O bile bu ödülü alamamışken benim almam, ülke futbol tarihine, Afrika futbol tarihine ismimi kazınam benim için Tanrı'nın bir lütfuydu. **O sezonki müthiş performansın**

sonrasında Milan ve Barcelona'nın senin için astronomik rakamlar teklif ettiklerini medya uzun günler yazmıştı. Ancak sen bir sezon daha Arsenal'de kaldın. Dünyanın birçok ünlü kulübünden baş döndüren teklifler alan 25 yaşındaki bir oyuncu, bu durumla nasıl baş edebildi ve Arsenal'de devam etme kararını nasıl aldı?

Ben hiç tereddüt etmedim. İlk geldiğim günden beri Arsenal'de çok istekliydim. Çocukluk kahramanım Kanu orada oynamıştı. Onun pozisyonunda oynamak benim için çok büyük bir olaydı. Ben sadece hocama, "Teklifler beni ilgilendirmiyor. Benim işim saha içinde... Saha dışı idari kısım size ait" dedim. Benim için çok da zor olmadı bu kararı vermek.

Manchester City'ye artık kendisini kanıtlamış bir oyuncu olarak transfer oldun. Ancak burada Tevez, Santa Cruz, Jo, Balotelli gibi rakiplerin vardı. Buna rağmen 1.5 sezonda 45 maçta 19 gol attın. Bu kadar güçlü forvetlerin arasındaki çekişmeyi ve yarışı bize anlatır mısın?

Bu da futbolun güzel yanı. Rekabetin içinde olmak... Ben her zaman şuna inanırım. Bir insan, bir futbolcu, bir kulübe gittiği zaman sahip olduklarını o kulübe vermeli evet ama o kulüpten de bir şeyler öğrenmeli. Ben Manchester City'de de çok şey öğrendiğime inanıyorum. Belki insanlar o sezonu çok başarılı bulmuyor olabilir. Ama yine de baktığınız zaman 45 maçta 19 gol yazıyor istatistiklerimde. Orada şu an futbolun efsane diyebileceğimiz isimleriyle oynadım. Craig Bellamy, Tevez, Patrick Viera, Yaya Toure, Kolo Toure gibi oyuncular var. Bu insanlarla beraber oynayıp, hepsinden bir şeyler öğrenmek benim için büyük bir keyifti. Bu oyuncularla hâlâ görüşüyorum. Arsenal günlerimde başka bir efsanenin bana bir tavsiyesi vardı. O bana hep, "Emmanuel futbolda bir sır yoktur. Futbolun en büyük sırrı

çok çalışmaktır'' derdi.

Kimdi o efsane?

Bunu söyleyen Thierry Henry'ydi. Onun tavsiyelerine uyduğum. Orada da çok sıkı çalışmaya devam ettim. **Real Madrid'in o dönemki teknik direktörü Jose Mourinho seni çok istedi ve İspanya'nın dünyaca ünlü kulübüne kiralandın. İspanya'da nasıl bir ortam buldun? Jose Mourinho ile ilişkin nasıldı?**

Bugün futbol dünyasından hâlâ görüştüğüm, fikir alışverişinde bulunduğum birkaç hoca vardır. Harry Redknapp, Tim Sherwood, Mourinho... Ve tabii ki Arsene Wenger... Bunlar hâlâ irtibatla olduğum hocalar. Çünkü bu hocaların hepsi benden ne istediklerini en iyi şekilde açıkladılar. Benden alabileceikleri en iyi performansı aldılar. Mourinho da bunlardan birisiydi. Benden en iyi şekilde yararlanmayı bilen hocalardan birisiydi.

Kariyerindeki tek kupayı, yani İspanya Kral Kupası'nı Real Madrid'le kazandın. Bu muhteşem kariyere dönüp baktığın zaman şampiyonluklar ve kupalar kazanamama konusu hakkında ne düşünüyorsun?

Bunu bir şanssızlık olarak adlandırıyorum. Çünkü baktığınız zaman dünya üzerinde profesyonel oynayıp, belki de kariyerlerinin çoğunu yedek kulübesinde geçirip, oyuna sonradan giren bir sürü oyuncu benden daha fazla kupa kazanmıştır. İnsanların benim kadar tanımadığı ancak ona rağmen benden daha fazla lig şampiyonluğu, kupa şampiyonluğu, UEFA hatta Dünya Şampiyonluğu bulunan, belki benim yarım kadar gol atmamış oyuncular var. Ama bu futbol... Futbolun bir cilvesi... Ben çok y aklaştım lig şampiyonluğuna... Arsenal'de ikincilikler yaşadım. Bir tane kupam var. Ama bir sonraki kupayı bana Başakşehir verebilir. Buna inanıyorum...

Real Madrid'den sonraki dört sezonun Tottenham'da geçti. İngiltere'ye dönme sebebin neydi? Ayrıca Tottenham günlerini bize

anlatır mısın?

Beni bu zamana kadar anlayan en iyi hocalardan birisi, daha önce de söylediğim gibi Harry Redknapp'tı. Onun isteğiyle Tottenham'a gittim. Çok iyi performansla oynadığımı düşünüyorum Tottenham'da. Ondan sonra Mauricio Pochettino gelmişti. İlk başlarda işler onunla da iyi gitti ama bir dönem sonra istediğini verememeye başladım. O da benden istediğini alamamaya başlamıştı. Sonra bir gün oturup iki yetişkin gibi konuştuk. Güzel bir ilişkimiz vardı ama bazen işler yolunda gitmez, zorlarsın, zorlarsın yine de olmaz. Benim için en iyi yolun kulüpten ayrılmak olduğuna karar verdik. Bu şekilde Tottenham'dan ayrıldım.

Biraz da milli takıma dönelim.

Togo'da doğdun ama aslen Nijeryalısın. Ancak Nijerya'yı değil, doğduğun toprakları seçtin. Bunun sebebi neydi?

Bunun özel bir sebebi yok. Annem, babam Nijeryalı ama ben Togo'da doğdum. Dünyaya gözlerimi Togo'da açtım. Orada büyüdüm, orada arkadaşlarım oldu. Sahip olduğum tüm hayat tecrübesini Togo'da aldım. Onun için Nijerya'yı seçmek için hiçbir neden görmedim.

Genelde futbolun gülen yüzü olarak biliyoruz seni. Ancak maalesef ki

çok üzücü olaylara da şahit oldun.

8 Ocak 2010 tarihinde Togo Millî Takımı otobüsüne silahlı saldırı yapıldı. O zor günlerden sonra Togo Millî Takımı'nı bırakmak zorunda kaldın. Bir dönem ara verdin. Zor günlerle nasıl başa çıktın? Bu saldırı hayatını nasıl etkiledi?

Benim için çok zor anlardı o saldırının yaşandığı zamanlar. Gözünüzün önüne şunu getirin; bir otobüstesi-niz ve üzerinize kurşunlar yağıyor. Kurşunlarla beraber benim aynı ortamı paylaştığım kişisel asistanım kollarımda can verdi. Hayat bir kurşun uzaklığındaydı. Herkes için geçerliydi bu. İğrenç bir saldırıydı. Ölenler olmuştu. Dedğim gibi ölenlerden birisi de bana çok yakın bir kişiydi ve kollarımda can verdi. Çok dramatik anlardı. Bu travmayı herkes kolay kolay kaldıramazdı. Bu nedenden dolayı millî takımı bırakmak istedim belli bir süre. Taraftarlardan da çok mesaj aldım, "Bizi bırakma" diye. Ama sonuçta hepimiz insanız. Yaşananlar gözümün önünde oldu. Gözümün önünde tanıdığım kişilerin ölmesi benim için kolay anlar değildi. Ama sonra bir yandan da şunu fark ediyorsunuz. Hayat size bir kurşun uzaklığında. Bu olay 2010'da yaşandı. Şu an 2017 ve ben size şu anda röportaj veriyorum. Tanrı'nın

takdiri ki, hayatta kaldık. O günden sonra şunu fark ettim. İster zengin ol, ister fakir ol, en iyisi sağlıklı olmak. Sağlıklı yaşayabilmek. Ben her gün Tanrı'ya şükrediyorum. Belki de o yüzden beni sürekli gülen yüzümle görüyorsunuz. Çünkü şu anda TV izlemek istediğiniz zaman kumandaya basıp TV izleyebiliyorsunuz. Elini kıpırdatmayan insanlar var. TV açık olsa bile göremeyen, duyamayan insanlar var. Ondan dolayı en önemli şey sağlık. Sağlıklı olmak, sağlıklı yaşayabilmek. Yaşadığım her güne sağlıklı olduğum için şükrediyorum.

Yaşadığın kötü günler arasında Marc Vivien Foe'nin 2003 yılında Konfederasyon Kupası'nda kalp krizi geçirerek hayatını kaybetmesi de var. Hatta Foe ile formalarınızı değiş-tokuş etmiştiniz. Bu olayın da seni derinden etkilediğini biliyoruz.

Yaşadığın duyguları anlatabilir misin?

Afrika Kupası Ocak ayında olmuştu. O kupanın kazananı, Konfederasyon Kupası'na gidiyordu. Ben Ocak ayında formayı değişmişim Foe ile... Marc Vivien Foe tüm Afrika'nın saygı duyduğu bir isimdi. Ne yazık ki aramızdan genç yaşta ayrıldı. Ben ilk Afrika Kupası'nda oynamaya başladığım zamanlarda Patrick M'Boma, Marc Vivien Foe, Olambe büyük isimlerdi. Foe'nin vücut yapısı çok farklıydı. Kısacık bir şort giyerdi. Çorapları dizine kadar çekerti. Çok uzun bir oyuncuydu. Aramızdan erken yaşta ayrılması üzücü. Umarım ailesi şu anda iyi bir şekilde yaşıyordur.

Kötü günler artık çok geride kaldı ve hayatında yepyeni bir sayfa açtın; Medipol Başakşehir'e transfer oldun. Bu karar Türkiye için de bir hayli sürprizdi ve büyük yankı uyandırdı. Medipol Başakşehir ile yolun nasıl kesişti?

Afrika Kupası'ndan önce beni menajerim vasıtasıyla arayan takımlar vardı. Afrika Kupası'nda maçlar oynadıktan sonra arayanların sayısı daha da arttı. Hepsini süzgeçten geçirdim. Ama en belirleyici olan, Alioum Saidou ile yaptığım görüşmeydi. Saidou bana kulübün plan ve projelerini, nasıl bir evrim geçirdiğini anlattı. Ondan sonra daha da fazla ikna oldum. Başakşehir'e gelmemle beraber gülümseyen yüzümü herkes görmeye başladı. Bunu insanlara sunmaya başlıyorum. Umarım ilk senemde bir kupa kazanırız. **Başakşehir'de bugüne kadar geçirdiğin**

58

zamanı bize özetler misin?

Nelerle karşılaştın?

Buraya 31 Ocak'ta imza attım. Başakşehir, Avrupa ve dünyanın tanıdığı bir kulüp değil. Ancak bunu nasıl sağlarsınız? Şampiyonlar Ligi'nde oynayarak, üst turlara çıkarak, başarılı sonuçlarla isminizi duyurursunuz. Neden olmasın? Şu an biz Türkiye'nin en popüler kulüplerinden birisiyiz. Buradaki oyuncu grubu beni çok iyi karşıladı. Kaliteli bir oyuncu grubu var. İnsan kalitesi ve oyuncu kalitesi çok iyi. Zaten takım kaptanı Emre ile İngiltere'de çoğu kez karşı karşıya geldim. Emre gibi futbola daha farklı bakabilen bir Türk oyuncuyla aynı takımda olmak bana çok yardımcı oluyor. Onun dışında Attamah var. Attamah ilk kez Süper Lig'de oynuyor. Ondan da Türk insanının bakış açısını ve Türkiye'de işlerin nasıl gittiğini öğrenebiliyorum. Onun dışında zaten kulüp içindeki herkes, "Nasıl daha iyi bir noktaya gelebili-

riz?" sorusunun cevabını düşünen insanlar. İnanıyorum ki zaman içinde iyi yere geleceğiz. Her ne kadar çok fazla taraftarımız olmasa da sahip olduğumuz az sayıda taraftar bana çok sahip çıkıyor. Şu ana kadar çok güzel bir zaman geçirdim.

Abdullah Avcı ile nasıl bir ilişkin var?

Böyle bir hocayla çalışmak benim için çok güzel. Kısa süredir beraberiz ama şu süreçte hocayla ilgili şunu söyleyebilirim. Diyaloğa çok açık. Kendini kapatmıyor. Bazı hocalar kendisini kapatır, diğer görüşleri benimsemez, "Benim dediğim doğru" prensibini savunur. Ama Abdullah Hoca asla böyle değil. Sürekli "Takımı nasıl geliştirebiliriz?" sorusunu soruyor. Aynı zamanda oynadığımız futbolu dünya futboluna entegre etmeye çalışan, insanların tavsiyelerini dinleyen, değer veren bir hoca. Böyle bir hocayla çalışmak

ayrıcalık.

Dünyanın birçok şehrinde yaşadın. Senin gözünden İstanbul nasıl bir şehir?

Dünyanın büyük şehirlerinde oynadım. Londra büyük bir şehir. Madrid büyük bir şehir. Ama İstanbul kocaman! İstanbul çok büyük! Açıkçası ben şu anda kendimi İstanbul'un her yerini öğrenmek için yormuyorum. Çünkü bunun imkânsız olduğunu biliyorum. Ben daha önce buraya Arsenal'le geldim. Fenerbahçe ile Şampiyonlar Ligi maçı oynamıştık. O zaman İstanbul'u tanıma şansım olmadı. Ama şunu biliyorum ki, İstanbul gerçekten çok büyük. Emre, İstanbul doğumlu. Uzun yıllardır Türkiye'de... Ama Emre'ye "İstanbul'u biliyor musun?" deseniz, o bile "Hayır bilmiyorum" yanıtını verecektir. Benim burada yapmaya çalıştığım şey Türk kültürü, adetleri ve yaşayış tarzını öğrenmek, gerisini Türk insanına bırakmak.

Türk insanı demişken senin gözünde Türkler nasıl insanlar?

Bundan önce çok fazla Türk oyuncuyla oynama şansım olmadı. Arsenal'de Mesut Özil'i biliyorum. Ama şunu hep duyardım. Biz Afrikalılar sıcakkanlı insanlarız. Dışardan geleni içimize alırız hemen. Türklerin de misafirperver insan olduklarını duyuyordum hep. Şimdi kendim bunu tecrübe etmiş oldum. Geldiğim günden itibaren herkes bana çok iyi davrandı. Yabancı-Türk ayrımı asla yaşamadık. Burada Türk hocalar bile yabancı oyuncularını kendi milletinden bir oyuncuymuş gibi sahipleniyorlar. Bu da bence çok güzel bir şey. **İstanbul'da boş zamanlarında neler yapıyorsun?**

İstanbul'da en iyi bildiğim yer kendi evim. Bundan dolayı da evime gidiyorum. Dizilerimi izliyorum. Artık 20'li yaşlarda değilim. Kendime iyi bakmam gerekiyor. Bazen ekstra idmanlar yapıyorum. İstanbul'daki hayatım idman sahası ve ev arasında geçiyor.

Gillette®

1 Blue3™

8 TIRAŞA KADAR DAYANIR

Blue3™

Beşiktaş başka bahara

UEFA Avrupa Ligi çeyrek final karşılaşmaları, Kupa 1'e nazire yaparcasına büyük heyecanlara sahne oldu. Temsilcimiz Beşiktaş, penaltılara kadar götürdüğü tur umudunu kaleciye nişanladı. Dört eşleşmenin üçünün sonucu uzatmalarla belli olurken, Ajax ile Schalke arasındaki eşleşme nefesleri kesti.

Beşiktaş-Lyon: 3-3 (6-7 penaltılarla) (1-2, 2-1)

Avrupa kupalarında bahar yüzü görebilen tek temsilcimiz Beşiktaş, çeyrek finaldeki rakibi Lyon ile uzun yıllar unutulmayacak iki maç sonunda UEFA Avrupa Ligi'ne veda etti. Turun iki ayağı da nefes kesen maçlara sahne olurken, Avrupa Ligi'nin futbol kalitesini artıran seyir zevki yüksek mücadeleler herkesin takdirini topladı. Fransa temsilcisi Lyon, bir önceki turda İtalyan Roma'yı toplamda elde ettiği 5-4'lük bir skorla elemeyi başarmış ve adını çeyrek finale yazdırmıştı. Temsilcimiz Beşiktaş ise bir önceki turda Yunan Olympiakos'u kupanın dışına iterek çeyrek finale kalmıştı. Eşleşmenin ilk maçı Fransa'da oynandı. Ancak maçı izlemek için televizyonun karşısına oturanlar şok bir görüntü ile karşı karşıya kaldı. Lyon'un kale arkasındaki tribünlerden bir grup taraftar sahaya inmiş ve karşı taraftaki kale arkası tribüne doğru yönelmişti. Çok geçmeden olayın aslı anlaşıldı. Lyon kulübü deplasman tribünü haricinde özellikle Avrupa'da yaşayan Türk taraftarlara da bilet satmıştı. Tribünde sıcak temas kuran rakip taraftarlar arasında yaşanan kargaşa sonrası, Lyon taraftarının bir kısmı sahaya inmişti. Taraftarlar, polis kontrolünde yavaş bir şekilde maçın başlaması da 50 dakika gecikti. Maçın başlangıcındaki

seremoni yapılmadı. Şenol Güneş'in önerisiyle iki takım futbolcuları ve iki teknik direktör orta yuvarlağın etrafında dizildi ve taraftarları selamlayıp sakın olmaları yönünde telkin edildi. Tüm bu yaşananların ardından sıra futbola gelmişti. Beşiktaş oyuna sakın ve iyi başladı. Kazanılan köşe vuruşu ve serbest vuruşlarla ceza sahasında tehlike yaratan siyah-beyazlılar, golü de erken bulmayı başardı. 15'inci dakikada rakip yarı sahanın ortalarında kazanılan serbest vuruşta topun başına Talisca geçti. Herkes orta yapmasını beklerken o, rakip ceza sahası içine hareketlenen Babel'i yerden gördü. Hollandalı futbolcu da sağ çaprazdan uzak köşeye yaptığı

düzgün vuruşla takımını deplasmanda 1-0 öne geçirmeyi başardı. Golden sonra Beşiktaş, kendi yarı sahasına çekilip hızlı hücumlar aramaya başladı. Kapılan toplar orta sahadan ileriye çok iyi bir şekilde servis ediliyordu ancak hücum hatında özellikle son kararlarda yapılan yanlışlar ikinci golü getirmedi. Fransızlar da her geçen dakika baskıyı artırdı ancak defansif olarak Beşiktaş ilk yarıda iyi bir görüntü verdi ve 1-0'lık bir skorla iki takım soyunma odasının yolunu tuttu. İkinci yarı da ev sahibi Lyon'un baskısıyla başladı. Öyle ki Şenel Güneş yönetiminde iki sezondur ofansif bir futbol anlayışı ile sahaya çıkan Beşiktaş ilk kez bu kadar uzun bir

süre kendi sahasına kapanmış bir şekilde kalesini savunuyordu. Bu kadar uzun süre geride beklemek de hataları getirdi, ancak 83'üncü dakikaya kadar siyah-beyazlılar skoru korumayı başardı. 83'üncü dakikada kazanılan bir serbest vuruş sonrası Lyon öne geçmeyi başardı. Valbuena'nın kullandığı serbest vuruşta, Beşiktaş defansının yaptığı hata sonucu top altı pasta Tolliso'nun önünde kaldı. O da rahat bir vuruşla topu ağlara gönderdi. Daha bu golün şoku atlatılmamıştı ki, Lyon'un ikinci golü geldi. Santradan hemen sonra top Beşiktaşlı futbolcuların ayağındayken, Lyon'lu futbolcuların yaptığı baskı, hatayı getirdi. Atiba zor pozisyonda geri dönerek topu Fabri'ye gönderdi. Fabri de topu ayağından çıkarmada çok geç kaldı ve Morel, topu ondan çalarak ağlarla buluşturdu. Skor yaklaşık 70 saniye içinde 2-1'e geldi ve maç bu skorla sona erdi. Tur için umutlar Vodafone Arena'da oynanacak ikinci maça kalmıştı. Ancak maçtan bir gün önce bu kez de şok bir karar herkesi sarstı. UEFA, ilk maç öncesi yaşanan olaylardan dolayı iki kulübe de ceza vermişti ve bu cezayı maçtan bir akşam önce açıkladı. Verilen cezaya göre, iki takım da önümüzdeki iki sezon boyunca tekrar bu tarz bir olaya karışırsa Avrupa kupalarından men edilecekti. Bu ağır ceza ve açıklanma zamanı herkesten tepki topladı. Maç günü ise her şey unutulmuş sadece maça odaklanılmıştı. Harika bir atmosfer oluşturan Beşiktaş taraftarı, takımının turu geçmesi için Vodafone Arena'da muhteşem bir ortam hazırlamıştı. Maça siyah-beyazlılar tutuk başladı. Özellikle orta sahada Atiba ve Oğuzhan'ın pas trafiğini sağlamada yaşadığı zorluk, temsilcimizin oyun kurmasında ve topu hücum bölgesine taşımada zorlanmasına neden oldu. Bu durum da Fransızların işine

yaradı. Beşiktaş ceza sahasına daha sık gelebilmeye başladılar ve tehlikeli pozisyonlar üretmeyi de başardılar. Ancak maçın ilk golü yine Beşiktaş'tan geldi. 26'ncı dakikada kazanılan köşe vuruşunu paslaşarak kullanan Quaresma, topu Oğuzhan'a gönderdi. O da hiç bekletmeden ceza sahası içindeki Talisca'ya... Yerden gelen topu düzeltip sağ ayağıyla yerden köşeye gönderen Brezilyalı yıldız, takımını 1-0 öne geçirmeyi başardı. Ancak siyah-beyazlılar golden sonra fazla direnemedi. 34'üncü dakikada Lyon'un yıldızı Lacazette, harika bir pasla, Fabri ile karşı karşıya kaldı. Yaptığı asırtma vuruşla topu ağlarla buluştu. Golden sonra Beşiktaş, rakip sahada baskı kurmaya çalışsa da bunu pek beceremedi ve maçın ilk yarısı beraberlikle sona erdi. İkinci yarıya ise maçın başından beri kurmaya çalıştığı baskıyı kurarak başladı Beşiktaş. Kısa paslarla Lyon yarı sahasına yerleşen siyah-beyazlılar, yine Talisca'yla golü buldu. Sol kanatta topla buluşan Adriano'nun yaptığı ortaya iyi yükselen Brezilyalı yıldız, kafayla topu ağlara gönderdi ve durumu 2-1'e getirdi. Maçın uzamasını garantiye alan temsilcimiz üçüncü gol için pozisyonlar arasa da bir türlü istediği fırsatları üretmedi. Aynı zamanda hızlı Lyon ataklarını da savuş-

turmayı başaran siyah-beyazlılar, Babel ile maçın son dakikalarında çok net bir pozisyonu harcayınca maç uzatmalara gitti. Uzatmalarda Beşiktaş kendi kalesini savunmaya çalışırken baskı kuran taraf Lyon olmuştu. İlk uzatma devresinde Talisca net bir pozisyonu kaçırdı. İkincide de Lyon bir pozisyonda gole yaklaştı ancak topu ağlarla buluşturamadılar ve maçta penaltı atışlarına geçildi. İlk beş penaltıyı iki takım da ağlara göndermeyi başardı. Yedinci penaltı için topun başına Tosić geldi ve kaleciye nişanladı. Ancak Lyonlu Jallet de kaçınca Beşiktaş'a tekrar şans doğmuştu. Mitrović ise bu şansı elinin tersiyle itti. O da Tosić gibi topu kaleciye gönderdi. Fransızlarda ise son penaltı için topun başına Gonalons geldi. Vuruşu ağlarla buluştu ve maça son nokta konmuş oldu. En son 2012-2013 sezonunda Fenerbahçe ile yaşadığımız yarı final heyecanına bir yenisini eklemeye çok az kalmıştı. Ancak güçlü rakibi karşısında Beşiktaş penaltılara kadar işi götürmeyi başarsa da sahadan boynu bükük ayrılan taraf oldu.

Yarı Final Eşleşmesi
Ajax-Lyon
Celta-M. United

Manchester United-Anderlecht: 3-2 (1-1, 2-1)

Bu sezon adından dolayı UEFA Avrupa Ligi'nin favorisi olarak gösterilen Manchester United, Anderlecht karşısında zorlansa da turu geçmeyi bildi. Alex Ferguson'un gidişinden bu yana bir türlü istenen seviyeye gelemeyen Kırmızı Şeytanlar, takımı sezon başında Jose Mourinho'ya emanet etmişti. Ancak o da oynanan oyun ve lig performansı ile taraftarları şu ana kadar tam memnun edebilmiş değil. Buna rağmen Avrupa Ligi'nde işler şu ana kadar yolunda gitti. United bir önceki turda Rusya temsilcisi Rostov'u eleyerek Anderlecht'in rakibi olmuştu. Belçika temsilcisi Anderlecht ise bu sezon ligde iyi bir sezon geçiriyor. Bir önceki turda Güney Kıbrıs temsilcisi Apoel'i eleyen Belçika temsilcisi bu turda da İngilizlere zor anlar yaşattı.

Belçika'da oynan eşleşmenin ilk ayağında maç karşılıklı ataklarla geçti. Ancak devrenin ortalarına doğru İngiliz temsilcisi oyundaki ağırlığını artırdı ve rakip sahada tehlikeli ataklar yaratmaya başladı. Maçın 37'nci dakikasında da Mkhitarjan'la deplasmanda öne geçmeyi başardılar. Ancak sonrasında oyun orta sahada kısır bir döngüye girdi ve iki takım da ciddi bir tehlike üretmeden soyunma odasının yolunu tuttu. Daha çok kendi yarı sahasında beklemeyi tercih eden ev sahibi Anderlecht, ikinci yarıya da bu anlayışla başladı. Buna karşın Manchester United da rakip kalede Mkhitarjan'la yakaladığı bir fırsat dışında tehlike yaratamadı. 86'nci dakikada da soldan hızlı çıkan Belçikalılar, United'a cezayı kesti. Soldan gelen ortaya ceza sahası içinde iyi

yükselen Dendoncker, yaptığı kafa vuruşuyla skora dengeyi getirdi ve maç da bu sonuçla 1-1 sona erdi. Manchester'da oynanan ikinci maç ise ev sahibi ekibin üstünlüğü ile geçti. Maça hızlı başlayan Kırmızı Şeytanlar, daha ilk dakikalarda rakip kalede pozisyonlar bulmaya başladı. 10'uncu dakikada da yine Mkhitarjan'la öne geçmeyi başardılar. Ancak Belçikalıların pes etmeye niyetleri yoktu. 32'nci dakikada Hanni ile beraberliği yakaladılar. İlk yarı bu skorla sona ererken, ikinci yarı boyunca da ev sahibi ekip skoru değiştirmek adına her şeyi denedi ancak turu getirecek gol bir türlü gelmedi. Maç uzatmalara gitti. Uzatma bölümünde ise United, 107'nci dakikada genç futbolcusu Rashford ile skoru 2-1'e getirdi. Golden sonra Anderlecht, çok net bir gol pozisyonu yakalasa da bunu golle sonuçlandıramadı ve maç 2-1 sona erdi. Manchester United, uzatmalarda da olsa Anderlecht'i geçerek adını yarı finale yazdırdı.

Ajax, Schalke eşleşmesi Avrupa Ligi'nin heyecan verici eşleşmelerinden biri olarak kayıtlara geçti. Bir önceki turda Kopenhag'ı saf dışı bırakan Hollandalılar, rakibi karşısında toplamda 3-2'lik bir skor elde etmişti. Schalke ise bir önceki turda yine bir diğer Almanya temsilcisi olan Borussia Mönchengladbach'ı toplamda 3-3'lük skorla, deplasman golü avantajıyla eleyerek adını çeyrek finale yazdırmayı başarmıştı. Eşleşmenin ilk maçı Hollanda'da oynandı. Maça ev sahibi Ajax çok hızlı başladı. Art arda geliştirdikleri atakların sonunda 22'nci dakikada penaltı kazandılar. Ceza sahasına soldan çalım ile giren Amin Younes, rakibi tarafından yere düşürüldü ve hakem penaltı noktasını gösterdi. Topun başına geçen Davy Klaassen, takımının ilk golünü attı. Devre bu skorla biterken, maçın ikinci yarısına da ev sahibi hızlı

Schalke 04-Ajax: 3-4 (0-2, 3-2)

başladı. Rakip sahada kurdukları baskı da 52'nci dakikada meyvesine verdi. Sağdan gelen ortayı Davy Klaassen penaltı noktasında vurduğu voleyle kaleye gönderdi ve ikinci golünü atarak maçı da 2-0'a getirdi. Almanya temsilcisi Schalke ise oyun boyunca sahada hiç varlık gösteremedi. Maçın sonuna kadar Ajax atakları devam etti. Ancak onlar da başka gol bulamadı ve maç 2-0 sona erdi. Almanya'da oynan rövanş da büyük bir heyecana sahne oldu.

Maçta taraflar geç açıldı ancak oyunu uzatmalara kadar götürecek bir performans sergilediler. İlk gol maçın 53'üncü dakikasında geldi. Ev sahibi ekip 53'üncü dakikada Goretzka ile öne geçti. Hemen ardından da Burgstaller, attığı golle Schalke lehine skoru 2-0'a getirdi. 80'inci dakikada ikinci sarı karttan oyun dışında kalan Joel Veltman, Ajax'ı 10 kişi

bıraktı. Artık her şey Schalke'nin lehine görünüyordu. Normal sürenin kalan bölümünde gol olmadı ve uzatmalara geçildi. Uzatma bölümü ise müthiş bir heyecana sahne oldu. Ev sahibi Schalke, uzatmaya hızlı başladı. 101'inci dakikada da Caligiuri, takımının üçüncü golünü attı. Ancak 10 kişi kalan Ajax'ın daha söyleyecek sözü vardı. 111'inci dakikada Viergever, 120'nci dakikada da Younes, attıkları gollerle skoru 3-2'ye getirdi ve Ajax'ın adını yarı finale yazdırdı.

Genk-Celta Vigo: 3-4 (2-3, 1-1)

Bu sezon UEFA Avrupa Ligi'nde iyi işlere imza atan iki takımın eşleşmesi aynı zamanda çeyrek finalin de en gollü eşleşmelerinden biri olarak kayıtlara geçti. İspanya temsilcisi Celta Vigo, bir önceki turda Rusya temsilcisi Krasnodar'ı toplamda 4-1'lik bir skorla eleyerek adını çeyrek finale yazdırmıştı. Genk ise yine bir başka Belçika temsilcisi olan Gent'i toplamda 6-3'lük bir skor elde ederek eleyp çeyrek finale yükselmeyi başarmıştı. İspanya'da oynanan ilk maç gol düellosu şeklinde geçti. İlk gol daha oyunun başında 10'uncu dakikada Boetius ile Genk'ten

geldi. Celta Vigo da Belçikalılara 15'inci dakikada Sisto ile cevap verdi. Ceza sahası içinde topla buluşan Sisto, yaptığı şık vuruşla skoru 1-1 yaptı. Taraftarının rüzgârını da arkasına alan ev sahibi ekip bu kez 18'inci dakikada Aspas ile golü bularak skoru 2-1 yapmayı başardı. 38'inci dakikada Guidetti ile bir gol daha bulan ev sahibi, devreye 3-1 önde girmeyi başardı. İkinci yarı yine İspanyolların baskısı ile başladı. Genk karşısında birçok pozisyon yakalayan ev sahibi ekip bunları değerlendirmede. 68'inci dakikada da Buffel, Genk'in ikinci

golü attı ve skoru 3-2'ye getirerek tur umutlarını Belçika temsilcisi adına korumayı başardı. Eşleşmenin ikinci maçı da tıpkı ilk maç gibi Celta Vigo'nun ataklarıyla geçti. Özellikle ikinci yarıda 63'üncü dakikada gol gelene kadar İspanyollar, rakibi karşısında birçok pozisyon yakaladı. 63'te Sisto, attığı şık golle Celta'yı 1-0 öne getirerek takımı adına turu cebe koymayı garantiledi. Hemen ardından 66'nci dakikada Trossard, Belçika temsilcisi adına skoru 1-1'e getiren golü attı. Maç da bu skorla sona erdi ve Celta Vigo, adını yarı finale yazdırmayı başardı.

Son 10 yılın yıldızı İspanyollar

Son 10 yılda UEFA Avrupa Ligi'nde yarı finale çıkmış takımları incelediğimizde tıpkı Şampiyonlar Ligi'nde olduğu gibi UEFA Avrupa Ligi'nde de İspanyol temsilcilerinin üstünlüğünü görüyoruz. Son 10 yılda Avrupa Ligi'nde İspanyollar tam 14 takımla temsil edildi.

Takım Bazında Yarı Finalistler

Sevilla	4
Benfica	3
Fiorentina	2
Atletico Madrid	2
Shaktar Donetsk	2
Werder Bremen	2
Liverpool	2
Valencia	2
Villarreal	2
Hamburg	2
Espanyol	1
Bayern Münih	1
Basel	1
Napoli	1
Ajax	1
Zenit	1
Porto	1
Chelsea	1
Juventus	1
Dnipro	1
Lyon	1
Glasgow Rangers	1
Braga	1
Atletic Bilbao	1
Celta Vigo	1
Fulham	1
Sporting Lizbon	1
Fenerbahçe	1
Manchester United	1
Dinamo Kiev	1
Osasuna	1

Şampiyonlar Ligi'nde bu sayı 17'ydi. Ancak Kupa 1'e nazaran Kupa 2'de çok daha farklı dengelerin öne çıkıyor olması yarı finalde de çeşitliliği artırıyor. Bu yüzden İspanya arayı çok fazla açmış olsa da diğer ülkeler birbirine daha yakın temsilci sayılarına ulaşmış durumda. İspanyolları altı temsilci ile Portekizliler takip etti. Almanya ve İngiltere beşer temsilci ile yarı finalde yer alırken Ukrayna ve İtalya bu periyotta dörder temsilci ile yarı finalde yer aldı. Fransa, Türkiye, Hollanda, Rusya, İsviçre ve İskoçya ise son 10 yıl içerisinde birer temsilci ile yarı finalde boy gösterdi.

Sevilla Kupası

İspanyollar, kupaya ambargo koyarken, bunu gerçek manada da gerçekleştirdi. Müzesinde beş Avrupa Ligi kupası bulunduran Sevilla, bunlardan dört tanesini son 10 yıllık periyotta kazandı. 2006 ve 2007'de art arda iki kupa kazanmayı başaran İspanyollar, 2014, 2015 ve 2016 yıllarında da art arda üç kez kazanarak rekor kırdı. Aslında şöyle de ifade etmek gerekir. Son 10 yılda dört kez yarı finale çıkan Sevilla, hepsinde finale ulaşarak kupayı kaldırdı. Sevilla'yı üç kezle Benfica takip

ediyor. Portekizliler, bu periyotta art arda iki kez de finale yükselmeyi başardı ancak 2013'te Chelsea'ye, 2014'te ise Sevilla'ya kupayı kaptırdı. Portekiz'i temsil eden diğer takımlar da Braga, Porto ve Sporting Lizbon'du. Birer kez yarı finale yükselmeyi başaran bu takımlardan Porto ve Braga 2011'de final oynamayı da başardı. İki Portekiz temsilcisinden Porto kupayı kaldırmayı da bildi. Benfica'nın ardından Fiorentina, Atletico Madrid, Shaktar Donetsk, Werder Bremen, Liverpool, Valencia, Villarreal ve Hamburg son 10 yıllık periyotta iki kez yarı finale yükseldi. Ancak bu

takımlardan Atletico Madrid ve Shaktar Donetsk bir adım öne çıkıyor. Ukrayna temsilcisi Shaktar, 2009'da İstanbul'da oynanan finalde Werder Bremen karşısında kupayı kazanmayı başarmıştı. Ayrıca bu final kupanın eski adı ve statüsüyle oynan son finaldi. Atletico Madrid ise 2012'de yine bir başka İspanyol takımı Atletic Bilbao'yu finalde 3-0 yenerek kupaya uzanmıştı. Espanyol, Bayern Münih, Basel, Napoli, Ajax, Zenit, Chelsea, Juventus, Dnipro, Lyon, Glasgow Rangers ve Atletic Bilbao da birer kez yarı finalde boy gösterdi. Espanyol, 2007'de finale kadar ulaş-

Son 10 Yılın UEFA Avrupa Ligi Yarı Finalistleri

2007	Espanyol	W. Bremen	Osasuna	Sevilla
2008	B. Münih	Zenit	G. Rangers	Fiorentina
2009	D. Kiev	S. Donetsk	W. Bremen	Hamburg
2010	A. Madrid	Liverpool	Hamburg	Fulham
2011	Benfica	Porto	Braga	Villarreal
2012	A. Madrid	Valencia	A. Bilbao	S. Lizbon
2013	Basel	Chelsea	Benfica	Fenerbahçe
2014	Benfica	Juventus	Sevilla	Valencia
2015	Napoli	Dnipro	Sevilla	Fiorentina
2016	S. Donetsk	Sevilla	Villarreal	Liverpool
2017	Ajax	Lyon	Celta	M. United

mayı başarsa da kupayı Sevilla'ya kaptırdı. Dnipro da Sevilla'dan nasibini alanlardan. 2015'te finale kadar ulaşmayı başaran Ukrayna temsilcisi İspanyollara karşı kaybederek sahadan boynu bükük ayrılmıştı. Glasgow Rangers, 2008'de finale ulaşmayı başarmış ancak Zenit karşısında kupayı kaybetmişti. Chelsea ise 2013'te Benfica karşısında kupaya ulaşmış ve kupa koleksiyonuna bir yenisini eklemişti.

Ülke Bazında Yarı Finalistler

İspanya	14
Portekiz	6
Almanya	5
İngiltere	5
İtalya	4
Ukrayna	4
Fransa	1
Türkiye	1
Hollanda	1
Rusya	1
İsviçre	1
İskoçya	1

Kanatlardaki rüzgâr

Almanya patentli genç oyuncu Gaziantepspor formasıyla çıktığı Türkiye vitrininde müthiş adam eksiltme özelliğiyle dikkatleri çekiyor ve Almancada “rüzgâr” anlamına gelen isminin hakkını veriyor. Golden sonra attığı taklalarla jimnastikçileri andıran genç oyuncu, üst üste talihsiz iki sakatlık yaşasa da çabuk geri dönmeyi ve Ümit Millî Takım formasıyla buluşmayı başardı. Bu sezon başında Trabzonspor’a attığı Messi golüyle parmak ısırtan yetenekli oyuncu hikâyesini ve gelecekle ilgili planlarını **TamSaha okurlarıyla paylaştı.**

Mazlum Uluç

Önce isminle başlayalım istersen. Orkan çok yaygın kullanılan bir isim değil? Ne anlama geliyor? Sana bu ismi kim koymuş? Bu ismi bana babam koymuş. Hem Türkçe bir isim hem de Almancada rüzgâr anlamına geliyor. Almanya’da doğduğum için babam ismimin orada da bir anlam taşımasını istemiş, o nedenle Orkan’ı tercih etmiş. **Ailenden söz edelim biraz. Almanya’ya neden ve nereden göç etmişler? Annen, baban ne iş yapıyor? Kaç kardeşsiniz?** Babam 1961 doğumlu ve Almanya’ya 30 yaşındayken tek başına gitmiş. 1990’ların başında İnegöl’den Dortmund’a gitmiş, orada bir iş kurup annemi de yanına almış. Ben de Dortmund’da doğdum. Ailemin tek çocuğuyum.

Babam çok uzun yıllar Almanya’da dönercilik yaptı. Bazen başkalarının yanında çalıştı, bazen kendi dükkânı oldu. Onun benim için yaptıklarını ödemem hiç de kolay olmayacak. Gerçekten ailesi için çok çalıştı. Dönercilik hiç de kolay bir iş değildir. Ben de babamın yanında çalıştım. Döner kesebilirim, dürüm yaparım, salataları hazırlarım. 14-15 yaşlarındayken babama dükkânda çok yardım ettim. **Peki, şimdi ne yapıyor ailen?** Annem zaten ev hanımıydı. Ben futbolcu olduktan sonra babam da çalışmıyor. Zaten en başından babama, “Ben futbolcu olduğumda sen artık çalışmayacaksın. Evin sorumluluğu bende olacak” demiştim. Gaziantepspor’a gelirken onlara da mem-

leketimiz İnegöl’de bir ev aldım. Almanya’dan kesin dönüş yaptık artık. Annem ve babam şimdi orada emekli hayatı yaşıyor. Babam şimdi benim menajerliğimi yapıyor artık. **Futbola ilişkin nasıl başladı?** Ayaklarımın üzerinde durmaya başladığım andan itibaren topa vurmaya başlamışım. Yani ailemin zorlamasıyla futbola yönelmiş değilim. Zaten kendimi bildim bileli topun peşinde koşturuyordum. Bu arada 2 yaşına geldiğimde Dortmund’dan Berlin’e taşınmıştık. Babam daha büyük bir şehirde büyümemi istemişti. Fakat Berlin’de yaşadığımız muhitte ortam çok da iyi değildi ve babam beni sokaklardan uzak tutmak için 4-5 yaşındayken bir kulübe yazdırdı.

“Ailemin tek çocuğuyum. Babam uzun yıllar Almanya'da dönercilik yaptı. Ben de babamın yanında çalıştım. Döner kesebilirim, dürüm yaparım, salataları hazırlarım. Gaziantep'e gelirken onlara İnegöl'de ev aldım. Annem ve babam şimdi orada emekli hayatı yaşıyor.

“Wolfsburg'da U16'dan U19'a kadar oynadım. Hayatımda yaşadığım en güzel zamanlar diyebilirim. Wolfsburg'un sadece gençleri için tahsis edilen tesis, Riva'daki bu mükemmel tesis kadardı. Bu kadar çok sayıda çim sahamız vardı. Adeta büyük bir ailede büyüdüm.

68 “Orada sağ açıkta, ön liberoda, hatta sol bekte bile görev aldım. Hocayla “Beni neden mevkiimin dışındaki yerlerde oynatıyorsunuz?” diye tartışmıştım. O da bana “Bunun faydasını ileride göreceksin” demişti. Şimdi onlara teşekkür ediyorum. Oyun bilgimi de o gün bana verdikleri bu emeğe borçluyum.

“Okan Buruk beni beğeniyor ama “Daha zamanın var” diyordu. Oynamamak da hayırma olmuş. Çünkü oyuncu her tecrübeyi yaşamalı. Ben de o dönemde kadroya giremememe tecrübesini yaşadım ve sabırlı olmayı öğrendim. Futbolda sabır en önemli şeydir. Her şeye kızarak futbolcu olamazsınız.

Kaleci başladım ama bir maç oynadım. Hiç unutmuyorum, topu alıp ileri gidiyordum ve 25 tane gol yemiştım (gülüyor). Ondan sonra da bir daha kaleye geçmedim zaten.

Sonrasında hep kanatlarda mı oynadın?

Yoo hayır. Süreç içinde oynadığınız mevki çok değişebiliyor. Altyapılarda defansta da forvette de orta sahada da oynadım.

Başka sporlarla da ilgin var mıydı? Malûm Almanya bu açıdan çocuklara çok fazla seçenek sunabiliyor. Özellikle golden sonra attığın taklalar sanki çocukken jimnastik yaptığını gösteriyor.

(Gülüyor) Ben takla atmayı havuzda öğrendim. Arkadaşlarımla teşvikiyle yaptım. Arkadaşlarımla “Sen bu taklaları sahada da atarsın” deyince önce kumda denedim. Baktım

oluyor, gollerden sonra sahada da takla atmaya başladım. Ne jimnastik ne de başka bir sporla ilgilendim. Hayatımda hep futbol vardı.

Evet, Almanya'daki kariyer hikâyeni dinleyebiliriz artık...

İlk gittiğimiz kulüpte aileler çocukların işine çok karışıyordu. O nedenle annem-babam oradan çok hoşlanmadı. Fuchse Berlin Reinickendorf diye küçük bir kulübe gittim ve 3-4 yıl oranın altyapısında kaldım. Sonra Hertha Berlin beni istedi ve iki sene de oranın altyapısında kaldım. 15 yaşındayken bir alt küme takımı olan Tennis Borussia Berlin'e geçtim. Çok iyi bir takımımız vardı. Hertha'nın da yer aldığı Berlin Ligi'nde hiç yenilmeden şampiyon olduk. O sezonun ardından Bundesliga'da her takıma gitme şansım vardı. Çünkü hem takım hem de ben harika bir sezon geçirmiştik. Kanatta oynamıştım ve çok iyi bir performans göstermiştim.

Zaten hemen ardından Wolfsburg'a gittiğini görüyoruz.

Bu kararı ailece aldık. Berlin ile Wolfsburg'un arası 220 kilometre. Bayern Münih ve Hoffenheim da gündemdeydi ama çok uzak oldukları için annem “Seni yollamam” dedi. En hayırlısı da Wolfsburg tercihim oldu. Orada U16'dan U19'a kadar oynadım. Wolfsburg'daki günlerim için hayatımda yaşadığım en güzel zamanlar diyebilirim. 15 yaşında evden çıkıp akademiye gitmiş oldum. İnanabiliyor musunuz, Wolfsburg'un sadece gençleri için tahsis edilen tesis, Riva'daki bu mükemmel tesis kadardı. Bu kadar çok sayıda çim sahamız vardı. Bir genç için başlangıçta yalnız kalmak bir zorluk oluşturuyor ama sonrasında tek başına ayakta kalmanın keyfini yaşıyorsunuz. Annem babam beni affetsin ama Wolfsburg'da bana hiç kimse, “Nereye gidiyorsun, ne zaman geleceksin?” diye sormuyordu. Okul da 5 dakikalık mesafedeydi. Adeta büyük bir ailede büyüdüm. Kardeş eksigimi oradaki

arkadaşlarımla gidermiş gibi oldum. **Wolfsburg kulübü futbolculuğuna neler kattı peki?** Almanya'daki herkes Wolfsburg altyapısının ne kadar güçlü ve kaliteli olduğunu bilir. İnanılmaz imkânlar vardı. Her sene şampiyonluğa oynuyorduk. Hamburg gibi rakipleri 7-0, 8-0 gibi skorlarla yeniyorduk. Orada neredeyse her mevkide oynadım. Sağ açıkta, ön liberoda, hatta sol bekte bile görev aldım. O zaman hocayla “Beni neden mevkiimin dışındaki yerlerde oynatıyorsunuz?” diye tartışmıştım. O da bana “Bunun faydasını ileride göreceksin” demişti. Gerçekten de öyleymiş. Şimdi buradan onlara teşekkür ediyorum. Oyun bilgimi de o gün bana verdikleri bu emeğe borçluyum. **Her şey bu kadar iyi giderken ve bu kadar mutluysen Wolfsburg defteri neden kapandı senin için?** Gençsiniz ve hatalar yapıyorsunuz. Ben de çok rahat durmadım sanırım. Hiçbir zaman saygısız değildim ama biraz kendi kafama göre yaşıyordum. Sanırım biraz ileri gittim ve sonuçta Wolfsburg'dan ayrılmak zorunda kaldım. Profesyonel olarak

Greuther Fürth takımına gittim. **Sercan Sararer'in de oynadığı takım değil mi?** Aynen o takım. Bundesliga 2'de şampiyonluğa oynuyorlardı. 6 ay o takımın formasını giydim ama hissettim ki, Greuther Fürth bana göre bir takım değil. Sabah 10.00'daki antrenman için oyuncuları 7.30'da kulüpte topluyorlardı. Bunun gibi sevmediğim çok şey vardı o kulüpte. Aslında çalışmayı seven birisiyim ama bu kadar erken saatte kulüpte olmak hoşuma gitmiyordu. Bir de hoca fazla şans vermedi. Bana “Seni Türkiye'ye kiralık olarak gönderelim” teklifinde bulundular. Niyetim Türkiye'de yarım sezon oynayıp yeniden Almanya'ya dönmekti ama Gaziantepspor'da 6 ay kadroya giremediğim halde yine de burada kalmak istedim. **O kadar sevdiğin yani Türkiye'yi...** Evet. Buradaki ortam çok farklıydı. Kendimi çok iyi ve rahat hissettim. Takımdaki abiler Almanya'dakilerden çok farklıydı. Buradaki ağabey-kardeş ortamını çok sevdim. Bir de annemin ve babamın yüzlerinin Türkiye'de çok daha fazla güldüğünü gördüm. “Burada kalmak isti-

Topla adam geçebilmek günümüz futbolunda çok ekstra bir durum haline geldi. Sadece bizim ligimizde değil dünyada da bu tip oyuncu sayısı fazla değil. Dolayısıyla topla adam geçebilme özelliği benim açımdan ekstra bir avantaj oluşturuyor. En büyük eksikğim ise defansa yardım etme konusu.

Almanya'dan teklif almıştım ama Türkiye'yi tercih ettim. Aşırı milliyetçi değilim, açık görüşlü biriyim. Ama adı üstünde Millî Takım bu. İnsan hangi millete aitse o milletin takımında oynar. Türküm ve Türk Millî Takımı'nda oynamam zaten normal olanı. O yüzden bu tercihin büyütülmemesi gerekir.

Türkiye'deki futbol çok daha sert, fiziksel güç burada aşırı derecede önemli. Fiziksel olarak zayıf oyuncunun burada başarılı olabilmesi mümkün değil. Almanya'da atlayıp zıplayan oyuncu bulamazsınız. Biz burada taktik ve stratejik eksiklerimizi fizik gücümüzle kapatmaya çalışıyoruz.

Türkiye'deki kardeşlerim için çok üzüldüğüm şey, kulüplerin altyapıya hiç önem vermemesi. Bu oyuncular ne kuvvet ne koordinasyon çalışıyor. "Kuvvet çalışmasını sonra yaparsınız" diyorlar. Almanya'da 10 yaşındayken koordinasyon çalışması yapıyorduk. Bugün rahat adam geçmemi ona bağlıyorum.

yorum" dedim ve Gaziantepspor'da kaldım. **6 ay oynamamana rağmen Gaziantepspor'un seni elinde tutması da ilginç.** Sağ olsun başkanımız İbrahim Kızıl bende bir şeyler gördü demek ki... Aslında Okan Buruk Hoca da beni beğeniyordu ama "Daha zamanın var" diyordu. Bence oynamamak da hayırma olmuş diye düşünüyorum. Çünkü oyuncu her tecrübeyi yaşamalı. Ben de o dönemde kadroya girememe

tecrübesini yaşadım ve sabırlı olmayı öğrendim. Futbolda sabır en önemli şeydir. Her şeye kızarak futbolcu olamazsınız. **Peki, şimdiki aklın olsaydı Wolfsburg'da kalır mıydın?** Kalırdım ve çok da iyi olurdu. Çok daha farklı yerlere gelmiş olabilirdim. Orada bir pişmanlığım var. Ama ben her şeyin hayırlısına vardığını düşünüyorum ve şu anki durumumdan da çok mutluyum. **Antrenörlerin bir forvet oyun-**

cusu olarak seni nasıl tanımlıyor? Kendinde beğendiğin ya da eksik gördüğün yönler neler?

Adam eksiltebilme özelliğimi beğeniyorlar. Topla adam geçebilmek günümüz futbolunda çok ekstra bir durum haline geldi. Baktığımız zaman bizim ligimizde topla adam geçebilen çok oyuncu yok. Aslında sadece bizim ligimizde değil dünyada da bu tip oyuncu sayısı fazla değil. Dolayısıyla topla adam geçebilme özelliği benim açımdan ekstra bir avantaj oluşturuyor. En büyük eksikğim ise defansa yardım etme konusu. Aslında kendimde tek eksik olarak bunu görüyorum.

Bunu niye yapamıyorsun? Savunmaya yardım ettiğinde fiziksel olarak zayıf kalabileceğini mi düşünüyorsun?

Bence fiziksel açıdan bir problemim yok. Nedenini tam olarak bilemiyorum. Bu konuda çalışmam, antrenman yapmam ve kendimi mental açıdan geliştirmem lâzım. Zamana ihtiyacım var. Doğrusunu isterseniz profesyonel olarak 1 senedir futbol oynuyorum. Henüz çok yeniyim ve 1 yıl içinde bu eksikliği de kapatabileceğimi düşünüyorum. Zaten hocalarım da benimle konuşuyor, "Oğlum savunma yapacaksın, geriye geleceksin" diyorlar. Sakatlıktan sonra şimdi yeniden oynamaya başladım ve bu eksikliği de gidereceğimi düşünüyorum. **İnsanın eksiklerini bilmesi ve bunların üzerine gitmesi de kendisini geliştirebilmesi açısından güzel bir şey.**

Evet. Ben eksiklerimi merak eden bir oyuncuyum. Bunun için maç kasetlerimi ister ve mutlaka izlerim. Eksiklerimi görmeye çalışırım. Benim gördüğüm şey şu; her zaman topun arkasına geliyorum ama topu kazanmak için daha agresif olmam gerekiyor. Fiziksel olarak da kendimi buna hazır hissediyorum. Takımdaki en kuvvetli oyuncular-dan biri olduğumu düşünüyorum. Elyasa ağabey hariç tabii (gülüyor). **Bir idolün var mı?**

Hiçbir zaman birisi gibi olmak istemedim ama sevdiğim, beğendiğim futbolcular elbette vardı. Messi mi Ronaldo mu diye soracak olursanız, Ronaldo derim mesela. Messi bana çok antipatik gelir. Ama şu an en sevdiğim oyuncu Neymar. Ona hayranım. Bir de Arda ağabey millî gururumuz ve U21 Millî Takımımızdaki her oyuncunun idolüdür. **Messi'yi antipatik buluyorsun ama aslında senin zaman zaman yaptığın driplingler Messi'ye benzetiliyor...**

Messi'ye benzemek imkânsız bir şey zaten. Ben sadece ondan trik alıyorum. Neymar'ı izleyip ondan bir şeyler öğrenmeye çalışıyorum. Hatta öğrendiğimi de söyleyebilirim. Mesela çalışmalarını ne zaman yaptığını öğrendim. Defans oyuncusu ters ayaktaiken çalımınızı atarsanız fazla hızlı olmasanız da rahatlıkla geçebiliyorsunuz. Bunu Neymar'dan öğrendim. Eski-den çalım atacağım diye bir sürü boş hareket yapardım. Artık bunları yapmıyorum, sadece adamı geç-

meye yönelik oynuyorum. **En başından beri Türk Millî Takımı'nı seçtin. Wolfsburg'da oynarken U16 Millî Takımımıza geldin. O dönemde Almanya'dan teklif almış mıydın?** Almanya'dan teklif almıştım ama Türkiye'yi tercih ettim. Ben aşırı milliyetçi bir insan değilim, açık görüşlü biriyim. Ama adı üstünde Millî Takım bu. İnsan hangi millete aitse o milletin takımında oynar. Benim yerim burası. Ben Türküm ve Türk Millî Takımı'nda oynamam zaten normal olanı. O yüzden bu tercihin büyütülmemesi gerekir. **Seni Türkiye adına ilk davet eden kimdi?**

Hakan Tecimer Hocamdı. 2012 yılında ilk kez Kazakistan'a karşı U16 Millî Takımımızın formasını giymiştim. Ondan sonra zaten her Millî Takım'a geldim. İlk maçımı çok iyi hatırlıyorum çünkü iki gol atmıştım. Ama millî oyuncu olmayı, millî maça çıkmayı çok da anlayamamıştım. Millî formayı giymenin ne demek olduğunu şimdi daha iyi an-

Almanya'da U14 takımında üç fizyoterapistimiz, bir performans antrenörümüz vardı. Türkiye'deki altyapıya bakıyorsunuz, tesislerde kalıyorlar ama doğru dürüst yemek çıkmıyor. Almanya'da 13-14 yaşında henüz adalesi gelişmemiş çocuklara bile fizyoterapistler, masörler bakım yapıyordu.

İlk golümü unutmam. Geçtiğimiz sezon Trabzonspor'a atmıştım. Profesyonel kariyerimdeki ilk golüm olduğu için unutmam mümkün değil. Bir de bu sezon yine Trabzonspor'a attığım gol var ki onu da unutmam imkânsız. Zaten birkaç tane öyle gol atsam herhalde büyük bir lige giderim.

Antrenmandan sonra bir-iki saat sahada kalıp çalışırdım. Çalışırdım diyorsam aslında eğlenirdim. Çünkü topla oynamaktan büyük keyif alıyordum. Altyapı döneminde antrenmandan üç saat önce sahaya gider, arkadaşlarımla maç yapardım. Futbolu o kadar çok seviyorum yani.

Ümit Millî Takım'la bu finallere mutlaka katılmak istiyorum. Kendime bunu hedef olarak koydum. Birkaç senedir hep direktten dönüyoruz. Bu kampta arkadaşlarımızla da konuştuk ve hep birlikte "Yeter artık" dedik. Bu kadro içinde önde gidenlerden birisi olmak, takımı taşımak istiyorum.

lıyorum. Daha İstiklal Marşı okunurken tüyleriniz diken diken olduğunda başlıyor her şey.

Almanya'da oynanan futbolla Türkiye'de oynanan futbolu karşılaştırırsan neler söylersin?

Türkiye'deki futbol çok daha sert, fiziksel güç burada aşırı derecede önemli. Fiziksel olarak zayıf oyuncunun burada başarılı olabilmesi mümkün değil.

Almanya'da da fizik güç çok önemli değil midir?

Önemlidir ama orada futbol daha dikkatli ve daha taktik oynanıyor. Almanya'da atlayıp zıplayan oyuncu bulamazsınız. Biz burada taktik ve stratejik eksiklerimizi fizik gücümüzle kapatmaya çalışıyoruz. Aslında Almanya'da Bayern Münih ve Borussia Dortmund'u dışarıda bırakırsanız çok yetenekli oyuncu bulamazsınız. Ama takım olarak çok iyi oynarlar. En büyük fark da budur.

Dışarıdan gelen hangi oyuncuyla konuşsak yıllardır hep Türkiye'deki taktik eksiklerden söz ediyor. Oysa takımlarda çok sayıda yabancı oyuncu da oynuyor. Neden bir türlü bu taktik ve stratejik eksikleri kapatamıyoruz?

Takımlarımızda çok sayıda yabancı oyuncunun oynadığı doğru. Ama yabancıların çoğu kura çekiliyormuş gibi geliyor maalesef ülkemize.

Ligimizdeki her üç yerli oyuncudan ikisi Türkiye'den, biri ise Almanya ve diğer Avrupa ülkelerinden geliyor. 80 milyondan iki, 5 milyondan bir oyuncu gibi absürt bir durum var karşımızda. Altyapısını Almanya'da almış bir oyuncu olarak bu durumu nasıl açıklıyorsun?

Benim Türkiye'deki kardeşle-

rim için çok üzüldüğüm şey, kulüplerin altyapıya hiç önem vermemesi. Bunu bir takım için söylemiyorum. Her takımın durumu birbirine benziyor. Kaç tane yetenekli oyuncu var ama kimse bu oyuncularla ilgilenmiyor. Bu oyuncular ne kuvvet ne koordinasyon çalışıyor. "Kuvvet çalışmasını sonra yaparsınız" diyorlar. Almanya'da 10 yaşındayken koordinasyon çalışması yapıyorduk. Ben bugün rahat adam geçmemi ona bağlıyorum. Koordinasyonum karşımdakinden fazla olduğu için yanından atıp geçerken o dönemi bile. Türkiye'deki çocuklara da aynı antrenmanları uygulasalar buradan da çok sayıda oyuncu çıkar. Yeternek konusunda bir sıkıntımız yok çünkü. Almanya'da U14 takımında üç fizyoterapistimiz, bir performans antrenörümüz vardı. Türkiye'deki altyapıya bakıyorsunuz, tesis-

lerde kalıyorlar ama doğru dürüst yemek çıkmıyor. Almanya'da 13-14 yaşında henüz adalesi gelişmemiş çocuklara bile fizyoterapistler, masörler bakım yapıyordu. Beni en çok üzen şey ne biliyor musunuz? Almanya'da doğmuş olmama rağmen yabancı gibiydim ve oynayabilmek için bir Alman oyuncudan beş kat daha iyi olmalıydım. Türkiye'ye geldim, açıkçası şoka uğradım. Çünkü burada da oynayabilmek için yabancından beş kat daha iyi olmalıyım. Böyle yapacaklarına bizim çocuklarımıza değer verseler keşke. Tabii bunlar biraz zaman ister ama eğer kendi çocuklarımıza değer verilse Türk futbolu 5-6 sene içinde büyük aşama kaydeder. Herkes bunu konuşuyor ama hiçbir şey değişmiyor.

Türkiye'de unutmadığın maç ve unutmadığın gol hangisi?

İlk golümü unutmam. Geçtiğimiz sezon Trabzonspor'a atmıştım. Profesyonel kariyerimdeki ilk golüm olduğu için unutmam mümkün değil. Bir de bu sezon yine

Trabzonspor'a attığım gol var ki onu da unutmam imkânsız. Zaten birkaç tane öyle gol atsam herhalde büyük bir lige giderim.

Trabzonspor'a bu sezon attığın o golü biraz anlatır mısın? Kaleye uzak bir noktada topla buluşuyor-sun. Önün kapalı ama ısrarla rakiplerini geçip güzel bir vuruşla golü atıyorsun. Hatta o gol için "Messi golü" benzetmesi yapanlar bile oldu.

Sakatlıktan çıktıktan sonraki ikinci maçımdı ve kulübede otururken, yanımdaki arkadaşlarıma, "Bu maçta hoca beni oyuna alırsa gol atacağım" demiştim. Oyun 0-0 giderken hoca beni çağırdı. Ben de ısınmayı iş olsun diye değil de sanki birazdan oyuna girecekmiş gibi çok sıkı yapmıştım. Hoca çağırınca çok heyecanlandım ve koşarak yanına gittim. İsmail Kartal Hocam bana, "Oğlum topu tut, faul kazan, öne doğru fazla dripling yapma, 0-0 bizim için iyi sonuç" dedi. Ben de ona "Merak etme hocam, bir şeyler yaparım" diye cevap verdim.

O pozisyonda topu ayağıma aldığımda, "Hiç kimseye pas vermeyeceğim ve gidip gol atacağım" dedim kendi kendime ve dediğim gibi de yaptım (gülüyor). **Biz bir sezon öncesine gidelim ve Gaziantepspor'da kalıcı bir oyuncu haline nasıl döndüğünü anlatmanı isteyelim. 6 ay oynamayan bir oyuncuyu ertesi sezon kim güvenip de oynattı?**

Beni futbolcu yapan hoca Mutlu Topçu'dur. Bana o kadar aşırı derecede güvenmiş, beni o kadar tutmuş ki, bunu şimdi anlıyor ve kendisine teşekkür ediyorum. Aslında bana sürekli kızırıyordu ama iyi ki de kızırıyormuş. Kamp döneminde sonraki ilk maçta beni oynattı. Bazen ilk on birde yer alıyor, bazen de sonradan oyuna giriyordum. Ama benden hiç vazgeçmediği ve özgüvenimin yükselmesini sağladığı için yüksek bir performansla ulaştım.

Sonrasında takımın başına Sergen

Yalçın geldi. O dönemde neler yaşadın?

Ayağımda kist vardı ve ben beş hafta o kistle oynadım. Takımın durumu çok iyi değildi ve ben de fedakârlık yapıp katkı sağlamak istedim. Oysa kulüp doktoru beni "Ayağın kırılacak" diye uarmıştı. Ona, "Ameliyat olursam iyileşmem ne kadar sürer?" diye sordum, "Üç ay" cevabını verdi. "Peki, oynarken kırılırsa ne kadar sürede sahalara dönerim?" diye sordum, "Yine üç ay" cevabını alınca "O zaman oynayabildiğim kadar oynayayım, kırılırsa da kırılısın" dedim. Oynamaya devam ettim. 4-5 hafta çok iyi gitti. Gol attım, asist yaptım. O sırada Mutlu Hocanın yerine Sergen Hoca geldi. Fenerbahçe maçı öncesi beni yanına çağırdı ve "Ayağında problemin olduğunu duydum, Fenerbahçe maçı zor bir maç. Bu maçta oynama. Bir sonraki Eskişehirspor maçında sana ihtiyacımız olacak" dedi. Ben de hocaya "Fenerbahçe maçında da oynarım, Eskişehirspor maçında da oynarım, bana hiçbir şey olmaz" karşılığını vermiştim. Fenerbahçe maçında oynadım ve 15 dakika içinde ayağım kırıldı (gülüyor). Zaten sonra 1 ay boyunca Sergen Hocayla görüşemedik.

Bu arada büyük takımların transfer listelerinde yer aldın ama Gaziantepspor'da kaldın. O süreçte neler yaşandı?

O dönemde birçok takımın beni istediği yazılıp çizildi ama hiçbir kulüp Gaziantepspor'un istediği parayı vermedi. Ben de fazla niyetlenmedim. Çünkü ayağım kırıktı ve "Bu halimle Beşiktaş'a gitsem ne olacak?" dedim kendi kendime. Büyük takımlara hazır gitmek gerekiyor. Oynamadıktan sonra gitmenin bir anlamı yok ki. Gaziantepspor'da kaldım, iyileştim, gol attım ama Beşiktaş maçında bir kez daha ayağım kırıldı.

Sakatlık süreci de bir şeyler öğretiyordur adama öyle değil mi?

İlk başlarda o kadar sıkıntı çektim ki vücudumda kurdeşen dökmüş

gibi kızarıklıklar oluştu. "Acaba bir daha futbol oynayamayacak mıyım?" diye bir korku kaplamıştı içimi. Çünkü ayağımın üzerine basamıyordum ve bir daha da basamayacağımı düşünüyordum. O dönemde dört ay boyunca televizyondan bile maç izleyemedim. Oynamadığım için o kadar üzülüyordum ki maç bile izleyemiyordum. Sadece skorlara bakıyordum. Sonra kendi kendime, "Oynayan bendim, iyileşip aynı şekilde oynamaya devam edecek olan da benim" dedim. Annem, babam da yanımdaydı ve bana büyük destek veriyorlardı zaten. Bu sayede iki kırığı çabuk atlattım diyebilirim. **Seninle birlikte futbola başlayan pek çok çocuk futbolcu olmadı. Seni onlardan ayırıp bugün ay-yıldızlı formayı giymeni ve Süper Lig oyuncusu olmanı sağlayan özelliklerin nelerdi?**

Çok fazla fitness'a giren bir oyuncu değildim. Ama antrenmandan sonra bir-iki saat sahada kalıp çalışırdım. Çalışırdım diyorsam aslında eğlenirdim. Çünkü topla oynamaktan büyük keyif alıyordum. Sahada pas, frikik, şut çalışıyordum. Hatta altyapı döneminde antrenmandan üç saat önce sahaya gider, arkadaşlarımla maç yapardım. Futbolu o kadar çok seviyorum yani. Benim için top oynamak eğlenmek anlamına geliyor ama aynı zamanda da çalışmış oluyorum. Tabii en önemli faktör Allah'ın verdiği yetenek ve bugünlere gelmemi de o yeteneğe

borçluyum.

Ümit Milli Takım'ın hedeflerini nasıl anlatırsın? İsveç, Belçika, Macaristan, Kıbrıs Rum Kesimi ve Malta ile eşleştirdiğimiz grupta şansımızı nasıl görüyorsun, içinde bulunduğun kadroyu nasıl değerlendiriyorsun?

Ümit Milli Takım'la bu finallere mutlaka katılmak istiyorum. Kendime bunu hedef olarak koydum. Birkaç senedir hep direktten dönüyoruz. Bu kampta arkadaşlarımızla da konuştuk ve hep birlikte "Yeter artık" dedik. Abdullah Ercan Hocamla da yardımcısı Emre Aşık Hocamla da aram gayet iyi. Bu kadro içinde önde gidenlerden birisi olmak istiyorum. Takımı taşımak ve elimden gelen yardımı yapmak istiyorum.

Ümit Milli Takım, A Milli Takımınızın da kapısı sayılır. Son Moldova maçında çok sayıda genç oyuncu A Milli Takımınızda oynama fırsatı buldu. Sen kendini A Milli Takım için hangi mesafede görüyorsun? Orası için neler hissediyorsun?

Hiçbir mesafe ölçümü yapmıyorum. Fatih Hocam çağırırsa A Milli Takım'a giderim, çağırmasa da koşa koşa Ümit Milli Takım'a gelirim. Benim için hiç sorun yok. İki tarafta da forma aynı. Tabii ki A Milli Takım çok önemli. Ama asıl olan A Milli Takım'a gidip gelmek değil, orada kalıcı olabilmek. Her şeyin bir zamanı var ve zamanı geldiğinde inşallah ben de A Milli Takım'ın kalıcı oyuncularından biri olabilirim.

Türkiye'de kendi mevkiinde beğendiğin oyuncular var mı?

Açıkçası Türkiye'de "Bu oyuncu benden çok iyi" diyebileceğim bir oyuncu yok. Ben daha çok genç oyuncuları beğeniyorum. Cengiz Ünder çok iyi bir oyuncu. Yusuf Yazıcı benim mevkiimde değil ama onu da çok beğeniyorum. İzlerken, "Bu adamın dört gözü mü var?" diyorum. Antrenmanda bana bir top atıyor, şaşıyorum. Çünkü ben topu kontrol etmesini beklerken o pası atıyor. En önemli özelliği adeta bakmadan görmesi ve topu o noktaya

atabilmesi. Çevre kontrollü müthiş ve bence her takımda oynayabilir. İrfan Can Kahveci'yi çok beğeniyorum. Sanki 30 yıldır Süper Lig'de oynuyor gibi. Eski takım arkadaşım Oğulcan Çağlayan da beğendiğim oyunculardan biri.

Bundan sonrası için kariyerini nasıl planlıyorsun? Biz 4-5 yıl sonra Orkan Çınar'ı nerede izleyeceğiz?

Bu sene sonu için Türkiye'de kalıp kalmayacağımı bilmiyorum. Avrupa'ya gitme planım var ama bu iş o kadar kolay değil çünkü kulübümle sözleşmem sürüyor. Şu an Gaziantepspor'da oynuyorum ve ilk hedefim takımımın ligde kalabilmesi. Sonrasında her teklife açığım. Yurtdışına gidip orada kariyer yapmak ve sonrasında Türkiye'ye dönmek çok akıllıca bir hareket olur gibi geliyor bana. İspanya Ligi'ne gitmeyi istiyorum. Orada oynanan futbol bana daha uygun geliyor. Emre Çolak da İspanya'da yaptığı çıkışla benim için güzel bir örnek.

Geçtiğimiz sezon Fenerbahçe maçının ardından canlı yayında "Caner abi ayakkabımı yırttı" dedişin unutulmuyor. Çok masum ve naif bir serzenişti. Sonrasında Caner'le bir diyalogunuz oldu mu?

(Gülüyor) Önce Elyasa ağabeye gösterdim ayakkabımı. O da "Oğlum git göstereyim sana yeni bir ayakkabı alsın" dedi. Bilmiyorum şaka mı yaptı. Ben de böyle şeylerden çekinmem, "Tamam abi" dedim ve canlı yayında o sözleri söyledim. Caner ağabey de sağ olsun bana yeni bir çift ayakkabı gönderdi. **İnsan olarak Orkan Çınar'ı nasıl tarif edersin? Nelere kızsarsın? Çabuk küser misin?**

Birisi bana bir şey anlatsa onu katiyen kimseye aktarmam. Sır saklarım. Kendi hayrım için kimseyi ateşe atmam. Böyle yapan insanlardan da hiç hoşlanmam. Arkadaşlarının güvendiği bir insanım. Kazanma isteğim çok yüksek olduğu için maç içinde arkadaşlarıma bağırırım ama onlar da benim iyi niyetli olduğumu bilir.

Carrefour

MİLLİ TAKIMLAR PERAKENDE TEDARİKÇİSİ

DESTEK LAZIMSA CARREFOURSA

Kalbimiz de desteğimiz de her zaman yanınızda.

TFF

#desteklazimsa

Çürük Portakal

Genç yetenekler, büyük yıldızlar, renkli taraftarlar ve sıra dışı taktikler... Yakın zamana kadar, Hollanda futbolunun geniş kesimlerce sempati toplamasını sağlayan böyle unsurları vardı. Ne var ki Portakallar EURO 2016'nın ardından Rusya 2018'e de gidememe tehlikesiyle karşı karşıya. Kulüp futbolu da bu gidişata pek yardımcı olmuyor. Peki, Hollanda bu noktaya nasıl geldi?

H

ollandalı ressam Vincent Van Gogh'un en ünlü ve üzerinde en çok tartışılan eseridir Yıldızlı Gece. Sonradan teyit edilen rivayete göre akıl hastanesinde yatarken güneşin doğuşuna şahit olur ve bundan çok etkilenir Van Gogh. Sonuç olarak korkudan umuda, ölümün karanlığından yaşamın sıcaklığına, gerilimden huzura dek birçok zıtlık barındıran bir tablo ortaya çıkarır. Hollanda futbolunun bugün içinde bulunduğu ortam da Yıldızlı Gece'yi pek aratmıyor. Nitekim Van Gogh'un tablosundaki gibi ülke futbolu da fazlasıyla zıtlık ve karanlık içeriyor. Sönmekte olan eski yıldızlar, net bir parlaklığa ula-

şamadan ışığı solan yetenekler, nitelikli teknik adam kıtlığı ve diğerleriyle rekabet etmekte zorlanan bir altyapı sistemi... Bu unsurların tamamı millî takım performansını da doğal olarak etkiliyor ve Portakallar üst üste iki büyük turnuvarın dışında kalma tehlikesi yaşıyor.

Ağır çöküş

Hollanda'daki çöküşün başlangıcını 2010 Dünya Kupası finali kadar götürmek mümkün. Bert van Marwijk'in ekibi, Portakallardan her daim beklendiği gibi etkileyici bir oyun ortaya koymasa bile yenilmiyordu ve oynadıkça ritmini bulmuştu. Ne

var ki finaldeki performansın eksileri artılarından fazlaydı. İspanya'yı durdurmak adına tercih edilen tek yol sertlik gibiydi. O finale dair en akılda kalan anlardan biri, hava topu mücadelesine çıkan De Jong'un ayak tabanıyla Xabi Alonso'nun göğsüne vurmasıydı! Nitekim 120 dakika sonunda Hollanda'da tam 7 oyuncu sarı kart görürken bir kişi de çift sarı kart sonucu atılmıştı. Kısacası Portakallar oyun tarzı bakımından klasik çizgisinden çok uzaktaydı. EURO 2012 öncesinde takımdaki uyuşmazlıklar daha belirgindi. Almanya, Portekiz ve Danimarka'dan oluşan ölüm grubu işleri

Van Persie, Robben ve Sneijder gibi yıldızlar, artık yaşları kemale erdiği için sahneyi terk etmek üzere...

kolaylaştırmamıştı. Yine de Robben, Sneijder, Van Persie ve Huntelaar gibi yeteneklerin hazır ve formda olduğu bir takım için bu bir mazeret olamazdı. Ne var ki oynadığı üç maçı da kaybederek evine döndü Hollanda. Fatura Marwijk'e kesildi ve çare Louis van Gaal'de arandı. Ön elemelerdeki denemeleri sonucu Dünya Kupası yolculuğuna kısa süre kala üçlü defansa dönen Van Gaal, Brezilya'da Hollandalıların bir süredir özlemini çektiği dokunuşlarla fark yaratmayı bildi. Brezilya'daki üçüncülük madalyası gayet olumlu bir adım olarak görülmüyordu ancak Johan Cruyff yine farklı düşünüyordu. Ona göre ikinci turda Meksika şans eseri geçilmiş, çeyrek finalde Kosta Rika ancak penaltılarla mağlup edilmişti ve aynı şans yarı finalde Arjantin'e karşı tutmamıştı. Cruyff takımın oyun tarzını hiç de ikna edici bulmuyordu. Elbette bu noktada Cruyff ile Van Gaal arasındaki kadim husumeti ve temel anlayış farkını da gözardı etmemek gerek. Ancak Van Gaal'in ardından göreve gelen Hidink ve Danny Blind'in Hollandası, yeniden 4-3-3'e dönerek oynadığı 14 maçın sekizini kaybetti. Aldığı

dört galibiyet de Letonya ve Kazakistan karşısındaydı. "Dünya Kupası belli ki iyi analiz edilmedi. Orada nasıl o kadar ileri gidebildiğimizi kimse merak etmedi. Sanki o üçüncülüğün sonra her şey düzelmisti. Bunun sonuçlarıyla şimdi karşılaşıyoruz" sözleriyle Cruyff kendini tekrar haklı çıkarıyordu. Üstelik sadece millî takım değil, Eredivisie'nin önde gelen kulüpleri de Avrupa kupalarına kısa sürede veda ediyordu. Doğru ki problemin kökü daha derinlere gidiyordu.

Oyuncu havuzu

1988 Ballon d'Or ödül töreni Hollanda futbolu için zirve anlarından biriydi. Zira en çok oy alan beş futbolcudan dördü, birkaç ay önce Avrupa şampiyonu olan Portakallardan çıkmıştı. Milan formasıyla başka devrimlere imza atmak üzere olan Van Basten, Rijkaard ve Gullit ilk üç sırada yer alırken Ronald Koeman da beşinciliği yakalamıştı. Bugün kimse o denli sıradışı bir ekip beklemiyor, ki zaten bu gibi nesiller nadiren bir araya gelebiliyor. Robben, Sneijder ve Van Per-

sie'nin öncülük ettiği yetenek havuzunun da azımsanacak bir kalitesi yok ancak Hollanda formasıyla hiç kupa kazanamadılar. Daha da önemlisi, onların ardından gelen isimlerin hiçbiri potansiyelinin karşılığını tam olarak veremedi. Elia'dan Afellay'a, Aissati'den Depay'a birçok genç oyuncu o beklenen sıçramayı yapamadı. Hollandalı duayen yazar Henk Spaan'a göre 10-18 yaş aralığındaki gençlerin eğitimi halen üst düzey seviyede. Hatta Manchester United ve Arsenal gibi ekipler bu yaşta Hollandalı çocukları yakın takibe devam ediyor. Ancak 18-21 yaş aralığında, yani temel eğitimini almış bir oyuncunun bunu yavaş yavaş pratiğe dökeceği kritik bir dönemde, bu yetenekler olgunlaşıp birer yıldız adayına dönüşemiyor zira Hollanda'daki altyapı hocaları bu noktada yetersiz kalıyor. Yine de Spaan'ın gözlemlerine katılmayanlar da mevcut. Avrupa'nın en prestijli 15 yaş altı futbol turnuvalarından olan ve Hollanda'da düzenlenen Marveld Turnuvası'nı 2015 yılında takip eden bir yetkili, Ajax kalecisinin topu sürekli uzun santrfora attığının altını çiziyor. Geçmişte Hollanda ekiplerinin domine ettiği turnuvada Benfica ve Anderlecht gibi takımların çok daha net planlanmış bir oyun tarzı ortaya koyabildiğini de ekliyor. Yani 18 yaş altındakilerde de işler pek yolunda gitmiyor gibi. U16 ve U18 seviyesinde Belçika, İspanya ve Almanya ekipleri taktiğe ve topa yönelik bir eğitim verirken Hollanda'nın bu

noktada geride kalışı da dolayısıyla tesadüf değil. Spaan'a göre sorunu sadece altyapı eğitiminde aramak yetersiz. Nitekim Hollandalı gençler ülkeyi eskiye nazaran çok erken terk ediyor. Henüz 20 yaş civarındayken ve tam olarak olgunlaşma fırsatı bulamamışken yurtdışına transfer olmak belli bir adaptasyon sürecini beraberinde getiriyor. Dolayısıyla oyuncunun odaklanması gereken tek şey kişisel gelişimi olmaktan çıkıyor. Elbette Bosman kuralının gelişle Hollandalı gençlerin küçük denizlerden çıkıp bir an evvel kapağı okyanuslara atma hevesi anlayışla karşılanabilir. Ne var ki her şeyden önce o yaşta fazlasıyla yetişkin bir karakter sahibi olamadıkça erken transferler onların gelişimine engel olabiliyor. Özetle bir zamanlar Hollanda'dan çıkan teknik, yaratıcı ve izleyeni koltuğundan zıplatan oyuncular artık Fransa, Almanya, Belçika ve İspanya'nın yetiştirdiğini görebiliyoruz. Özellikle sınırın hemen öteki yanındaki komşu Belçika'da Hazard ve De Bruyne gibi parlak yıldızlar yetiştirilirken Hollanda'nın bu seviyeye yaklaşamaması, kısa sürede rollerin ne denli değiştiğinin bir kanıtı. Portakallar hâlâ iyi oyuncular yetiştirebiliyor ama asıl korkuyu yaratan şey, o yeteneklerin özel birer oyuncuya dönüşmemesi. Sneijder en son Hazard veya De Bruyne seviyesinde top oynadığında Inter'le üç büyük kupaya uzanıyordu. Van Persie'nin de Arsenal ve Manchester United'taki zirve performanslarını görenler bugün onun aynı kişi olduğuna inanmıyor. 33 yaşındaki Robben de millî

takımı artık tek başına sırtlayamıyor. Dolayısıyla yeni ve özel yeteneklerin eksik kalışı Hollanda'yı iyice zora sokuyor.

Teknik adamlar

1970'lerdeki Ajax sadece Hollanda futboluna değil, Avrupa ve dünya futboluna da ilham kaynağı olmuştu. Hatta daha da ileri götürerek Rinus Michels ve Johan Cruyff'un modern futbola o dönemden başlayarak şekil verdiğini rahatça iddia edebiliriz. Hücum pres, teknik üstünlük, pozisyon esnekliği ve taktiksel yaratıcılık uzun bir süre Hollanda lehine fark yarattı ve sonraki dönemleri etkiledi. Bu unsurların çoğunu uygulayabilen takımlar ön plana çıktı ve yeni bir akım yaratılacaksa ya 'Total Futbol'dan evrildi ya da ona panzehir olarak türetilti. Nitekim futbol dünyası taktiksel anlamda sürekli geliştirdi ve kendini yeniledi. Hollanda ekipleri ise o dönemden sonra sadece Van Gaal'in 1990'lardaki Ajax'ı ile çağı yakalayabildi. Cruyff'un sihirli dokunuşunu İspanya'da tekrar hayata geçiren Guardiola o felsefeyi Almanya ve İngiltere'ye de yaydı. Cruyff'un anlayışını örnek alan veya ona karşı duran Mourinho, Klopp, Simeone gibi isimlerin hiçbirinin yolu Hollanda'dan geçmedi. Hatta İtalyan teknik adamlar günümüze damga vuran bambaşka tarzlar geliştirdi. Fakat Hollanda ekolü hep yerinde saydı. Cruyff'un geçen seneki ölümü belki de Hollandalı teknik adamlara dair bir dönemin kapanışını simgeliyor. Van Gaal'in Manchester United'taki başarısızlığını Hiddink ve Advoocaat'ın emekliliğe yaklaşmasıyla birleştirecek, büyük Hollandalı teknik adamların sahneden yavaşça silindiğini görebiliriz. Onların tedrisatından geçen ve üst düzey futbolculuk kariyerine sahip olan isimlerse kramponları asıp takım elbiseyi giydiklerinde onu tam ola-

rak dolduramadı. Van Basten'in etkili denemeleri olsa da işin stresi ona fazla geldi ve nihayet AZ Alkmaar'daki görevini bırakmak zorunda kaldı. Rijkaard, EURO 2000'de Hollanda'yı yarı finale çıkarıp Barcelona'yı Avrupa'nın zirvesine taşıdı ancak 2006 sonrasında yokuş aşağı serbest düşerek sonunda teknik adamlığa veda etti. Bergkamp ise Ajax altıyapısından öteye henüz geçmedi. Geriye sadece Ronald Koeman kalıyor ve onun da Everton sonrası kariyeri soru işaretleri barındırıyor. Peki, Hollanda'daki futbol tıkanıklığı nasıl çözülecek? Hollanda yıllarca diğer ülkelere nasıl futbol oynanacağını ve oyuncu yetiştirileceğini öğretti. Ama artık işlerin tersine döndüğünü görüp başkalarından öğrenmek durumundalar. Fransa ve Almanya'nın sırasıyla 1990'lar ve 2000'lerin başında yaşadığı çöküşten çıkma yöntemi onlara ilham kaynağı olabilir. Hollanda Futbol Federasyonu tam da bu noktaya yönelik bir çözüm süreci başlattı ve bu iki ülkenin nasıl tekrar ayağa kalktığına yönelik araştırma başlattı. Projenin başındaki isim de eski Ajax ve Chelsea antrenörü Henk ten Cate'ten başkası değil. Fransa ve Almanya'da incelemelerde bulunan Ten Cate'in raporuna göre kısa süre içerisinde Hollanda futbolunu tekrar diriltme planı çizilmiş olacak. Futbolda hiçbir ülke veya ekol sürekli başarıyı sağlayamıyor. Oyunun sürekli gelişim göstermesi, beraberinde yenilikler getiriyor ve buna uyum sağlamak her zaman mümkün olmayabiliyor. Problemin kaynağı ne olursa olsun, Hollanda'nın da böyle bir duraklama devrinden geçtiği bir gerçek. Neyse ki Portakallar içinde bulundukları durumun farkında. Van Gogh'un Yıldızlı Gece tablosunda karanlığı dağıtmak üzere doğan güneş, hemen olmasa bile çok bekletmeden ülke futbolunun üzerine yeniden ışık saçacaktır.

LİSANSLI TARAFTAR ÜRÜNLERİ

eshop.tff.org'da

Ülkemizin en önemli değerlerinden biri olan, zaferleriyle coştığımız, heyecanını yediden yetmişe milyonlarla paylaştığımız Milli Takımımızın izlerini, renklerini, hatıralarını taşıyan ürünler Türkiye Futbol Federasyonu tarafından açılan online mağazamızda bulunmaktadır.

eshop.tff.org adresinden Milli Takım için üretilmiş pek çok farklı ürünü satın alabilirsiniz.

Online mağazadan perakende satışın yanı sıra, toplu alımlar yoluyla bu ürünleri talep eden kurum ve kuruluşlar için de özel kampanyalar düzenleniyor.

Milli Takım ürünlerini tüm futbolseverlerin rahatça ulaşabileceği şekilde sunma hedefinin yanı sıra, çeşitliliği her geçen gün artan bu ürünleri, ülkemizin turistik değer taşıyan hediyelik eşyaları arasında vazgeçilmez yapmak da bir diğer amacımız.

Ay-Yıldızlı formanın ise dünyada en çok satılan Milli Takım formaları arasında bulunmasını sağlamak da bir diğer öncelikli hedefimiz.

Bu yolculukta sizlerin de değerli desteklerine ihtiyaç duyuyoruz.

Satış noktalarınızda Milli Takım ürünlerine yer vermek, kataloglarınızda ve stoklarınızda bulundurmak isterseniz, urunsatis@tff.org adresine bir mail yollamanız yeterli. Ürünlerimiz hakkında tüm soru ve istekleriniz için de yine bu adresten bizimle iletişime geçmenizi rica ederiz.

Destekleriniz için teşekkür eder, saygılarımızı sunarız.

Türkiye Futbol Federasyonu

MLS, tahtı Çin'den geri alabilir mi?

2007'de Beckham transferiyle futbol dünyasını şaşırtan MLS, ardından yıllarca birçok yıldızın kariyerlerinin son durağı oldu. Ne var ki birkaç senedir Çin, MLS'ten rol çaldı ve yüksek bütçesi sayesinde daha genç yaşta yıldız transfer edebildi. Yine de Çin'deki son düzenlemenin ardından bu rekabette MLS'in eline bir şans geçmiş durumda.

Dünya futbolunun merkezi kuşkusuz ki Avrupa. Oyunun bu coğrafyada doğup yayılmış olması bir yana, Brezilya ve Arjantin gibi, Yaşlı Kıta dışındaki en başarılı millî takımların futbolcuları bile, kariyerlerine Avrupa'ya transfer olma hedefiyle başlıyor. 2007'de, futbolun beşiği İngiltere'de yetişmiş bir dünya yıldızının, yeteneklerini düşününce genç sayılabilecek bir yaşta Real Madrid-Barcelona gibi dünyanın en büyük rekabetini bırakıp Amerika Birleşik Devletleri'ne gitmesine bu yüzden kimse anlam verememişti. Fakat 32 yaşındaki David Beckham'ın LA Galaxy'ye transferi, dışarıya yansıttığı mutluluk portresinin de yardımıyla, birçok başka transferin önünü açtı. Thierry Henry, Tim Cahill, Robbie Keane, David Villa ve Alessandro Nesta başta olmak üzere onlarca önemli futbolcu tereddütsüz MLS'in yolunu tuttu. 2015 yılına gelindiğinde 21 bin 500 kişilik seyirci ortalamasına ulaşan MLS, sekiz yıllığına 720 milyon dolarlık bir yayın hakkı sözleşmesi yapacak kadar cazip bir markaydı. Ayrıca artık transfer

edilen yıldızlar, bir zamanlar Beckham'a verilen sıra dışı ücretleri şart koşmadan ABD'ye gidebiliyordu. Mesela Ashley Cole ve Nigel de Jong gibi iki mühim isim LA Galaxy'ye bedelsiz transfer olabiliyor ve dahası son kulüpleriyle yapılan anlaşmalar sayesinde maaş maliyeti Cole için sadece 300 bin, De Jong içinse sadece 500 bin dolarda kalabiliyordu. NBA'deki gibi bir maaş bütçesi sınırlaması da olduğundan, MLS, dengeli bir biçimde büyümeyi başarmıştı. Yıldız futbolcuların gözünde Avrupa dışındaki en cazip lig olma iddiasında MLS'i tahtından indiren ülke Çin oldu. Çin Süper Ligi (CSL), 52.8 milyon dolarlık Teixeira, 44.3 milyon dolarlık Jackson Martinez ve 40.1 milyon dolarlık Ramires transferleriyle 2016'da transfer piyasasını alt üst etti ve toplamda 364 milyon dolar para harcadı. Çin Devlet Başkanı Şi Cinping'in sıkı bir futbol hayranı olması ve futbolu 2013'te ilân ettiği "Çin Rüyası'nı gerçekleştirme" ülküsünün merkezine yerleştirmesi, en çok MLS'in canını sıkıyordu. Zira MLS gibi CSL'nin de belkemiği yurtdışından transfer edilen oyunculardı; yani iki ligin gözünü çevirdiği oyuncu havuzu aynıydı. MLS için en büyük dezavantaj, Çin'in bu alandaki savaşı da herkesten başka kurallarla oynayarak verebilmesiydi. Şi'nin futbolda büyümeyi millî bir mesele olarak ilân etmesinin ardından, finansman devlet eliyle sağlandı. Mesela kesenin ağzını en fazla açan kulüplerden Şanghay SIPG, liman işletmelerinin bir kulübüydü, yani doğrudan bir devlet kurumunun takımıydı. Başkan Jang Cindong da zaten aynı zamanda bir hükümet yetkilisiydi. Devletle resmi bir bağı olmayan kulüplerin yöneticileri için de futbol bir soft power aracı olarak gören (2050'ye kadar FIFA

Dünya Kupası şampiyonluğunun kazanılması resmi makamlarca hedef olarak ortaya konmuştu) hükümetle ilişkileri iyi tutmak için en etkili yol yıldız transferi haline gelmişti. MLS'in 21 bin 500 seyirci ortalama-sına ulaştığı yıl, CSL'nin seyirci ortalaması 22 bin olarak açıklandı. Her ne kadar, burada iki ülke nüfusu arasındaki uçurumu not düşmek gerekse de CSL'nin beş yıllığına 1.3 milyar dolar ederinde bir yayın hakkı sözleşmesi elde etmesi, iki lig arasındaki savaşın galibini ortaya koyuyordu. Belki de buna hâlâ itirazı olanların ellerinde kalan son argümanları çürütecek olaysa Obafemi Martins'in Seattle Sounders'tan Şanghay Şenhua'ya transferi oldu. Çin, aynı havuzdan beslendiği MLS'e kıyasla daha iyi yıldızları daha genç yaşlarda transfer etmekle yetinmemiş, direkt olarak MLS'ten, üstelik "sadece" 3 milyon dolara oyuncu transfer edebilecek cazibeye de ulaşmıştı.

Teknik direktörlerin tavsiyesi miydi?

MLS ve CSL'nin aynı ligde şampiyonluk için mücadele veren iki ezeli rakip olduğunu farz edelim.

Gelinen noktada, CSL'ye kaptırılan şampiyonluklardan hoşlanmayan MLS taraftarları, herhalde şöyle teselli bulurlardı: "Biz yapısal olarak daha iyi durumdayız ve uzun vadede kazanacağız. Onlar kısa vadeli düşünüyorlar ve bu sürdürülebilir bir politika değil." MLS taraftarlarının bu düşüncesinin boş bir teselli olmadığı kısa sürede ortaya çıktı. Çin Futbol Federasyonu, 2017'nin Ocak ayının ortasında, yani transfer dönemi başlayalı sadece iki hafta olmuşken bir karar aldı. Bundan böyle bir takım bir maçta sadece üç yabancı futbolcu oynatabilecekti. Ayrıca ilk 11'de en az bir, ilk 18'de ise en az iki tane 23 yaş altı Çinli futbolcu bulundurma zorunluluğu geldi. Siyasi yapı gereği hükümetin talimatı ya da onayı olmadan böyle bir karar alamayacağını bildiğimiz federasyon, yeni düzenlemenin gerekçesini şöyle açıklıyordu: "Çin Futbol Reformu ve Gelişimi Planı'nın hayata geçirilebilmesi, Çin futboluyla Çinli futbolcularının genel gelişimi, millî takımın kalitesinin artırılması ve profesyonel ligin sağlıklı, stabil ve istikrarlı bir yolda tutulabilmesi için (...)" Bu kural değişikliğine nasıl karar verildiği konusunda tahmin yürütürken, Çin'in futboldaki transfer politikasının henüz bahsetmediğimiz bir yönüne değin-

David Beckham

Teixeira

mek gerek: MLS yıllardır yurtdışın-
dan sadece yıldız futbolcu transfer
ederken, Çin hem yıldız futbolcu
hem de yıldız teknik direktör
transfer etti. Luis Felipe Scolari,
Manuel Pellegrini, Fabio Cannavaro
ve Mano Meneses gibi önemli
teknik adamlar Çin'den gelen cazip
tekliflere hayır demedi. Bu trans-
ferler yapılırken, Çinli yetkililerden
sürekli duyduğumuz bir açıklama
vardı: "Biz bu ülkede futbolda
başarılı bir nesil yetiştirmek
istiyoruz. Bu teknik direktörlere de
sadece günlük başarılar için değil,
geleceği inşa etmek için ihtiyacı-
mız var."

Başta Scolari olmak üzere böyle-
sine önemli teknik adamlara
hedefinizin geleceği inşa etmek
olduğunu söylediğinizde, size en
azından ilk etapta yabancı kısıtla-
masının çok da kötü bir fikir olma-
yacağını söylemiş olabilirler.
Yine de bunun bir spekülasyondan
fazlası olmadığını not düşelim.
82 Zira yeni kuralı birkaç kez basın
önünde eleştiren Andre Villas-
Boas haricinde yabancı teknik di-
rektörlerden en azından yurtdışı
basınına yansıyan olumlu ya da
olumsuz bir yorum duyabilmiş
değiliz.

Öte yandan, yeni kuralın sadece
yabancı futbolcu sayısını düzenle-
diğini, transfer harcamalarıyla ilgili
bir kısıtlamaya gidilmediğini de
unutmamak gerek. Zaten bu kısıt-
lamaya rağmen, Oscar transferinin
de büyük katkısıyla, CSL son
transfer döneminde yine kesenin
ağzını en fazla açan lig oldu. (Gerçi
bu dönemin Avrupa için ara trans-
fer anlamına geldiğini ve genelde
Yaşlı Kıta'da bu dönemde fazla para
harcanmadığını not düşelim.)

MLS'in yanıtı ne olacak?

Çin'deki son değişikliklerle birlikte,
aynı futbolcu için çekişen bir MLS
ve bir CSL kulübü arasında ibrenin
yönü değişmiş olmuyor. Çinli ku-
lüpler hâlâ MLS'teki rakiplerinden

daha fazla para harcama lüksüne
sahip. Ancak, CSL'nin MLS ile
paylaştığı yabancı oyuncu havu-
zundan kapabileceği yıldız sayısı
düşecek. Bu da MLS için daha fazla
yıldız transferi yapabilme, bir an-
lamda eski günlere dönebilme im-
kânı demek. Peki, bunu yapacaklar
mı? Çin'in son düzenlemesi açık-
landığından beri, ABD'de bu ko-
nuda farklı sesler yükseliyor. Ağır
basan görüş, MLS'in iki yıldır biraz
da mecburiyetten uyguladığı dış
transfer politikasını değiştirme-
mesi ve artan altyapı yatırımlarına
devam etmesi yönünde. MLS 1996'da kurulduğunda, o
zaman mücadele eden 10 takımın
hiçbirinin kendi stadyumu yoktu.
Bugün tüm MLS takımlarının
-bırakın stadyumu- kendilerine ait
altyapı okulları var. Wall Street
Journal'ın 2015'teki bir raporuna
göre, MLS'in altyapı harcamaları
40 milyon doları buluyor. Michael
Bradley, Clint Dempsey ve Jozy
Altidore gibi yıldızlar yurtdışı tec-
rübelerinden sonra ABD'ye döndü
ve taraftarların "yıldız transfer"
alışkanlıklarını bir şekilde tatmin
etti. Obafemi Martins'in transferini
bir mağlubiyet değil bir "değer üre-
tebilme" potansiyeli kabul edenler
de var mesela. Bu kişiler, bir son-
raki adım olarak altyapılardan yeni
Landon Donovan'lar yetiştirmeyi
ve daha çok ismi Avrupa'ya hatta
Çin'e gönderebilmeyi hedeflemek
gerektiğini düşünüyor. Yani Çin'in

oyunun kurallarını değiştirdiği
dönemde MLS'in girdiği yolun
doğru olduğunu ve bu şekilde
devam edilmesi gerektiğini dile
getiren bir çoğunluk var. Zaten böyle düşünmeyenler, yani
MLS'in dünya yıldızlarına yeniden
kancayı takmasını isteyenler de
Carlos Tevez'in emeklilik yaşına
gelmesine rağmen Çin'e giderek
Cristiano Ronaldo'nun maaşını
ikiye katlayabildiğini ya da Ocak
ayında CSL'nin yeni düzenlemeye
rağmen MLS'in harcadığının nere-
deyse 10 katını harcayabildiğini
görünce, fikirlerinde ısrarcı
olamıyor olsalar gerek. MLS Başkanı Mark Abbott da
ESPN'den kendisine konuyla ilgili
yöneltilen soru üzerine mealen,
Çin'in transfer politikasını
yakından takip ettiklerini ancak
MLS'in kalitesini yükseltmek için
tek yolun yabancı transferi olma-
dığını söyleyip, altyapıdan yetişen
oyuncuların kalitesini artırmaya,
seyirci ortalamalarını yükseltmeye
ve bir taraftar kültürü yaratmaya
vurgu yaptı. Sonuç olarak, MLS-CSL rekabe-
tinde yeni bir perde açılacak mı,
MLS her şeye rağmen Çin'deki yeni
yabancı sınırlamasından faydala-
nıp daha agresif olacak mı, zaman
gösterecek. Ancak şu ana kadar
gördüklerimiz ve Abbott'ın açıkla-
maları, MLS'in biraz da zorunluluk-
tan girdiği doğru yoldan sapmak
istemeyeceğini düşündürüyor.

Türkiye

opet'te fark var, temizlik var. Ürünler de güzel. daha ne olsun?
yolculukta güvenilir ve güvenli gerçek duraklar.

opet ile kaliteli günleri yakala, hem yakıttan hem zamandan tasarruf et.

opet istasyonlarından çok memnunum. zaten ben opet'ten başka yerden yakıt almıyorum, çok teşekkürler opet.

opet'in kurumsal kimliğine, personelinin duyarlılığına sonsuz teşekkürler. özellikle istasyonda unuttuğumuz

çantamızın bize ladesinde emeği geçenlere ayrıca teşekkürler. aklı kelden, yakıtı opet'ten alacaksın diyor.

opet candır, gerisi yalandır.

yolculuğumuz boyunca

güvenerek

yolunu gözlendiğimiz yer.

gerçekten temizlik ve kalite açısından rakipsiz.

en bakımlı petrol istasyonları opet'in.

güler yüzle karşılıyorlar ve çok temiz, hijyenik.

çok beğeniyorum opet'i.

iyi ki varsınız,

en iyisi opet.

tebrik ederim opet. temiz tuvaletleriniz ile zaten takdir topluyorsunuz.

yıllardır motorin ve benzin alıyorum, ondan da memnunum. bir de çocuklara trafik kurallarını

öğretmek konusundaki çabanızdan ötürü teşekkür ederim. opet yolları kısaltıyor.

Türkiye temiz tuvaleti opet'ten öğrendi.

sadece temiz tuvalet projesi değil, örnek köy projesi,

yeşil yol projesi de vardır. gelibolu ve çanakkale şehitliğimize büyük projeler ile destek olmuştur.*

dedi.

*Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması'nda, akaryakıt sektöründe müşteri bağlılık seviyesi
en yüksek marka Opet seçildi. Performans, kalite, hizmet denince
Türkiye yine Opet dedi. Herkese sonsuz teşekkürler.*

**Bu ilandaki müşteri yorumları, gerçek Opet müşterilerinin
sosyal medya hesaplarından alınmıştır.*

Koç

/ Opet

/ OpetTr

opet

TMS - Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması, KalDer - Türkiye Kalite Derneği ve Ipsos Araştırma ve Danışmanlık A.Ş. Ortak
Çalışması tarafından yürütülmektedir. Araştırma Temmuz - Eylül 2015 döneminde, 8 anketler aracılığıyla, 10 sayı üzeri toplam
14.600 kişi ile yapılan görüşmeler üzerinden, telefonla anket yöntemiyle (CATI) yapılmıştır. Her anket için 1.500 kişi
üzerinden temsili örneklem ile raporlanmıştır. Opet, TMS 2015'te akaryakıt kategorisi markaları arasında birinci olmuştur.

Yetinme, sabret ve düzenli yaşa

Antalya'da doğdu, çocukluğundan beri tribünden izlediği Antalyaspor'un kaptanı oldu. Antalya'nın plakası olan 7 numaralı formanın sorumluluğunu taşıyor ve bir gün Millî Takım formasını giymenin hayallerini kuruyor. Başarılı orta saha oyuncusu bugünkü noktaya gelmesinin sırlarını paylaşırken kariyer öyküsünü de **TamSaha**'ya anlattı.

Şehir takımlarında o şehrin çocuklarının oynaması önemlidir. Sen de Antalyaspor'da oynayan bir Antalyalı olarak şehrin gurur duyduğu bir oyuncusun. Çocukluğundan bahsetmek istiyoruz öncelikle. Nasıl bir çocukluktu seninkisi? Çocukluğum Antalya'nın Muratpaşa İlçesi Soğuksu Mahallesi'nde geçti. Mahalle takımında sürekli maç yapardık. Çocukluğumda yalnızca bir futbol topu ve ihtiyaç hissettiğimde eve çıkıp bir bardak su içme durumum vardı. Çocukluğu çok özleyorum.

Aslına bakarsanız hayatımın her evresinde futbol vardı. Plastik top bulursak plastik topa oynardık. Plastik top yoksa ne bulursak o bizim için top olurdu. Çok güzel zamanlardı. Okulda teneffüs zili çalınca tenis topuyla futbol oynamak için koşarak bahçeye çıkardık. Çantamıza büyük bir top koyup okula sokamadığımız için tenis topu, boyutu nedeniyle bizler için ideal bir toptu. **O zamanlar sınıf arkadaşlarıyla farkın var mıydı futbol konusunda?** Evet. Üçüncü sınıfta beden eğitimi öğretmenimiz

Sedat Öztokmak beni okul takımına aldı. Filiz lisansım bu vesileyle çıkmış oldu. Sonrasında da okul takımıyla katıldığım bir turnuvada beni izleyen ve beğenen Yolspor'un antrenörü Musa Yüksel ile Mustafa Hoca sayesinde amatör takım Yolspor'a geçtim. **İlk kez maç izlemeye kiminle gitmiştin?** Arkadaşlarımla Atatürk Stadi'na Antalyaspor'u izlemeye gitmiştim. Genelde Antalyaspor'un her maçına giderdim. Karşılaşmaları Adopen'den de izlediğim oldu. Aslına bakarsanız

“Antalyaspor’un her maçına giderdim. Futbolcuları yakından görmek isterdik. Aslına bakarsanız yaşımız küçüktü ve yalnızca futbolcu sevgisiyle maça gidiyorduk. Emre Belözoğlu’na hayrandım küçükken. Onu ve futbolunu çok örnek aldığımı söyleyebilirim.

“Yıllar önce, ‘‘Samuel Eto’o ile oynayacaksın’’ deselerdi, ‘‘Şaka yapıyorsunuz, dalga geçmeyin’’ derdim. Kariyeri belli ve çok üst düzey bir futbolcuyla aynı takımda oynamak benim için büyük bir gurur. Takımımıza çok değer kattı ve onunla beraber oynamaktan çok mutluyum.

“İkinci yarıdaki çıkışımızda Rıza Hocamızın çok büyük emeği var. Daha çok arzulayan bir takıma dönüştük, idmanlarda bile daha agresif bir sistemle çalışır olduk. Süper Lig, savaşıp mücadele etmezsen bir maç bile kazanmanın imkânsız olduğu bir lig.

“7 numaralı formanın yükü tabii ki ağır. Bir Antalya simgesini sırtında taşıdığını her maçta ve idmanda hissediyorsun. Bu gurur verici olduğu kadar zor da bir yük. Kulübün ve taraftarımızın bana verdiği desteği boşa çıkarmamak için elimden geleni yapacağım.

“Her zaman hedeflerimin peşinden koştum, koşmaya da devam ediyorum. Futbolda yetinmemenin ve sabrın çok önemli yeri var bende. Küçüklüğümünden beri gelen düzenli hayatımın da çok etkisi oldu.

“Ülkemizde harika statlar yapıldı yapılmaya devam ediyor. Bunun için devlet büyüklerimize çok teşekkür ediyorum. Bu statların 2024 adaylığımız için çok büyük bir artısı olacaktır. İnşallah adaylığımız kabul edilir ve dünyaya ev sahipliğimizi gösteririz.

stadın birçok yerinde taraftarla iç içe birçok maçı izlediğimi söyleyebilirim.

Maç çıkışlarında A takım oyuncularını bekler, onlarla iletişim kurmak için heyecanlanır mıydın?

Onları yakından da görmek isterdik. Yakından nasıl göründüklerini merak ederdik. Aslına bakarsanız yaşımız küçüktü ve yalnızca futbolcu sevgisiyle maça gidiyorduk. Hatta maça kaçak girmişliğim bile vardır (gülüyor). Ama onları görmek gerçekten günümüzdeki kadar kolay değildi. Onlara imrenerek bakardım.

O yaşlarda kimin gibi top oynamanın hayalini kuruyordun?
Emre Belözoğlu’na hayrandım küçükken. Onu ve futbolunu çok örnek aldığımı söyleyebilirim.

Senin için Samuel Eto’o’yla oynamak bir hayal miydi?

Yıllar önce, ‘‘Samuel Eto’o ile oynayacaksın’’ deselerdi, ‘‘Şaka yapıyorsunuz, dalga geçmeyin’’ derdim. Kariyeri belli ve çok üst düzey bir futbolcuyla aynı takımda oynamak benim için büyük bir gurur. Ama şunu da eklemeliyim ki, bunu kimse düşünemezdi. Takımımıza çok değer kattı ve onunla beraber oynamaktan çok mutluyum.

Bu sezon Antalyaspor’a bakıldığında özellikle ikinci yarıda birbirine kenetlenmiş ve oldukça uyumlu bir takım izliyoruz. Bunu neye borçlusunuz?
Biliyorsunuz ki sezona pek de iyi başlamadık. Bunun da verdiği bir stres vardı ilk 7 hafta. Antrenör değişikliğinin

ardından gelen çıkış grafiğiyle beraber takımda köklü değişiklikler meydana geldi. Hocamızın çok büyük emeği var. Daha çok arzulayan bir takıma dönüştük, idmanlarda bile daha agresif bir sistemle çalışır olduk. Maçlardaki başarılı birlikteliğin sırrını ise size skorla savaşmak şeklinde özetleyebilirim. Çünkü Süper Lig, savaşıp mücadele etmezsen bir maç bile kazanmanın imkânsız olduğu bir lig. Çok şükür ki şu an iyi yerlere geldik. Ama daha lig bitmedi. En iyi yerde bitirme hedefindeyiz.

Antalyaspor kariyerin boyunca Mehmet Öz dilek, Samet Aybaba, Fuat Çapa, Yusuf Şimşek ve Jose Morais ile çalışma fırsatı buldun. Rıza Hocaya baktığında fark olarak neleri görüyorsun?

Rıza Hoca daha kompakt takım istiyor. Maçlarda ise ilk dakikadan uzatmaların son anına kadar mücadele etmemizi ve konsantrasyonumuzu korumamızı istiyor. İdmanlarda da maçta da çok disiplinli olduğunu söyleyebilirim. Ancak aynı zamanda neşeli bir kimliğe de sahip. Bizlerle tek tek ilgileniyor, sohbetler ediyor. Bu disiplini de takıma yansıyor. Hocamızın futbolculuk kariyerindeki hırs ve disiplinini teknik adamlık hayatına da yansıttığını görüyoruz.

Bu kadar kısa sürede Rıza Hocanın sana kattığı özellik nedir?

Rıza Hoca, bana doyumsuzluğu kattı. Bunun yanı sıra kabullenmeyi de öğretti diyebilirim. Mağlupken tekrar ayağa kalkmayı ve mücadele etmeyi öğretti.

7 numaranın sorumluluğunu taşıyorsun. Musa Nizam’dan sonra 7 numaralı formayı sen giymeye başladın. 7 numaranın yükü ağır diyebilir miyiz?

Antalyalı bir kardeşimden 7 numaralı formayı devraldım. Zaten 7 numaralı formanın Antalya’da yetişmiş bir futbolcуда olması hem taraftarımız hem de formayı giyen için, çok büyük değere sahip. Yüki dersiniz, tabii ki de ağır. Bir Antalya

simgesini sırtında taşıdığını her maçta ve idmanda hissediyorsun. Bu gurur verici olduğu kadar zor da bir yük. Kulübün ve taraftarımızın bana verdiği desteği boşa çıkarmamak için elimden geleni yapacağım.

Profesyonel hayatının başlangıcında Trabzonspor’a attığın bir gol var. O golden sonra nasıl tepkiler almıştın?

O golü attığımda 22 yaşındaydım. Aslına bakarsanız, gol atmak çok ayrı bir duygu. Bunu yaşamak lâzım. Golden sonra aldığım dönüşler de çok farklı oldu. Yakınlarım, ‘‘Böyle gol mü olur?’’ tarzında cümleler kurdu. Aslına bakarsanız, ben de attığım gole çok sevinemedim. Çünkü maçı kaybetmiştik. Buruk bir sevinçti diyebilirim.

Ela’yı yani kızını kucağınıza aldı-

ğında neler hissettin?

Aslında kızımı kucağıma ilk aldığımda hissettiklerimi anlayamamıştım. Aylar geçtikçe hayatımdaki farkını daha da iyi anlamaya başladım. Ona olan sevgim her geçen gün büyüyerek artıyor.

Doğum odanızda Ela’nın formasının hazır olduğunu görüyoruz. Ona doğuştan Antalyasporlu diyebilir miyiz?

Ela, Antalya doğumlu ve Antalyasporlu. Hatta klişe bir lâf ama söylemeden edemeyeceğim, ‘‘babasının kızı’’ (gülüyor).

Şehrinin takımında kaptanlık pazubandını takmak beklediğin bir şey miydi?

Altyapısından yetiştiğiniz bir takımda herkes ilk olarak A takımında oynamak ister. Sonrasında kaptan-

lığını yapmak ister. En büyük mer-
tebe kaptanlıktır. Allah'a şükür bu
da nasip oldu. Çok gurur verici.
Bu şehrin sokaklarında büyüüp,
altyapısında yetiştiğin takımın
kaptanı olarak sahaya çıkabilmek
kelimelerle anlatılmayacak kadar
önemli benim için.

**Avrupa için mücadele veren bir
takımda olmak, bir Anadolu takımı
olarak bu mücadeleye ortak olmak
desek...**

Antalyaspor Avrupa kupalarında
olmayı hak eden bir takım. Tesisyle,
stadyyla, yönetimiyle, futbolcusuyla,
teknik ekibiyle yani bir bütün olarak
bakarsanız Antalyaspor çoktan
Avrupa'da olması gereken bir
takımdı. Bu sene de hak ediyor.
Taraftar desteğini de daha çok
hissettiğimiz günler yaşıyoruz. İç
saha maçlarımızın yanı sıra deplas-
manda bile bizi yalnız bırakmıyorlar.
Deplasmanda olsak bile evimizdeki
gibi destek görüyoruz ve bize Antal-
ya'da maç oynar gibi hissettiriyor-
lar. Bir hedefle yola çıktık ve bunu
gerçekten çok istiyoruz. Antalya-
spor'un Avrupa'da mücadele etme-
sinin aslında şu şartlarda olağan bir
şey olduğunu söylemek mümkün.

**Taraftar dedik de, taraftarla aranda
farklı bir bağ olduğunu görüyoruz.**
Ben aslında Antalyaspor'un tarafta-
rıydım (gülüyor). Eski Atatürk Sta-
dı'nın her tribününde Antalyaspor'un
birçok maçını taraftarla iç içe izleyen
biriyim. Onların ne istediğini ve orada
ne amaçla bulunduklarını biliyorum.
Taraftarımız, biraz önce de söyledi-
ğim gibi hem iç hem de dış maçları-
mızda bizi desteklemeye devam
ediyor. Aldığımız puanlarda onların
çok ama çok katkısı var.

**Futbola birlikte başladığın arka-
daşlarının birçoğu bugün başka
işler yapıyor. Seni onlardan ayırıp
Süper Lig oyuncusu olmanı
sağlayan özelliklerin nelerdi?**

Açıkçası hedeflerime konsantre
olmuştum. Her zaman hedeflerimin
peşinden koştum, koşmaya da
devam ediyorum. Futbolda yetin-
memenin ve sabrın çok önemli yeri

var bende. Küçüklüğümden beri
gelen düzenli hayatımın da çok
etkisi oldu.

**Günümüz futbolu orta saha oyun-
cularından iki yönlü oynamalarını
bekliyor. Bu anlamda bakıldığında
kendini nasıl bir orta saha oyun-
cusu olarak tanımlıyorsun?**
**Kendinde eksik gördüğün yönler
var mı? Bu eksikleri tamamlamak
için neler yapıyorsun?**

Artık dünyada orta saha oyuncula-
rının görevi ve önemi artıyor,
çoğalıyor. Her geçen gün üstüne
koymalısınız. Hücum yönümü daha
çok arttırmam gerektiğini düşünü-
yorum ve dünya çapında örnek
aldığım isimlerin maçlarını izliyo-
rum, kitaplarını okuyorum.
Kendi oyunuma bunları yansıttığımı
düşünüyorum.

**Türkiye'nin EURO 2024 adaylığını
nasıl değerlendiriyorsun? Ülkemiz
yeni statlarıyla avantajlı gibi duru-
yor. Bu statlardan birisi de An-**

**talya'da. Yeni statlar hakkında neler
söylersin?**

Ülkemizde harika statlar yapıldı,
yapılmaya devam ediyor. Bunun için
devlet büyüklerimize çok teşekkür
ediyorum, ülkemize böyle güzel
statlar kazandırdıkları için. Bu
statların 2024 adaylığımız için çok
büyük bir artısı olacaktır. İnşallah
adaylığımız kabul edilir ve dünyaya
ev sahipliğimizi gösteririz.

**Futbol kariyerini nasıl planlıyor-
sun? Gelecekle ilgili nasıl hayaller
kuruyorsun?**

Kariyerimde Antalyaspor'un büyük
önemi var. Çok büyük kulüp ve çok
büyük camia. Antalyaspor tarihinde
adımın geçmesini çok arzuluyorum
bunun için de elimden geleni yapı-
yorum. Gelecekte, hedeflerim
doğrultusunda yürümek istiyorum.
Hâlâ birçok hedefim var ve bunların
başında Millî Takım'da oynamak
geliyor. İnşallah istediğim düzeye
ulaşırım.

FIFA, ACIBADEM FULYA
SPORCU SAĞLIĞI MERKEZİ'Nİ

MÜKEMMELİYET MERKEZİ OLARAK SEÇTİ

FIFA Türkiye'de ilk defa bir merkeze
"FIFA MEDICAL CENTRE OF EXCELLENCE" sertifikası verdi.
Bu sertifikaya dünyada sadece 26 merkez sahip.
Bu gurur Türkiye'nin...

ACIBADEM

www.sporcusagligimerkezi.com

Krizin eşliğinde

Futbol dünyasının her daim en büyük güçlerinden biri olmasına karşın yıllardır uluslararası turnuvalarda aradığını bulamayan Arjantin, 2018 Dünya Kupası elemelerinde de işini bir hayli zora soktu. Tangocuların makûs talihlerini ne zaman yeneceği büyük merak konusu.

Dünya futbolunun gelmiş geçmiş en büyük beş isminin sıralanması mevzubahis olsa, çoğu kişi listesine Alfredo Di Stefano, Diego Maradona ve Lionel Messi'yi yazar. Bu üç ismin ortak noktasıysa Arjantinli olmaları... Üstelik Arjantin, topraklarından Di Stefano, Maradona ve Messi'yi çıkarmakla da yetinmiş değil. Guillermo Stabile, Angel Labruna, Omar Sivori, Silvio Marzolini,

Mario Kempes, Daniel Passarella, Osvaldo Ardiles, Gabriel Batistuta, Hernan Crespo ve daha nice yıldız, futbol dünyasına Arjantin tarafından armağan edildi. Bu yıldızların bir kısmının katkılarıyla Arjantin iki kez dünya şampiyonluğu sevincini yaşarken, üç kere de bu büyük turnuvada final oynamaya başarısını gösterdi. Ayrıca 14 defa da Güney Amerika şampiyonluğu yaşadı.

Ne var ki son yıllarda Arjantin'in futbolda yüzü bir türlü gülmüyor. Son altı Dünya Kupası'nda sadece bir kez final oynayan -ki o da Brezilya'daki son Dünya Kupası'ydı- fakat onda da Almanya'ya uzatmalarda boyun eğen Tangocular, en son 1993'te zafere ulaştığı son Copa America'dan bu yana da dokuz turnuvadan eli boş döndü, üstelik bunların tam dördünü finalde kaybetti.

Messi bile henüz dertlere deva olamadı

1995-2007 arasındaki yedi Dünya Gençler Şampiyonası'ndan beşini kazanan Arjantin, bu turnuvalarda dünya futbolunun vitrinine çıkardığı genç yıldızlarla gelecek adına çok umutlanmıştı. Özellikle 2005'teki turnuvada o zaman henüz 18 yaşında olan Lionel Messi, adeta bir Mesih gibi görülmüştü ve eşsiz yetenekleriyle dünya futbol tarihinin seyrini dahi değiştirebilecek bir oyuncu olduğu izlenimini yaratmıştı. Gerçekten de Messi, o turnuvadan sonra gün geçtikçe büyüdü, kırılabilir rekorların belki de çoğunu kırdı ve bugün artık tüm zamanların en büyük oyuncusu olup olmadığı tartışılacak hale geldi. Ancak Messi bile Arjantin'in uluslararası bir turnuvada zafer kazanabilmesi için şu ana kadar yeterli olmadı. Süper yıldızıyla şu ana dek üç Dünya Kupası ve dört Copa America'ya katılan Arjantin, bunlarda toplam dört kez final oynamasına karşın bir sonuç alamadı. Daha da kötüsü, takım son üç Copa America'ya penaltılarla veda etti ve bunların son ikisi Şili'ye karşı oynadıkları finallerdi. Hatta hatta geçen yaz ABD'de düzenlenen, Copa America'nın yüzüncü yılına özel turnuvadan sonra Messi artık millî takımı bırakmayı düşündüğünü açıklamış ve kararından vazgeçmesi için Arjantin futbol kamuoyunun bir hayli ter dökmesi gerekmişti. Son üç büyük turnuvanın finalde, biri uzatmalarda ve ikisi de penaltılarla kaybedilmesinin, sadece Messi'de değil, millî takımın genelinde bir travmaya yol açtığı da aşikâr. Zira Arjantin, şu an önündeki en büyük hedef olan 2018 Dünya Kupası'na, daha turnuva başlamadan el sallama tehlikesiyle karşı karşıya. Dünya Kupası Güney Amerika elemelerinde bitime dört maç kala

beşinci sırada yer alan Tangocular, eğer dört maç sonunda da bu noktada kalırlarsa Okyanusya birincisiyle play-off oynayacaklar. Fakat iki puan arkalarından Ekvador ve dört puan arkalarından da Peru ile Paraguay geliyor ki bu üç ekipten birine bile geçilmeleri halinde 1970'ten beri ilk kez bir Dünya Kupası'nın dışında kalmış olacaklar.

Arjantin'de futbolun filizlenme süreci

Arjantin futbolunun dünden bugüne yaşadıklarını genel hatlarıyla özetlemek gerekirse, ilk olarak Arjantin topraklarının, Britanya dışında futbolun dünyada ilk yayıldığı bölgeler arasında yer aldığını vurgulamak gerekir. Futbolun Britanya dışına yayılmasını çabuklaştıran bir faktör olarak Britanya donanmasında görevli askerlerin, ihracatla uğraşan Britanyalı tüccarların ve yine yurtdışında Britanyalı bazı firmaların yürüttüğü demiryolu inşaatı projelerinde çalışan Britanyalı işçilerin, bu nedenle gittikleri yabancı ülkelerde kendi aralarında futbol oynaması gösterilmektedir. Haliyle futbol, Lâtin Amerika'ya da

limanları aracılığıyla giriş yapmıştır. 1860'lardan itibaren Güney Amerika'nın birçok limanında yerli halk, İngilizleri futbol oynarken görmeye başlamış, hatta ilk zamanlarda ne olup bittiğine pek anlam veremeyip bu İngilizlere yaptıklarından ötürü 'los ingleses locos' yani 'deli İngilizler' demeyi uygun görmüşlerdi. Zamanla bölgede futbol oynayan İngilizler, sadece limanda vakit geçirmeye çalışan denizcilerle de sınırlı kalmamıştı. Maden işletmeciliğinden bankacılığa, kahve üretiminden hayvansal ürünlerin ithalatı ve ihracatına kadar sermaye ve uzmanlık gerektiren hemen her iş, Britanyalıların kontrolü altındaydı. Dolayısıyla 1880 yılına gelindiğinde sadece Arjantin'in başkenti Buenos Aires'te 40 bin İngiliz ikamet etmekteydi. 1867 yılında, bölgedeki günlük İngilizce gazetelerden biri olan The Standard'da İngiliz Futbol Federasyonu'nun 1863'teki kuruluşunun ardından belirlediği oyun kurallarının yayınlanmasıysa Lâtin Amerika futbol tarihinde çok önemli bir dönüm noktasını teşkil etmekteydi. Kuralların gazetede yayınlanması'nın ardından Buenos Aires Cricket

Club (Buenos Aires Kriket Kulübü) üyelerinden Thomas Hogg, Latin Amerika'da bu kurallar doğrultusunda oynanan ilk futbol maçını düzenlemek için kolları sıvamıştı. Thomas Hogg'un, kardeşi James ile birlikte başını çektiği girişimlerin sonucunda, Arjantin'deki ilk futbol maçı, aynı yılın 20 Haziran günü, Palermo Cricket Club sahasında oynanmıştı. Tamamen bölgedeki Britanyalılardan kurulu takımlar, yeterli sayıda oyuncu toplayamaları üzerine maça sekizer kişilik kadrolarla iştirak etmişlerdi. Bu durum, 1860'ların sonunda Arjantin'de futbolun henüz emekleme sürecinde dahi olmadığını bir göstergesi sayılabilirdi. Yerel halkın futbolla tanıştırılması bir yana, Buenos Aires'te sayıları on binlerle ifade edilmekte olan Britanya kökenliler bile henüz kendi topraklarında icat edilmiş olan bu oyunun varlığının farkına varabilmiş değillerdi.

92 İlk kurulan futbol kulüpleri

İngiltere'de özel okulların futbolun ortaya çıkış sürecini hızlandırmalarındaki durumun bir benzeri de Arjantin'de futbolun yayılma sürecinin hızlanmasında yaşanmaktaydı. Yalnız bu kez bir grup okul yerine tek bir okul ön plana çıkmaktaydı, 1884 yılında kurulan Buenos Aires English High School (Buenos Aires İngiliz Lisesi). Okulu kuran İskoç öğretmen Alexander Watson Hutton, daha öncesinde görev yaptığı St. Andrew's High School'dan, okulun spor sahalarının ve spor salonunun büyütülmesi yönündeki talebinin okul yönetimi tarafından reddedilmesini gerekçe göstererek ayrılmış birisi olarak, yeni kurduğu okulda spor faaliyetlerine büyük önem vermeyi amaçlamakta olan bir eğitimciydi. Buenos Aires English High School bünyesinde bu amaç doğrultusunda tasarlanan müfredattaysa, en çok ağırlığın verildiği spor dalı

futbol olmuştu. Hatta okul içerisinde futbola olan ilgi öylesine yoğunlaşmıştı ki kısa süre içinde okul bünyesinden Alumni (mezunlar) adında bir de futbol kulübü çıkmıştı. Bu şekilde kurulan Alumni kulübü, Arjantin futbol tarihinde hayli önemli bir yere sahip olacaktı. Zira kulübün kurulmasının ardından adeta bir zincirleme tepkime yaşanmış ve diğer bazı İngiliz okullarında da futbol kulüpleri kurulmaya başlanmıştı. Arjantin'de futbolun filizlenmesinde İngiliz menşeli okullar kadar, yine genellikle İngilizler tarafından inşa edilen demiryollarının da payı büyüktü. Arjantin'de o yıllarda demiryolları inşaatlarını İngilizlerin üstlenmesi sonucunda, burada çalışan mühendislerin ve işçilerin çoğu da İngiltere'den gelmekteydi. Bu işçilerin boş zamanlarında futbol oynamaya yönelmeleri sonucunda da demiryollarının bünyesinden de çeşitli futbol kulüpleri çıkmaya başlamıştı. Güney Amerika'daki ilk resmi lig, hatta Britanya dışında kurulmuş ilk futbol ligi olan "Argentine Association Football League"nin (Arjantin Futbol Ligi) 1893'teki kuruluşunda

da bu kulüplerden bazıları en ön saflarda yer almışlardı. Bunların içinden demiryolu kökenli iki kulüp olan 1887 kuruluşlu Quilmes Athletic Club ve 1889'da kurulan Rosario Central (o zamanki adıyla Buenos Aires-Rosario Railway) bugün halen faaliyetlerini sürdürmekte, dolayısıyla da Arjantin'deki faal futbol kulüpleri içinde en eskileri olma özelliğini taşımaktalar. 19. Yüzyıl'ın sonları ve 20. Yüzyıl'ın başlarında, Arjantin futbolu yabancıların öncülüğündeki gelişimini sürdürmüştü. Varlıklarını günümüze kadar sürdüren kulüpler içerisinde, bir önceki paragrafta adı geçen kulüplere ilâveten Rosario kentinde 1903 yılında Newell's Old Boys kulübü, adından da anlaşılacağı üzere yine İngilizler tarafından kurulmuştu. Aynı dönemde, başkent Buenos Aires'in önemli kulüpleri de şehrin göçmen nüfusunu oluşturan grupların sanki birer yansımaları olarak peş peşe ortaya çıkmaya başlamışlardı. İlk olarak 1901 yılında River Plate kulübü İngilizler tarafından kurulmuş, ardından 1903'e gelindiğinde şehirdeki Fransız göçmenlerinden

oluşan azınlık, Paris'teki Racing Club adlı kulüpten esinlenerek, aynı adla bir futbol kulübü kurmuş ve 1905'te de her ne kadar kurucusu bir İrlandalı olsa da Boca Juniors kulübü, İtalyan göçmenlerin etrafında yoğunlaştığı bir oluşum halinde faaliyetlerine başlamıştı.

Nihayet millî takım da sahaya çıkıyor

Tüm bu gelişmelerin ardından Arjantin Millî Takımı da 20. yüzyılın başında kurulacak ve ilk maçına da 16 Mayıs 1901 tarihinde, Montevideo'da, komşu ülke Uruguay karşısında çıkacaktı. Bu aynı zamanda, uluslararası düzeyde günümüzde en çok karşılaşılan iki ülkenin (İngiltere ile İskoçya'dan bile çok) rekabetinin de başlangıcıydı. Söz konusu maç, 3-2 Arjantin'in üstünlüğüyle sona erdi. 1916 yılında başlayan Copa America'daysa Arjantin ilk dört turnuvada üç kez ikinci olmasının ardından, 1921'deki turnuvayı, Brezilya, Uruguay ve Paraguay ile oynadığı üç maçtan da galip ayrılarak kazandı. 1920'lerin devamındaki yedi turnuvadaysa Arjantin üç kez daha şampiyon olurken üç kez de ikinci sırada kalacaktı.

1974'teki Hollanda-Arjantin eşleşmesinde kaptanlar seremonide

1928'e gelindiğinde, Arjantin ilk kez futbol takımını olimpiyatlara gönderiyordu. Olimpiyatlardaki futbol turnuvası o yıllarda Dünya Kupası henüz oynanmadığı için bir bakıma dünya şampiyonunu belirleyen bir turnuva olarak görülmekteydi ve 1924'teki bir önceki turnuvayı, Arjantin'in başlıca rakibi Uruguay kazanmıştı. 1928'deki turnuvadaysa Arjantin finale kadar gittiyse de karşısına yine Uruguay çıkmış ve 1-1 biten maç sonrası oynanan tekrar maçını 2-1 kazanan Uruguay, altın madalyayı alan taraf olmuştu.

İlk Dünya Kupası'nı finalde kaybettiler

1930'da nihayet Dünya Kupası da start alıyordu. Buradaki senaryo da iki yıl önce olimpiyatlarda yaşananın bir benzeri olacaktı. Arjantin yine finale kadar gidecek fakat bu noktada, aynı zamanda turnuvanın ev sahipliğini de üstlenen Uruguay'a 4-2 yenilerek ikincilikle yetinecekti. Dört yıl sonra İtalya'da düzenlenen ikinci Dünya Kupası'ysa Arjantin adına çok daha kısa süreli bir maceraya sahne olacak ve takım, henüz ilk turda İsveç'e, üstelik iki kez öne geçtiği maçta, 3-2 yenilerek elenecekti. Arjantin bundan

sonrasındaysa, 1958'e kadar Dünya Kupası elemelerine katılmama kararı alacaktı. Arjantin'in bir şanssızlığıysa 1942 ve 1946 yıllarında düzenlenmesi gereken Dünya Kupalarının, II. Dünya Savaşı nedeniyle iptal edilmesiydi. Zira Arjantin futbolunun erken döneminin en parlak yılları, 1940'lara denk geliyordu ve bu dönemde eğer Dünya Kupaları oynansa ve Arjantin de bu turnuvalara katılsa, şampiyon olması kuvvetle muhtemeldi. Nitekim Tangocular, 1940'lar süresince düzenlenen beş Copa America'dan dördünü kazanmış ve bu turnuvalarda oynadığı 28 maçın 24'ünden galibiyetle ayrılırken sadece bir kez yenilgi yüzü görmüştü. Uzun bir aradan sonra, 1958'de yeniden Dünya Kupası'nda boy gösteren Arjantin'in bu macerası ise futbol tarihlerinin en büyük hezimetlerinden birine sahne olmuştu. İlk maçında Federal Almanya'ya 3-1 yenilen, Kuzey İrlanda'yı ise aynı skorla mağlup eden Arjantin, gruptaki son maçında Çekoslovakya önünde 6-1'lik ağır bir yenilgi alarak turnuvaya veda ediyordu. Bundan dört yıl sonra Şili'deki turnuvada da ilk tur sonunda bavullarını toplamak zorunda kalacak Arjantin, 1966'daysa çeyrek finale çıkıyor fakat bu turda, daha sonradan şampiyon olacak olan ev sahibi İngiltere'ye tek golle boyun eğiyordu. 1970 Dünya Kupası elemelerindeyse Arjantin, Peru ve Bolivya ile birlikte yer aldığı grubu son sırada tamamlıyor ve ilk kez katıldığı bir Dünya Kupası elemesinde başarısız olarak turnuvanın dışında kalıyordu. Arjantin, 1974 Dünya Kupası'nda da taraftarlarını tatmin etmekten uzaktı. İlk turda sadece zayıf Haiti'yi yenebilmişler fakat yine de grupta İtalya'yı averajla geride bırakarak ikinci tura yükselmişlerdi. Ancak burada oynadıkları üç maçta sadece Demokratik Almanya ile berabere kalmışlar ve Hollanda ile Brezilya'ya yenilmişlerdi. Özellikle

Arjantin'in 1978'deki ilk dünya şampiyonluğunda Kempes'in unutulmaz gol sevinci

Hollanda'ya 4-0 kaybettikleri maç, ülke futbolu adına büyük bir travmaydı.

Kempes'in golleriyle gelen ilk dünya şampiyonluğu

Bu şartlar altında Arjantin'in ev sahipliğini üstlendiği 1978 Dünya Kupası, Arjantin futbolu adına artık son çıkış noktası olarak görülüyordu. Fillol'dan Kempes'e, Ardiles'ten Pasarella'ya, Tarantini'den Bertoni'ye varana dek ellerinde çok ama çok iyi bir kadro da vardı. Turnuvanın, Arjantin'de yönetimi ele geçiren askeri cuntanın gölgesinde geçecek olmasıysa, uluslararası futbol kamuoyu nezdinde ülke adına önemli bir eksiydi. Arjantin, saha ve seyirci avantajına karşın turnuvaya çok da iyi bir başlangıç yapamamıştı. İlk iki maçında Macaristan ve Fransa'yı zorlanmasına karşın 2-1 yenen Tangocular, gruptaki son maçındaysa İtalya'ya

tek golle kaybetmişti. İkinci tura Polonya'yı 2-0 yenerek başlayan Arjantin, sonrasında Brezilya ile golsüz berabere kalmıştı. Bu durumda Arjantin'in, grubunu lider bitirip finale kalabilmesi için son maçında Peru'yu en az dört farkla yenmesi gerekecekti. Aradığı skoru henüz maçın 50. dakikasında bulacak olan Arjantin, sonrasında iki gol daha kaydedecek ve sahadan 6-0 galip ayrılarak 48 yıl sonra bu en büyük turnuvanın finalinde yer almaya hak kazanacaktı. Arjantin'in finaldeki rakibiysse, dört yıl önce de bu turnuvada final oynamış olan Hollanda'ydı. 25 Haziran'daki tarihi maçta Arjantin, ilk yarıyı Kempes'in golüyle 1-0 önde kapasa da Hollanda bitime sekiz dakika kala Nanninga ile skora dengeyi getirmişti. Hatta son dakika içinde Rensenbrink'in şutu direktten dönmese, Arjantin için bir kez daha hüsrarla tamamlanacak bir senaryo yaşanacaktı. Ancak

Hollanda'nın direktten dönen topu, Arjantin'in de talihinin artık döndüğüne işaretledi. Normal süresi 1-1 biten maçta uzatmalara geçildiğinde Kempes, ev sahibini bir kez daha öne geçiriyor, maçın sonlarına gelinirken de Bertoni son sözü söylüyordu. Böylece maçı 3-1 kazanan Arjantin, tarihinin ilk dünya şampiyonluğuna da ulaşıyordu.

Maradona tek başına zirveye taşıdı

Arjantin, 'son şampiyon' unvanıyla ve genç yıldızı Maradona'nın da ilâvesiyle gittiği 1982 Dünya Kupası'ndaysa ikinci turda Brezilya ile İtalya'ya yenilerek büyük hayal kırıklığı yaşayacaktı. 1986'da Meksika'daki turnuvaya gelindiğindeyse tüm futbol dünyası, bir oyuncunun bir takımı nasıl tek başına dünya şampiyonu yapabileceğinin filmini izleyecekti adeta. Aslında o turnuvada Arjantin'in, Maradona hari-

cinde çok da iyi bir kadrosu olduğu söylenemezdi. 1978'deki şampiyon kadrodan geriye sadece Passarella kalmıştı, o da yaşı ve yaşadığı sakatlıkların etkisiyle artık pek forma şansı bulamıyordu. Takımın golcüsü Valdano artık futbol hayatının son demlerini yaşamaktaydı. Takımda Maradona ile Valdano haricinde yıldız statüsünde bir oyuncu da bulunmamaktaydı. Sadece bir yıl önce Independiente'den Nantes'a transfer olmuş Burruchaga'nın birkaç yıl içerisinde önemli bir oyuncu olması bekleniyordu. Takımın geri kalanı nınsa açıkça söylemek gerekirse turnuvadaki en zayıf Güney Amerikalı konumundaki Paraguay'ın kadrosundan pek bir farkı olduğunu iddia etmek güçtü. Buna karşın Meksika'daki turnuvada Maradona müthiş bir liderliğe soyunacaktı. Arjantin, grup maçlarında Güney Kore ve Bulgaristan'ı yenerken, son şampiyon İtalya ile berabere kalıp lider olarak ikinci tura yükselmışti. Burada da ezeli rakibi Uruguay'ı tek golle geçen Tangocular, çeyrek finaldeyse Maradona'nın birini elle, birini ise topu kendi yarı sahasından götürüp beş oyuncuyu çalması sonrasında attığı iki unutulmaz golle İngiltere'yi 2-1 mağlup edecekti. Yarı finaldeki Belçika maçında da yine Maradona

1986'da Maradona adeta tek başına Arjantin'i dünya şampiyonu yapmıştı

sahne alıyor ve harika iki solo golle takımının 2-0'lık galibiyetinin baş mimarı oluyordu. Federal Almanya ile oynanan final maçındaysa Arjantin 2-0 öne geçmesine karşın Almanlar skoru 2-2'ye getirmiş fakat son dakikalara girilirken Maradona'nın müthiş derinlemesine pasında kaleci Schumacher ile karşı karşıya kalan Burruchaga düzgün bir plaseyle Arjantin'i tarihinin ikinci dünya şampiyonluğuna taşıyan golü kaydetmeyi başarmıştı. Arjantin'in Maradona haricindeki

kadro dezavantajı, sonraki dört yıl içerisinde de pek değişmeyecekti. Passarella ile Valdano artık futbolu bırakmışlardı, yeni yetişen yıldız ise Caniggia idi. Tangocular, bu şekilde katıldıkları 1990 Dünya Kupası'nda tat vermeyen bir futbol ortaya koy-salar da bir kez daha finale kadar gidiyor fakat bu kez Federal Almanya'ya son dakikalarda yedikleri penaltı golüyle 1-0 kaybediyorlardı.

Maradona sonrası, Messi öncesi

1991 senesi, Arjantin futbolu adına üzüntüyü ve sevinci beraberinde getirecekti. Sene başında Maradona'nın kokain kullandığı için futbol-dan 15 ay men cezası alması ne kadar üzücü idiyse, Temmuz ayında, 32 yıl aradan sonra kazanılan Copa America da ülkede o denli büyük sevinç yaratmıştı. Turnuvada gol kralı olan Batistuta ise Arjantin'in Kempes'ten beri aradığı golcüyü sonunda bulduğunu göstermekteydi. Üstelik Arjantin, iki yıl sonraki turnuvada da bu başarısını tekrarlayacaktı. Bu iki turnuvanın arasına, 1992'de ilk kez düzenlenen Konfederasyonlar Kupası şampiyonluğu da eklenmişti. Forvette Ba-

1993'ün Güney Amerika Şampiyonu kadrosu

tistuta ve Caniggia'ya Balbo'nun da eşlik etmesi, orta sahada Redondo ve Simeone gibi iki sert ve teknik oyuncuya sahip olmaları, savunmada Serie A patentli Sensini ve Chamot gibi isimlerin bulunması ve Maradona'nın da ilerlemiş yaşına rağmen cezasını tamamlayıp kadroya katılmasıyla birlikte Arjantin, 1994 Dünya Kupası için doğal favorilerden biri haline gelmişti. Nitekim Tangocular, turnuvaya beklendiği gibi çok iyi başlıyor ve Batistuta'nın hat-trick yaptığı ilk maçında Yunanistan'ı 4-0 yenerken, ikinci maçında da Nijerya'yı Caniggia'nın golleriyle 2-1'le geçiyordu. Ancak bu maç sonrasında nefes açıcı Ephedrine maddesini kullandığı tespit edilen Maradona'nın turnuvadan men edilmesiyle birlikte işler birden tersine dönecek ve gruptaki son maçında Bulgaristan'a yenilen Arjantin, ikinci turda da Romanya'ya 3-2 kaybederek erkenden ülkesinin yolunu tutacaktı. Maradona sonrası ve Messi öncesi olarak adlandırılabilir döneme denk gelen 1998 ve 2002 Dünya Kupalarında da Arjantin beklendiğini bulamadı. Kadrolarına Crespo, Veron, Ortega, Zanetti gibi isimler de eklenmişti belki ama 1998'de çeyrek finalde Hollanda engelini takılırlarken, 2002'deyse ilk tur gruplarında İsveç ile İngiltere'nin gerisinde kalmaktan kurtulamamışlardı. Messi'nin ilk kez boy gösterdiği ve beklendiği kadar şans bulamadığı 2006 Dünya Kupası'ndaysa Arjantin, çeyrek finalde Almanya'ya penaltılarla elenecekti.

Yine Almanlara kaybedilen bir final

2010'da artık Messi dümene geçmişti. Onun haricinde Tevez, Agüero, Milito, Higuain ve Di Maria gibi hücumcularla birlikte Arjantin belki de tarihinin en korkutucu ofansif gücüne sahipti. Geride de Mascherano, Demichelis, Heinze ve Samuel gibi emniyet supapları ol-

duğu düşünüldüğünde, Tangocuların dünya şampiyonu olması için gerekli şartlar sağlanmışa benziyordu. Fakat çeyrek finalde Almanya karşısında yaşanan 4-0'lık bozgun, bir kez daha hayallerin kâbusa dönüşmesine yol açacaktı. Son olarak 2014'teyse daha sağlam bir takım görüntüsü veren Arjantin, ofansif anlamda izleyenleri pek tatmin etmese de kolay gol yemiyordu ve bu şekilde finale kadar gitti. Ancak Almanya ile oynanan ve uzatmalara giden finalde bitime yedi dakika kala Götze'den gelen tek gol, Arjantin'i yine hüsrana baş başa bıraktı. Arjantin, Messi gibi bir değere sahip olduğu bir dönemi, Dünya Kupası kazanmadan geride bırakmak istemiyor. Ancak önünde de bu uğurda son fırsat, 2018 Dünya Kupası olacağı benziyor. Bu kupaya katılmayı da elemelerin bitimine dört maç kala az da olsa zora sokmaları, Tangocuların futbolda hayli büyük bir krizle karşı karşıya oldukları şeklinde yorumlanabilir. Elemelere sahasında Ekvador'a 2-0

yenilerek başlayan Arjantin, sonrasında dışarıda Paraguay'la golsüz, içeride de Brezilya ile 1-1 berabere kalmıştı. Ardından Kolombiya, Şili, Bolivya ve Uruguay'ı yenerek biraz olsun rahatlayan Arjantin, sonraki dört maçta yine galibiyeti unuttu ve deplasmanda Venezüella ve Peru ile 2-2 berabere kaldıktan sonra evinde Paraguay'a tek golle kaybetti, ardından yine deplasmanda Brezilya'ya 3-0'lık sonuçla boyun eğdi. Devamında Kolombiya ve Şili'yi bir kez daha mağlup eden Tangocular, en son Bolivya deplasmanında aldıkları 2-0'lık yenilgiyle birlikte grupta beşinci sıraya indi. Arjantin kalan maçlarında önce Uruguay deplasmanına çıkacak, sonrasında evinde Venezüella ile Peru'yu ağırlayacak ve son olarak da Ekvador'a konuk olacak. Takım bu cendereden çıkmayı başarabilirse ne olursa olsun Rusya'daki turnuvaya en büyük favorilerden biri olarak gelecek fakat aksi bir durumdaysa kim bilir, belki de futbol tarihinin en büyük kırılma noktalarından biri yaşanmış olacak.

SPOR TOTO'DAN TÜRKİYE'YE DESTEK.

Spor kulüplerimize
2 Milyar 632 Milyon ₺

Halkımıza
26 Milyar 633 Milyon ₺

Ülkemize **2.541 adet**
yeni spor tesisi

Vergiler yoluyla hazinemize
15 Milyar 480 Milyon ₺

SPORTOTO
TEŞKİLAT BAŞKANLIĞI

www.sportoto.gov.tr

Babamın öldüğü gün büyüdüm

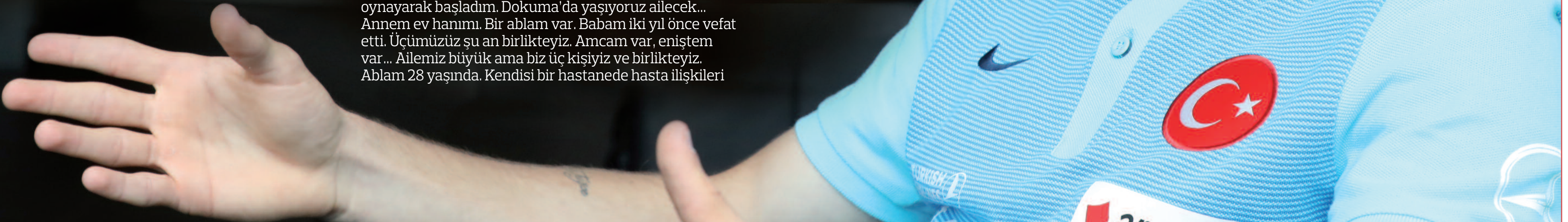
Antalyaspor'un dünyaca ünlü yıldızı Samuel Eto'o'nun "Türk futbolunun gelecekteki yıldızı" olarak işaret ettiği ve "Üç yıl sonra 60 milyon euro edecek" dediği genç oyuncu **TamSaha**'ya konuştu. 16 yaşında babasını kaybeden ve "O günden sonra kötü oynana şansım yoktu" diyen yıldız adayı, hüzünden mutluluğa giden hikâyesini bizimle paylaştı.

Rasim Artagan

E

to'o'nun açıklamalarıyla bir anda günde oturdun. Seni daha yakından tanımak istiyoruz.

21 Ocak 1999 Antalya doğumluyum. U18 Millî Takımı'nda birlikte olduğum kardeşlerim, arkadaşarımla hemen hemen aynı çocukluğu geçirdim. Mahalle aralarında top oynayarak başladım. Dokuma'da yaşıyoruz ailecek... Annem ev hanımı. Bir ablam var. Babam iki yıl önce vefat etti. Üçümüzüz şu an birlikteyiz. Amcam var, eniştem var... Ailemiz büyük ama biz üç kişiyiz ve birlikteyiz. Ablam 28 yaşında. Kendisi bir hastanede hasta ilişkileri

“

Bir insan, kalbinin ekmeğini yer. Hedefine gitmek istiyorsa belli bir süre fedakârlık yapmak zorunda. İnsanlar bir yere gezmeye giderken sen çantanı alırsın idmana gidersin. Aylar, yıllar sonra, insanlar otobüs durağında beklerken sen arabanla evine gidersin. Bir şeyler verirsin, karşılığında bir şeyler kazanırsın.

“

Hayatımda bir dönüm noktası oldu; babamı kaybettim. Babamı kaybettikten sonra çocuk olmayı bıraktım. Çünkü arkama baktığımda bir ailem vardı ve onlara bakmam gerekiyordu. Benim bir şeyler yapmam lâzımdı. Futbola daha da sarıldım.

“

Şimşekspor'da Hüseyin Karacaoğlu Hocam beni çok istedi. Malzeme karşılığında beni transfer etti. Resmen top verdi, beni aldı. Sağ olsun bana çok baktı. Beni hiç dolmuş parasız bırakmadı, aç bırakmadı. Yeri geldi kendi götürdü, getirdi. Bende emeği çok farklıdır. Beni hep oynattı.

“

Babamla Fenerbahçe ve Beşiktaş'a gittim. Gayet de başarılı geçmişti. Ama Antalyaspor ve Antalya'nın büyük iş adamları devreye girdi. "Bu çocuk Antalya'nın çocuğu. Başka bir şehre gidemez" dediler. Hocam da razı geldi. Yetiştirme bedeli verildi ve transferim gerçekleşti.

“

Trabzonspor'u 7-0 yendiğimiz maçta oynadım. O maçta annemin, ablamın gözlerindeki mutluluğu gördüm. İnanın dünya üzerinde başka hiçbir şey önemli değil benim için... Onların mutluluğunu görmek, onları mutlu etmek kadar önemli bir şey yok benim için. 1 numarada her zaman ailem var.

uzmanı olarak çalışıyor. Onun kendine ait bir hayatı var. Ben elimden geldiğince onlara yardımcı olmak için uğraşıyorum. Çocukluğumdan beri tek hayalim onlara güzel bir hayat ve gelecek sağlayabilmektir. Çocukluğum böyle başladı.

Okul hayatını anlatır mısın? Nerede okuyorsun?

Mustafa Adıyaman İlköğretim Okulu'nda 8. sınıfa kadar okudum. Ama 8. sınıftan sonra babamın vefatıyla lise hayatım çok karışık hale geldi. Çok zor dönemlerdi. Babam akciğer kanseriydi. O aralar zor zamanlardı. Okumak gerçekten çok önemli bir şey ama ben bırakmak zorunda kaldım. Çünkü babamın vefatı beni çok etkiledi. Kendimi tamamen futbola vermek istedim. Çok inanıyordum. Futbol öyle bir iş ki, kendi-

nizi tamamen vermeniz ve odaklanmanız gerekiyor. İdmandan sonra okula gittin mi o antrenman yaramıyor, vücuda girmiyor. Çünkü okulda yine yoruluyorsun. Halbuki dinlenmen lâzım. Avrupalı bunu götürüyor çünkü bir düzen var. Ama benim okulumla idmanlarım aynı saatte. Okula gideemediğim için sınıfta kalma durumum oldu. Şu an Açık Lise'ye devam ediyorum. Elimden geldiği kadar sınavlara girmeye çalışıyorum. **Futbola Antalya Kunduspor'da başladığını görüyoruz. Seni ilk kim keşfetti ve elinden tutup futbolcu olma yolunda ilk adımlarını atmanı sağladı?** Fen Bilgisi Öğretmenim Musa Hoca beni futbola başlattı. O zamanlar ilkokul 3. sınıfa gidiyordum. Beni 7 ve 8. sınıfa giden ağabey-

lerle oynatmıştı. Bana, "Seni bir kulübe götüreceğim. Orada oyna. Yavaş yavaş alıştırsın kendini futbola" demişti. Sonra da beni Kunduspor'a götürdü. Ama yaşımda çok küçük olduğum için hiç süre bulamıyordum. O küçük yaşımda tek başıma yollara düşüyor, uzun yollar gidiyordum. Dün gibi hatırlıyorum. Her gittiğim yerde mutlaka bir şeyimi de kaybediyordum. Ama hiç süre alamıyordum. Çok güzel geçmedi o günlerim. **O dönemki altyapı eğitimi zayıf mıydı sence?**

Şimdi ben kendi yaşımdan itibaren konuşabilirim. Bizden önceki ağabeylerimiz daha büyük sıkıntılar çekmiştir. Ama şu an bakıyorum. Kunduspor'daki günlerimle şu anın alâkası yok. Tesisler çok gelişiyor. İlk zamanlar gerçekten zordu. Ama ben zorluğun yüzde 1'ini gördüm. Hatta hiçbir şey görmedim. Benden büyükler neler çekmiş. Ama ben de kendi yaşıma göre zorluk çektim.

Seninle birlikte futbola başlayan birçok arkadaşın futbolcu olamadı. Sen neleri farklı yaptın da futbolcu oldun ve genç Milli Takımlara yükseldin?

Gerçekten çok yetenekli arkadaşlarım vardı. Birlikte şampiyonalara katıldık. Dördüncü olduk, üçüncü olduk, Türkiye çapında derece yaptık. Bir insan, kalbinin ekmeğini yer. Kalp çok önemli benim için. Bir insan hedefine ne kadar kilitlenirse, o kadar başarılı olur. Benim gördüğüm onların hayatı sadece futbol değildi. Futbol, okul, arkadaşlar, sosyal yaşam... Bu bağlamda yaşıyorlardı. Mesela ben çoğu zaman asosyal yaşadım. Biliyorum bu da iyi bir şey değil. Ama bir insan hedefine gitmek istiyorsa belli bir süre fedakârlık yapmak zorunda. Nasıl bir fedakârlık? İnsanlar bir yere gezmeye giderken sen çantanı alırsın idmana gidersin. Bu söylediğim yanlış anlaşılmasın lütfen. Aylar, yıllar sonra, insanlar otobüs durağında beklerken sen arabanla evine gidersin. Bir şeyler verirsın, karşılığında bir şeyler kazanırsın. Böyle

bir şey... O arkadaşlarım çok yetenekliydi fakat bu olaylar onları çok etkiliyordu. Ben de öyleydim aslında. Ama benim hayatımda bir dönüm noktası oldu; babamı kaybettim. Babamı kaybettikten sonra çocuk olmayı bıraktım. Çünkü arkama baktığımda bir ailem vardı ve onlara bakmam gerekiyordu. Benim bir şeyler yapmam lâzımdı. Tabii ki böyle olsun istemezdim ama her şeyde bir hayır vardır derler. Futbola daha da sarıldım.

Allah rahmet eylesin. Baban ne işle meşguldü?

Babam aşçıydı. Antalya'daki otellerde aşçılık yapıyordu. Babam öldükten sonra artık dedim ki benim

kesinlikle hata yapma lüksüm yok. İdmanlarda "Bugün ben istemiyorum, bugün ben yorgunum, arkadaşım kavga ettim" deme lüksüm yoktu. O kötü günden sonra da Allah'a şükürler olsun bugünlere kadar gelebildik. Burası sadece bir başlangıç benim için. Şu an çok başındayım. Ne olursa olsun, ne yaparsam yapayım asla "Ortasındayım; bitiyor" demeyeceğim. Her zaman başında olacağım. Ne zaman futbol hayatımı bitiririm, o zaman benim için bitmiş olur.

Babanı kaybettiğin gün büyüdüğün anladığın kadarıyla...

Evet, babamın öldüğü gün büyü-düm.

“Buralara gelmemde 1 numaralı faktör Samuel Eto'o. Belki beni seviyordu ama altyapıdan birisi geldiği zaman yine böyleydi. İdmandan önce gelir, sarılır, öper. Gençlere sürekli, “Rahat olun, sıkmayın” diyor. İdmanda kendi atacağı golü atmıyor, topu bana çıkarıyor. Benim o vuruşu yapmamı istiyor.

“16 yaşında TFF 1. Lig'de oynadım. Hami Mandıralı beni aslında ilk keşfeden hocam. 15 yaşında beni A takıma aldı. 15 yaşında ilk kez kampa gittim. Kulübede kimse yokken beni oyuna soktu. Maçtan sonra bana, “Seni profesyonel yapacağım. Ama bir şartım var. Annene ve ablana sen bakacaksın!” dedi.

“Eto'o benim hakkımda harika şeyler söyledi. Bu saatten sonra kötü performans gösterme lüksüm yok. Bu sözlerden sonra insanlar daha farklı bir gözle bakacak. En ufak bir yanlışımda, “Bu muymuş?” diyecekler. Bu sözlerden sonra benim daha çok sarılmam, bu sözlerin hakkını vermem lâzım.

“Millî Takım forması çok önemli. Buraya her seferinde ilk kezmiş gibi geliyorum. Benim daha 5 millîliğim var, buradaki bazı arkadaşların 30 millîliği var. Hiçbir zaman, “Ben oldum, çağrılıyorum” demiyorum. Her kampta daha iyi olmam lâzım. Daha aç olmam lâzım. Aç insan her zaman başarıyor.

“Araya iyi paslar atarım. Bunu seviyorum. Topu çok tutmaktansa ikiye birde topu araya bırakmayı seviyorum. Messi mesela bir ters top atıyor, herkes kalıyor. Bu tarzı seviyorum. Fizikimin eksik olduğunu söylüyorlardı. Ama son zamanlarda bunun için ekstra idmanlar yaptım.

“Antalyaspor'da oynamak istiyorum düzenli olarak. Burada iyi performans gösterip kendimi dört büyüklere değil de direkt Avrupa'ya atmak istiyorum. Antalyaspor daha düşük bir takım olsa kendimi önce dört büyüklere atarım. Ama şu an öyle değil. Kendimi Avrupa'ya atarsam daha çok gelişirim.

Antalya Kunduspor'dan sonra Şimşek Gençlik'te oynadın. Nasıl bir altyapı eğitimi aldın? Küçüğüm o zamanlar. Topa vurmak istiyorum ama vuramıyorum. Üzüliyorum. Şimşekspor'da Hüseyin Karacaoğlu Hocam beni çok istedi. Malzeme karşılığında beni transfer etti. Resmen top verdi, beni aldı. Sağ olsun... Orada hayatım şekillenmeye başladı. 12 yaşındaydım ama U13'te oynuyordum. Sağ olsun Hüseyin Karacaoğlu Hocam bana çok baktı. Çok uzaktı yol. İki otobüs değiştirerek gidiyordum. Bir de ekstra yürüyordum. Antalya'nın da mesafeleri var biliyorsunuz. Benim oturduğum yer uzaktı. O zamanlar dolmuş falan her yere gitmiyordu. Beni dolmuş parasız hiç bırakmadı sağ olsun. Orada hiç aç bırakmadı. Yeri geldi kendi götürdü, getirdi. Bende emeği çok farklıdır. Beni hep oynattı. Hiç unutamayacağım insanlardan birisidir. Amatör kulüplerde alt yapılar çok zordur. Antalyaspor'da daha basitti. Çünkü neden? Takım iyi. Ama amatörde öyle değil. Türkiye dördüncüsü olduk. Beni her yere götürüyordu. Ben de kendisini hiç mahcup etmedim. Hâlâ arar sorarım. Böyle insanları kaybetmemek lâzım. Şimdi çok insan var hayatımda. Daha da olacak. Ama böyle insanları asla unutamam. Bende yeri

çok başkadır. **2012 yılında Antalyaspor'a geçtiğini görüyoruz. Transferin nasıl gerçekleşti? Antalyaspor'daki altyapıyı anlatır mısın?** Bazı olaylar oldu. Babamla Fenerbahçe ve Beşiktaş'a gittim. Bizi çağırmişlar, uçak biletlerimizi almışlardı. Gayet de başarılı geçmişti. İki takım da o zamanlar Hüseyin Hocama, “Yetiştirme bedelini verelim, bize gelsin” demişlerdi. Ama Antalyaspor orada çok güzel devreye girdi. Antalya'nın büyük iş adamları devreye girdi. “Bu çocuk Antalya'nın çocuğu. Bu çocuk başka bir şehre gidemez. Antalyaspor'da oynayacak” dediler. Hocam da razı geldi. Hocama o yetiştirme bedeli verildi ve transferim gerçekleşti. Şu an her şey çok güzel. Ekmeğimi buradan kazanıyorum. Benim kulübüm. Ben Antalyalıyım ama burada yapmacık olmaya da gerek yok. Çok sıkıntı da çektim. Zaten hiçbir şey de kolay olmuyor. Sıkıntı çekmeden, problem yaşa-

madan bir yerlere gelinmiyor. **Çok özel değilse sıkıntıları öğrenebilir miyim?** Bunu herkes yaşıyor. O dönemde maddi olarak çok büyük sıkıntılar oluyordu. Babam aşçıydı. Otellerde 6 ay sezon oluyordu. Geri kalan 6 ayda iş olmuyordu. Sıkıntılar oluyordu. Ailevi olarak sıkıntılar yaşıyorduk. Babamın vefatının ardından çok daha farklı sıkıntılar oldu. Ama 6 ay sürdü. Allah bence bir insana çekebileceğinden daha fazla yük vermiyor. Allah'a şükür 6 ay sonra her şey yoluna girdi. **Burada belki de başka bir mesaj vardır. Bak sen ne günler, ne zorluklar yaşamışsın; gün gelecek belki çok daha farklı yerlerde olacaksın. Belki de sana, “Bugünleri unutma sakın” deniyordur...** Kesinlikle o günler unutulmaz. Bayağı zor günlerdi. Ailevi olarak çok sıkıntılar çektik. O yüzden hayatta ailem birinci sıradadır. Annem ve ablamla biz kader ortağıyız. Her şeyi birlikte yaşadık. Her sorunu birlikte aştık. Trabzonspor'u 7-0

yendiğimiz maçta oynadım. O maçta annemin, ablamın gözlerindeki mutluluğu gördüm. İnanın dünya üzerinde başka hiçbir şey önemli değil benim için... Onların mutluluğunu görmek, onları mutlu etmek kadar önemli bir şey yok benim için. Benim için onlar çok değerli. Onların mutluluğu benim için çok değerli. 1 numarada her zaman ailem var. **Antalyaspor'un U21 takımında forma giyiyorsun. Geçen sezon Trabzonspor'u 7-0 mağlup ettiğiniz maçta kariyerinde ilk kez Süper Lig'de forma giydin; oyuna 72. dakikada Serdar Özkan'ın yerine dâhil oldun. Süper Lig'de forma giymek nasıl bir duygu?** Soyunma odasına girdiğimde formamı gördüm. Arkasında “Doğukan” yazıyordu. Resmen ilk başta sorduğunuz Kunduspor sorusunu yaşadım. Kunduspor günlerim aklıma geldi. Çektiğim sıkıntılar bir bir o formanın üzerinde gözümün önüne geldi. Zaten o an öyle şeyler hissettim ki... İlk futbola başladığım

günle şu an arasına baktım, tüyle-
rim diken diken oldu. Benim bura-
lara gelmemde 1 numaralı faktör
Samuel Eto'o... Eto'o'yu ne olursa
olsun hiçbir zaman unutamam. Şu
an buradaysam, sizinle bu röportajı
yapabiliyorsam bana o güveni
verdiği içindir. Beni o kadroya dâhil
eden hem hocamız hem de
Eto'o'dur... O zamanlar ikisi birlik-
teydi... Eto'o kesinlikle unutulmaz.
Bakıyorum, bu adam Türk değil
yabancı. Ve herkese böyle. Bir tek
bana değil. Belki beni seviyordu
ama altyapıdan birisi geldiği zaman
yine böyleydi. Sadece bana olsa
tamam. Ama herkese böyle bir
adam. İdmandan önce gelir, sarılır,
öper... Herkese bunu yapıyor. Genç-
lere sürekli, "Rahat olun, sıkmayın"
diyor. Mesela pas Eto'o'ya geliyor. O
hiç bekletmeden çevresindeki genç
oyuncuya atıyor. "Genci bir göreyim,
ne yapıyor" diye düşünüyor.

O 7-0'lık maça çıktıysam 1 numaralı
faktör Eto'o'dur. Tabii oraya gelene
kadar U21 hocalarım var; Aşkın
Ayaz Hocam var. Çok katkısı oldu.
Aşkın Hocam U19'da oynarken beni
U21'e alan hocaydı. Bana güveniyor
ve U21'e alıyor. Her şey orada başlı-
yor aslında. Eto'o orada görüyor
beni. "Bu çocuk A takıma çıkmalı"
diyor. O günden sonra beni A ta-
kıma alıyorlar. İdmanlardaki
performansım, beni özel olarak ça-
lıştırması... İnternette bir video var,
görmüşsünüzdür. Eto'o ile ben çalı-
şıyoruz. O gördüğünüz sadece bir
video... Onun gibi bir sürü çalıştık.
Sadece birini çektiler. Şut çalıştırı-
yor. Mesela idman maçındayız, çok
ciddi geçiyor. Kendi atacağı golü
atmıyor, topu bana çıkarıyor. Benim
o vuruşu yapmamı istiyor. Vuruşu
yaptığımda da "Sana daha önce öğ-
rettiğim buydu işte" diyor. Ben onun
gösterdiği şekilde bir vuruş yaptı-
ğım zaman, "Bak gördün mü, oluyor
işte" diyor. İdman maçındaki o cid-
diyette bize bu imkânı verebilen bir
adam. Ona çok duacıyım. Annem de
ablam da çok duacı... Onlar da bili-
yor ki Eto'o olmasaydı böyle bir or-

tamın içinde bulunamazdık. Son
yaptığı şey gerçekten inanılmaz...
**Eto'o'nun adı ilk anıldığı zaman
hatırlarsın kimse inanmadı. Dün-
yanın en büyük futbolcularından
biris, sanki Antalya'da doğmuş.
Şehri çok sahiplenmiş. Ve bu anlat-
tıklarını da düşününce insan daha
da çok şaşıyor.**

Eto'o inanılmaz bir karaktere sahip.
Size başka bir şey daha söylemek
istiyorum. Ben TFF 1. Lig'de de maça
çıktım. Elazığspor maçında oynadım.
16 yaşında TFF 1. Lig'de oynadım.
Hami Mandıralı beni aslında ilk
keşfeden hocam. 15 yaşında beni
A takıma aldı. 15 yaşında ilk kez
kampa gittim. Beni gördü, "Döndü-
ğümüz zaman seni profesyonel
yapacağım" dedim. Bugüne kadar
hiçbir hocamdan böyle bir samimi-
yet görmedim. Genelde hocalarımız
mesafelidir. Onlar taktığı verir ve
bırakır. Ama Hami Hocam gelip beni
öpüyor, destek oluyordu. İki oyuncu
sakatlanmıştı. Hami Hocam beni
kampa aldı. Kulübede kimse
yokken beni oyuna soktu. Maçtan
sonra bana, "Seni profesyonel
yapacağım. Ama bir şartım var.
Annene ve ablana sen bakacaksın!"

dedi. Bana bunu söyleyen ilk kişiydi.
Sonra Hami Hoca ben profesyonel
olmadan iki hafta önce gönderildi.
Yusuf Şimşek geldi. Kendisi geldi-
ğinde İsrail'de düzenlenen U16 Millî
Takım kampına çağırıldım. Ahmet
Ceyhan Hocam çağırdı sağ olsun.
Dönüşümde profesyonel oldum.
Şampiyon olduğumuz sene son
maçta Elazığspor'a karşı Yusuf
Şimşek Hocam beni oyuna soktu.
Antalyaspor ve TFF 1. Lig tarihinde
en genç oynayan oyuncu benim
bildiğim kadarıyla.

**Samuel Eto'o senin için, "Doğukan
Sinik 2- 3 sene sonra 50-60 milyon
euro değerinde bir isim olacak.
Onu, Antalyaspor'un çok önemli bir
değeri olarak görüyorum" dedi. Bu
güzel sözler için ne diyorsun?**

Gördüğüm zaman çok şaşırdım.
Eto'o benim hakkımda harika
şeyler söyledi. Ama şimdi şöyle bir
şey var. Artık bu saatten sonra
benim kötü performans gösterme
lüksüm yok. Bu sözlerden sonra
insanlar daha farklı bir gözle
bakacak. Benim en ufak bir yanlı-
şımda, "Bu muymuş?" diyecekler.
Bu sözlerden sonra benim daha çok
sarılmam lâzım. Bu sözlerin hakkını

vermem lâzım. Bu bilinçteyim.
Baba böyle düşünüyor. Eto'o böyle
düşünüyor. Ama ben böyle düşün-
mezsem yine olmayacak. Baba gibi
düşünmezsem bunu başaramam...

Eto'o'ya "Baba" mı diyorsunuz?

Evet, Eto'o demiyoruz, "Baba" diyo-
ruz. Herkes böyle söyler. O yüzden
ben "Baba"nın söylediği sözleri
unutmayacağım ve kendisini
utandırmayacağım. Bu herkesin
başına gelebilecek bir olay değil.
Bunun değerini bilmem lâzım. Hayal
gibi bir şey bu. Onunla aynı sahada
idman yaptım. Gerçekten çok farklı
bir şey bu... Onu tanıdıktan, onu
gördükten sonra çok şaşırdım.
Bir kez daha onun nasıl Samuel
Eto'o olduğunu anladım.

**Eto'o gibi büyük bir yıldızın senin
için böyle düşünmesi çok güzel
ancak bir o kadar da tehlikeli.
Ki sen de bunu şimdi söyledin,
"Bu saatten sonra kötü performans
gösterme lüksüm yok" dedin.
Kendini koruyabilecek misin?**

Haberleri okurken sosyal medyada
yorumları da görüyorum ister iste-
mez... Çok komik yorum atanlar da
var. Ben, "Tamam futbolcuyum"
diyen, burnu havada bir insan de-
ğilim. Hakkımda çok kötü yorumlar
da geliyor. Ama bunlardan bir şey
çıkartabilmek çok önemli. Birisi
diyor ki, "Sol ayağını kullanamazsa
iş zor..." Ben bundan da bir şey
çıkartıyorum. Demek ki sol
ayağıma daha çok önem vermem
lâzım. Oradaki arkadaş bir şey
görmüş ki bunu söylüyor. Demek ki
benim daha da üstüne koymam
gerekli. Böyle yorumlardan
kendimi bu şekilde koruyabilirim.
İnsanlar ne kadar kötü konuşursa
konuşsun oradan bir şey çıkarmak
önemli. Bu tamamen kişilikle
alâkalı... Ne zaman insanların
düşüncesinden güzel bir şey
çıkartabilirsem o zaman olur.
İnsanların söylediklerini illa kötüye
çekersek olmaz. Çünkü motivasyo-
numu düşürür bu... Buna ne gerek
var ki? Niye düşüreyim motivasyo-
numu? Bu hayatta işimde başarılı

olmaktan başka bir şansım yok.
İnsanlar bilmiyor benim nasıl bir
çocukluk yaşadığımı. Size çok
teşekkür ediyorum. Çok sağ olun.
Beni tanıtmak için bu röportajı
yapıyorsunuz. Bu çok güzel bir şey.
Ama insanlar benim buralara nasıl
geldiğimi bilmiyor. Bazısı diyor ki,
"Eto'o'ya para vermiş bunları
söylemesi için..." Eto'o'nun bu
yaptığı para ya da servetle olabilir
mi ağabey? Böyle bir şey olabilir mi
sence? Böyle bir şey olmaz. Bu
yorumlara karşı bir sıkıntım yok.
Şakalaşmalara karşı hiç alınmam.
Sonuçta Eto'o güzel bir şey söyledi.
Bunun olgunluğunu taşıyamam lâzım.
Baba benim taşıyabileceğimi
düşündüğü için bu sözleri söyledi
bence... Çünkü beni çok iyi biliyor
ve tanıyor. Beni çok seviyor.
Karakter anlamında da beni çok
seviyor. Beni kaç defa yemeğe
götürdü. Bunu kimseye yapmıyor
ama bana yapıyor. Benim bu

olgunluğa sahip olduğumu bildiği
için bu sözleri söyledi. O da emin ki,
ben onu utandırmayacağım. Adı gibi
emin. Çünkü Eto'o çok düşünceli bir
insan. Bunu söylerken bir oyuncu-
nun kaybolabileceğini de tahmin
eder. Söylemezdi... Bence bende
böyle bir şey olacağını düşünmüyor.
Hayatım boyunca zaten baskı
altında futbol oynadım. Hiçbir
zaman kötü futbol oynamaya
şansım olmadı. Çünkü benim
hayatım zaten çok zordu. Hele ki 16
yaşından itibaren kötü futbol
oynama şansım hiç yoktu. Çünkü
babamı 16 yaşında kaybettim.
En kötü bir maçım benim için bitişe
doğru giderdi. Ben hep bu baskıyla
oynadım. Bu baskı hoşuma da gitti
açıkçası. Çünkü baskı olunca daha
iyi performans gösterdim. Herkes
ister ki eline böyle bir fırsat geçsin.
Benim elime bir fırsat geçiyor.
"Baskı altında futbol oynayamıyo-
rum" mu diyeceğim? Bunun baha-

nesi yok. Ben yine iyi olmak zorundayım. Hep iyi olmak zorundayım. Şimdi bir koşuyorsam, iki koşmak zorundayım. Eto'o'nun böyle bir şey söylemesi benim performansımı da arttıracak. Daha da hırslanacağım. Şu an U21 takımındayım. A takım-daydım. Kadrodaki fazlalık sebebiyle U21'e indirildim. Toplam 1.5 senedir A takımdaydım. **Sonuçta bu işler de zamanla oluyor.** Evet, kesinlikle. Ben de böyle düşünürüm. "Biraz daha zamanı var" derim. U21'de iyi maçlar çıkartıyorum ve hocamız da beni görüyor. Beni ara ara çağırıyor. Ben baskıyı seviyorum. Çünkü hayatım boyunca hep bir baskı oldu hayatımda ama kimse bana baskı yapmadı. Ben bu baskıyı kendim yarattım. Kendimi hep zorunlu hissettim. **Geçmişe baktığımız zaman bazı örnekler var. Mesela Hagi de Emre Belözoğlu ile özel olarak ilgilenmişti. Şimdi de Eto'o sana el veriyor. Bu tip örnekler seni motive ediyor mu?** Kesinlikle motive ediyor. İnsan mutlu da oluyor. Ama bu hayatta ne olacağı hiç belli olmaz. Belki bizim bilmediğimiz binlerce çocuğa el verildi ama biz sadece yıldız olan, parlayan çocukları biliyoruz. "Hagi, Emre'ye el verdi" diyoruz çünkü Emre büyük bir yıldız oldu. Emre olmasaydı kimse, "Hagi, Emre'ye el verdi de Emre olamadı" demez. Emre, Emre Belözoğlu olduğu için "Hagi ona el verdi" oluyor. Şu an, "Eto'o bana el verdi" ama ben olur-sam "Eto'o el verdi" olacak. Ama Eto'o'nun binlerce verdiği el var. Kendi ülkesinde 20 yıldır vakfı var. Binlerce çocuğa el veriyor. Eto'o çok büyük bir insan. Ama iş futbolcуда bitiyor. Eto'o sadece gördüğünü söylüyor. Futbolcu gördüğünü uygulamazsa el verdi olmuyor. **U16 ve U18 takımlarında bugüne kadar 5 kez ay-yıldızlı formayı terlettin. Millî Takımlarda forma giymek nasıl bir duygu?** Çocukken çok final maçım oldu. O

büyük bir heyecandı ama bu forma çok başka bir şey. Millî Takım hocalarımız sağ olsun bizi seçiyor. Bu formayı taşıyabileceğimize inanıyor. Her ne kadar kendimiz, "Biz iyiyiz, çağırıyoruz" desek de iş hocamızda bitiyor. O yüzden beni çağırın Ahmet Ceyhan Hocama, beni bu sene iki kez çağırın Vedat İnceefe Hocama çok teşekkür ediyorum. Çünkü bu forma çok önemli. Bunu herkes taşıyamaz. Taşımak isteyen çok insan var. Buraya her seferinde ilk kezmiş gibi geliyorum. Benim daha 5 milliliğim var, buradaki bazı arkadaşların 30 milliliği var. Hiçbir zaman, "Ben oldum, çağırıyorum" demiyorum. Her kampta daha iyi olmam lâzım. Daha aç olmam lâzım. Aç insan her zaman başarıyor. Buraya gelmem çok güzel ama devam ettirmezsem bir anlamı kalmıyor. **Genç bir oyuncu olarak A Millî Takım için neler düşünüyorsun?** Çok farklı bir şeydir o. Şu an bunları hissediyorsam o zaman ne olur düşünemiyorum bile. Emre Mor örneği var. A Millî Takım çok başka bir şey. İnsanın iki dakikada göstereceği performansla hayatı değişiyor. Emre, Dortmund'a A Millî Takım sayesinde gitti. Çok yetenekli. Örnek alıyoruz kendisini. Bence ileride Altın Top ödülleriinde kendisini göreceğiz. Buna yüreктen inanıyorum. Emre Mor oynadığı eski takımında da başarılıydı ama kimse bilmi-yordu. A Millî Takım'da yaptığı iki hareketle Dortmund'a transferini yaptı. Şu an aynı şekilde devam ediyor. Allah bozmasın. En güzel örnek o önümüzde. İnşallah bir gün Fatih Hocamız bizi de çağırır. Hiç belli olmaz. Çünkü Fatih Hocamız gençlere çok önem veriyor. Direkt çağırıyor. Şu an A Millî Takım'a baktığımız zaman 1996, 1995'li oyuncular var. Bu da bize hırs oluyor. Demek ki çağırılıyormuş. Bizde şöyle bir şey var; çağırılma-yınca "çağırmadılar"; çağrılınca "çağrıldım" oluyor, "çağırıldılar" olmuyor. İnşallah o fırsat gelir de de-

ğerlendirirsem bir gün orada olurum. Beş dakikada insanın hayatı değişiyor. İnşallah orada iyi işler yaparım, hocamız beğenir ve devamı da gelir. **Futbol dünyası bugüne kadar silinip giden sayısız genç yetenek gördü. Sen de Türk futbolunun gözbebeği genç yeteneklerinden birisin. Böyle bir tehlike genç ve tecrübesiz oyuncuların yanı başında duruyor. Bu tehlikeden nasıl koruyorsun kendini?** Ben çok tecrübesizim ama bence performans olarak bakmamak lâzım. Yetenekli bir oyuncu gözden düştüğü zaman kimse, "Bu yeteksiz bir oyuncuydu" demiyor. Hep başka olaylar devreye giriyor. Yetenek kaybolmaz, doğustandır. Bir insanın futbol hayatı bitiyor, 20

yıl sonra turnuvada izliyoruz adam hâlâ aynı. Yetenek kalıcıdır. Hep dış etkenler devreye giriyor. Mesela özel hayat... Parayı kazananla kazanmayan arasında çok fark var. Parayı kazanmayan her zaman daha çok koşuyor ve mücadele ediyor. Çünkü o parayı kazanması lâzım. Ama bir insan parayı kazanmışsa rahatlıyor. Hayatımı kazandım diyelim, hoca da beni oynatmıyor, şu psikoloji devreye giriyor: "Hoca kendi bilir..." Bir şeylere sahip olduktan sonra bırakıyoruz ucunu. "Ben buyum" diyoruz. Ama işte bunu demeyen insan Arda Turan oluyor, Emre Çalık oluyor. En üst düzeyde futbol oynuyor. Hâlâ aç, hâlâ hırslı. Yetenekli olmak çok önemli evet ama yetenekli insan sahaya girdiği zaman beyin zaten

yapıyor. Sonuç olarak iyi ya da kötü, yetenekli olduğun zaman skor tabelasını değiştiriyorsan iş bitiyor. Ama saha dışı bence hepsinden önemli. Özel hayat çok önemli. Bir psikoloji var. Ben hiçbir zaman kendime şunu demedim: "Ben şu arabanın sahibi olacağım." Ben o arabanın sahibi olduğum zaman hedeflerim psikolojik olarak bitiyor çünkü. Ama ben iyi oynamayı hedef seçtiysem kendime, o arabadan 10 tane zaten gelecek... O evden 10 tane gelecek... Ama her zaman iyi futbol oynamaya odaklanmamız lâzım. **Her genç oyuncunun kendisine örnek aldığı isimler vardır. "Sen kendine kimleri; neden örnek alıyorsun" diyeceğim ama hiç sormayayım...** Evet, kesinlikle... Samuel Eto'o... **10 numara pozisyonunda oynuyorsun. Kendi mevkiinde örnek aldığın isimler kimler ve neden örnek alıyorsun?** Fenerbahçe'de Alex vardı. Eto'o da çok iyi yapıyor bunu. Forvet ama geriye gelip topu çok güzel dağıtıyor. Onu çok örnek alıyorum kendime. Gollerini çok izledim ama stil olarak onun tarzında olmasam da kendisiyle oynadığım zaman çok uzaklara gitmeye gerek olmadığını gördüm. Harika bir forvet arkası oyuncu. Kimse fark etmiyor bunu. Top alamadığı zaman geri geliyor ve topu dağıtıyor. İdmanda mesela bizi öne yolluyor, kendi geçiyor forvet arkasına. O kadar iyi çeviriyor ki oyunu. Antalyaspor'a gelişinden sonra çok iyi gördüm bunu. Fenerbahçe maçı var mesela... 4-2 kazanmıştık. Yaptıkları inanılmazdı. Serdar Özkan'ı da çok örnek alıyorum kendime. Dünya yıldızı olarak da Arda Turan bu işi çok iyi yapıyor. **Hocaların senin hangi özelliklerini beğeniyor? Neleri eksik görüyor? Bu eksikleri tamamlamak için neler yapıyorsun?** Araya iyi paslar atarım. Bunu seviyorum. Topu çok tutmaktansa

ikiye birde topu araya bırakmayı seviyorum. Messi mesela bir ters top atıyor, herkes kalıyor. Bu tarzı seviyorum. Eto'o ile çok iyi duvar pasları yapıyoruz. Fizikimin eksik olduğunu söylüyorlardı. Ama son zamanlarda bunun için çok çalıştım. Ekstra idmanlar yaptım. Bir şeyler veriyorum, karşılığını alacağım. Şu an fizikimin çok kötü olduğunu düşünmüyorum. Günde iki idmanım var. Mutlaka bu çalışmayı yapıyorum. **Antalyaspor taraftarı ile ilişkin nasıl?** Taraftarla çok iyi bir ilişkim var. Kesinlikle bana sahip çıkıyorlar. Trabzonspor maçında sahaya girdim, taraftar stadı Doğukan diye inletti. Onlar olmasa maçın heyecanı kalmaz. Kimse ateşleme-den oyun bu kadar güzel olmaz. Taraftarımızı çok seviyorum, onlar da beni seviyorlar sağ olsunlar. Eto'o'nun sözlerinden sonra daha çok destek vermeye başladılar. Orada büyüdüm, onlarla aynı yerden geliyorum. Dokuma'da büyüdüm ben. Büyüdüğüm yer harika bir yer değil. Orayı herkes bilir. Lüks bir yer değil. Antalya'nın sakın bir yeri. Oradan çıktım ben. Oradaki taraftarlar da bana sahip çıkıyor. Keşke daha çok oynasam da kendimi göstersem. **Kariyer planlarını öğrenebilir miyim?** Kulübümüze yeni bir tesis yapıldı. Avrupa'daki en iyi tesislere bakıp daha iyisini yaptılar. Kulübümüz çok gelişti. Antalyaspor'da oynamak istiyorum düzenli olarak. Burada iyi performans gösterip kendimi dört büyüklere değil de direkt Avrupa'ya atmak istiyorum. Antalyaspor daha düşük bir takım olsa kendimi önce dört büyüklere atarım. Ama şu an öyle değil. Kendimi Avrupa'ya atarsam daha çok gelişirim. Bazen düşünüyorum, Emre Mor Türkiye'de olsa bu kadar başarılı olabilir miydi? Türkiye'de bir takıma gelseydi başarılı olabilir miydi?

Yarım asırlık 'problem çocuk'

ingiliz futbolu, özellikle 1970'lerin ikinci yarısıyla 1980'lerin ilk yarısında, kulüpler düzeyinde Avrupa'da büyük bir hâkimiyet kurmuştu. Şampiyon Kulüpler Kupası'nda 1976-77 sezonunda Liverpool'un Borussia Mönchengladbach'ı 3-1 mağlup etmesiyle başlayan süreçte 1978'de Liverpool, 1979 ve 1980'de Nottingham Forest, 1981'de Liverpool ve 1982'de de Aston Villa, Kupa 1'de zafere ulaşmış ve Avrupa şampiyonluğu, altı sezon boyunca Ada'nın dışına çıkmamıştı. 1983'te verilen bir yıllık ara sonrasında da 1984'te Liverpool bir kez daha bu kupada zafere ulaşacaktı. Aynı dönemde İngiliz takımları 1976'da Liverpool, 1981'de Ipswich Town ve 1984'te Tottenham ile UEFA Kupası'nı kazanırlarken, 1985'te de Everton, Kupa Galipleri Kupası'nı müzesine götürmüştü. Ancak Liverpool'un Juventus ile Brüksel'in Heysel Stadı'nda oynadığı 1985 Şampiyon Kulüpler Kupası finalinde İngiliz hooliganların çıkardığı olaylar neticesinde 39 İtalyan taraftarın yaşamını yitirmesi hem futbol tarihinin en kara günlerinden birini ortaya çıkarıyor hem de İngiliz futbolu adına bir dönemin de sonuna işaret ediyordu. Zira 'Heysel faciası' üzerine İngiliz kulüpleri beş yıl süresince Avrupa kupalarından men edilecekti. Öte yandan İngilizler, kulüpler düzeyinde Avrupa'da böylesine bir hâkimiyet kurmuşken, bu başarıyı millî takımlar düzeyinde yaşayamamanın da sıkıntısı içerisindeydi. Millî takımları, 1966 Dünya Kupası'nda şampiyon olduktan sonra 1968 Avrupa Şampiyonası'nda üçüncülük elde

İngilizlerin futbol dünyasına sunduğu en aykırı karakterlerden biri olan Paul Gascoigne bu ay 50 yaşını geride bırakacak. Gascoigne'in yarım asırlık çalkantılı yaşam öyküsüyle birçok açıdan büyük bir trajedi örneği.

etmiş, 1970 Dünya Kupası'naysa çeyrek finalde noktayı koymuştu. Bundan sonraysa ne 1974 ve 1978 Dünya Kupalarına ne de 1972 ve 1976 Avrupa Şampiyonalarına katılabildiler. 1980 Avrupa Şampiyonası ile 1982 Dünya Kupası'ndaysa yer aldılarsa da fazla ilerleme gösteremediler. O dönemde Avrupa'da çoğu kulüp takımı kadrosunda nadiren yabancı oyuncu bulundururken, İngiliz takımlarının bünyesinde çok sayıda İskoç, Galli ve İrlandalı oyuncu yer almaktaydı ve kulüp takımlarıyla millî takımın elde ettiği başarılar arasındaki başlıca farkı yaratan sebep de çoğu kişiye göre buydu. Yukarıda listelenen Avrupa kupaları zaferlerinde yıldızı parlayan isimlerden Kenny Dalglish, Graeme Souness, Archie Gemmill, John Robertson, Allan Hansen, Steve Archibald ve John Wark İskoç, John Toshack ve Ian Rush Galli, Steve Heighway, Mark Lawrenson ve Ronnie Whelan İrlandalı, Martin O'Neill

ise Kuzey İrlandalı'ydı. Elbette bu kadrolarda önemli İngiliz yıldızlar da yok değildi. Kevin Keegan, Glenn Hoddle, Trevor Francis, Tony Woodcock, Peter Shilton ve Gary Lineker gibi... Ancak bu isimler yine de millî takımı arzulanan zaferlere taşıyamamıştı. 1986 Dünya Kupası, İngilizler adına önemli bir sınavdı. Zira kupa almalari halinde hem 20 yıllık hasrete son verebilecek hem de Heysel faciasının zihinlerde yarattığı o korkunç tabloyu bir nebze de olsun unutturabileceklerdi. Ne var ki bu kez de çeyrek finalde karşılarına Diego Maradona engeli çıkmıştı ve normal şartlar altında sonuna kadar gidebilecekleri bir turnuvada 'Tanrı'nın Eli' ile 'Dünya Kupaları tarihinin en güzel golü'nün bir araya gelmesi neticesinde yine devre dışı kalmışlardı. Yine de İngilizlerin elinde Hoddle, Robson, Lineker, Beardsley, Barnes ve Waddle gibi oyuncuların oluşan iyi bir kadro vardı ve bu

kadronun, EURO 88'de artık şeytanın bacağına kırmaması bekleniyordu. Ne var ki söz konusu turnuvanın ilk tur gruplarında SSCB, Hollanda ve İrlanda'ya rakip olan İngilizler, oynadıkları üç maçtan da yenilgiyle ayrılarak büyük bir fiyaskoya imza atacaktı. Bu fiyasko sonrasında çoğu İngiliz artık iki yıl sonra İtalya'da düzenlenecek olan Dünya Kupası'ndan da umudunu kesme noktasına gelmişti. Bu, Heysel faciası sonrasında aldıkları ceza tamamlanmadan önce düzenlenecek son uluslararası turnuvaydı ve kulüpler düzeyinde uğradıkları tecridin acısını çıkarmaları için de önlerindeki son şans. Ancak İngilizlerin sınırlarının dışına çıkabilmesi için sıra dışı bir oyuncuya da sanki ihtiyacı vardı. Yakın geçmişte Arjantin, Maradona ile böyle dünya şampiyonu olmuş, hakeza Hollanda van Basten ve Gullit, Fransa da Platini ile böyle Avrupa şampiyonluğuna ulaşmıştı. Zaten

İngilizlerin tek dünya şampiyonluğunda da Bobby Charlton benzer bir role soyunmuştu. Tek başına büyük maç alabilecek, işler kötü giderken bir anda şapkadan tavşan çıkarabilecek bir yıldızdı lâzım olan. Lâkin yıllardır çok sayıda üst düzey oyuncu yetiştirmekte olan İngilizler, bu oyunculardan bir-ikisini belki de o son ve en yüksek seviyeye çıkartamadıkları için uluslararası turnuvalarda hep sukutu hayale uğruyorlardı.

İtalya 90 ile parlayan yıldız

İngilizler beklediği o yıldıza, İtalya 90'da sanki kavuşuyor gibiydi. Takımın orta sahasında hücumaya yönelik görev yapan tıknaz, kırmızı suratlı bir genç, topla her buluşmasında alışılmış İngiliz futbolculardan çok farklı bir stilde olduğunu göstermekteydi. Son derece keskin bir zekâya sahip olan 19 numaralı oyuncu paslarıyla serseme çevir-

diği rakip savunmaları driplingle-riyle de yerlerde süründürebiliyor, uzaktan çektiği sert ve isabetli şutlarla da karşısındaki kalecilerin kâbuslar görmesine yol açabiliyordu. Böylesine zeki ve ele avuca sığmaz bir oyuncuya uzun yıllardır değil İngilizler, Güney Amerikalılar hariç dünyada neredeyse kimse sahip olmamıştı. Bu genç oyuncu, iki yıl önce Newcastle United'dan Tottenham'a geçen ve yavaş yavaş Ada'da adından söz ettirmeye başlayan Paul Gascoigne'den başkası değildi. Yine de İngilizler, Gascoigne'in etkili oyununa karşın turnuvada sonuca gitmekte zorlanıyorlardı. İlk maçlarında İrlanda ile 1-1 berabere kalmışlardı. Ardından da Hollanda önünde golsüz bir beraberlik elde etmişlerdi. Aslında iki yıl önceki Avrupa Şampiyonası'nda bu iki takımla da oynadıkları maçları kaybetmişlerdi ve o bakımdan ensenin fazla da karartılmaması gerekirdi. Nitekim İngiltere son maçında Mısır'ı 1-0 yendi ve grubunu lider tamamladı. Galibiyeti ve liderliği getiren golde Mark Wright'a asisti yapan isim de Gascoigne'di. İngiltere, ikinci turda, bir önceki Dünya Kupası'nda dördüncü olan Belçika ile eşleşirken ortaya yine hayli zorlu bir mücadele çıkmıştı. 90 dakika golsüz tamamlanırken uzatmaların da büyük bölümünde top üç direk arasından geçmemişti. Artık hemen herkesin penaltı atışlarını beklediği esnadaysa Gascoigne kendi yarı sahasından aldığı topla müthiş bir driplinge kalkıyor ve rakip yarı sahanın ortasında deyim yerindeyse "yaka paça" durduruluyordu. Kazanılan frikikte de topun başına geçen Gascoigne, barajın üzerinden ceza sahası içine çok güzel bir şandel pas atacak ve David Platt de bu topu nefis bir voleyle ağlara göndererek İngiltere'yi çeyrek finale taşıyacaktı. Çeyrek finalde de Gascoigne en çok ön plana çıkan isimlerden biri olacaktı. İngiltere'nin, turnuvanın sürpriz takımı Kamerun ile karşı-

karşıya geldiği eşleşmede önce Kamerunlu Milla'ya yaptığı bir müdahale neticesinde rakibinin penaltı ve akabinde gol kazanmasına yol açan Gazza, normal süresi 2-2 biten maçın uzatma bölümündeyse Lineker'ı çok güzel bir arapasma rakip savunmanın arkasına kaçırarak ve golcü oyuncu da Kamerun file bekçisi N'Kono tarafından düşürülünce bu kez İngilizler penaltı kazanacak ve atışı Lineker'ın gole çevirmesiyle de maçı 3-2 galip tamamlayarak yarı finale yükselen taraf olacaklardı. İngiltere, yarı finaldeyse Federal Almanya ile bu kez 120 dakika içerisinde dahi yenilemeyecekti. 1-1 tamamlanan mücadele sonrası penaltı atışlarına geçilmiş, burada da Almanya rakibine 4-3 üstünlük sağlayarak finaldeki yerini ayırmıştı. 1966'daki dünya şampiyonluğu sonrasında İngilizler ilk kez bir Dünya Kupası'nda yarı final oynuyorlardı ve finale çıkmalarına da ramak kalmıştı. Ancak o son keredede talih, İngilizlerden yana değildi. Maçta hafızalara en çok kazınan görüntülerden biriyse, uzatmaların başlarında sarı kart görüp cezalı duruma düşen Gascoigne'in uzun süre gözyaşları içerisinde maça devam etmesiydi. İlginçtir, bu durum, genç oyuncunun ülkesindeki popüleritesinin de bir anda

katlanarak artmasına yol açacaktı. En nihayetinde İngiltere, İtalya 90'ı dördüncülükle tamamlamıştı. Kupa bir kez daha hayallerde kalmıştı belki ama sonuçta son 24 yılın en iyi derecesi de elde edilmişti. Gözlerin üzerine en çok çevrildiği isimse hiç şüphesiz Gascoigne'di ve toyluk dönemindeki oyuncunun yakın gelecekte yeterli tecrübeyi kazanması sonrası İngilizler için Dünya Kupası'nın artık hayal olmaktan çıkabileceğini düşünenlerin sayısı hiç de az değildi.

Sorunlarla geçen çocukluk yılları

Bu noktada isterseniz filmi en başına saralım ve Gascoigne'in İtalya 90'a gelene kadar yaşadıklarını kısaca hatırlayalım. 27 Mayıs 1967'de Gateshead'de doğan Paul John Gascoigne, adını ünlü Beatles grubunun üyelerinden Paul McCartney ve John Lennon'dan almıştı. Yoksul bir ailenin çocuğu olan Gascoigne'in babası inşaat, annesi ise fabrika işçisiydi. Kısmen yoksulluğun da etkisiyle sorunlu bir çocukluk geçiren Gascoigne'in yaşantısının bu erken döneminin aslında sonrası için bir ayna görevi göreceğini o günlerde elbette kimse bilemezdi. Gascoigne'in babası sara hastasıydı ve ara ara krizler geçirmeye de baş-

lamıştı. Bu durumun da küçük çocuğun psikolojisi üzerinde olumsuz bir etkisi olduğu yadsınamazdı. Daha da kötüsü, Gascoigne 10 yaşındayken, yakın bir arkadaşının kardeşinin bir arabanın çarpması sonucunda ölmesine tanıklık etmişti ve bu da onun ruh sağlığını hayli olumsuz yönde etkilemişti. Birkaç yıl sonraysa bir başka arkadaş bir inşaatta çalışırken geçirdiği iş kazasında hayatını kaybettiğindeyse belki de Gascoigne'in zihninde oluşan yaralar artık onarılamaz hale gelmişti. Gascoigne, 15 yaşına geldiğinde ailesine maddi destek sağlama gayesiyle profesyonel futbolcu olmaya karar verecekti. Aslında Gazza yaklaşık iki yıldır Newcastle United'ın altyapısında yer almaktaydı. Ancak disiplinsizliği ve fazla kiloları nedeniyle hocalarının kendisinden pek ümitli olduğu söylenemezdi. Fakat mevzubahis kararı vermesi sonrasında Gascoigne, işini azıcık ciddiye alması halinde yapabileceklerinin çok ama çok fazla olduğunu kısa süre içinde gösterecekti. 17 yaşındayken Newcastle genç takımı ile gençler düzeyindeki Federasyon Kupası olan FA Youth Cup'ı kazanan Gazza, 18'ine geldiğinde de Newcastle'ın A takımına yükselecekti.

Genç yaşta transfer rekortmeni

1985-86 sezonu, genç oyuncunun Newcastle'da geçirdiği ilk tam sezonu olurken, siyah-beyazlı takım ligi orta sıralarda bitirse de dokuz gol atan Gazza, ülkede en çok parlayan gençlerden biri haline geliyordu. Gascoigne aynı zamanda takımının Beardsley'den sonra en skorer ikinci oyuncusuydu. Sonraki iki sezonda da Newcastle orta sıralardan kurtulamazken, Gascoigne gelişimini sürdürüyordu. Bunun neticesinde de 1988 yazında Tottenham, 21 yaşındaki oyuncuyu, o zamanın Britanya transfer rekoru olan 2.2 milyon sterlin karşılığında renkle-

rine bağlayacaktı. Gascoigne'in Tottenham'daki ilk sezonu da parlak geçmişti. Yeni takımında direkt ilk 11'de görev yapan Gazza, ligde altı kez fileleri havalandırarak Tottenham'ın sezonu altıncı sırada bitirmesine katkıda bulunmuştu. Bu performansı sayesinde 14 Eylül 1988'de ilk kez A millî takım formasını da sırtına geçiren Gascoigne, İngiltere adına ilk golünü ise 26 Nisan 1989'da, Dünya Kupası elemelerinde Arnavutluk'a karşı atacaktı. Ertesi sezon da Gascoigne, İngiltere Ligi'nde mevkiinin en etkili oyuncularından biri olmayı sürdürüyor, Tottenham da ligi üçüncü sırada bitiriyordu. Zaten sonrasında, biraz önce değindiğimiz Dünya Kupası gelecek ve Gazza'nın adını artık dünya ezberleyecekti. Özellikle o dönem futbolun NBA'i konumunda olan Serie A'dan da birçok kulüp, Gascoigne'i İngiltere'den İtalya'ya getirebilmek için kolları sıvamıştı. 1990-91 sezonu, Gascoigne'in kariyerindeki belki de en etkili olduğu birkaç sezondan biriydi. Ligde ve kupalarda takımı adına 19 gol atan Gazza, Tottenham'ın Federasyon Kupası'nda finale çıkmasında da Gary Lineker ile başrolü paylaşıyordu. Sezonun sonu yaklaşırken ise uzun süredir beklenmekte

olan transfer nihayet resmîyet kazanıyor ve Lazio kulübü, Gazza'yı 8.5 milyon sterlin karşılığında transfer ettiğini ve yıldız oyuncunun, 1991-92 sezonundan itibaren formalarını giyeceğini açıklıyordu.

Sakatlık sorunları başlıyor

Ne var ki bu açıklamadan kısa bir süre sonra Tottenham ile Nottingham Forest arasında oynanan Federasyon Kupası finali, bu planların altüst olmasına yol açacaktı. Gazza, maçın başlarında çok ağır bir sakatlık geçirerek sahayı sedyeye terk etmek zorunda kalıyordu. Hastanede yapılan kontrollerde dizindeki çapraz bağların koptuğu ortaya çıkacaktı ki bu, bir futbolcunun yaşayabileceği en zor sakatlıklardan biriydi. Bu sakatlık sonrası Lazio cephesi de transferi dondurmuştu. Talihsizlikler bununla da bitmiyordu. Yıl sonuna doğru antrenmanda dizinden bir sakatlık daha geçiren Gascoigne, böylece tüm 1991-92 sezonunu tek bir maç yapmadan kapatmış oluyordu. Tabii millî takım ile birlikte 1992 Avrupa Şampiyonası'nda yer alma şansını da kaçırmıştı. 1992 yazında Gazza, futbol oynayacak duruma gelmişti. Bunun üzerine de Lazio kulübü tekrar

kendisinin transferi için düğmeye basıyordu. Ancak bu kez tekliflerinde üç milyonluk bir indirim söz konusuydu. Yine de Tottenham kulübü risk almak istemeyerek bu teklifi kabul edecek ve Gascoigne nihayet İtalya yolunu tutacaktı. Fakat bir önceki sezonu hiç maç yapmadan geçirmiş olması ve yeni bir ülkeye gelmesi, sorunlu yapısının da etkisiyle bir araya gelince, Gazza Serie A'ya adapte olmakta zorlanacak ve istikrarsız bir görüntü çizecekti. İlk sezonunda altı çizilecek en önemli anısı, bir derbi maçında AS Roma ağlarına gönderdiği son dakika golüydü ve bu sayede Lazio maçtan beraberlikle ayrılmıştı. Bunun haricinde takımı ligi beşinci sırada tamamlamış ve 16 yıl aradan sonra Avrupa kupalarına katılma hakkını elde etmişti. Bir sonraki sezon, Lazio taraftarı artık lige çok daha alışmış ve diz sakatlığının etkisinden de iyice kurtulmuş bir Gascoigne görmeyi umut ediyordu. Ancak Nisan ayında antrenmanda Alessandro Nesta ile girdiği bir mücadele sonrası bacağının kırılması, Gascoigne'in 'bir türlü istenilen seviyeye gelemeyip en sonunda yitip giden' yıldız adaylarından biri olarak tarihe geçeceğine dair ürkünç bir işaret olarak da görülebilirdi. Sezon sonundaki Dünya Kupası için de şansı zaten yoktu zira kendisinin bir süredir pek formasını giyip katkı veremediği İngiltere, elemelerde Norveç ile Hollanda'nın gerisinde kalarak ABD'deki turnuvaya katılma şansını tepmişti.

İskoçya'da yeniden doğuş

Gascoigne, 1994-95 sezonunda da bir elin parmaklarıyla gösterilebilecek kadar az maça çıkabilecek, en sonunda da Lazio ile yollarını ayırmak durumunda kalacaktı. Bu noktada kendisine yeniden doğma fırsatını sunacak tarafsız İskoçya'nın Rangers kulübü oldu. Kısa süre içerisinde takımın Brian Laud-

rup ile birlikte en önemli iki yıldızından birine dönüşen Gazza, deli dolu kişiliğiyle de yeniden spor-magazin dünyasının en önemli ilgi odaklarından biri haline gelmişti. 30 Aralık 1995'te Hibernian ile oynanan bir lig maçında hakem Dougie Smith'in yere düşürdüğü kartını alıp şakalaşma amacıyla hakeme sertçe göstermesi ve bunun sonrasında da hakemden gerçekten sarı kart görmesiyle bir bakıma Gazza'nın kariyerini özetleyen nitelikte bir ironik enstantaneydi. Gascoigne'in İskoçya'daki ilk sezonunda Rangers lig ve kupa şampiyonluğuna ulaşırken, ligdeki zaferin ilân edildiği maçta yıldız oyuncu hat-trick yapmış, toplamda da tüm kupalarda 19 gol atarak İskoç futboluna damgasını vurmuştu. Burada gösterdiği performansla kendisine yeniden millî takım kapılarını da açan Gazza, böylece kariyerinin sonbaharına yaklaşmaktayken nihayet bir Avrupa Şampiyonası'nda oynama fırsatını da yakalıyordu. Üstelik turnuvaya, İngiltere ev sahipliği yapmaktaydı. Söz konusu 1996 Avrupa Şampiyonası'nda ilk turda İngiltere'nin rakipleri İsviçre, İskoçya ve Hollan-

da'ydı. İngilizler, Gazza'nın ilk on birde sahaya çıktığı ilk maçlarında İsviçre karşısında uzun süre 1-0 önde oynamalarına karşın son dakikada yedikleri golle 1-1'lik beraberliğe razı olmuşlardı. Ezeli rakip İskoçya'yla oynanan bir sonraki maçta da Gazza yine ilk 11'de sahaya çıkıyordu. İngiltere ikinci yarının başlarında Shearer ile 1-0 öne geçerken, bitime 11 dakika kala sahneye çıkan Gascoigne, Anderson'ın kendisine attığı pasta İskoçya ceza sahasına girerken topu Hendry'nin üzerinden sol ayağıyla aşırıacak ve top yere düşmeden sağ ayağıyla çok düzgün vurup kaleyi bularak turnuvanın belki de en güzel golüne imzasını atacaktı. Bu galibiyet sonrasında ritmini arttıran İngiltere, son maçında da Hollanda'yı 4-1 yenerek grubunu lider tamamlıyor ve çeyrek finalde İspanya'ya rakip oluyordu. İspanya ile oynanan çeyrek final mücadelesinde futbol adına pek fazla bir şey ortaya konmayınca 120 dakika boyunca 'gol' sesi çıkmamış ve iş penaltılara kalmıştı. Neticede İngiltere rakibine burada 4-2'lik üstünlük sağlayarak 28 yıl sonra bir Avrupa Şampiyonası'nda son dörde

kalma başarısını gösterecekti. İngilizlerin attığı son penaltıyı da Gascoigne gole çevirmişti. Ancak yarı finalde, tıpkı altı yıl evvel İtalya'daki Dünya Kupası'nda olduğu gibi yine karşılarına Almanya çıkmıştı ve kaderin cilvesine bakın ki, zorlu rakiplerine normal süresi 1-1 biten maçın ardından altı sene önceki gibi yine penaltılarda boyun eğeceklerdi. Gascoigne 11 metreden üzerine düşeni yapmıştı fakat Southgate'in kaçırdığı atış, İngiltere'nin finale seyirci kalmasına neden olmuştu. EURO 96'da sergilediği üstün performans sonrası Gascoigne kulüp kariyerinde de iyi bir sezon geçirecekti. Rangers 1996-97 sezonunda ligi yine kazanıp şampiyonluk serisini dokuza çıkartıyor ve ezeli rakibi Celtic'in bu alandaki rekorunu egale ediyordu. Ayrıca Lig Kupası'nı da müzelerine götürmüşlerdi. Sezonu toplam 17 golle kapatan Gazza da yine takımının kahramanlarındandı.

Skandallar ve tükeniş

Ne var ki, bundan sonrasında Gascoigne futbolundan çok çıkarttığı olaylarla gündeme gelecekti.

1997-98 sezonunun ilk Glasgow derbisinde, Celtic'li Wiegthorst ile girdiği kavga neticesinde beş maç ceza alan hırçın yıldız, bir diğer derbi maçındaysa, önemli bir Pro-testan örgütü olan Orange Order'ın simgelerinden flüte gönderme yaparak Celtic tribünleri önünde flüt çalarcasına bir pantomim gösterisi sergilemiş ve Katolik Celtic taraftarlarını çileden çıkarmıştı. Yaptığı bu hareket öylesine tepki çekmişti ki, IRA tarafından ölümle bile tehdit edilmişti. Bunun da etkisiyle Gazza, İskoçya'da daha fazla kalmadı ve 1998'in Mart ayında İngiltere'ye dönerek Middlesbrough'ya imza attı. O esnada Birinci Lig'de yer alan Boro, Gascoigne'in de son yedi maçtaki katkısıyla sezon sonunda Premier Lig'e yükseldi.

Gascoigne, Boro formasıyla Premier Lig'de geçirdiği ilk sezonda vasatı aşamayacaktı. Alkol bağımlılığı gitgide artan bir problem haline gelmeye başlamıştı. Dahası, sadece alkolle açıklanamayacak kadar ciddi boyutta mental rahatsızlıklar da yaşamaktaydı ve bunlar yakın gelecekte başına büyük işler açacaktı. Bir sonraki sezonun başındaysa, rakibi George Boateng'e dirsek attığı bir pozisyon sonrası kendi kolunun kırılmasıyla Gazza bir bakıma kariyerine noktayı koyma aşamasına geliyordu. Hem sakatlanarak bir müddet sahalarından zaten uzak kalmıştı hem de rakibine karşı son derece gaddarca bir harekette bulunarak itibarını iyice sıfırlamıştı.

2000 yılının başında Gazza, Everton'a transfer olduysa da burada da alkol ve depresyon tedavisi nedeniyle bekleneni veremeyecekti. İki yıl sonunda Everton'dan ayrıldığındaysa kısa aralıklarla Burnley, Gansu Tianma ve Boston United formaları giydi fakat bu üç kulüpte, iki senede topu topu 15 maça çıkabilirdi. 2004'te faal futbol hayatını noktalayan Gascoigne, bir sonraki yıl Kettering Town takımında teknik direktör olarak sahalara

dönmeye çalıştıysa da alkol problemi nedeniyle bu macerası da çok kısa süreli oldu. Alkolizm haricinde bipolar bozukluk ve obsesif-kompulsif bozukluk tedavileri de gören Gascoigne'in futbolu bırakması sonrasındaysa yaşantısı hepten tepetaklak gidecekti. Defalarca alkol nedeniyle rehabilitasyona girdi, bunlardan hiçbir zaman kesin bir fayda görmedi, eski eşiyle, sonraki sevgilileriyle kavga etti, yeri geldi bunları haber yapmaya çalışan gazetecilere saldırdı, gün geldi iflâs etti, vergi borçları yüzünden başı derde girdi, kimi zaman da içkili

halde araba kullanıp karakolluk oldu. Kısacası Gascoigne'in 50 yıllık yaşantısı, aslında İngiliz futbolunun çehresini pozitif anlamda değiştirebilecek potansiyelde bir yıldızken bunu yapmak bir yana kendi hayatında en ufak bir pozitif emare bırakmayan bir müptezele dönüşmenin bir hikâyesi niteliğinde. Kim bilir, belki de Gascoigne'in kendisinden sonraki futbolcu adayları düşünüldüğünde geride bıraktığı en büyük 'pozitif' etki bu hayat hikâyesi olmuştur. Zira bakmayı bilenler için bu hikâyeden çıkartılacak o kadar ibretlik ders var ki...

TÜRKİYE KIRMIZI BEYAZ

Tüm renklere saygılıyız, kırmızı beyaza aşığız.
Milli takımın en renkli destekçisi DYO, ay yıldız başarılar diler.

TFF
Türkiye Futbol Federasyonu
Turkish Football Federation

Pachuca'dan beşinci şampiyonluk

Kuzey ve Orta Amerika ile Karayipler Futbol Konfederasyonu'nun en prestijli turnuvası CONCACAF Şampiyonlar Ligi'nde zafer, finalde aynı ülkeden Tigres'i geçen Meksika temsilcisi Pachuca'nın oldu. Pachuca kupayı beşinci kez müzesine götürdü.

Belki de Arjantin ve Brezilya'nın uzağında kaldığından, Amerika kıtasının bu taraflardan daha az takip edilen bölümünde, yani Kuzey ve Orta Amerika ile Karayipler'de en prestijli kulüp organizasyonu bu sene 52'nci kez oynandı. Yeni adı ve formatıyla dokuzuncusu düzenlenen CONCACAF Şampiyonlar Ligi'nin iki ayaklı finali iki Meksika takımının, Tigres ve Pachuca'nın duellosuna sahne oldu. Beşinci şampiyonluğunu kovalayan Pachuca, daha önce uluslararası arenada kupa kaldırmayı başaramamış Tigres'i rövanşın bitimine sekiz dakika kala attığı golle geçti. Turnuva 2 Ağustos 2016'da, 12 ülkeden 24 takımın katılımıyla başladı. Meksika ve ABD'nin

dörder takım gönderdiği organizasyonda, kalan 16 kontenjanı Kanada, Kosta Rika, Honduras, Guatemala, Panama, El Salvador, Nikaragua, Belize, Trinidad Tobago ve Haiti paylaştı. 24 takım, sadece birincilerin yoluna devam edebileceği zorlu grup aşaması için üçerden sekiz gruba ayrıldı. A Grubu'nun kâğıt üzerindeki

favorisi Nacional, Honduras'tan Progreso ve Trinidad Tobago'dan W Connection ile oynadığı dört maçta üç galibiyet alarak, beklenildiği gibi yoluna devam etti. UNAM kısaltmasıyla da tanınan Meksika ekibi, zayıf W Connection deplasmanında çıktığı ilk maçta dört gol attı, fakat yenen iki gol can sıkıyordu. UNAM, ikinci maçında bu kez gol yemedi ve Progreso'yu Meksika'da iki golle geçti. Ne var ki, Honduras'ta çıktığı rövanşta 27'nci dakikada öne geçmesine rağmen 57 ve 90+1'de yediği gollerle yıkıldı. 20 Ekim'deki son maçına çıkarken W Connection'ı yenmek zorunda kalan Nacional, bunu 8-1'lik muhteşem skorla başarak adını çeyrek finale yazdırdı. ABD'den Portland Timbers, Kosta Rika'dan Saprissa ve El Salvador'dan Dragon'u buluşturan B Grubu, ilginç sonuçlara sahne oldu. Grup birinciliği için çekişmesi beklenen iki ekipten, Saprissa, Portland'ın ABD'de ancak 90'uncu dakikada attığı golle 2-1 yenebildiği zayıf Dragon'u Kosta Rika'dan 6-0'lık hezimetle yolladı. Ancak bir hafta sonra bu kez El Salvador'da çıktığı maçta gol atamayınca iki puandan oldu. Bu yüzden, artık Portland ile oynayacağı iki maçtan en az birini kazanmak zorundaydı. Bu galibiyeti de evindeki maçta, üstelik iki kez geriye düşmesine rağmen 4-2'lik skorla aldı. Portland, Dragon'u deplasmanda 2-1 yenince, gruptaki son maç, final niteliği kazandı. Ev sahibi Timbers, kazanmak zorunda olduğu maçın 23'üncü dakikasında Blackburn'ün attığı golle geriye düştü. 57'de McInerney skora denge getirdi ama Saprissa kalan bölümde kalesini gole kapatmayı bildi ve 1-1'lik beraberlik sayesinde, Portland Timbers'tan bir puan fazla topladığı

grubu birinci bitirip son sekize kaldı. Grup aşamasını 12 puanla bitirebilen iki ekipten biri olan Vancouver Whitecaps, C Grubu'nda ABD'den Kansas City'yi evinde 3-0, deplasmanda 2-1, Trinidad Tobago'dan Central'i de deplasmanda 1-0, evinde de 4-1'le geçti. Kansas City, Vancouver ile oynadığı ikinci maçı 90+3'te gol yiyerek değil gol atarak bitirseydi bile çeyrek finale çıkamayacaktı. Zira grubun zayıf takımı Central ile deplasmanda 2-2 berabere kalarak rakibinin sıfır çekmekten kurtulmasını sağlamıştı. Bu yüzden de içeride Central karşısında aldığı 3-1'lik galibiyetin bir faydası olmadı. Grup aşamasının kayıpsız diğer ekibi D Grubu'nda mücadele etti. Panama temsilcisi Arabe Unido,

grubun diğer favorisi Meksika ekibi Monterrey'in yanı sıra sıfır çekeceğinden şüphe duyulmayan Haiti takımı Don Bosco ile kozlarını paylaştı. (Haiti futbolunun hâlâ depremin yaralarını sarımakla uğraştığını hatırlatalım.) Grubun iki favorisi de Don Bosco'dan altışar puan aldı. Arabe Unido, Monterrey'i deplasmanda 3-1 yenerek elde ettiği büyük avantajı içeride aldığı 2-1'lik galibiyetle taçlandırdı ve 12 puanla adını çeyrek finale yazdırdı. Kupanın en zayıf takımı olan Belize temsilcisi Police United ile E Grubu'na düşen iki şanslı takımdan Meksika ekibi Pachuca, Honduras ekibi Olimpia ile oynadığı iki maçtan dört puan çıkarak grup birinciliğini aldı. Pachuca, Police United karşısında evinde 3-0 kazandıktan sonra deplas-

man'da 2-1 yenilerek çeyrek finale yazdırdı. Grup aşamasının kayıpsız diğer ekibi D Grubu'nda mücadele etti. Panama temsilcisi Arabe Unido,

En iyiler

Yaklaşık dokuz ay süren organizasyonda oynanan 62 maçta tam 197 gol atıldı ve maç başına 3.18'lik bir ortalama yakalandı. Şampiyonlar Ligi'ni sekiz golle bitiren 21 yaşındaki Pachuca forveti Hirving Lozano hem gol kralı oldu, hem de turnuvanın en iyi genç futbolcusu seçildi. Şampiyonluğu getiren golün sahibi, Arjantinli Franco Jara ise turnuvanın en iyi futbolcusu ödülüne layık görüldü. Turnuvanın en iyi kalecisi ödülü de şampiyon takımın kalesini koruyan Alfonso Blanco'ya gitti. ABD ekibi FC Dallas ise Fair-Play ödülünün sahibi oldu.

manda aldığı 11-0'lık acımasız skorla da hatırlanacak. Grup aşamasını 23 gol yiyerek bitiren Police United, tek golünü evindeki Olimpia maçının 6'ncı dakikasında attı ancak öne geçtiği maçı 5-1 kaybetmekten kurtulamadı. F Grubu, ABD'den New York Red Bulls, Guatemala'dan Antigua ve El Salvador'dan Alianza'yı buluşturdu. Kâğıt üzerindeki favori NY Red Bulls, gruptan yenilgisiz çıktı ama iki rakibini de deplasmanda yenmeyi başaramadı. MLS takımına çeyrek finali getiren, içerideki 3-0'lık Antigua ve 90'da gelen golle 1-0 kazanılan Alianza maçları oldu. Alianza, lider NY Red Bulls'un üç puan gerisinde kalınca turnuvaya grup aşamasında havlu attı. Meksika temsilcisi Tigres'in Kosta Rika'dan Herediano ve Panama'dan Plaza Amador ile bulunduğu G Grubu'nda asıl mücadele, bir anlam ifade etmeyen ikincilik için yaşandı. Tigres, Plaza Amador deplasmanında aldığı

1-0'lık yenilgi dışındaki üç maçını da kazandı ve dokuz puanla gruptan birinci çıktı. Herediano ve Plaza Amador dört puan ve -3 averaj elde ederken, iki takım arasında oynanan iki maçta galibiyet alabilen tek taraf Herediano, grubu ikinci bitirmekle teselli buldu. H Grubu, düğümün son maçta çözüldüğü gruplardan biriydi. ABD temsilcisi FC Dallas, Nikaragua'dan Real Esteli'yi evinde 2-1 yenip deplasmanda 1-1 berabere kaldı. Guatemala temsilcisi Suchitepequez de Real Esteli'yi evinde 1-0 yenip deplasmanda 1-1 berabere kalınca, iki favori arasında oynanacak son iki maç iki ayaklı bir final haline geldi. ABD'deki maç 0-0 biterken, Suchitepequez Guatemala'daki maçın 6'ncı dakikasında Akindele'nin kendi kalesine attığı golle öne geçti. Üstelik 22'de Morales farkı ikiye de çıkardı. Ne var ki bu dakikadan sonra işler 180 derece değişti. Dallas 27'de Gruezo, 36'da Hedges,

51'de Harris, 87'de Gonzalez (kk) ve 90'da Lizarazo'nun gollarıyla sahadan 5-2 galip ayrılıp çeyrek finale yükseldi.

ABD'lilerle Meksikalılar hiç eşleşmedi

İki ülkeden de dörder takım mücadele ettiği için, statü gereği ABD ve Meksika ekipleri kuraya aynı torbadan giriyor ve bu sayede aynı grupta mücadele etmiyorlardı. Çeyrek finale üç Meksika iki de ABD takımı kalmasına rağmen, iki ülke ekipleri yine birbirlerine rakip olmadı. Çapraz eşleşmeyle değil, grup birincisi olurken alınan puanlarla belirlenen tabloya göre oluşan çeyrek final eşleşmelerinin ilki, grup aşamasının en iyi birincisi Vancouver Whitecaps ile en kötü birincisi New York Red Bulls'u buluşturdu. ABD'deki ilk maçta öne geçmesine rağmen 1-1'e razı olan Vancouver, Kanada'da henüz 5'inci dakikada üstünlüğü buldu

Gol Krallığı

1. Hirving Lozano	Pachuca	8 gol
2. Franco Jara	Pachuca	6 gol
3. Jose Gonzalez	Á Unido	5 gol
Cristian Techera	Vancouver	5 gol
5. Oscar Guerrero	Alianza	4 gol

ve 76'da Montero ile 2-0'lık skoru ilân ederek yarı finale yükseldi. Grup aşamasının diğer kayıpsız takımı Arabe Unido ise ABD'li rakibi FC Dallas karşısında Vancouver kadar iyi değildi. Panama ekibi, deplasmanda hiç varlık gösteremediği ilk maçı 4-0 kaybetti ve turu mucizelere bıraktı. Dahası evindeki rövanшта Heraldez'in 23'te kendi kalesine attığı gol yüzünden son dakikalara iddiasını tamamen kaybetmiş bir biçimde girdi. 90'da Chen, 90+2'de de Heraldez bu sefer rakip fileleri havalandırarak maçı çevirdi ancak 2-1'lik galibiyet minik bir teselli olmaktan öteye gidemedi. Üçüncü çeyrek final eşleşmesi, Pachuca ile Saprissa'yı karşı karşıya getirdi. Kosta Rika'da oynanan ilk maçta 0-0'la avantaj elde eden Pachuca, Meksika'daki rövanшта çok rahattı. 29'da Guzman, 31'de de Urretaviscaya'nın gollarıyla soyunma odasına 2-0 önde giren Pachuca, ikinci yarıda Jara ve Lozano'yla birer gol daha buldu ve 4-0'lık galibiyetle son dört takım arasına kaldı. Bu seneki turnuvada iki Meksika ekibini buluşturan iki aşamadan

ilki çeyrek finaldi. Son çeyrek final eşleşmesinde Nacional, Tigres deplasmanından 1-1'lik beraberlikle döndü ve evindeki rövanş öncesi avantaj yakaladı. Ne var ki Tigres, rövanшта 33 ve 65'te Damm, 87'de de Quinones ile goller buldu ve 3-0'lık skorla yarı finale yükselen taraf oldu. Tigres, yarı finaldeki Vancouver Whitecaps eşleşmesinin ilk maçını evinde 2-0 kazandı. Rövanшта henüz 3'üncü dakikada Shea ile bulduğu gol sayesinde yarım saat boyunca umutla yüklenen Vancouver, 63'te Gignac, 84'te de Alvarez'den yediği gollerle iki maçı da kaybederek elenmiş oldu. Diğer yarı final eşleşmesindeyse, Pachuca, yine 3'üncü dakikada attığı golle FC Dallas deplasmanında öne geçti ancak ev sahibi ekip 43'te Urriti, 58'de de Acosta'nın attığı gollerle sahadan 2-1 galip ayrıldı. Pachuca, deplasmanda attığı golün değerini, evindeki rövanşın 38'inci dakikasında Jara ile öne geçince daha da iyi anladı. Dahası Lozano 80'de skoru 2-0'a da getirdi. Fakat 86'da Colman farkı bire indirdi ve maçın uzatmalara gitme ihtimali bir

hayli arttı. 30 dakikalık uzatmalara kendilerini hazırlayan ve dualara erkenden başlayan Meksikalı taraftarları sevinçten çılgına çevirense 90+2'de maçtaki ikinci golünü atıp fişi çeken Lozano oldu.

En çok hatalar hatırlanacak

İki Meksika temsilcisi Tigres ve Pachuca, 18 ve 26 Nisan'da iki ayaklı finalde kozlarını paylaştı. Tigres'in ev sahibi olduğu ilk maçın henüz üçüncü dakikasında, Pachuca savunmanın gereksiz faulüyle 35 metreden serbest vuruş kazandı. Lopez kalecinin kapattığı köşeye muhtemelen golle sonuçlanmayacak bir top gönderdi ancak savunmaya çarpan meşin yuvarlak, diğer köşeden ağlarla buluştu. 32'de sağdan gelişen Tigres atağında ise yerden yapılan etkisiz orta, kaleci Blanco'nun ikramıyla Sosa'nın önünde kaldı ve ilk maç bu hatalarla 1-1 tamamlandı. Pachuca'nın ev sahipliğindeki rövanшта hem Tigres kalecisi Guzman, hem de Pachuca kalecisi Blanco, ikişer mutlak gol pozisyonunu önleyerek skorun uzun süre 0-0'da kalmasını sağladı. Ancak 83'te gelişen Pachuca atağında Lozano'nun yaklaşık 40 metre mesafeden çektiği sert ama etkisiz şutu kaleci Guzman sektirdi ve Jara, ev sahibi ekibi öne geçirdi. Tigres'te Gignac 90+4'te savunmanın arkasında bulunduğu topu filelere gönderdiğinde konuk taraftarlar kendinden geçti ancak oyuncunun pozisyonu ofsayttı. Böylece maçı 1-0 kazanan Pachuca, Şampiyonlar Ligi kupasını da kaldırmayı başardı ve 6-16 Aralık'ta Birleşik Arap Emirlikleri'nde düzenlenecek FIFA Kulüpler Dünya Kupası'na bilet alan ilk takım oldu. Tigres ise ilk uluslararası kupa zaferi umutlarını başka bahara bıraktı.

1. Spor ve Kültür Şenliği Riva'da düzenlendi

Bir umut, bir ufuk

Suriyeli ve Türk çocukların kaynaşmasını amaçlayan "Bir umut, bir ufuk" projesi kapsamında TFF ve TOGEMDER işbirliği ile gerçekleştirilen "1. Spor ve Kültür Şenliği" Hasan Doğan Milli Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde yapıldı. Şenliğe katılan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan, "İnsanlık için örnek bir girişim olarak tarihe geçecektir" derken, TFF Başkanı Yıldırım Demirören de "Bugün burada ortaya çıkan geleceğimizin teminatı gençlerimizle Suriyeli çocuklarımızın kaynaşmasına katkı yapacak bu tablo, tüm dünyaya örnek olmalı" diye konuştu.

Suriyeli ve Türk çocukların kaynaşmasını amaçlayan "BİR UMUT, BİR UFUK" projesi kapsamında Türkiye Futbol Federasyonu ve Toplumsal Gelişim Merkezi Eğitim ve Sosyal Dayanışma Derneği (TOGEMDER) işbirliği ile gerçekleştirilen "1. SPOR ve KÜLTÜR ŞENLİĞİ" Riva'daki Hasan Doğan Milli Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde yapıldı. Saat 10.00'da başlayan 1. Spor ve Kültür Şenliği'ne Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan, Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay Kılıç, TFF Başkanı Yıldırım Demirören ve eşi Revna Demirören, TFF Yönetim Kurulu

üyeleri, Kulüpler Birliği Başkanı Göksele Gümüşdağ, Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim ve TOGEM- DER Başkanı Saadet Gülbaran ile davetliler katıldı. 1. Spor ve Kültür Şenliği'nde bir konuşma yapan TFF Başkanı Yıldırım Demirören şunları söyledi: "Sayın Bakanım, sevgili misafirler ve değerli gençler, Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın değerli eşleri Sayın Emine Erdoğan Hanımefendi'nin kurduğu TOGEM- DER ile Türkiye Futbol Federasyonu'nun ortaklaşa düzenlediği, Birinci Spor ve Kültür Şenliği'ne hoş geldiniz. Sizleri Türk futbolunun mer-

kezi Riva'da ağırlamaktan büyük mutluluk duyuyorum. Futbol Federasyonu olarak bizler, tesisleşmeye yaptığımız yatırımların yanı sıra insana yatırım yapmanın ne denli önemli olduğunu çok iyi biliyoruz. Bu yüzden, sosyal sorumluluk projelerinde, farkındalık oluşturmayı bir borç olarak görüyoruz. Zaten sosyal sorumluluk denince ve işin içine çocuklar girince ilgi ve sevgi kaçınılmaz oluyor...

Spor ve de özellikle de futbol bu unsurların en büyük destekçisi ve öncüsüdür. Biz buna yürekten inanıyoruz. Bugün burada ortaya çıkan geleceğimizin teminatı gençlerimizle Suriyeli çocuklarımızın kaynaşmasına katkı yapacak bu tablo, tüm dünyaya örnek olmalı. Biz Aylan bebeği hiç unutmadık, unutturmayacağız. Biz Aylan bebekleri hem yaşatacağız hem de ahlaklı ve geçmişini unutmayan sporcular olarak yetiştireceğiz. Avrupa hem vicdanını hem de sınırlarını kapattığında Türkiye'nin Suriyeli dostlarımızı kucaklamasını da unutturmayacağız. Ve elbette Sayın Cumhurbaşkanımızın mültecilerle ilgili dünyaya örnek olan tavır ve çabalarını da aklımızdan hiç çıkarmayacağız, çıkarttırmayacağız. Değerli konuklar; futbol, her ne kadar rekabetçi bir oyun gibi

görülsede özünde daha çok dayanışmaya, toplum olmaya, birlikte üzülmeye, birlikte sevinmeye yönelik büyük bir ortak paydadır. Bu noktadan hareketle, TOGEM-DER Başkanı Sayın Saadet Gülbaran ile yola çıktık ve 2 yıl önce Eskişehir ve Aksaray'da iki özel eğitim anaokulu ve mini futbol sahaları inşa ettik. Riva'da bir ortaokul inşaatımız devam etmekte. Soma'da da hayatını kaybeden madencilerimizin yakınlarının acılarını bir nebze dindirmek için okul yaptırarak.

Daha geçen hafta Suriyeli misafirlerimizin çocukları için Hatay'da iki saha açtık, çadır ve konteyner kentte kalan konuklarımıza 115 bin de spor malzemesi dağıttık. Bu çalışmalarımız artarak devam edecek. Şunu hatırlatmak isterim ki, Türkiye nüfusunun yüzde 17'sini gençler oluşturuyor. Bu da 13 milyon 'yeni umut, yeni ufuk' demek. Bu kapsamda, 'iyi birey, iyi vatan- daş, iyi sporcu' sloganıyla kurduğumuz gençlik geliştirme ligleri 5 ayrı kategoride devam ediyor. Sevgili misafirler; Türkiye olarak, 2024 Avrupa Futbol Şampiyonası'nı düzenlemeye talibiz. Ve eminiz ki bu turnuvayı alan ilk Müslüman ülke olacağız. Öyle ki bu dev organizasyona, şampiyonluğa oynayacak güçlü bir millî takımla hazırlanmalıyız. Burada aramızda, U14 Millî Takımımıza seçilen, Suriyeli genç bir kardeşimiz var. Adem Metin

Türk... Ona şimdiden yeni Messi gözüyle bakılıyor. Bakanlar Kurulu'nun kararı ve Sayın Cumhurbaşkanımızın imzasıyla Türk vatandaşlığına geçen Adem, inanıyorum ki, A Millî Takımımızda bizim geleceğimiz olacak. Sadece Adem değil tabii başka kardeşlerimiz de aralarından çıkacak. Saygıdeğer Hanımefendi, kıymetli misafirler; daha güçlü Türkiye, daha mutlu gençler için çalışmamıza yılmadan devam edeceğiz. Bu yönde sosyal öncülüğümüz ve yatırımlarımız hep sürecek. Bu organizasyonda emeği geçen başta Sayın Saadett Gülbaran olmak üzere tüm TOGEM-DER ve TFF çalışanlarına, Yönetim Kurulu üyem ve değerli arkadaşım Cengiz Zülfikaroğlu'na, desteklerini esirgemeyen Turckcell'e ve katılımınız nedeniyle sizlere bir kez daha teşekkür eder, hepinize saygılar sunarım..."

Emine Erdoğan: "İnsanlık için örnek bir girişim olarak tarihe geçecektir"

Emine Erdoğan, Nazım Hikmet'in "Dünyayı verelim çocuklara hiç değilse bir günlüğüne" ve Arif Nihat Asya'nın "Ağaç ve çocuk" şiirlerinden dizeler de okuduğu konuşmasında etkinliğin dünyaya örnek olması gerektiğini vurguladı ve şunları söyledi: "Türkiye Futbol Federasyonu ve TOGEM-DER işbirliği ile gerçekleştirilen 'Spor Kardeşliktir' projesi vesile-

siyle bir araya gelmekten büyük bir memnuniyet duyuyorum. Misafirlerimiz olan Suriyeli çocuklarla ülkemiz çocuklarının böyle bir anlamli bir etkinlikte buluşturulması takdire şayandır. Bu güzel mekanı çocuklarımıza açan yetkilileri tebrik ediyorum. Bugün burada çocuklarımıza sadece güzel bir gün değil hayata tutunacakları bir dal veriyorsunuz. Barışa, sevgiye ve dostluğa güzel bir yatırım yapıyor, insanlığın geleceğine tohum ekiyorsunuz. İnanıyorum ki bu yatırım ileride çok güzel meyveler verecek, insanlık için örnek bir girişim olarak tarihe geçecektir."

Kılıç: "Medeniyetimizin başarısı"

Bakan Akif Çağatay Kılıç, Suriye'de 600 binden fazla insanın hayatını kaybettiğini hatırlatarak, "Bugün gerçekten burada ülkenizin, milletimizin ve aynı zamanda medeniyetimizin neleri başardığını, neleri başarabileceğimizin küçük bir örneğini yaşıyoruz. TOGEM, TFF ve paydaşlara teşekkür ediyorum" diye konuştu.

Başlama vuruşunu Emine Erdoğan yaptı

Etkinlikte Şöhretler Karması, Türk ve Suriyeli çocuklardan kurulan minik takımlar ile gösteri maçında karşı karşıya geldi. Karşılaşmanın sembolik başlama vuruşunu Emine Erdoğan yaptı. Şöhret Karması maçının ardından Emine Erdoğan, Bakan Akif Çağatay Kılıç, Başkan Yıldırım Demireren ve protokol heyeti, Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve

Eğitim Tesisleri içerisine kurulan etkinlik alanlarını ziyaret etti. Emine Erdoğan, kurulan çadırların içerisinde yer alan Hat, Ebru, Cam Üfleme stantlarındaki etkinlikleri izledi. Emine Erdoğan, çocuklar ve ailelerinin hatıra fotoğraf isteklerini de geri çevirmedi ve ardından folklor ekibinin gösterisini izledi. Ayrıca 16 takımdan oluşan TFF-TOGEM Futbol Turnuvası gün boyu devam etti ve final maçıyla son buldu. Final maçında Suriye takımı, Türk takımını 3-0 mağlup etti. Şampiyon Suriye takımı, ikinci Türk takımı ve üçüncü takıma kupalarını Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez takdim etti.

1. Spor ve Kültür Şenliği'ne bin Türk, bin de Suriyeli çocuk katıldı ve etkinlik alanlarına kurulan oyun gruplarında keyifli bir gün geçirdi. Etkinlikte; Karagöz-Hacivat, Nasrettin Hoca, İbiş, Maskot Mehteren, Keloğlan, Pamuk Prenses, Sihirbaz, Top Cambazları ve Semazen gösterileri yapıldı. Aktivite alanlarında Hat Sanatı, Cam Üfleme, Ebru Sanatı, Karikatürist, Niyetçi gibi çeşitli etkinliklerle kültür entegrasyonu sağlanması amaçlandı. Konser alanında Jilet Grubu da bir konser verdi. Ayrıca Türkiye Futbol Federasyonu'nun resmi sponsorlarından Turkcell ve Arçelik de gün boyu çeşitli etkinlikler gerçekleştirdi.

TFF

Türkiye Futbol Direktörlüğü

Antrenörler İçin Esenlik ve Çocuk Koruma Standartları

“Gençlik geliştirme program sorumlusu ve antrenörler, oyuncuların olumlu veya olumsuz her türlü gelişiminde önemli bir etkiye sahiptirler. Kazanma arzusu, eğitim sürecinde karakterli oyuncular yetiştirme amacının önüne asla geçmemelidir. Sorumlu antrenörlük gereği, skor değil oyuncu odaklı bir anlayış ortaya konmalıdır.”

1- Çocuk esenliği her skordan değerlidir.

Oyuncuyu deneme süreci bir günden fazla sürecek ise oyuncuya bildirilmelidir. Oyuncunun başka kulübe gitmesine de zaman tanınmalıdır.

2- Antrenörler, sporun saygınlığını, kendi mesleklerinin ve spor ortamlarının onurunu korumalıdır. En yüksek düzeyde etik ve ahlaki davranışlarla başkalarına örnek olmalıdırlar.

12- Yaşları küçültülmüş oyuncular, hem oyuncunun hem de sporun saygınlığının korunması adına kesinlikle oynatılmamalıdır.

3- Antrenörler; madde, doping, alkol ve tütün kullanımının önlenmesinde aktif ve önleyici bir görev üstlenmelidirler. Çocuk ve genç oyuncularla birlikteyken alkol ve tütün kullanımından kaçınılmalıdır.

13- Antrenörün çocuk ve genç oyuncularla özel zaman geçirmesi gerekiyorsa, bu mutlaka gençlik geliştirme program sorumlusuna haber verilerek yapılmalıdır.

4- Antrenörler, kulüp ve TFF'nin tüm statü ve talimatlarına uygun şekilde görevlerini ifa etmeli, çocuk ve genç oyuncuların gelişim düzeyini, okul saatlerini ve sınavlarını dikkate alarak programlama yapmalıdırlar.

14- Çocuk ve genç oyunculara dokunurken, bunun nedenini ve ne amaçla olduğunu anlatın ve yanınızda başkası olsun. Her tür dokunmada gözetilecek tek kural oyuncunun buna ihtiyaç duymasıdır (eğitim, teselli, tebrik, onaylama ve sağlık ihtiyacı gibi).

5- Antrenörler, müsabaka ve yarışma ile ilgili tüm kuralları bilmeli ve oyuncularına öğretmelidirler. Bunu yaparken hiçbir çıkar uğruna ödün vermemeli, onurlu kazanımları hedeflemelidirler.

15- Her oyuncu kendini güvende ve mutlu hissetme hakkına sahiptir. Antrenör çocuk ve genç oyuncularla iletişimin kalitesinden sorumludur, kaliteyi sağlayacak doğru duruşu sergilemelidir.

6- Fair-Play kurallarının her kesim tarafından sporda daha etkin kullanılması için başta antrenörler olmak üzere herkes tarafından çaba gösterilmelidir.

16- Dil, din, ırk, bölgecilik, sosyoekonomik ve ailevi sebeplerden dolayı hiçbir oyuncuya ayrımcılık veya öncelik gösterilmemelidir. Antrenör herkese eşit mesafede olmalıdır.

7- Antrenör, çocuk ve genç oyuculara karşı, tehditkâr, şiddet içeren, küfürlü ve müstehcen konuşmalar veya şakalar yapmamalıdır. Bu tür davranışlarda bulunanlarla ilgili gerekli önlemi almalıdır.

17- Takıma yeni gelen, fiziksel olarak diğer oyunculardan farklı, daha az becerisi olan oyunculara karşı duyarlı olunmalıdır. Her oyuncu değerlidir ve kulanmalıdır.

8- Çocuk ve genç oyuncular ile dostça ancak profesyonel bir iletişim kurulmalıdır. Cinsel içerikli dokunmalar, şakalar ve görüntülerin paylaşımı kesinlikle yapılmamalıdır. Yaşı ne olursa olsun antrenör ile oyuncu arasında duygusal yakınlık yaşanmamalıdır.

18- Çocuk ve genç oyunculara zarar verecek her türlü durum, kulüplerin gizlilik ilkesinden daha önemlidir. Yasal olarak bunları ilgili makamlara iletmek antrenörlerin vatandaşlık görevidir.

9- Antrenörler, sosyal medya üzerinden oyuncularıyla özel iletişim kurmamalıdır. İletişim herkese açık ortamlarda yapılmalıdır.

19- Çocuk ve genç oyuncular ile antrenörün cinsiyetinin farklı olması durumunda, müsabakadan sonra soyunma odalarına girerken 15 dakika fazladan zaman tanınmalıdır.

10- Antrenörler, diğer takımın antrenörleri ile müsabaka öncesi tanışmalı ve el sıkışmalıdır. Bu, müsabakalarda daha olumlu bir başlangıç için oyunculara örnek teşkil eder.

20- Çocuk ve genç oyunculara masaj veya sağlık müdahalesi gerektiğinde iki kişi olunmalı ve ne yapılacağı oyuncuya söylenmelidir.

11- Antrenörler, kulüplerine denenmeye gelen veya gözlemlediği oyuncularla tanışmalı, süreç hakkında bilgi vermeli ve olumlu veya olumsuz kendileriyle ilgili bir değerlendirme yapmalıdırlar. Deneme süreci sonunda kulüp bünyesine alınmama durumu halinde, sebebi oyuncuya net olarak anlatılmalıdır.

21- Her sezon oyuncular için yeni ve adil bir başlangıç olmalıdır. Çocuk ve genç oyuncuların geçmişte yaptıkları unutulmalı yeni gelen profesyonellere aktarılmamalıdır. Oyuncular büyür, gelişir ve değişirler. Spor ortamlarında oyuncuların sicili olmamalıdır. Geçmiş geride bırakmalarına ve ileri gidebilmelerine izin verilmelidir.

Hatay'daki misafirlere saha ve malzeme yardımı

Türkiye Futbol Federasyonu'nun Hatay'ın Yayladağı ve Altınözü ilçeleri ile Güveççi Köyü'nde yer alan çadır kentlerdeki misafirlerin kullanımı için yaptırdığı iki adet futbol sahasının açılışı yapıldı. TFF tarafından hazırlanan 115 bin adet spor malzemesi de Hatay'ın Yayladağı ve Altınözü

ilçeleri ile Güveççi Köyü'nde yer alan çadır kentlerdeki misafirlere dağıtıldı.

Boynuyoğun Barınma Kampı'na halı saha

Altınözü Boynuyoğun Geçici Barınma Merkezi'nde yapımı

tamamlanan sentetik çim sahanın açılış töreninde Suriyeli öğrenciler, Türkçe şarkılar seslendirdi ve gösteri sundu. Konuşmaların ardından protokol üyeleri tarafından açılış kurdelesi kesilirken, açılışta 1000 çocuğa hediye dağıtıldı. 1900 büyük ve küçük top, 30 bin ti-

şört, 1000 atkı, 10 bin şapka, 900 çift ayakkabı, 2500 Millî Takım Nike ürünü dağıtıldı. Hediye dağıtımının ardından Suriyeli izciler küçük bir gösteri yaptı. TFF Dele-

gasyonu, beraberindeki protokol heyeti ve Hatay'da bulunan TFF Temsilcileri daha sonra kampta bulunan anaokulunu ziyaret etti. Programa, Hatay Vali Yardımcısı

Erol Özkan, TFF Genel Sekreter Yardımcısı Mustafa Baltacı, TFF Temsilci İşleri Direktörü Baki Şahin, Yayladağı Belediye Başkanı Mehmet Kalkan, Altınözü Kaymakamı Bülent Uygur, İlçe Jandarma Komutanı Ramazan Uyanık, İlçe Emniyet Müdürü Harun Altan, AFAD İl Müdürü Ömer Akbaş ve çadır kentlerdeki misafirler katıldı.

TFF Temsilci İşleri Direktörü Baki Şahin, açılışta yaptığı konuşmada, burada kalan misafirlere duyarsız kalmadıklarını ve bu kapsamda sahayı yaptıklarını kaydetti. "Herkes için ve her yerde futbol" diyerek sahayı yaptıklarını ifade eden Şahin, misafir çocukların yüzünden mutluluğun, umudun eksik olmaması temen-

nisinde bulundu. Altınözü Kaymakamı Bülent Uygur ise Boynuyğun Geçici Barınma Merkezi'nde 8 bin 50 kişinin kaldığını ve okul çağındaki öğrencilerin eğitimlerine burada devam ettiğini söyledi. Misafirlerin başta sağlık olmak üzere temel ihtiyaçlarının Türkiye tarafından karşılandığını belirten Uygur, onları kardeş olarak gördüklerini dile getirdi.

Kampta beş oyun parkının bulunduğunu anlatan Uygur, "Dört basketbol sahamız var. Futbol sahası önemli bir ihtiyaçtı, tam da bu sırada TFF Başkanı Yıldırım Demirören ve yönetim kurulu, Altınözü ve Yayladağı ilçelerine iki saha yapma kararı aldılar. Onlara çok teşekkür ediyoruz. Bu saha çocuklarımızın yüzünde hoş bir tebessüm oluşturdu" diye konuştu.

Altınözü Belediye Başkanı Rıfat Sarı da savaşın ilk başladığı günden itibaren misafirlerle evlerini ve aşlarını paylaştıklarını belirterek, bu tesisin kazandırılmasında emeği geçenlere teşekkür etti.

Yayladağı'nda 600 çocuğa hediye dağıtıldı

İlçede Bayırbucak Türkmenlerinin kaldığı YİBO konteyner kenti yanındaki araziye yapılan, 50 metre uzunluğunda, 30 metre genişliğindeki sentetik çim sahanın açılış töreninde konuşan TFF Temsilci İşleri Direktörü Baki Şahin, Yayladağı'na TFF Başkanı Yıldırım Demirören'in selamını getirdiğini söyledi. Yayladağı'ndaki konteyner kentte kalan Suriyelilere duyarsız kalamayacaklarını aktaran Şahin, "Herkes için futbol, her yerde futbol diyerek, sizler için futbol sahası yaptık. Sizler için ne yapsak az olacağına inanan bir kurumuz. Bugün buraya sevgili çocuklara, 'Umut etmekten vazgeçmeyin, TFF ve futbol ailesi, sizin hep yanınızda' demek için geldik. Umarız futbol oynarken siz çocukların yüzünde mutluluk, coşku, yaşam sevinci ve umut hiç eksik olmaz. Umuyoruz ki ilerde sizlerin içlerinden Arda Turan, Emre Mor gibi dünya yıldızları çıkacaktır" ifadelerini kullandı.

Yayladağı Kaymakamı Ömer Faruk Yüce de 2011 yılında iç sa-

vaşın başladığı ilk aylarda, evlerini, vatanlarını terk ederek Türkiye'ye gelenlerin ilk sığındığı yerin Yayladağı olduğunu hatırlattı. İlçedeki kampların insanların en temel ihtiyacı olan barınmayı karşılamak üzere kurulduğunu kaydeden Yüce, şöyle devam etti: "Yaklaşık 6 yıldır, 10 bine yakın Suriyeli misafirimiz bu kamplarda barındırılmakta. Bizler de kamu görevlileri olarak, başta Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'dan aldığımız ilhamla, onlara

ev sahipliği yapıyor ve en temel ihtiyaçlarını karşılıyoruz. Suriye'deki iç savaş devam ediyor ve insanların temel ihtiyaçlarının yanı sıra yeni ihtiyaçları da ortaya çıkmıştır. TFF'nin desteğiyle yapılan sahayı bu nedenle çok değerli buluyorum. Biliyoruz ki spor da eğitimin bir parçasıdır." TFF Genel Sekreter Yardımcısı Mustafa Baltacı, Yayladağı Belediye Başkanı Mehmet Kalkan, Altınözü Kaymakamı Bülent Uygur, İlçe Jandarma Komutanı Ramazan

Uyanık, İlçe Emniyet Müdürü Harun Altan, AFAD İl Müdürü Ömer Akbaş ve Suriyelilerin katıldığı programda, konuşmaların ardından protokol üyeleri tarafından açılış kurdelesi kesilirken, 600 çocuğa hediye dağıtıldı. Saha açılışı sembolik penaltı atışı ve protokole Millî Takım forması takdimi ile sona erdi. Yayladağı'na toplam olarak 150 tane büyük, 1900 tane küçük top, 20 bin tişört, 1000 atkı, 10 bin şapka ve 900 çift ayakkabı yardımı yapıldı.

Güveççi Barınma Kampı'na da yardım

TFF Delegasyonu, Hatay ili içinde bulunan Güveççi Barınma Kampı'na da yardımda bulundu. Burada bulunan çocuklara 500 futbol topu, 5 bin tişört, 100 atkı, 1000 şapka, 350 çift ayakkabı, 14 bin 475 parça muhtelif giyim malzemesi, 1000 parça kişisel bakım ürünü, 100 parça da kırtasiye ürünü dağıtıldı.

ŞAŞIRTMAK DOĞASINDA VAR

YENİ
HYPERVENOM

Fatih Terim, U12 İzmir Cup açılışına katıldı

132

Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, Altınordu A.Ş.'nin düzenlediği U12 İzmir Cup açılışına katıldı. Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, İzmir'in Selçuk ilçesindeki İsmet Orhunbilge Tesisleri'nde düzenlenen U12 İzmir Cup açılışında yaptığı konuşmada şunları ifade etti: "Gençler bizim istikbalimiz. Ancak biz sözde değil, gerçekte de bunu kendimize hedef edindik. Altınordu A.Ş.'den yetişen Çağlar Söyüncü ve Cengiz Ünder dâhil bir çok genç oyuncumuzu izliyor, gelişimlerini takip ediyor ve Türk futboluna kazandırmaya devam ediyoruz." Açılıştan önce Altınordu A.Ş.'nin İzmir'in Torbalı ilçesinde inşa edilen Metin Oktay Tesisleri'ni de ziyaret eden Terim, "Böyle tesislerin sayısının artması, Türk futbolunun geleceği açısından

gerçekten çok önemli. Altınordu'yu hem U12 İzmir Cup organizasyonu hem inşa ettiği tesisler hem de Türk futboluna kazandırdığı genç oyuncular nedeniyle tebrik ediyorum" dedi. Altınordu A.Ş. Başkanı Seyit Mehmet Özkan ise "Seramik Altınordu Topu" hediye ettiği Terim'in Türk futbolunun altın sayfalarında imzasının olduğunu hatırlatarak, "Sayın Terim, U12 İzmir Cup açılışına ve tesislerimize gelerek bizleri onurlandırdı. Onun coşkulu ruhu bize de yansıyor. Kendisine katılmalarından ötürü çok teşekkür ediyorum" şeklinde konuştu. Altınordu A.Ş.'nin düzenlediği 4. Uluslararası U12 İzmir Cup'a, 12 ülkeden 17'si yabancı toplam 48 ekip katıldı. Üç gün süren organizasyon, 12 yaş grubunda Avrupa'nın en prestijli turnuvaları arasında yer alıyor.

Spor Toto 2 ve 3. Lig Karma maçları sona erdi

Spor Toto 2 ve 3. Lig'de mücadele eden kulüplerin oyuncularından oluşturulan karma takımların Antalya'da oynadığı karşılaşmalar tamamlandı. Manavgat ilçesindeki Emirhan Spor Kompleksi'nde 18-19 Nisan tarihinde oynanan müsabakaların ilk gününü Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim de yerinde takip etti. Türkiye Futbol Federasyonu'nun tüm Genç Milli Takım ve maç izleme antrenörleri, futbolcuları gözlemlemek üzere Antalya'ya gelirken, çok sayıda kulüp temsilcisi ve antrenörü ile scout da maçları tesiste izledi. İki gün süren etkinlik sonunda, Millî Takımların oyuncu havuzunun genişletilmesi hedeflendi.

133

IFAB Direktörü David Elleray

hakemlere VAR'ı anlattı

134

Uluslararası Futbol Birliği Kurulu (IFAB) Direktörü David Elleray, Türkiye Futbol Federasyonu ve Merkez Hakem Kurulu'nun davetlisi olarak Türkiye'ye geldi. David Elleray, Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde düzenlenen konferansta, Süper Lig hakemlerine Video Yardımcı Hakem Sistemi (VAR) uygulamaları hakkında bilgi verdi. Konferansa başlamadan önce Riva'da bulunan Hakem Geliştirme Kampı'nı da ziyaret eden Elleray, genç hakemlere tavsiyelerde bulundu. VAR konferansını UEFA Yönetim Kurulu Üyesi ve TFF 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Başkanvekili Ali Dürüst, Genel Sekreter Kadir Kardeş, MHK Baş-

kanı Yusuf Namoğlu ile MHK üyeleri de izledi. Ayrıca David Elleray, TFF ve Kulüpler Birliği temsilcileri ile de bir araya geldi. UEFA Yönetim Kurulu Üyesi ve TFF 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Başkanvekili Ali Dürüst, Genel Sekreter Kadir Kardeş, MHK Başkanı Yusuf Namoğlu ile Kulüpler Birliği Genel Sekreteri Mesut Altan ve Genel Sekretervekili Mustafa Eröğüt'ün katıldığı yemekte, fikir alışverişinde bulunuldu.

Çakır ve ekibinin sağlık kontrolleri tamamlandı

UEFA Elit Hakem kategorisinde yer alan FIFA kokartlı hakemlerimizden Cüneyt Çakır ve yardımcısı Bahattin Duran ile Tarık Ongun, FIFA'nın düzenlediği U-20 World Cup 2017 öncesi

Acıbadem Fulya Hastanesi'nde sağlık kontrolünden geçti. FIFA'nın isteğiyle zorunlu olarak yapılan sağlık kontrolünde, detaylı kan tetkikleri yapılan ekip, ortopedi, iç hastalıkları, göz,

kulak burun boğaz, genel cerrahi ve kardiyoloji bölümlerinde muayene edildi. Sağlık kontrolleri, akciğer, kardiyak testleri ve radyolojik kontrollerin yapılmasıyla tamamlandı.

135

Sancaktepe Belediye Spor, kupasını aldı

Spor Toto 3. Lig 1. Grup maçlarını birinci sırada bitirmeyi garantileyen Sancaktepe Belediye Spor, şampiyonluk kupasını aldı. 2017-2018 sezonundan itibaren Spor Toto 2. Lig'de mücadele edecek Sancaktepe Belediye Spor'a kupasını TFF Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez verdi.

EURO 2024 Çalıştayı yapıldı

UEFA, 2024 Avrupa Futbol Şampiyonası'nı düzenlemeye talip olan Türkiye ve Almanya Futbol Federasyonları için bir çalıştay düzenledi. Nyon'da yapılan etkinlikte UEFA yetkilileri tarafından Türk ve Alman temsilcilere, 28 Nisan 2018'de teslim edilecek adaylık dosyasına ilişkin detaylar anlatıldı. Toplantıda Türkiye'yi Futbol Federasyonu Genel Sekreteri Kadir Kardeş ve TFF profesyonelleri temsil etti.

U18'ler Slovakya'da altıncı oldu

Teknik direktörlüğünü Vedat İncefe'nin yaptığı U18 Millî Takımımız, Slovakya Kupası'nda altıncı oldu. Sekiz takımın katıldığı kupada U18 Millî Takımımız; Rusya, Çek Cumhuriyeti ve İrlanda Cumhuriyeti ile birlikte A Grubu'nda yer alırken, B Grubu'nu da Slovakya, ABD, Macaristan ve Belarus oluşturdu. Gençlerimiz turnuvadaki ilk maçında 24 Nisan günü Rusya ile karşılaştı. Modranka Stadyumu'nda oynanan karşılaşmayı Rusya 23. dakikada Ivan Ignatev, 30 ve 34. dakikada Nikita Sergeev, 32. dakikada Danil Utkin, 40. dakikada da Maksim Glushenkov'un gollarıyla 5-0 kazandı. Grubun diğer maçında ise Çek Cumhuriyeti, İrlanda Cumhuriyeti'ni 3-1 mağlup etti. Gençlerimizin 25 Nisan'daki rakibi ise Çek Cumhuriyeti'ydı. Dunajská Stadyumu'nda oynanan maçı U18 Millî Takımımız 18. dakikada Oğulcan Sadiroğlu'nun golüyle 1-0 kazandı. Rusya ile İrlanda Cumhuriyeti arasında oynanan maçın golsüz

sona ermesi, gençlerimize son karşılaşma öncesinde grup birinciliği için bir umut vermişti. Ancak Rusya son maçında Çek Cumhuriyeti'ni 4-1 yenerek 7 puanla grup birinciliğini elde ederken, gençlerimiz de İrlanda Cumhuriyeti'ne 2-1 yenilerek üçüncü sırada kaldı. Dunajská Stadyumu'ndaki maçta golümüzü ilk dakikada Muhayer Oktay atarken, İrlanda Cumhuriyeti'nin gollerini 48. dakikada James McSweeney ve 80+3. dakikada Shoola Ayoola kaydetti. U18 Millî Takımımız, 28 Nisan'da, diğer grubun üçüncüsü Macaristan ile beşincilik-altıncılık maçı oynadı. Cernevik Stadyumu'ndaki maçı 42. dakikada Martin Palincsar'ın attığı tek golle 1-0 kazanan Macaristan beşinci olurken, U18 Millî Takımımız da altıncılığı aldı. U18 Millî Takımımızın kadrosunda bulunan oyuncuların kulüpleri ve mevkileri şöyle: Mehmet Ataberk Dadakdeniz (Bursaspor - Kaleci),

Mızhat Burak Sarı (Çaykur Rizespor - Kaleci), Recep Yemişçi (Altınordu - Defans), Yılmaz Kılıç (Eintracht Frankfurt - Defans), Ali Ülgen (Galatasaray - Defans), Furkan Korkut (Galatasaray - Defans), Batuhan Tekin (Galatasaray - Defans), Tayyib Talha Sanuç (K. Karabükspor - Defans), Doğukan Sinik (Antalyaspor - Orta Saha), Oğulcan Sadiroğlu (AZ Alkmaar - Orta Saha), Burak Kapaçak (Bursaspor - Orta Saha), Murad Han Gönen (Club Brugge - Orta Saha), Hüseyin Atakan Üner (Denizli Futbol A Spor - Orta Saha), Marlon Üçüncü (Stade Rennes - Orta Saha), Oğuz Kağan Güçtekin (Fenerbahçe - Orta Saha), Muhayer Oktay (Fortuna Düsseldorf - Orta Saha), Gökay Güney (Galatasaray - Orta Saha), Gökay Eser (Göztepe - Orta Saha), Sergio Barış Gucciardo (Sc Paderborn 07 - Orta Saha), Abdülkadir Ömür (Trabzonspor - Orta Saha), Çağrı Yağız Yasak (Bursaspor - Forvet), Görkem Çelik (Dardanelspor - Forvet).

Süper Lig'de yeni sezon 11 Ağustos'ta başlayacak

Profesyonel liglerde 2017-2018 sezonu başlangıç tarihleri açıklandı. Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu yaptığı toplantısında, profesyonel liglerde 2017-2018 sezonunun başlangıç tarihlerini belirledi.

Alınan karara göre; Spor Toto Süper Lig ve TFF 1. Lig 11 Ağustos 2017 tarihinde, Spor Toto 2 ve 3. Lig ise 26-27 Ağustos 2017 tarihlerinde oynanacak müsabakalar ile başlayacak. Spor Toto Süper Lig şampiyonu ile Ziraat Türkiye Kupası'nı kazanan

takım arasında oynanacak olan Turkcell Süper Kupa müsabakası ise 6 Ağustos 2017 Pazar günü oynanacak. Turkcell Süper Kupa müsabakasının nerede oynanacağı ve sezon planlamalarının tamamı önümüzdeki haftalarda açıklanacak.

Riva'da Yetenekli Genç Hakem Kampı

Merkez Hakem Kurulu'nun yapılanmasına göre 7 farklı bölgeden 6'sı hakem, 12'si yardımcı hakem olmak üzere toplam 18 genç hakem, ülke düzeyinde yapılan tarama sonucunda belirlenerek Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde gerçekleştirilen Yetenekli Genç Hakem Kampı'na katıldı. 17-20 Nisan tarihlerinde düzenlenen eğitim programının ilk günü görüntü destekli teorik konular işlendi. Uluslararası Futbol Birliği Kurulu (IFAB) Direktörü David Elleray de Hakem Geliştirme Kampı'nı ziyaret ederek, genç hakemlere tavsiyelerde bulundu. Hakemler ikinci gün ise her maçı iki MHK üyesinin izleyeceği İstanbul ilindeki amatör karşılaşmalarda görevlendirildi ve bu müsabakalar görsel olarak kayıt altına alındı. Kampın üçüncü gününde Merkez Hakem Kurulu tarafından görüntülü analizler yapıldıktan sonra hakemler ile geri dönüşler uygulandı.

Dev maçın gözlemcisi Murat Ilgaz'dı

UEFA Gözlemcisi Murat Ilgaz, İspanya'nın Barcelona ile İtalya'nın Juventus takımları arasında 19 Nisan 2017 Çarşamba günü oynanan UEFA Şampiyonlar Ligi çeyrek final rövanş maçında hakem gözlemcisi olarak görev yaptı. Torino'da oynanan ilk maçı 3-0 kazanan Juventus, Nou Camp'ta oynanan ve Hollandalı Björn Kuipers, Sander van Roekel, Erwin Zeinstra, Pol van Boekel, Danny Makkelie, Mario Diks hakem ekibinin yönettiği rövanşta golsüz beraberlikle ayrılarak yarı finale yükseldi.

UEFA Antrenör Eğitimi Kursiyer Değişim Programı sona erdi

UEFA tarafından İsviçre'nin Nyon kentinde düzenlenen UEFA Antrenör Eğitimi Kursiyer Değişim Programı organizasyonu sona erdi. Etkinliğe Türkiye, Avusturya, Çek Cumhuriyeti ve İsveç'ten eğitim direktörleri, eğitmenler ve UEFA Pro Lisans Kursu öğrencileri katıldı. UEFA Jira Paneli üyeleri Peter Rudbaek ve Dany Ryser ile UEFA Teknik Eğiticileri Packie Bonner, Jim Fleeting, Werner Mickler ve Howard Wilkinson

tarafından eğitimlerin verildiği organizasyonda, ülkeler Pro Lisans Kursları'ndaki uygulamalarını aktardı ve bilgi paylaşımında bulundu. 10 Nisan'da başlayan ve 13 Nisan'da sona eren değişim programına katılan Türk kafilesinde Türkiye Futbol Federasyonu Antrenör Eğitim Sorumlusu Yücel Uyar, Pro Lisans Kursu eğitmenleri Ömer Kaner, Muammer Birdal ve Nur Mustafa Gülen ile Pro Li-

sans Kursu öğrencileri Abdurrahman Baysangur, Ahmet Taşyürek, Ahmet Yavuz, Ahmet Yıldırım, Alaattin Gülerce, Ayhan Alemdaroğlu, Cafer Aydın, Hamdi Zıvalıoğlu, Hasan Şermet, İlker Erdem, İsmail Demirci, İsmet Taşdemir, Mehmet Ak, Mert Korkmaz, Metin İlhan, Namık Altunsoy, Ömer Faruk Serin, Recep Uçar, Tamer Tuna, Taner Taşkın, Tarık Daşgün, Tuğrul Metin, Turgay Altay ve Zekeriya Altıparmak katıldı.

Kadınlar Faroe'ye takıldı

Kadın A Milli Takımımız, Faroe Adaları'nda düzenlenen 2019 Dünya Kupası Ön Eleme Turu D Grubu'ndaki mücadelesinde ikinci sırada kalarak elendi. Ev sahibi ülkenin yanı sıra Karadağ ve Lüksemburg'un yer aldığı gruba iki galibiyetle çok iyi bir başlangıç yapan Talat Tuncel yönetimindeki Kadın A Milli Takımımız, beraberliğin yettiği maçta ev sahibi Faroe Adaları'na mağlup olarak gruptan çıkma fırsatını kullanamadı. Kadın A Milli Takımımızın ilk maçtaki rakibi Karadağ'dı. 6 Nisan'da Torshavn Stadyumu'nda oynanan maçta Selda Akgöz, Didem Karagenç, Ebru Uzungüney, Ecem Cümert, Ece Türkoğlu, Çağla Korkmaz, Melike Pekel, Selen Altunkulak, Ebru Topçu, İpek Kaya, Fatma Işık kadrosuyla mücadele eden millilerimiz, 15 ve 39. dakikalarda Ebru Topçu, 28. dakikada da Selen Altunkulak'ın gollerıyla sahadan 3-0 galip ayrıldı. Grubun diğer maçında ise Faroe Adaları, Lüksemburg'u 5-1 mağlup etti. 8 Nisan'da aynı statta Lüksemburg karşısında Selda Akgöz (Handan Kurga dk. 67), Berna Yeniçeri,

Didem Karagenç, Esra Sibel Tezkan, Çağla Korkmaz, Sevgi Çınar (Şebnem Taşkan dk. 72), Melike Pekel, Busem Şeker, Selen Altunkulak, Ebru Topçu (Serra Çağan dk. 77), İpek Kaya kadrosuyla mücadele eden takımımız, sahadan 9-1'lik galibiyetle ayrıldı. Gollerimizi 10. dakikada Ebru Topçu, 17, 51 ve 70. dakikada Melike Pekel, 40. dakikada kendi kalesine Elias, 57, 75 ve 86. dakikada Selen Altunkulak ile 90+3. dakikada Didem Karagenç attı. Diğer maçta Faroe Adaları, Karadağ'ı 2-1 yenince birincilik için de avantaj millilerimize geçti. Son maçta alınacak bir beraberlik kadınlarımızı averajla gruptan çıkartacaktı. İki takım 11 Nisan'da karşı karşıya geldi. Selda Akgöz, Didem Karagenç, Ebru Uzungüney, Ecem Cümert, Ece Türkoğlu, Çağla Korkmaz, Melike Pekel, Selen Altunkulak, Ebru Topçu, İpek Kaya, Fatma Işık kadrosuyla mücadele eden Kadın Milli Takımımız, 17. dakikada Melike Pekel'le 1-0 öne geçse de Faroe Adaları 36. dakikada Andreasen ve 64. dakikada Simonsen'in gollerıyla 2-1 kazanarak grup bi-

inci oldu ve 2019 Dünya Kupası Avrupa Elemeleri'nde mücadele etmeye hak kazandı. Kadın A Milli Takımımızın kadrosunda yer alan oyuncuların kulüpleri ve mevkileri ise şöyle: Selda Akgöz (Trabzon İdmanocağı - Kaleci), Bilgesu Aydın (Konak Belediye - Kaleci), Handan Kurga (Konak Belediye - Kaleci), Fatma Işık (FV Löchgau - Defans), Esra Sibel Tezkan (Bergisch Gladbach - Defans), Didem Karagenç (Beşiktaş - Defans), Ebru Uzungüney (Schoot Mainz - Defans), İpek Kaya (Stade Brestois 29 - Defans), Berna Yeniçeri (Konak Belediye - Defans), Serra Çağan (1207 Antalya Döşemealtı Belediye - Orta Saha), Ebru Topçu (Konak Belediye - Orta Saha), Ece Türkoğlu (Kdz. Ereğli Belediye - Orta Saha), Busem Şeker (Henstedt Ulzburg - Orta Saha), Sevgi Çınar (Konak Belediye - Orta Saha), Şebnem Taşkan (Bramfelder - Orta Saha), Ecem Cümert (SC Freiburg - Orta Saha), Selen Altunkulak (FC Metz - Orta Saha), Çağla Korkmaz (VfL Wolfsburg - Orta Saha), Melike Pekel (FC Metz - Forvet).

U19 Kadınlar Elit Tur'da kaldı

2017 UEFA U19 Kadınlar Avrupa Şampiyonası finallerine katılabilmek için Elit Tur'da mücadele eden Milli Takımımız, Antalya'daki grup maçlarında üçüncü olabildi ve finalere gitme hakkını elde edemedi. Antalya'daki 2. Grup'ta İngiltere, Çek Cumhuriyeti ve Danimarka ile mücadele eden Suat Okyar yönetimindeki U19 Kadın Milli Takımımızın ilk rakibi İngiltere'ydı. Antalya Manavgat'taki Emirhan Spor Kompleksi'nde düzenlenen organizasyonda 5 Nisan'daki ilk maçında Bedriye Cam, Sema Polat, Şevval Alpavut, Kader Hançar, Damla Bozyel (Esra Manya dk. 30), Selin Ertan (Birgül Sadıkoğlu dk. 79), İlayda Civelek, İrem Yıldırım, Derya Arhan, Demet Kılınç (Sümeyra Kıvanç dk. 71), Zeynep Gamze Koçer kadrosuyla mücadele eden U19 Kadın Milli Takımımız, rakibine 19. dakikada Zoe Cross, 22. dakikada Brazil ve 77. dakikada Stanway'den yediği gollerle 3-0 yenildi. Grubun diğer maçında ise Danimarka, Çek Cumhuriyeti'ni 5-0 mağlup etti. 7 Nisan'daki rakibimiz ise Çek Cumhuriyeti'ydı. Bu maçta Bedriye Cam, Sema Polat (Rabia Civan dk. 46), Şevval Alpavut, Kader Hançar, Esra Manya (Rabia Su Koyun dk.

46), Selin Ertan (Sümeyra Kıvanç dk. 74), İlayda Civelek, İrem Yıldırım, Derya Arhan, Demet Kılınç, Zeynep Gamze Koçer kadrosuyla mücadele eden takımımız, rakibini elinden kaçırdı. 9. dakikada Kodadova'dan yediği gole 39 ve 57. dakikalarda İlayda Civelek'le karşılık verip 2-1 ön geçen takımımız, 90+1'de Skalo-va'nın golüne engel olamayınca 2-2'lik skorla beraberliğe razı oldu. Diğer maçta ise İngiltere, Danimarka'yı 2-0 mağlup etti. İddiasız çıktığı 10 Nisan'daki Danimarka maçını Bedriye Cam, Sema Polat, Şevval Alpavut, Bilge Su Koyun, Kader Hançar, Damla Bozyel (Sümeyra Kıvanç dk. 58), Selin Ertan (Sedanur İncik dk. 80), Birgül Sadıkoğlu (Esra Manya dk. 58), İrem Yıldırım, Derya Arhan, Zeynep Koçer kadrosuyla oynayan takımımız, rakibine 5-0 yenildi ve grubunu üçüncü sırada tamamladı. Danimarka'nın gollerini 9 ve 72. dakikada Holt Andersen, 44 ve 56. dakikada Hovmark ile 54. dakikada Moller kaydetti. Çek Cumhuriyeti'ni 7-0 yenen İngiltere grubu ilk sırada tamamlayıp Kuzey İrlanda'da düzenlenecek U19 Kadınlar Avrupa Şampiyonası'na katılmaya hak kazandı.

U19 Milli Takımımızın kadrosunda yer alan oyuncuların kulüpleri ve mevkileri ise şöyle: Gamze Nur Yaman (Beşiktaş - Kaleci), Bedriye Cam (Şanlıurfa Gençlik ve Spor - Kaleci), Sema Polat (Fomget Gençlik ve Spor - Defans), Şevval Alpavut (Fomget Gençlik ve Spor - Defans), Nurdan Yurdakul (Ovacık Gençlik Spor - Defans), İrem Yıldırım (1.FFC Frankfurt - Defans), Neslihan Diken (MSV Duisburg - Defans), Derya Arhan (Kdz. Ereğli Belediye - Defans), Rabia Civan (Kdz. Ereğli Belediye - Defans), Damla Bozyel (Kdz. Ereğli Belediye - Orta Saha), Selin Ertan (TSV Limmer - Orta Saha), Sümeyra Kıvanç (Kocaeli Harb İş - Orta Saha), Bilge Su Koyun (Beşiktaş - Orta Saha), İlayda Civelek (Beşiktaş - Orta Saha), İrem Eren (Beşiktaş - Orta Saha), Demet Kılınç (1207 Antalya Döşemealtı Belediye - Orta Saha), Seda Nur İncik (1207 Antalya Döşemealtı Belediye - Orta Saha), Birgül Sadıkoğlu (Bozüyük Halk Eğitim Gençlik ve Spor - Orta Saha), Kader Hançar (Ataşehir Belediye - Forvet), Zeynep Gamze Koçer (Beşiktaş - Forvet), Esra Manya (1207 Antalya Döşemealtı Belediye - Forvet).

U23 Takımımız İslami Dayanışma Oyunları'nda

Azerbaycan'ın ev sahipliğinde 8-22 Mayıs 2017 tarihlerinde Bakü'de düzenlenecek 4. İslami Dayanışma Oyunları'nda ülkemizi U23 Millî Takımımız temsil edecek. Çekilen kurda millileri-

miz Filistin, Umman ve Cezayir'le birlikte B Grubu'nda yer aldı. A Grubu'nda ise Azerbaycan, Kamerun, Suudi Arabistan ve Fas bulunuyor. U23 Millî Takımımız 8 Mayıs'ta Cezayir, 11 Mayıs'ta Umman, 15 Mayıs'ta da

Filistin'le karşı karşıya gelecek. Grup birincileri ile ikincileri, 18 Mayıs'taki yarı finallerde karşı karşıya gelecek. 21 Nisan'da ise yarı finalin galipleri şampiyonluk, mağlupları ise üçüncülük için oynayacak.

U16'lar Avusturya'dan rövanşı aldı

Teknik direktör Ahmet Ceyhan yönetimindeki U16 Millî Takımımız, Avusturya ile iki hazırlık maçında karşı karşıya geldi. Her ikisi de Tirol şehrindeki Jenbach Stad-yumu'nda oynanan maçların il-kini 3-0 kaybeden gençlerimiz, ikinci maç 3-1 kazandı. 7 Nisan'a oynanan ve 3-0'lık yenilgimizle sonuçlanan ilk maçta Avus-turya'nın gollerini 38. dakikada Tobias Koch, 40. dakikada Amir Abdijanoviç ve 60. dakikada Jos-hua Steiger attı. 9 Nisan'da 3-1 ga-libiyetimizle sona eren maçta ise

gollerimizi 40. dakikada penaltı-dan Yaser Yüce, 43. dakikada Ali Yavuz Kol ve 76. dakikada Semih Yıldız kaydetti. Avusturya'nın tek golü ise ilk dakikada Amir Abdija-noviç'ten geldi. U16 Millî Takımı-mızda yer alan oyuncuların kulüpleri ve mevkileri ise şöyle: Ersin Destanoğlu (Beşiktaş - Ka-leci), Arda Akbulut (Trabzonspor - Kaleci), Özgür Ortaç (Adana De-mirspor - Defans), Atakan Gündüz (Altınordu - Defans), Yusuf Can Esendemir (Altınordu - De-fans), Eyüp Oskan (Beşiktaş - De-

fans), Rıdvan Yılmaz (Beşiktaş - Defans), Süleyman Luş (Galatasa-ray - Defans), Bora Ulu (Trabzonspor - Defans), Barışcan Işık Altunbaş (Altınordu - Orta Saha), Atalay Gürel (Altınordu - Orta Saha), Serkan Bakan (Gazian-tepspor - Orta Saha), Yaser Yüce (Trabzonspor - Orta Saha), Mehmet Emre Kurt (Galatasaray - Orta Saha), Doğukan Delimehmet (Trabzonspor - Forvet), Oğuzhan Akgün (Beşiktaş - Forvet), Semih Yıldız (Bursaspor -Forvet), Ali Yavuz Kol (Galatasaray - Forvet).

TFF

Türkiye Futbol Direktörlüğü

Esenlik ve Çocuk Koruma Beyanı

Türkiye Futbol Federasyonu olarak çocuk ve gençlerin güvenliği, aynı zamanda esenliği bizim önceliğimizdir.

Her koşulda kazanılan skorlar değil, her koşulda kazanılan çocuklar ve gençler bizim gurur kaynağımızdır. Onların futbol ile geçirdikleri yılları gülümseyerek anımsamalarını istiyoruz.

Bu tesislerde iyi oyuncular, bundan da önemlisi iyi insanlar yetiştirmeyi hedefliyoruz. Öncelikli misyonumuz; çocukların ve gençlerin güvenli aynı zamanda mutlu ortamlarda futbol oynamalarıdır.

Futbol oynanılan ortamlarda, çocuk ve gençlere uygun davranışlar ve tutumlar sergilenmelidir.

Uygunsuz davranışların bize bildirilmesi halinde, yetişkinlerin üzüleceği veya kırılacağı hususunu göz ardı ederek bunları ele alacağımızdan şüphemiz olmasın.

Endişe ve sorunlarınız bizim için önemlidir. Kurumlarımızda çocuk ve genç oyuncuların güvenliği ve esenliği ile ilgili tüm davranış standartlarının her yetişkin tarafından gözetilmesini önemsiyoruz

Hepimiz bir zamanlar bu sahalarda çocuk olarak yer aldık. Çocuklarımızın ve gençlerimizin güvenli ve mutlu ortamlarda futbol oynamaları, futbolumuzun geleceği açısından son derece önemlidir.

Çocuk ve genç oyuncularımızın gelecekte futbolumuzun onurlu sahipleri olacağından hiç şüphem yok.

Fatih Terim

Fatih Terim
Türkiye Futbol Direktörü

TFF
Türkiye Futbol Federasyonu
Turkish Football Federation

Lale Festivali Uluslararası Plaj Futbolu

Turnuvası'nda şampiyon Belarus

144 İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından 12 yıldır düzenlenen Lale Festivali kapsamında yapılan plaj futbolu turnuvası bu yıl ilk kez Millî Takımlar düzeyinde organize edildi ve Belarus'un şampiyonluğu ile sona erdi. 21-23 Nisan tarihleri arasında Caddebostan Etkinlik Alanı'nda gerçekleştirilen turnuva Türkiye, İngiltere, Çek Cumhuriyeti ve Belarus takımları katıldı. 3. Lale Festivali Plaj Futbolu Turnuvası, FIFA'nın tüm plaj futbolu organizasyonlarını düzenle-

yen kuruluş olan Beach Soccer Worldwide'nin (BSWW) 2017 Program takviminde de yer aldı. Teknik direktörlüğünü Emrah Aykurt'un yaptığı Plaj Futbolu Millî Takımımız, turnuvanın ilk gününde normal süresi 5-5 biten maçta İngiltere'ye penaltı atışlarında 7-5 yenildi. Bu maçtaki gollerimizi Semih Türkmen (2) Barış Terzioğlu (2) ve Cem Keskin attı. Günün diğer maçında ise Belarus, Çek Cumhuriyeti'ni 12-0'lık skorla mağlup ederek turnuvanın favorisi oldu-

ğunu gösterdi. Turnuvanın ikinci gününde Belarus, İngiltere'yi 8-1 yenerken, Millî Takımımız da Çek Cumhuriyeti'ni 13-6'lık skorla mağlup etti. Turnuvanın en çok skor üretilen maçında gollerimizi Barış Terzioğlu (3), Erkan Anzaflıoğlu, Seyit Ahmet Süer (2), Kerem Sinç (2), Volkan Yeşilirmak, Semih Türkmen (2), Cem Keskin ve Vladyka (kendi kalesine) attı. Son gün maçlarında ise İngiltere, Çek Cumhuriyeti'ni 7-3 mağlup

ederken, Belarus da Millî Takımımızı 5-2 yendi. Belarus'un golleri Bryshstel (3), Shymanouski ve Semih'ten (kendi kalesine) gelirken, Millî Takımımızın gollerini Seyit Ahmet Süer ve Kerem Sinç attı. Valery Makarevich karşılaşmanın en iyi oyuncusu ödülünü aldı. Bu sonuçların ardından Belarus turnuvanın şampiyonu oldu. İkinciliği İngiltere elde ederken, Türkiye üçüncü sırada yer aldı. Çek Cumhuriyeti ise turnuvayı dördüncü sırada tamamladı. Turnuva genelinde yapılan değerlendirmeler çerçevesinde Millî Takımımızdan Mehmet Aşlamacı en iyi kaleci ödülünü alırken,

Belarus'tan Ihar Bryshstel 11 golle gol krallığı ve turnuvada sergilediği performansla en değerli oyuncu ödülleri aldı. Millî Takımımızın kadrosunda şu oyuncular bulunuyordu: Mehmet Aşlamacı, Yağızcan Görgülü, İsmail Kerem Sinç, Cem

Keskin, Seyit Ahmet Süer (Alanyaspor), Erkan Anzaflıoğlu, Volkan Yeşilirmak, Semih Türkmen, Erkan Akbal, Barış Terzioğlu (Seferihisar Citta Slow), Sinan Üzen (Erciş Spor), Yasin Bağcı (Manavgat Belediyesi).

Rajtoral şoku

Futbol dünyası, Gaziantepspor'un Çek oyuncusu František Rajtoral'ın intiharıyla sarsıldı. Antrenmana gelmeyince evinde aranan oyuncu, kendini asmış olarak bulundu. Çek oyuncu, 26 Nisan'da Gaziantep Arena'da düzenlenen törenle son yolculuğuna uğurlandı. Türkiye Futbol Federasyonu'nu temsilen Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez'in

katıldığı törende, Gaziantepspor camiasının yanı sıra çok sayıda spor adamı da yer aldı. Törende bir konuşma yapan Ali Düşmez, "Gaziantepspor'a ve tüm spor camiasına başsağlığı dilerim. Hem iyi sporcu hem güzel bir insanı kaybettiğimiz için çok üzgünüz. Tüm Gaziantepspor camiasına Türkiye Futbol Federasyonu adına taziyelerimi iletiyorum" ifadelerini kullandı.

Ali Palabıyık, UEFA Gençler Ligi Finali'ni yönetti

FIFA kokartlı hakemlerimizden Ali Palabıyık, Avusturya'nın Salzburg ile Portekiz'in Benfica takımları arasında oynanan UEFA Gençler Ligi final maçını yönetti. 24 Nisan Pazartesi günü İsviçre'nin Nyon kentindeki Colovray Stadyumu'nda oynanan maçta Ali Palabıyık'ın yardımcılığını Cem Satman ve Kerem Ersoy yaparken, dördüncü hakemliği ise Alper Ulusoy üstlendi. Final maçında Benfica'yı 2-1 mağlup eden Salzburg şampiyon oldu. Maçın

29'uncu dakikasında José Gomes'in golüyle öne geçen Benfica'ya 55'inci dakikada oyuna giren Zambiyalı Daka Patson ile karşılık vererek 1-1'lik eşitliği yakalayan Salzburg, 76'ncı dakikada da oyuna 8 dakika önce dâhil olan Alexander Schmidt'le 2-1'lik galibiyet ulaştı ve Avrupa Gençler Şampiyonluğunu elde etti. Oyun boyunca 7 kez sarı kartına başvuran Ali Palabıyık, 90+4'te Salzburg'dan Sandro Ingolitsch'i ikinci sarı kartla oyundan ihraç etti.

Saha Komiserleri Derneği eğitim toplantısı Antalya'da yapıldı

Futbol Saha Komiserleri Derneği Genel Başkanlığı'nın düzenlediği ve TFF İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez'in katkılarıyla gerçekleştirilen eğitim toplantısı 20-22 Nisan tarihlerinde Antalya'da yapıldı. Türkiye genelinde 61 şube başkanı ve üyelerin katıldığı organizasyonda, Dr. Erden Or, "Amatör futbolda şiddet, kriz yönetimi, çatışma yönetimi ve iletişim" konularında eğitim verdi. Toplantıda TFF Antalya Bölge Müdürü Ahmet Köksalan da yer aldı.

U15 Türkiye Şampiyonu Zara Ekinlispor

2016-2017 Sezonu U15 Türkiye Şampiyonası Çorum'da oynanan final müsabakaları ile sonuçlandı. Dr. Turhan Kılıçcioğlu Stadyumu'nda oynanan final müsabakasında Diyarbakır DSİ Spor'u 1-0 mağlup eden İstanbul temsilcisi Zara Ekinlispor, U15 Türkiye Şampiyonu oldu. Üçüncülük-dördüncülük maçında ise Rize Belediyespor'u 2-0 yenen Antalya

DSİ şampiyonayı üçüncü sırada tamamladı. 1310 takımın mücadele ettiği yerel U15 Liglerinden Türkiye Şampiyonası'na katılmaya hak kazanan 62 ilden 106 takımın katılımı ile 23 Mart 2017 tarihinde başlayan şampiyonada oynanan 1. ve 2. kademe müsabakaları sonunda Zara Ekinlispor, Antalya DSİ, Rize Belediyesi ve Diyarbakır DSİ takımları

finalist olmuştu. Final maçlarının ardından dereceye giren takımlara kupa ve madalyalarını, TFF Genel Sekreter Yardımcısı Adnan Ersan, Çorum Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürü Haşim Eger, Çorum ASKF Başkanı Sefer Kurtaran, Çorum Futbol İl Temsilcisi Engin Ayan ve Çorum İl Hakem Kurulu Başkanvekili Kahraman Ölçer törenle verdi.

Futsalda gruptan çıkamadık

Futsal Millî Takımımız, 2018 Futsal Avrupa Şampiyonası Eleme Turu G Grubu'nda oynadığı üç maçı da kaybederek grubunu son sırada bitirdi. Türkiye'nin Kocaeli'de ev sahipliği yaptığı G Grubu'nun maçları Kocaeli Üniversitesi'nin içerisinde bulunan Gazanfer Bilge Spor Salonu'nda oynandı. Gruptaki rakiplerimiz, Rusya, Slovakya ve Fransa'ydı. Futsal Millî Takımımız, ilk maçını 8 Nisan'da Slovakya ile oynadı ve rakibine 8-1 mağlup oldu. Bu maçtaki tek golümüzü

Cihan Özcan kaydederken, Slovakya'nın gollerini Tomas Drahovsky, Martin Dosa, Matus Kyjovsky (3), Marek Bahna, Gabriel Rick ve Marek Belenik attı. Grubun diğer maçında ise Rusya, Fransa'yı 5-0 yendi. İkinci maçında 9 Nisan günü Fransa ile karşı karşıya gelen millilerimiz, salondan 5-1'lik yenilgiyle ayrıldı. Bu maçtaki tek golümüz Onur Mengi'den gelirken, Fransa'nın gollerini Landry N'Gala, Adrien Gasmi (3) ve Abdessamad Mohammed kaydetti. Diğer maçta

Slovakya'yı 1-0 mağlup eden Rusya ise grubu ilk sırada bitirmeyi garantiledi. Futsal Millî Takımımız, 11 Nisan'da oynadığı grubun son maçında ise Rusya'ya 4-0 yenildi. Rusya'nın gollerini Abramovich, Robinho, Davydov ve Eder Lima kaydetti. Üçte üç yapan Rusya böylece 2018 Futsal Avrupa Şampiyonası'na katılmaya hak kazandı. Slovakya'yı 4-1 yenerek ikinci sırayı elde eden Fransa ise finallere katılabilmek için play-off oynayacak.

Halk Eğitim Futbol Kurslarında yeni dönem

148 Millî Eğitim Bakanlığı Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü bünyesinde "Halk Eğitim Kursları" adı altında futbol branşına yönelik yaygın eğitim kursları düzenleniyor. Spor eğitimcileri tarafından açılan futbol kurslarının güncel bilgiler ve donanımlar dâhilinde standartlaştırılması amacıyla Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü ve Türkiye Futbol Federasyonu arasında işbirliği sağlandı. Türkiye Futbol Federasyonu tarafından güncellenen çocuk futbolu yaş grupları ve eğitim içerikleri (yaş gruplarına özgü futbol modüler programları), Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü tarafından 11 Ocak 2017 tarihinde onaylandı. Yapılan işbirliği çerçevesinde, ilgili futbol kurslarını yürütecek antrenör/öğretmenlerin, çocuk futbolu alanında güncel bilgiler dâhilinde uzmanlaşması amacıyla Türkiye Futbol Federasyonu tarafından 2017 yılı Haziran ayında "Halk Eğitim Futbol Kursları Spor Eğitmeni Futbol Sertifika Programı 1. Kademe (6 - 9 Yaş) ve 2. Kademe (6 - 13 Yaş)" eğitimleri verilecek.

İçeriğini TFF'nin oluşturduğu eğitimde, üç gün sürecek pratik uygulamalara yönelik çalışmalar Türkiye Futbol Federasyonu Antrenör Eğitimcileri tarafından verilecek olup, teorik bilgileri içeren çalışmalar "e-öğrenme" portalı üzerinden katılımcılara sunulacak. Eğitimler, katılımı artırmak ve ulaşılabilir olmak amacıyla yerelde (il merkezlerinde) ücretsiz gerçekleştirilecek. Eğitimlere katılmak isteyen spor eğitimcilerinin, 15 Mayıs 2017 tarihine kadar www.tff.org web sayfasındaki online kurs başvuru sisteminde kayıt oluşturmaları gerekiyor. Eğitimlerin hangi il merkezlerinde yapılacağı, başvuruların toplanmasının ardından duyurulacak. Haziran ayında yapılacak eğitimlere katılmayan, TFF antrenörlük belgelerine (UEFA A, UEFA B, TFF Grassroots C ve TFF Grassroots Liderlik) sahip antrenörler ve öğretmenler ile Spor Yüksek Öğrenimi veren kurumlardan mezun olanlar, Temmuz 2017'den itibaren "Halk Eğitim Futbol Kursu" açma yetkisi alamayacak.

Aynı eğitim programı dâhilinde TFF'den aldıkları geçerli bir belgeye sahip olanlar (UEFA A, UEFA B, TFF Grassroots C) Halk Eğitim Futbol Kursları Spor Eğitmeni Futbol Sertifika Programı 2. Kademe (6 - 13 yaş), Spor Yüksek Öğrenimi veren diğer kurumlardan mezun olanlar ile TFF Grassroots Liderlik belgesine sahip olanlar Halk Eğitim Futbol Kursları Spor Eğitmeni Futbol Sertifika Programı 1. Kademe (6 - 9 yaş) belgesine sahip olacaklar. Bu sertifikalara sahip olanların Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü bünyesinde ilgili futbol kurslarını açma yetkisi olacağı ve TFF tarafından eğitimleri düzenlenen "Çocuk Futbolu Sertifikasyon" programı ile karıştırılmaması gerektiği önemle duyurulur. Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü bünyesinde futbol kursu açan ve önümüzdeki dönemlerde futbol kursu açmak isteyen Spor Eğitmenleri, 15 Mayıs 2017 günü saat 17.00'ye kadar www.tff.org üzerinden ilgili ücretsiz kursa katılım için başvurularını yapabilir.

Bu yol yıldızların yolu...

Ay Yıldızlılar ile yolculuğumuz 1996 yılında başladı. O günden bugüne tam 20 yıldır, Millilerimiz ile her mücadeleye birlikte çıktık. Bundan sonra da Millilerimiz'in yanında olmaya devam edeceğiz.

 /MercedesMilliTakimlar
 /MBMilliTakimlar

Mercedes Benz

Adeta tribündeymiş gibi. **Arçelik 4K Ultima TV Serisi**

Maç keyfinize keyif katan Arçelik 4K Ultima TV Serisi ile tüm detaylara hâkim olun. Net ve akıcı görüntü kalitesiyle her maç tribündeymiş hissini yaşayın.

ULTIMA TV

4K

**Arçelik Milli Takımlar
Ana Sponsoru**

- **HDR**

Yüksek kontrasta sahip daha parlak ve detaylı görüntü

- **WIDE COLOR GAMUT**

İnsan gözünün gördüğüne en yakın ve canlı renkler

- **VIDEO PERFECTION ENGINE**

En hareketli sahnelerde bile daha akıcı görüntü